

České vydání

Právní předpisy

Ročník 61

14. června 2018

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/848 ze dne 30. května 2018 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007 1

SMĚRNICE

- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/849 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních ⁽¹⁾ 93
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/850 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů ⁽¹⁾ 100
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/851 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech ⁽¹⁾ 109
- ★ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/852 ze dne 30. května 2018, kterou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech ⁽¹⁾ 141

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP.

ROZHODNUTÍ

- ★ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/853 ze dne 30. května 2018, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES a 2009/31/ES a směrnice Rady 86/278/EHS a 87/217/EHS, pokud jde o procesní pravidla v oblasti podávání environmentálních zpráv, a zrušuje směrnice Rady 91/692/EHS 155

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/848

ze dne 30. května 2018

o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 834/2007

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ekologická produkce je celkový systém řízení zemědělského podniku a produkce potravin, který spojuje osvědčené postupy v oblasti životního prostředí a klimatu, vysokou úroveň biologické rozmanitosti, ochranu přírodních zdrojů, uplatňování přísných norem v oblasti dobrých životních podmínek zvířat a norem produkce v souladu s poptávkou rostoucího počtu spotřebitelů po produktech získaných za použití přírodních látek a procesů. Ekologická produkce tak plní dvojí společenskou roli – na straně jedné zajišťuje specifický trh reagující na spotřebitelskou poptávku po ekologických produktech a na straně druhé přináší veřejně dostupné statky přispívající k ochraně životního prostředí a dobrým životním podmínkám zvířat, jakož i k rozvoji venkova.
- (2) Dodržování přísných norem v oblasti zdraví, životního prostředí i dobrých životních podmínek zvířat při produkci ekologických produktů je základem vysoké jakosti těchto produktů. Jak zdůrazňuje sdělení Komise ze dne 28. května 2009 o politice jakosti zemědělských produktů, ekologická produkce tvoří součást režimů jakosti zemědělských produktů Unie, a to společně se zeměpisnými označeními a zaručenými tradičními specialitami podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ⁽⁴⁾ a s produkty nejvzdálenějších regionů Unie podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ⁽⁵⁾. V tomto smyslu ekologická produkce sleduje v rámci společné zemědělské politiky (dále jen „SZP“) stejné cíle, které jsou vlastní všem režimům jakosti zemědělských produktů Unie.
- (3) Cíle politiky ekologické produkce jsou začleněny do cílů SZP zejména tím, že pro zemědělce dodržující pravidla ekologické produkce je zajištěn spravedlivý zisk. Rostoucí poptávka spotřebitelů po ekologických produktech navíc vytváří podmínky pro další rozvoj a rozšíření trhu s těmito produkty, a tedy i pro vyšší výnos zemědělců, kteří se zabývají ekologickou produkcí.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 12, 15.1.2015, s. 75.

⁽²⁾ Úř. věst. C 19, 21.1.2015, s. 84.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 19. dubna 2018 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin (Úř. věst. L 343, 14.12.2012, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejvzdálenějších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (4) Ekologická produkce kromě toho představuje systém, který přispívá k integraci požadavků na ochranu životního prostředí do SZP a podporuje udržitelnou zemědělskou produkci. Proto byla v rámci SZP zavedena opatření, která ekologickou produkci finančně podporují, zejména v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ⁽¹⁾, a která byla posílena zejména v reformě právního rámce pro politiku rozvoje venkova stanoveného nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ⁽²⁾.
- (5) Ekologická produkce přispívá rovněž k dosažení cílů environmentální politiky Unie, a to zejména cílů uvedených ve sděleních Komise ze dne 22. září 2006 nazvaném „Tematická strategie pro ochranu půdy“, ze dne 3. května 2011 nazvaném „Naše životní pojistka, náš přírodní kapitál: strategie EU v oblasti biologické rozmanitosti do roku 2020“ a ze dne 6. května 2013 nazvaném „Zelená infrastruktura – zlepšování přírodního kapitálu Evropy“ a v environmentálních právních předpisech, jako jsou směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽³⁾, 2001/81/ES ⁽⁴⁾, 2009/128/ES ⁽⁵⁾ a 2009/147/ES ⁽⁶⁾ a směrnice Rady 91/676/EHS ⁽⁷⁾ a 92/43/EHS ⁽⁸⁾.
- (6) Vzhledem k cílům politiky Unie v oblasti ekologické produkce by právní rámec stanovený pro provádění této politiky měl být zaměřen na zajištění spravedlivé hospodářské soutěže a řádného fungování vnitřního trhu s ekologickými produkty, na zachování důvěry spotřebitelů v produkty označené jako ekologické a oprávněnost této důvěry a na vytváření podmínek, za kterých se může tato politika rozvíjet v souladu s vývojem v oblasti produkce a trhu.
- (7) Politické priority strategie Evropa 2020 uvedené ve sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvaném „Evropa 2020: strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ zahrnují dosažení konkurenceschopné ekonomiky založené na znalostech a inovacích, podporu ekonomiky s vysokou zaměstnaností, jež se bude vyznačovat sociální a územní soudržností, a podporu přechodu na nízkouhlíkovou ekonomiku účinně využívající zdroje. Politika ekologické produkce by proto měla hospodářským subjektům poskytovat vhodné nástroje pro lepší identifikaci a podporu jejich produktů a současně je chránit před nekalými praktikami.
- (8) V uplynulých letech se odvětví ekologického zemědělství v Unii rychle rozvinulo, nejen z hlediska plochy využívané pro ekologické zemědělství, ale rovněž z hlediska počtu podniků a celkového počtu ekologických hospodářských subjektů registrovaných v Unii.
- (9) Vzhledem k dynamickému rozvoji sektoru ekologické produkce bylo v nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ⁽⁹⁾ stanoveno, že je zapotřebí pravidla Unie pro ekologickou produkci v budoucnu přezkoumat, přičemž se zohlední zkušenosti získané při jejich uplatňování. Z tohoto přezkumu provedeného Komisí vyplývá, že právní rámec Unie upravující ekologickou produkci je třeba zlepšit tak, aby obsahoval pravidla, která odpovídají vysokým očekáváním spotřebitelů a zaručují dostatečnou jasnost pro ty, jimž jsou určena. Nařízení (ES) č. 834/2007 by proto mělo být zrušeno a nahrazeno nařízením novým.
- (10) Dosavadní zkušenosti s používáním nařízení (ES) č. 834/2007 ukazují, že je třeba vyjasnit, na které produkty se toto nařízení vztahuje. V první řadě by se mělo vztahovat na produkty pocházející ze zemědělství, včetně akvakultury a včelařství, jak jsou uvedeny v příloze I Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Kromě toho by se mělo vztahovat na zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny nebo krmivo, protože jejich uvádění na trh jako ekologických produktů představuje významné odbytiště pro zemědělské produkty a zajišťuje informovanost spotřebitelů o ekologické povaze zemědělských produktů, z nichž jsou zpracovány. Stejně tak by se toto nařízení mělo vztahovat na určité jiné produkty, které se zemědělskými

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/128/ES ze dne 21. října 2009, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 71).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/147/ES ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně volně žijících ptáků (Úř. věst. L 20, 26.1.2010, s. 7).

⁽⁷⁾ Směrnice Rady 91/676/EHS ze dne 12. prosince 1991 o ochraně vod před znečištěním dusičnany ze zemědělských zdrojů (Úř. věst. L 375, 31.12.1991, s. 1).

⁽⁸⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽⁹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 834/2007 ze dne 28. června 2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů a o zrušení nařízení (EHS) č. 2092/91 (Úř. věst. L 189, 20.7.2007, s. 1).

produkty souvisejí podobně úzce jako zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny nebo krmivo, neboť tyto jiné produkty buď představují pro zemědělské produkty významné odbytiště, nebo tvoří nedílnou součást procesu produkce. Do oblasti působnosti tohoto nařízení by rovněž měla být zahrnuta mořská sůl a jiné soli používané v potravinách a krmivu, neboť mohou být vyrobeny pomocí přírodních výrobních technik, a protože jejich výroba přispívá k rozvoji venkovských oblastí, a spadá tedy do cílů tohoto nařízení. V zájmu přehlednosti by tyto jiné produkty, neuvedené v příloze I Smlouvy o fungování EU, měly být uvedeny v příloze tohoto nařízení.

- (11) Za účelem doplnění nebo změny některých prvků tohoto nařízení, které nejsou podstatné, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Zejména s cílem zajistit rovnocennou účast na přípravě aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají systematicky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se přípravou aktů v přenesené pravomoci zabývají.
- (12) Za účelem zohlednění nových produkčních metod, nových materiálů nebo mezinárodních závazků by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o rozšíření seznamu jiných produktů úzce souvisejících se zemědělstvím, které spadají do oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (13) Produkty, na něž se vztahuje toto nařízení, avšak pocházejí z lovu volně žijících zvířat a ryb, by neměly být považovány za ekologické, neboť proces jejich produkce nelze kontrolovat v plném rozsahu.
- (14) Vzhledem k místní povaze činností spojených se společným stravováním se pro zajištění fungování jednotného trhu považují v této oblasti za dostatečná opatření přijatá členskými státy a soukromými systémy. Proto by se toto nařízení nemělo vztahovat na potraviny připravované provozovateli společného stravování ve vlastních prostorách, a tyto potraviny by proto neměly být označovány logem Evropské unie pro ekologickou produkci ani pod tímto logem propagovány.
- (15) Výzkumné projekty ukázaly, že na trhu s ekologickými potravinami má zásadní význam důvěra spotřebitelů. Z dlouhodobého hlediska mohou pravidla, která postrádají důvěryhodnost, ohrozit důvěru veřejnosti a vést k selhání trhu. Proto by měl být udržitelný rozvoj ekologické produkce v Unii založen na řádných pravidlech produkce, která jsou harmonizována na úrovni Unie a která odpovídají očekáváním hospodářských subjektů i spotřebitelů, pokud jde o jakost ekologických produktů a soulad se zásadami a pravidly stanovenými v tomto nařízení.
- (16) Toto nařízení by se mělo uplatňovat, aniž jsou dotčeny právní předpisy v souvisejících oblastech, jako je zejména oblast bezpečnosti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin, rozmnožovacího materiálu rostlin, označování a životního prostředí.
- (17) Toto nařízení by mělo poskytnout základ pro udržitelný rozvoj ekologické produkce a jejích příznivých účinků na životní prostředí při současném zajištění účinného fungování vnitřního trhu s ekologickými produkty a spravedlivé hospodářské soutěže, a pomoci tak zemědělcům dosáhnout spravedlivého příjmu, zajistit důvěru spotřebitelů, chránit zájmy spotřebitelů a podporovat krátké distribuční kanály a místní produkci. Těchto cílů by mělo být dosaženo tím, že budou dodržovány obecné a konkrétní zásady a obecná a podrobná pravidla produkce vztahující se na ekologickou produkci.
- (18) S ohledem na charakteristické rysy systémů ekologické produkce je třeba se při volbě rostlinných odrůd zaměřit na agronomickou výkonnost, genetickou rozmanitost, odolnost vůči chorobám, dlouhověkost a přizpůsobení se různým místním půdním a klimatickým podmínkám a současně respektovat přirozené hranice křížení.
- (19) Riziko nesouladu s pravidly ekologické produkce se považuje za vyšší v zemědělských podnicích zahrnujících jednotky, které nejsou řízeny podle těchto pravidel. Proto by po uplynutí přiměřeného přechodného období

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

měly být všechny zemědělské podniky v Unii, které se chtějí stát ekologickými, plně řízeny v souladu s požadavky platnými pro ekologickou produkci. Za určitých podmínek, mimo jiné zejména za podmínek zřetelného a účinného oddělení ekologických produkčních jednotek, produkčních jednotek v přechodném období a konvenčních produkčních jednotek a zřetelného a účinného oddělení produktů těmito jednotkami vyprodukovaných, by však měly být povoleny podniky zahrnující jednotky řízené podle pravidel ekologické produkce a jednotky řízené podle pravidel konvenční produkce.

- (20) Vzhledem k tomu, že v ekologické produkci by mělo být omezeno používání vnějších vstupů, by měly být stanoveny určité účely, pro které jsou při produkci zemědělských produktů nebo zpracovaných zemědělských produktů produkty a látky často používány. V případě, že se produkty nebo látky k těmto účelům běžně používají, mělo by být jejich použití umožněno pouze tehdy, pokud byly povoleny v souladu s tímto nařízením. Takové povolení by však mělo být platné pouze za předpokladu, že právo Unie ani vnitrostátní právní předpisy založené na právu Unie nezakazují použití těchto vnějších vstupů v konvenční produkci. Používání produktů nebo látek obsažených v přípravcích na ochranu rostlin nebo tvořících součást těchto přípravků, jiných než aktivních látek, by mělo být v ekologické produkci umožněno pouze tehdy, pokud je jejich použití povoleno v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ⁽¹⁾ a pokud uvedení daných přípravků na ochranu rostlin na trh nebo jejich použití není zakázáno členskými státy v souladu s uvedeným nařízením.
- (21) Pokud celý podnik nebo jeho části mají produkovat ekologické produkty, měly by projít přechodným obdobím, během něž budou řízeny podle pravidel ekologické produkce, nebudou však smět produkovat ekologické produkty. Uvedení těchto produktů na trh jako ekologických produktů by mělo být umožněno až po uplynutí přechodného období. Toto období by nemělo začít dříve, než zemědělec nebo hospodářský subjekt produkující řasy nebo živočichy pocházející z akvakultury oznámí přechod na ekologickou produkci příslušným orgánům členského státu, na jehož území se podnik nachází, a podléhá tedy kontrolnímu systému, který mají členské státy zřídit v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ⁽²⁾ a s tímto nařízením. Příslušné orgány by měly mít možnost zpětně uznat období předcházející dni oznámení jako přechodná období pouze v případě, že podnik nebo jeho příslušné části podléhaly agroenvironmentálním opatřením podporovaným z fondů Unie nebo byly přírodními či zemědělskými plochami, které nebyly po dobu alespoň tří let ošetřovány produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci.
- (22) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením, pokud jde o ekologickou produkci, a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty týkající se dalších pravidel o dělení podniků na ekologické produkční jednotky, produkční jednotky v přechodném období a konvenční produkční jednotky.
- (23) S konceptem ekologické produkce a vnímáním ekologických produktů ze strany spotřebitelů je neslučitelné používání ionizujícího záření, klonování zvířat a uměle vzniklých polyploidních živočichů nebo geneticky modifikovaných organismů (GMO), jakož i produktů získaných z GMO nebo za použití GMO. Takové použití je tedy třeba v ekologické produkci zakázat.
- (24) S cílem podpořit a usnadnit dodržování tohoto nařízení by hospodářské subjekty ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce měly v příslušných případech přijmout preventivní opatření v zájmu zachování biologické rozmanitosti a kvality půdy, zabránění výskytu škodlivých organismů a ochrany proti nim a v zájmu prevence

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 ze dne 21. října 2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh a o zrušení směrnic Rady 79/117/EHS a 91/414/EHS (Úř. věst. L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/625 ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EU) č. 1151/2012, (EU) č. 652/2014, (EU) 2016/429 a (EU) 2016/2031, nařízení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a směrnic Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, směrnic Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutí Rady 92/438/EHS (nařízení o úředních kontrolách) (Úř. věst. L 95, 7.4.2017, s. 1).

a tlumení chorob, jakož i v zájmu zamezení negativním dopadům na životní prostředí a na zdraví zvířat a rostlin. V příslušných případech by rovněž měly přijmout přiměřená bezpečnostní opatření podléhající jejich kontrole s cílem zabránit kontaminaci produkty či látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci v souladu s tímto nařízením, a s cílem zabránit směšování ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů.

- (25) Produkty vyprodukované během přechodného období by neměly být uváděny na trh jako ekologické produkty. Aby se zabránilo riziku, že budou spotřebitelé mateni a uvádění v omyl, neměly by tyto produkty být uváděny na trh ani jako produkty z přechodného období, s výjimkou případů rozmnožovacího materiálu rostlin, potravinových produktů rostlinného původu a krmivových produktů rostlinného původu pouze s jednou rostlinnou složkou zemědělského původu, a to ve všech případech za podmínky, že bylo dodrženo přechodné období v délce alespoň 12 měsíců před sklizní.
- (26) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o pravidla přechodu pro další druhy zvířat.
- (27) Měla by být stanovena podrobná pravidla produkce vztahující se na rostlinnou a živočišnou výrobu a produkci akvakultury, včetně pravidel pro sběr planě rostoucích rostlin a řas, a na produkci zpracovaných potravin a krmiv, jakož i vína a kvasinek používaných jako potraviny nebo krmivo, aby se zajistila harmonizace a dodržování cílů a zásad ekologické produkce.
- (28) Jelikož ekologická rostlinná výroba je založena na tom, že vyživování rostlin se uskutečňuje především prostřednictvím půdního ekosystému, měly by být rostliny pěstovány na živé půdě a v živé půdě ve spojení se spodní vrstvou a podloží. Z tohoto důvodu by neměla být povolena hydroponická produkce ani pěstování rostlin v kontejnerech, pytlích nebo na záhonech, kde kořeny nejsou v kontaktu s živou půdou.
- (29) Měly by však být povoleny některé pěstitelské postupy nevázané na půdu, jako je produkce naklíčených semen nebo čekankových puků a pěstování okrasných rostlin a bylin v květináčích, které jsou v květináčích prodávány spotřebitelům a u nichž není vhodné se řídit zásadou pěstování plodin vázaného na půdu nebo u nichž nehrozí riziko, že bude spotřebitel uveden v omyl ohledně metody produkce. S cílem usnadnit ekologickou produkci v ranější fázi pěstování rostlin by mělo být rovněž povoleno pěstování semenáčků nebo přesazených rostlin v kontejnerech za účelem dalšího přesazení.
- (30) Zásada pěstování plodin vázaného na půdu a vyživování rostlin především prostřednictvím půdního ekosystému byla stanovena nařízením (ES) č. 834/2007. Některé hospodářské subjekty však rozvinuly hospodářskou činnost spočívající v pěstování rostlin na „ohraničených záhonech“ a jejich vnitrostátní orgány je certifikovaly jako ekologické podle nařízení (ES) č. 834/2007. Dne 28. června 2017 bylo v rámci řádného legislativního postupu dosaženo dohody, že ekologická produkce by měla být založena na vyživování rostlin především prostřednictvím půdního ekosystému a měla by být vázána na půdu a že pěstování rostlin na „ohraničených záhonech“ by již od uvedeného data nemělo být povoleno. S cílem poskytnout hospodářským subjektům, které do uvedeného data takovou hospodářskou činnost vykonávaly, možnost přizpůsobit se by jim mělo být povoleno zachovat jejich produkční plochy, které před uvedeným datem jejich vnitrostátní orgány certifikovaly jako ekologické podle nařízení (ES) č. 834/2007, po dobu dalších deseti let ode dne použitelnosti tohoto nařízení. Na základě informací poskytnutých členskými státy Komisi byla přede dnem 28. června 2017 uvedená činnost v Unii povolena pouze ve Finsku, Švédsku a Dánsku. O používání ohraničených záhonů v ekologickém zemědělství by měla Komise vypracovat zprávu, kterou zveřejní pět let ode dne použitelnosti tohoto nařízení.
- (31) Ekologická rostlinná výroba by měla zahrnovat používání technik produkce, které zamezují znečištění životního prostředí nebo snižují podíl na tomto znečištění na minimum.
- (32) Zatímco konvenční zemědělství má více externích prostředků umožňujících přizpůsobit se životnímu prostředí v zájmu dosažení optimálního růstu plodin, systémy ekologické rostlinné výroby potřebují rozmnožovací materiál rostlin, který je schopen se přizpůsobit z hlediska odolnosti vůči chorobám a různým místním půdním a klimatickým podmínkám i z hlediska specifických pěstitelských postupů ekologického zemědělství přispívajících k rozvoji sektoru ekologické produkce. Je proto zásadní vypěstovat ekologický rozmnožovací materiál rostlin vhodný pro ekologické zemědělství.
- (33) Pokud jde o hospodaření s půdou a hnojení, měly by být upřesněny pěstitelské postupy povolené v ekologické rostlinné výrobě a měly by být stanoveny podmínky pro používání hnojiv a pomocných látek.

- (34) Používání přípravků na ochranu rostlin by mělo být výrazně omezeno. Měla by se upřednostnit opatření, která zamezují vzniku škod způsobených škodlivými organismy a plevely prostřednictvím metod, které nezahrnují použití přípravků na ochranu rostlin, jako je například střídání plodin. Přítomnost škodlivých organismů a plevelů by měla být sledována s cílem rozhodnout, zda je případný zásah z hospodářského a ekologického hlediska odůvodněný. Používání některých přípravků na ochranu rostlin by však mělo být povoleno v případě, že takové metody neposkytují dostatečnou ochranu, a pouze pokud byly tyto přípravky na ochranu rostlin povoleny v souladu s nařízením (ES) č. 1107/2009 poté, co byly posouzeny a shledány slučitelnými s cíli a zásadami ekologické produkce, a to i pokud se na použití těchto přípravků vztahují omezující podmínky, a následně byly povoleny v souladu s tímto nařízením.
- (35) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o některé výjimky, používání rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období nebo rozmnožovacího materiálu rostlin z konvenční produkce, dohody mezi zemědělskými podniky, další opatření týkající se ochrany před škodlivými organismy a plevely a další podrobná pravidla a pěstitelské postupy pro konkrétní rostliny a rostlinnou výrobu.
- (36) Výzkum v Unii týkající se rozmnožovacího materiálu rostlin, který nesplňuje definici odrůdy z hlediska uniformity, ukazuje, že by používání tohoto různorodého materiálu mohlo skýtat výhody, zejména co se týče ekologické produkce, například v zájmu omezení šíření chorob, zlepšení odolnosti a zvýšení biologické rozmanitosti.
- (37) Proto by pro použití v ekologické produkci měl být k dispozici rozmnožovací materiál rostlin, který nenáleží k určité odrůdě, avšak ke skupině rostlin v rámci jediného botanického taxonu s vysokou mírou genetické a fenotypové rozmanitosti mezi jednotlivými reprodukčními jednotkami.

Z tohoto důvodu by hospodářské subjekty měly mít možnost uvádět na trh rozmnožovací materiál rostlin z ekologického heterogenního materiálu, aniž by byly dodrženy požadavky na registraci a certifikační kategorie rozmnožovacího materiálu předstupňů, základního a certifikovaného rozmnožovacího materiálu nebo požadavky na další kategorie, jak jsou stanoveny ve směrnicích Rady 66/401/EHS ⁽¹⁾, 66/402/EHS ⁽²⁾, 68/193/EHS ⁽³⁾, 98/56/ES ⁽⁴⁾, 2002/53/ES ⁽⁵⁾, 2002/54/ES ⁽⁶⁾, 2002/55/ES ⁽⁷⁾, 2002/56/ES ⁽⁸⁾, 2002/57/ES ⁽⁹⁾, 2008/72/ES ⁽¹⁰⁾ a 2008/90/ES ⁽¹¹⁾, nebo v aktech přijatých na základě těchto směrnic.

K takovému uvedení na trh by mělo dojít až poté, co se odpovědným orgánům uvedeným ve zmíněných směrnicih předloží oznámení, a poté, co Komise přijme harmonizované požadavky na tento materiál, a to pod podmínkou, že uvedený materiál tyto požadavky splňuje.

- (38) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o stanovení určitých pravidel týkajících se produkce rozmnožovacího materiálu rostlin z ekologického heterogenního materiálu konkrétních rodů nebo druhů a jeho uvádění na trh.
- (39) Za účelem uspokojení potřeb ekologických producentů, podpory výzkumu a vypěstování ekologických odrůd vhodných pro ekologickou produkci s přihlédnutím ke konkrétním potřebám a cílům ekologického zemědělství, jako je větší genetická rozmanitost, odolnost či tolerance vůči chorobám a přizpůsobení se různým místním

⁽¹⁾ Směrnice Rady 66/401/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva píce na trh (Úř. věst. L 125, 11.7.1966, s. 2298).

⁽²⁾ Směrnice Rady 66/402/EHS ze dne 14. června 1966 o uvádění osiva obilovin na trh (Úř. věst. L 125, 11.7.1966, s. 2309).

⁽³⁾ Směrnice Rady 68/193/EHS ze dne 9. dubna 1968 o uvádění réвовého vegetativního množitelského materiálu na trh (Úř. věst. L 93, 17.4.1968, s. 15).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 98/56/ES ze dne 20. července 1998 o uvádění rozmnožovacího materiálu okrasných rostlin na trh (Úř. věst. L 226, 13.8.1998, s. 16).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 2002/53/ES ze dne 13. června 2002 o Společném katalogu odrůd druhů zemědělských rostlin (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 1).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 2002/54/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva řepy na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 12).

⁽⁷⁾ Směrnice Rady 2002/55/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva zeleniny na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 33).

⁽⁸⁾ Směrnice Rady 2002/56/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění sadby brambor na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 60).

⁽⁹⁾ Směrnice Rady 2002/57/ES ze dne 13. června 2002 o uvádění osiva olejnin a prádlných rostlin na trh (Úř. věst. L 193, 20.7.2002, s. 74).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Rady 2008/72/ES ze dne 15. července 2008 o uvádění sadby a rozmnožovacího materiálu zeleniny mimo osivo na trh (Úř. věst. L 205, 1.8.2008, s. 28).

⁽¹¹⁾ Směrnice Rady 2008/90/ES ze dne 29. září 2008 o uvádění na trh rozmnožovacího materiálu ovocných rostlin a ovocných rostlin určených k produkci ovoce (Úř. věst. L 267, 8.10.2008, s. 8).

půdním a klimatickým podmínkám, by měl být zorganizován časově omezený test v souladu se směrnicemi 66/401/EHS, 66/402/EHS, 68/193/EHS, 2002/53/ES, 2002/54/ES, 2002/55/ES, 2002/56/ES, 2002/57/ES, 2008/72/ES a 2008/90/ES. Tento časově omezený test by měl probíhat po dobu sedmi let, měl by zahrnovat dostatečná množství rozmnožovacího materiálu rostlin a měly by o něm být každoročně předkládány zprávy. Měl by napomoci ke stanovení kritérií pro popis charakteristických znaků daného materiálu a k určení podmínek produkce tohoto materiálu a jeho uvádění na trh.

- (40) Jelikož živočišná výroba přirozeně zahrnuje obhospodařování zemědělské půdy, kdy se používají statková hnojiva k výživě v rámci rostlinné výroby, měla by být s výjimkou včelařství zakázána živočišná výroba bez zemědělské půdy. Při výběru plemen by měla být podpořena volba charakteristických znaků, které jsou důležité pro ekologické zemědělství, jako je vysoký stupeň genetické rozmanitosti, schopnost přizpůsobit se místním podmínkám a odolnost vůči nákazám.
- (41) Pro potřeby zemědělců, kteří si přejí založit nové stádo či hejno nebo zvýšit počet hospodářských zvířat či obnovit stádo těchto zvířat, nejsou ekologicky chovaná zvířata vždy k dispozici v dostatečném počtu a kvalitě. Za určitých podmínek by mělo být proto možné začlenit do ekologické produkční jednotky zvířata, která nepocházejí z ekologického chovu.
- (42) Hospodářská zvířata by měla být krmena krmnými surovinami vyprodukovanými v souladu s pravidly ekologické produkce, nejlépe pocházejícími z vlastního zemědělského podniku dotyčného zemědělce, s přihlédnutím k jejich fyziologickým potřebám. Zemědělcům by však mělo být za určitých podmínek umožněno používat rovněž krmivo z přechodného období pocházející z jejich vlastních zemědělských podniků. Kromě toho by v zájmu uspokojení základních nutričních potřeb hospodářských zvířat mělo být zemědělcům povoleno používání některých krmných surovin mikrobiálního nebo minerálního původu nebo některých doplňkových látek v krmivech a pomocných látek, a to za náležitě vymezených podmínek.
- (43) Péče o zdraví zvířat by měla být především založena na prevenci nákaz. Kromě toho by se měla uplatňovat zvláštní opatření v oblasti čištění a dezinfekce. V ekologické produkci by nemělo být povoleno preventivní používání chemicky syntetizovaných alopatických léčiv včetně antibiotik. V případech choroby nebo zranění zvířete vyžadujících okamžité ošetření by použití takových léčiv mělo být omezeno na minimum nezbytné k obnovení dobrého stavu zvířete. S cílem zaručit spotřebitelům integritu ekologické produkce by úředně stanovená ochranná lhůta po použití takových léčivých přípravků, jak je stanovena v příslušných právních předpisech Unie, měla být v takových případech prodloužena na dvojnásobek běžné ochranné lhůty a její délka by měla být minimálně 48 hodin.
- (44) Podmínky ustájení hospodářských zvířat v ekologickém chovu a chovatelské postupy u těchto zvířat by měly odpovídat etologickým potřebám zvířat a měly by zajišťovat vysokou úroveň životních podmínek zvířat, která by v některých ohledech měla jít nad rámec norem Unie pro dobré životní podmínky zvířat v živočišné výrobě obecně. Ve většině případů by hospodářská zvířata měla mít trvale přístup na otevřená prostranství za účelem pohybu. Zvířata je třeba ve všech stádiích života ušetřit utrpení, bolesti a strachu nebo působit jim takovou újmu co nejméně. Vazné ustájení a mrzačení, jako je kupírování ocasů ovcí, krácení zobáků v prvních třech dnech života a odstraňování rohových pučnic by měly být umožněny pouze se svolením příslušných orgánů a pouze za určitých podmínek.
- (45) Vzhledem k tomu, že ekologická produkce je nejvíce rozvinuta v případech skotu, ovcí, koz, koňovitých, jelenovitých a prasat, jakož i drůbeže, králíků a včel, měla by se na tyto druhy uplatňovat další podrobná pravidla produkce. Je nezbytné, aby Komise pro tyto druhy zvířat stanovila určité požadavky, které jsou důležité pro jejich chov, jako jsou požadavky na intenzitu chovu, minimální plochy a parametry a technické požadavky týkající se ustájení. V případech jiných druhů by takové požadavky měly být stanoveny, jakmile se na ně budou vztahovat další podrobná pravidla produkce.
- (46) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o omezení výjimek týkajících se původu zvířat, mezní množství dusíku spojené s celkovou intenzitou chovu, výživu včelstev, přijatelné způsoby ošetření pro dezinfekci včelínů, metody a ošetření pro boj proti varroáze a podrobná pravidla živočišné výroby pro jiné druhy.
- (47) Toto nařízení zohledňuje cíle nové společné rybářské politiky, pokud jde o akvakulturu, která hraje zásadní úlohu při zajišťování udržitelného, dlouhodobého zabezpečení potravin, jakož i růstu a zaměstnanosti a současně snižuje tlak na volně žijící rybí populace v souvislosti s rostoucí celosvětovou poptávkou po potravinách z vodních organismů. Sdělení Komise ze dne 29. dubna 2013 o strategických pokynech pro udržitelný rozvoj akvakultury EU upozorňuje na hlavní problémy, jimž akvakultura v Unii čelí, a na její potenciál růstu. Uvedené sdělení označuje ekologickou akvakulturu jako obzvláště slibné odvětví a zdůrazňuje konkurenční výhody, které plynou z certifikace ekologické produkce.

- (48) Ekologická akvakultura je v porovnání s ekologickým zemědělstvím, kde na úrovni zemědělských podniků již existuje dlouholetá zkušenost, relativně novou oblastí ekologické produkce. Vzhledem k rostoucímu zájmu spotřebitelů o produkty ekologické akvakultury se dá očekávat, že tendence k přechodu na ekologickou produkci u akvakulturních jednotek ještě zesílí. To povede k nárůstu zkušeností, technických poznatků a rozvoje a ke zlepšení ekologické akvakultury, což by se mělo odrazit v pravidlech produkce.
- (49) Ekologická akvakultura by měla být založena na odchovu mladých jedinců pocházejících z ekologických produkčních jednotek. Pro potřeby hospodářských subjektů produkujících živočichy pocházející z akvakultury nejsou vždy k dispozici v dostatečném počtu a kvalitě živočichové z ekologické akvakultury určené k plemenitbě nebo odchovu. Za určitých podmínek by mělo být možné začlenit do ekologické produkční jednotky živočichy pocházející z akvakultury odlovené ve volné přírodě nebo nepocházející z ekologické akvakultury.
- (50) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o krmivo pro živočichy pocházející z akvakultury a veterinární péči o ně a pokud jde o podrobné podmínky správy líhní, plemenitby a produkce mladých jedinců.
- (51) Hospodářské subjekty produkující ekologické potraviny nebo krmiva by měly dodržovat vhodné postupy na základě systematické identifikace kritických kroků při zpracovávání s cílem zajistit, aby zpracované produkty splňovaly pravidla ekologické produkce. Zpracované ekologické produkty by měly být produkovány za použití takových zpracovatelských metod, které zaručují zachování ekologických charakteristických rysů a vlastností produktů ve všech fázích ekologické produkce.
- (52) Měla by být stanovena ustanovení týkající se složení zpracovaných ekologických potravin a krmiv. Zejména by tyto potraviny a tato krmiva měly být vyprodukovány převážně z ekologických zemědělských složek nebo z jiných složek spadajících do oblasti působnosti tohoto nařízení, které jsou ekologické, s omezenou možností používat určité zemědělské složky nepocházející z ekologické produkce, které jsou vymezeny v tomto nařízení. Kromě toho by pro použití při produkci zpracovaných ekologických potravin a krmiv měly být povoleny pouze některé produkty a látky, které jsou povolené v souladu s tímto nařízením.
- (53) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o bezpečnostní a preventivní opatření, která mají přijmout hospodářské subjekty produkující zpracované potraviny nebo krmiva, pokud jde o typ a složení produktů a látek povolených k použití ve zpracovaných potravinách, jakož i podmínky jejich použití, a pokud jde o výpočet procentního podílu zemědělských složek, včetně určení přídatných látek povolených k použití v ekologické produkci, které se pro účely výpočtu procentního podílu v rámci procentního podílu, jehož je třeba dosáhnout, aby mohl být daný produkt v obchodním označení uveden jako ekologický, považují za zemědělské složky.
- (54) Ekologické víno by mělo podléhat příslušným pravidlům týkajícím se zpracovaných ekologických potravin. Vzhledem k tomu, že víno je specifickou a důležitou kategorií ekologických produktů, by však měla být pro ekologické víno stanovena další podrobná pravidla produkce. Ekologické víno by mělo být produkováno výhradně z ekologických surovin a mělo by být povoleno přidávat pouze některé produkty a látky, které jsou povoleny v souladu s tímto nařízením. Použití některých enologických postupů, procesů a ošetření by mělo být v ekologické produkci vína zakázáno. Jiné postupy, procesy a ošetření by měly být povoleny za přesně stanovených podmínek.
- (55) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o určení dalších zakázaných enologických postupů, procesů a ošetření a změnu seznamu povolených enologických postupů, procesů a ošetření.
- (56) Kvasinky nebyly původně považovány za zemědělskou složku podle nařízení (ES) č. 834/2007, a proto se nezahrnovaly mezi zemědělské složky ekologických produktů. Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ⁽¹⁾ však pro účely

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 889/2008 ze dne 5. září 2008, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 834/2007 o ekologické produkci a označování ekologických produktů, pokud jde o ekologickou produkci, označování a kontrolu (Úř. věst. L 250, 18.9.2008, s. 1).

ekologické produkce zavedlo od 31. prosince 2013 povinnost považovat kvasinky a kvasničné produkty za zemědělské složky. Pro produkci ekologických kvasinek určených k použití jako potraviny a krmivo by tedy od 1. ledna 2021 měly být používány pouze ekologicky získané substráty. Navíc by mělo být povoleno používat při jejich produkci, přípravě a úpravě pouze určité produkty a látky.

- (57) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o další podrobná pravidla produkce kvasinek.
- (58) Toto nařízení by v Unii mělo harmonizovat pravidla ekologické produkce pro všechny produkty spadající do jeho oblasti působnosti a mělo by stanovit podrobná pravidla produkce pro jednotlivé kategorie produktů, avšak některá pravidla produkce, jako jsou další podrobná pravidla produkce pro další živočišné druhy nebo produkty nespádající do kategorií, pro které toto nařízení stanoví podrobná pravidla produkce, budou moci být přijata až v pozdější fázi. Pokud nejsou tato pravidla produkce stanovena na úrovni Unie, měly by mít členské státy možnost stanovit vnitrostátní pravidla pro domácí produkci, pokud tato pravidla nebudou v rozporu s tímto nařízením. Členské státy by však tato vnitrostátní pravidla neměly uplatňovat na produkty vyprodukované nebo uvedené na trh v jiných členských státech, jsou-li tyto produkty v souladu s tímto nařízením. Pokud taková vnitrostátní podrobná pravidla produkce neexistují, měly by se hospodářské subjekty při uvádění dotčených produktů na trh s uvedením výrazů odkazujících na ekologickou produkci řídit alespoň obecnými pravidly produkce a zásadami ekologické produkce, pokud se tato pravidla a zásady mohou na dané produkty vztahovat.
- (59) S cílem zohlednit případnou budoucí potřebu disponovat specifickými pravidly produkce pro produkty, jejichž produkce nespadá do žádné z kategorií zvláštních pravidel produkce stanovených v tomto nařízení, jakož i s cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením a následně přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o stanovení podrobných pravidel produkce, jakož i pravidel týkajících se povinnosti přejít na ekologickou produkci u takových produktů.
- (60) Výjimky z pravidel ekologické produkce by měly být stanoveny pouze v případě katastrofické situace. Aby v takových případech mohla ekologická produkce pokračovat nebo být znovu zahájena, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o stanovení kritérií pro určení katastrofické situace, jakož i zvláštních pravidel, včetně případné výjimky z tohoto nařízení, týkajících se toho, jak mají členské státy tyto katastrofické situace řešit, a nezbytných požadavků na sledování a podávání zpráv v těchto případech.
- (61) Za určitých podmínek mohou být ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty sbírány a přepravovány současně. Měla by být stanovena zvláštní ustanovení s cílem zajistit řádné oddělení ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů při manipulaci s nimi a zabránit jejich směšování.
- (62) S cílem zajistit integritu ekologické produkce a přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o pravidla týkající se balení a přepravy ekologických produktů.
- (63) Použití některých produktů nebo látek jako aktivních látek určených k použití v přípravcích na ochranu rostlin spadajících do oblasti působnosti nařízení (ES) č. 1107/2009, hnojiv, pomocných půdních látek, živin, složek výživy zvířat různého původu získaných z konvenční produkce, doplňkových látek, pomocných látek a produktů pro účely čištění a dezinfekce by mělo být v ekologické produkci omezeno na minimum a mělo by podléhat zvláštním podmínkám stanoveným v tomto nařízení. Stejný přístup by se měl uplatnit, pokud jde o použití produktů a látek jako potravinářských přídatných látek a pomocných látek a použití zemědělských složek získaných z konvenční produkce při produkci zpracovaných ekologických potravin. Proto by mělo být vymezeno veškeré možné použití takových produktů a látek v ekologické produkci obecně a při produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, a to při splnění zásad stanovených tímto nařízením a určitých kritérií.
- (64) S cílem zajistit jakost, sledovatelnost, soulad s tímto nařízením, pokud jde o ekologickou produkci obecně a produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, a zajistit přizpůsobení technickému pokroku by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o doplňující kritéria pro povolování produktů a látek pro použití v ekologické produkci obecně a při produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, a pro odnímání takových povolení.

- (65) V zájmu zajištění přístupu k zemědělským složkám, které nejsou pro produkci zpracovaných ekologických potravin k dispozici v ekologické podobě v dostatečném množství, by členské státy měly mít rovněž možnost povolit za určitých podmínek a po omezenou dobu použití zemědělských složek získaných z konvenční produkce.
- (66) S cílem podpořit ekologickou produkci a zajistit potřebné spolehlivé údaje by měly být shromažďovány informace a údaje, pokud jde o dostupnost ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období, ekologicky chovaných zvířat a ekologicky chovaných mladých jedinců pocházejících z akvakultury na trhu, a tyto informace a údaje by měly být poskytovány zemědělcům a hospodářským subjektům. Za tímto účelem by členské státy měly zajistit, aby byly na jejich území vytvořeny pravidelně aktualizované databáze a systémy obsahující takové informace, a Komise by měla tyto informace zveřejňovat.
- (67) S cílem zajistit dodržování požadavků na ekologickou produkci a důvěru spotřebitelů v tuto metodu produkce je nezbytné, aby hospodářské subjekty informovaly příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány a kontrolní subjekty o případech podezření na nesoulad s tímto nařízením, které je odůvodněné nebo které nelze vyloučit, pokud jde o produkty, jež produkují, připravují, dovážejí nebo získávají od jiných hospodářských subjektů. Takové podezření může vzniknout mimo jiné z toho důvodu, že v určitém produktu, který je určen k použití nebo uvedení na trh jako ekologický produkt nebo produkt z přechodného období, je přítomen produkt nebo látka, jež nejsou k použití v ekologické produkci povoleny. Hospodářské subjekty by měly příslušné orgány informovat v případech, kdy jsou s to odůvodnit podezření na nesoulad nebo kdy toto podezření nemohou vyloučit. V takových případech by do té doby, než bude moci být podezření vyloučeno, neměly být dotčené produkty uváděny na trh jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období. Při zjišťování a ověřování důvodů tohoto nesouladu by hospodářské subjekty měly spolupracovat s příslušnými orgány a v příslušných případech s kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty.
- (68) S cílem zabránit kontaminaci ekologické produkce produkty či látkami, které Komise pro určité účely nepovolila k použití v ekologické produkci, by hospodářské subjekty měly přijmout přiměřená a vhodná opatření podléhající jejich kontrole za účelem identifikace rizik takové kontaminace a zabránění těmto rizikům. Tato opatření by měla být pravidelně přezkoumávána a v případě potřeby upravena.
- (69) S cílem zajistit v celé Unii harmonizovaný přístup, pokud jde o opatření, jež mají být přijata v případě podezření na nesoulad, zejména pokud takové podezření vzniká z důvodu přítomnosti nepovolených produktů a látek v ekologických produktech nebo produktech z přechodného období, a s cílem zabránit tomu, aby se hospodářské subjekty ocitly v nejistotě, by příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty měly provádět úřední šetření v souladu s nařízením (EU) 2017/625 za účelem ověření souladu s požadavky na ekologickou produkci. V konkrétním případě podezření na nesoulad z důvodu přítomnosti nepovolených produktů či látek by šetření mělo vést k určení zdroje a příčiny přítomnosti takových produktů či látek s cílem zajistit, že hospodářské subjekty budou dodržovat požadavky na ekologickou produkci, a zejména že nepoužily produkty nebo látky nepovolené pro použití v ekologické produkci a přijaly přiměřená a vhodná bezpečnostní opatření k zamezení kontaminaci ekologické produkce takovými produkty a látkami. Uvedené šetření by mělo být přiměřené danému podezření na nesoulad, a tedy co nejdříve, v přiměřené lhůtě dokončeno, přičemž současně by při něm měla být zohledněna trvanlivost produktu a složitost daného případu. Jeho součástí by mohly být jakékoliv metody a techniky úředních kontrol, které jsou považovány za vhodné pro účinné vyloučení nebo potvrzení jakékoliv podezření na nesoulad s tímto nařízením bez zbytečného prodloužení, včetně použití veškerých relevantních informací, jež by umožnily vyloučit nebo potvrdit jakékoliv podezření na nesoulad bez provedení kontroly na místě.
- (70) Přítomnost produktů nebo látek, které nebyly povoleny pro použití v ekologické produkci, v produktech uváděných na trh jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období, jakož i opatření přijatá v tomto ohledu by měly být předmětem dalšího sledování ze strany členských států a Komise. Komise by proto měla předložit Evropskému parlamentu a Radě do čtyř let ode dne použitelnosti tohoto nařízení zprávu založenou na informacích shromážděných členskými státy ohledně případů, kdy byl prošetřován výskyt nepovolených produktů a látek v ekologické produkci. K této zprávě by mohl být případně přiložen legislativní návrh na další harmonizaci.

- (71) Dokud není další harmonizace přijata, měly by členské státy, které vypracovaly postupy s cílem zabránit tomu, aby produkty obsahující určité množství produktů či látek, jež nejsou povoleny k použití v ekologické produkci pro určité účely, byly uváděny na trh jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období, mít možnost nadále tyto postupy uplatňovat. S cílem zajistit volný pohyb ekologických produktů a produktů z přechodného období na vnitřním trhu Unie by však takové postupy neměly zakazovat, omezovat nebo znemožňovat, aby byly produkty vyprodukované v jiných členských státech v souladu s požadavky tohoto nařízení uváděny na trh. Tyto postupy by se proto měly uplatňovat pouze v případě produktů, které byly vyprodukovány na území členského státu, jenž se rozhodl, že bude daný postup uplatňovat i nadále. Členské státy, které se rozhodnou, že této možnosti využijí, by o tom měly neprodleně informovat Komisi.
- (72) Kromě povinností týkajících se opatření, jež mají přijmout hospodářské subjekty produkující, připravující, dovážející nebo používající ekologické produkty a produkty z přechodného období a příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány či kontrolní subjekty, stanovených v tomto nařízení s cílem zabránit kontaminaci ekologických produktů a produktů z přechodného období produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, by členské státy měly mít rovněž možnost přijmout na svém území další vhodná opatření s cílem zabránit nezamýšlené přítomnosti nepovolených produktů a látek v ekologickém zemědělství. Členské státy, které se rozhodnou, že této možnosti využijí, by o tom měly neprodleně informovat Komisi a ostatní členské státy.
- (73) Označování zemědělských produktů a potravin by mělo podléhat obecným pravidlům stanoveným v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011⁽¹⁾, a zejména ustanovením, jejichž cílem je zabránit označování, které může být pro spotřebitele matoucí nebo zavádějící. Kromě toho by v tomto nařízení měla být stanovena zvláštní ustanovení týkající se označování ekologických produktů a produktů z přechodného období. Měla by chránit jak zájmy hospodářských subjektů, které budou mít své produkty na trhu správně označeny a budou těžit z podmínek spravedlivé hospodářské soutěže, tak zájmy spotřebitelů, kteří se budou moci při výběru potravin informovaně rozhodovat.
- (74) Výrazy používané pro označování ekologických produktů by proto měly být bez ohledu na použitý jazyk v celé Unii chráněny před použitím při označování konvenčních produktů. Tato ochrana by se měla vztahovat také na obvyklé odvozeniny a zdrobněliny těchto výrazů, ať jsou použity samostatně nebo v kombinaci.
- (75) Zpracované potraviny by měly být označeny jako ekologické pouze tehdy, pokud všechny nebo téměř všechny složky zemědělského původu jsou ekologické. V zájmu podpory využívání ekologických složek by mělo být rovněž možné za určitých podmínek odkazovat na ekologickou produkci pouze v seznamu složek zpracovaných potravin, zejména v případě, pokud dotyčné potraviny splňují některá pravidla ekologické produkce. Měla by být rovněž stanovena zvláštní ustanovení týkající se označování, aby hospodářské subjekty měly možnost určit ekologické složky použité v produktech tvořených převážně složkou, která pochází z lovu či rybolovu.
- (76) Zpracovaná krmiva by měla být označena jako ekologická pouze tehdy, pokud všechny nebo téměř všechny složky zemědělského původu jsou ekologické.
- (77) V zájmu zajištění přehlednosti pro spotřebitele na celém trhu Unie by všechny balené ekologické potraviny vyprodukované v Unii měly být povinně označeny logem Evropské unie pro ekologickou produkci. Navíc by mělo být možné používat toto logo dobrovolně v případě nebalených ekologických produktů vyprodukovaných v Unii a v případě jakýchkoli ekologických produktů dovezených ze třetích zemí, jakož i pro informační a vzdělávací účely. Měl by být stanoven vzor loga Evropské unie pro ekologickou produkci.
- (78) Aby však spotřebitelé nebyli uváděni v omyl, pokud jde o ekologickou povahu celého produktu, je vhodné omezit používání tohoto loga na produkty, které obsahují výhradně nebo téměř výhradně ekologické složky. Nemělo by být proto povoleno užívat je pro označování produktů z přechodného období nebo zpracovaných produktů, ve kterých je méně než 95 % hmotnostních složek zemědělského původu ekologických.

(¹) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1924/2006 a (ES) č. 1925/2006 a o zrušení směrnice Komise 87/250/EHS, směrnice Rady 90/496/EHS, směrnice Komise 1999/10/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/13/ES, směrnice Komise 2002/67/ES a 2008/5/ES a nařízení Komise (ES) č. 608/2004 (Úř. věst. L 304, 22.11.2011, s. 18).

- (79) Aby se předešlo jakýmkoliv případným nejasnostem pro spotřebitele, pokud jde o to, zda produkt pochází z Unie, či mimo ni, měli by být spotřebitelé v případě použití loga Evropské unie pro ekologickou produkci vždy informováni o místě, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá. V této souvislosti by mělo být povoleno odkazovat v rámci označení produktů ekologické akvakultury na akvakulturu, a nikoli na zemědělství.
- (80) S cílem zajistit spotřebitelům jasné a náležité informace by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o stanovení doplňujících pravidel týkajících se označování ekologických produktů a změnu seznamu výrazů odkazujících na ekologickou produkci uvedeného v tomto nařízení, logo Evropské unie pro ekologickou produkci a pravidla, která se k němu vztahují.
- (81) Některé produkty či látky použité v přípravcích na ochranu rostlin nebo jako hnojiva by neměly spadat do oblasti působnosti tohoto nařízení, a neměla by se tedy na ně v zásadě vztahovat pravidla stanovená v tomto nařízení, včetně pravidel týkajících se označování. Vzhledem k tomu, že tyto produkty a látky hrají v ekologickém zemědělství důležitou úlohu a jejich použití v ekologické produkci podléhá povolení podle tohoto nařízení, a jelikož v praxi vyvstaly určité nejasnosti ohledně jejich označování, zejména ohledně používání výrazů odkazujících na ekologickou produkci, je třeba vyjasnit, že pokud jsou tyto produkty či látky povoleny k použití v ekologické produkci v souladu s tímto nařízením, mohou být odpovídajícím způsobem označeny.
- (82) Ekologická produkce je důvěryhodná pouze tehdy, je-li doprovázena účinným ověřováním a kontrolami ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce.
- (83) Měly by být stanoveny zvláštní požadavky pro hospodářské subjekty s cílem zajistit soulad s tímto nařízením. Zejména by měla být stanovena ustanovení pro oznamování činností hospodářských subjektů příslušným orgánům a pro certifikační systém s cílem identifikovat hospodářské subjekty, které dodržují pravidla týkající se ekologické produkce a označování ekologických produktů. Tato ustanovení by se v zásadě měla vztahovat rovněž na subdodavatele dotyčných hospodářských subjektů, ledaže by subdodavatelská činnost byla plně začleněna do hlavní činnosti hospodářského subjektu využívajícího tyto subdodávky a byla v této souvislosti kontrolována. Transparentnost systému certifikace by měla být zajištěna tím, že členské státy budou mít povinnost zveřejnit seznamy hospodářských subjektů, které oznámily své činnosti, a jakékoli poplatky, které mohou být vybírány v souvislosti s kontrolami prováděnými za účelem ověření souladu s pravidly ekologické produkce.
- (84) Maloobchodní prodejny neprodávající jiné než balené ekologické produkty představují relativně nízké riziko nesouladu s pravidly ekologické produkce, a neměly by proto čelit v souvislosti s prodejem ekologických produktů nepřiměřené zátěži. Proto by se na tyto prodejny neměla vztahovat oznamovací povinnost a povinná certifikace, avšak měly by nadále podléhat úředním kontrolám prováděným za účelem ověření souladu s pravidly ekologické produkce a označování ekologických produktů. Úředním kontrolám by měly podléhat i maloobchodní prodejny prodávající nebalené ekologické produkty, avšak s cílem usnadnit uvádění ekologických produktů na trh by členské státy měly mít možnost osvobodit tyto prodejny od povinnosti certifikovat svoji činnost.
- (85) Drobní zemědělci a hospodářské subjekty produkující řasy nebo živočichy pocházející z akvakultury v Unii jednotlivě čelí poměrně vysokým nákladům na kontrolu a vysoké administrativní zátěži v souvislosti s certifikací ekologické produkce. Mělo by se umožnit zavedení systému skupinové certifikace s cílem snížit náklady na kontrolu a certifikaci a související administrativní zátěž, posílit místní sítě, přispět k lepšímu odbytu na trhu a zajistit rovné podmínky ve vztahu k hospodářským subjektům ve třetích zemích. Z tohoto důvodu je třeba zavést a definovat pojem „skupina hospodářských subjektů“ a stanovit pravidla odrážející potřeby a zdrojovou kapacitu drobných zemědělců a hospodářských subjektů.
- (86) S cílem zajistit účinnost, efektivnost a transparentnost systému ekologické produkce a označování ekologických produktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o požadavky na vedení záznamů hospodářskými subjekty nebo skupinami hospodářských subjektů a vzor certifikátu o shodě.
- (87) S cílem zajistit účinné a efektivní provádění certifikace skupin hospodářských subjektů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o povinnosti jednotlivých členů skupin hospodářských subjektů, kritéria ke stanovení zeměpisné blízkosti jejich členů a zřízení a fungování jejich systémů vnitřní kontroly.

- (88) Ekologická produkce podléhá úředním kontrolám a jiným úředním činnostem prováděným v souladu s nařízením (EU) 2017/625 s cílem ověřit, zda jsou dodržována pravidla týkající se ekologické produkce a označování ekologických produktů. Není-li v tomto nařízení stanoveno jinak, měla by se však na ekologickou produkci vedle pravidel stanovených v uvedeném nařízení vztahovat další pravidla, pokud jde o úřední kontroly a opatření ze strany příslušných orgánů a případně kontrolních orgánů a kontrolních subjektů, o opatření, jež mají přijmout hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů, o přenesení některých úkolů úřední kontroly a některých úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi a dohled nad nimi a o opatření v případě podezření na nesoulad nebo zjištěného nesouladu, včetně zákazu uvádění produktů na trh jako ekologických produktů nebo produktů z přechodného období, pokud má zjištěný nesoulad vliv na integritu těchto produktů.
- (89) V zájmu zajištění jednotného přístupu na svém území by mělo být ponecháno pouze na příslušných orgánech, aby vypracovaly katalog opatření pro případy podezření na nesoulad a případy zjištěného nesouladu.
- (90) V tomto nařízení by měla být stanovena ustanovení o výměně určitých relevantních informací mezi příslušnými orgány, kontrolními orgány, kontrolními subjekty a některými dalšími subjekty a o opatřeních těchto orgánů a subjektů, která doplňují ustanovení nařízení (EU) 2017/625.
- (91) S cílem podpořit provádění úředních kontrol a jiných úředních činností za účelem ověření souladu s tímto nařízením by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o zvláštní kritéria a podmínky pro výkon úředních kontrol prováděných k zajištění sledovatelnosti ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce a souladu s tímto nařízením a pokud jde o další prvky, které je na základě praktických zkušeností třeba zohlednit při posuzování pravděpodobnosti nesouladu.
- (92) S cílem podpořit provádění úředních kontrol a jiných úředních činností za účelem ověření souladu s tímto nařízením by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o další podmínky pro přenesení úkolů úřední kontroly a některých úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi na kontrolní subjekty, doplňující podmínky stanovené v tomto nařízení.
- (93) Zkušenosti s pravidly pro dovoz ekologických produktů do Unie podle nařízení (ES) č. 834/2007 ukázaly, že je nutné tato pravidla revidovat s cílem reagovat na očekávání spotřebitelů, že dovážené ekologické produkty splňují stejně náročné požadavky jako produkty z Unie, jakož i zajistit lepší přístup ekologických produktů z Unie na mezinárodní trh. Navíc je nutné zajistit jasnost, pokud jde o pravidla pro vývoz ekologických produktů, a to zejména zavedením vývozního certifikátu ekologické produkce.
- (94) Měla by být dále posílena ustanovení týkající se dovozu produktů, které jsou v souladu s pravidly Unie pro produkci a označování a v souvislosti s nimiž byly hospodářské subjekty podrobeny kontrole kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných Komisí jako příslušné k provádění kontrol a certifikace v oblasti ekologické produkce ve třetích zemích. Zejména by měly být stanoveny požadavky týkající se akreditačních orgánů, které akreditují kontrolní subjekty pro účely dovozu vyhovujících ekologických produktů do Unie, s cílem zajistit rovné podmínky pro dohled Komise nad kontrolními subjekty. Kromě toho je nezbytné stanovit možnost, aby se Komise obracela přímo na akreditační orgány a příslušné orgány ve třetích zemích s cílem zefektivnit dohled nad kontrolními orgány a kontrolními subjekty. V případě produktů dovážených ze třetích zemí nebo některých nejvzdálenějších regionů Unie, kde existují specifické klimatické a místní podmínky, je vhodné stanovit možnost, aby Komise udělovala zvláštní povolení pro používání produktů a látek v ekologické produkci.
- (95) Měla by být zachována možnost získat přístup na trh Unie pro ekologické produkty, které nejsou v souladu s pravidly Unie pro ekologickou produkci, avšak pocházejí ze třetích zemí, jejichž systém ekologické produkce a kontrolní systém byly uznány za rovnocenné systémům Unie. Uznání rovnocennosti třetích zemí stanovené v nařízení (ES) č. 834/2007 by však mělo být udělováno pouze na základě mezinárodních dohod mezi Uníí a těmito třetími zeměmi, v jejímž rámci by se usilovalo o vzájemné uznání rovnocennosti rovněž pro Unii.
- (96) Třetí země uznané pro účely rovnocennosti podle nařízení (ES) č. 834/2007 by měly být podle tohoto nařízení nadále takto uznány, a to na omezenou dobu nutnou k zajištění hladkého přechodu na režim uznání na základě mezinárodní dohody a za předpokladu, že i nadále zaručují rovnocennost své ekologické produkce a kontrolních

pravidel s příslušnými platnými pravidly Unie a splňují všechny požadavky týkající se dohledu nad jejich uznáním ze strany Komise. Tento dohled by měl být založen zejména na výročních zprávách, které uznané třetí země zasílají Komisi.

- (97) Ze zkušeností se systémem kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných Komisí pro provádění kontrol a vydávání certifikátů ve třetích zemích pro účely dovozu produktů poskytující rovnocenné záruky vyplývá, že pravidla uplatňovaná těmito orgány a subjekty vykazují rozdíly a mohlo by být obtížné považovat je za rovnocenná příslušným pravidlům Unie. Kromě toho znásobení počtu norem kontrolních orgánů a kontrolních subjektů brání přiměřenému dohledu ze strany Komise. Proto by tento režim uznávání rovnocennosti měl být zrušen. Těmto kontrolním orgánům a kontrolním subjektům by však měl být poskytnut dostatek času, aby se mohly připravit na získání uznání pro účely dovozu produktů vyhovujících pravidlům Unie. Nová pravidla pro uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů pro účely dovozu vyhovujících produktů by dále měla platit již ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost s cílem umožnit Komisi, aby se připravila na uznávání těchto kontrolních orgánů a kontrolních subjektů ode dne použitelnosti tohoto nařízení.
- (98) Uvádění jakýchkoli produktů dovážených do Unie v rámci jakéhokoli dovozního režimu stanoveného tímto nařízením na trh jako ekologických produktů by mělo být podmíněno dostupností informací nezbytných pro zajištění sledovatelnosti produktu v potravinovém řetězci.
- (99) S cílem zajistit spravedlivou hospodářskou soutěž mezi hospodářskými subjekty by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o doklady určené pro celní orgány třetích zemí, zejména vývozní certifikát ekologické produkce.
- (100) S cílem zajistit transparentnost postupu uznávání a dohledu pro kontrolní orgány a kontrolní subjekty v souvislosti s dovozem vyhovujících ekologických produktů a účinnost, účelnost a transparentnost kontrol dovážených produktů by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o další kritéria pro uznávání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů v souvislosti s dovozem ekologických produktů, které splňují toto nařízení, jakož i kritéria pro zrušení takového uznání, pokud jde o výkon dohledu nad kontrolními orgány a kontrolními subjekty uznanými Komisí a pokud jde o kontroly a jiné činnosti, které mají kontrolní orgány a kontrolní subjekty za tím účelem vykonávat.
- (101) V případě, že bylo zjištěno závažné nebo opakované porušení pravidel, pokud jde o certifikaci nebo kontroly a opatření podle tohoto nařízení, a že dotčený kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt nepřijme v reakci na žádost Komise vhodná a včasná nápravná opatření, uznání těchto kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů by mělo být neprodleně zrušeno.
- (102) S cílem zajistit správu seznamu třetích zemí uznaných pro účely rovnocennosti podle nařízení (ES) č. 834/2007 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o informace, které mají být těmito uznanými třetími zeměmi zasílány a které jsou nezbytné pro dohled nad jejich uznáním a výkon tohoto dohledu ze strany Komise.
- (103) Je zapotřebí zajistit, aby pohyb ekologických produktů, které splňují toto nařízení a byly předmětem kontroly v jednom členském státě, nemohl být v jiném členském státě omezen.
- (104) Za účelem získání spolehlivých údajů pro provádění tohoto nařízení by členské státy měly pravidelně poskytovat Komisi nezbytné informace. Z důvodů jasnosti a transparentnosti by členské státy měly vést aktualizované seznamy příslušných orgánů, kontrolních orgánů a kontrolních subjektů. Seznamy kontrolních orgánů a kontrolních subjektů by měly být veřejnosti zpřístupněny členskými státy a zveřejněny Komisí.
- (105) S ohledem na postupné ukončování platnosti výjimek, které se týkají používání konvenčního rozmnožovacího materiálu rostlin, drůbeže pocházející z konvenčního chovu a hospodářských zvířat pocházejících z konvenčního chovu pro účely plemenitby, by Komise měla posoudit dostupnost tohoto materiálu v ekologické podobě na trhu v Unii. Za tímto účelem a na základě údajů o dostupnosti ekologického materiálu shromážděných prostřednictvím databáze a systémů zřízených členskými státy by Komise měla do pěti let ode dne použitelnosti tohoto nařízení předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dostupnosti tohoto materiálu a důvodech případného omezeného přístupu ekologických hospodářských subjektů k tomuto materiálu.

- (106) S ohledem na postupné ukončování platnosti výjimek, které se týkají používání konvenčního bílkovinného krmiva pro drůbež a prasata, a na základě údajů o dostupnosti tohoto bílkovinného krmiva v ekologické podobě na trhu Unie, poskytovaných každoročně členskými státy, by Komise měla do pěti let ode dne použitelnosti tohoto nařízení předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dostupnosti tohoto ekologického bílkovinného krmiva a důvodech případného omezeného přístupu ekologických hospodářských subjektů k tomuto krmivu.
- (107) S cílem zohlednit vývoj dostupnosti na trhu ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin, ekologicky chovaných zvířat a ekologického bílkovinného krmiva pro drůbež a prasata by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o ukončení nebo prodloužení platnosti výjimek a povolení týkajících se používání konvenčního rozmnožovacího materiálu rostlin, konvenčně chovaných zvířat a konvenčního bílkovinného krmiva pro drůbež a prasata.
- (108) Je nezbytné stanovit opatření pro zajištění hladkého přechodu k právnímu rámci upravujícímu dovoz ekologických produktů a produktů z přechodného období do Unie ve znění úprav tohoto nařízení.
- (109) Dále by měla být stanovena lhůta, v níž skončí platnost uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů pro účely rovnocennosti udělených v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007, a měla by být stanovena ustanovení pro řešení situace do doby skončení platnosti těchto uznání. Rovněž by měla být stanovena ustanovení týkající se žádostí ze třetích zemí o uznání pro účely rovnocennosti, které byly podány podle nařízení (ES) č. 834/2007 a o kterých ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost nebylo rozhodnuto.
- (110) S cílem zajistit správu seznamu kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných pro účely rovnocennosti podle nařízení (ES) č. 834/2007 by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o informace, které by tyto kontrolní orgány a kontrolní subjekty měly zasílat za účelem dohledu nad jejich uznáním a pokud jde o výkon tohoto dohledu ze strany Komise.
- (111) S cílem usnadnit dokončení procesu posuzování žádostí ze třetích zemí o uznání pro účely rovnocennosti, o kterých nebylo ke dni vstupu tohoto nařízení v platnost rozhodnuto, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat některé akty, pokud jde o procesní pravidla nezbytná pro posouzení dosud projednávaných žádostí ze třetích zemí.
- (112) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o doklady, jež mají být předloženy za účelem uznání předcházejícího období jako součásti přechodného období, pokud jde o minimální dobu krmení sajících zvířat mateřským mlékem a některá technická pravidla týkající se ustájení zvířat a chovatelských postupů, pokud jde o podrobná pravidla pro jednotlivé druhy nebo skupiny druhů řas a živočichů pocházejících z akvakultury týkající se intenzity chovu a konkrétních parametrů pro produkční systémy a systémy pro oddělení chovů od okolního prostředí, pokud jde o techniky povolené při zpracovávání potravin a krmiv, pokud jde o udělování nebo odnímání povolení produktů a látek, které lze používat v ekologické produkci obecně a při produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, a pokud jde o postupy pro povolování a seznamy takových produktů a látek a případně jejich popis, požadavky na složení a podmínky použití.
- (113) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o technické podrobnosti pro zřízení a údržbu databází dostupného ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin nebo rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období získaného ekologickou metodou produkce, pokud jde o technické podrobnosti pro zřízení a údržbu systémů pro zpřístupnění údajů o ekologickém rozmnožovacím materiálu rostlin nebo rozmnožovacím materiálu rostlin z přechodného období nebo o ekologicky chovaných zvířatech nebo ekologicky chovaných mladých jedincích pocházejících z akvakultury, jakož i specifikace týkající se shromažďování údajů k těmto účelům, pokud jde o specifikace ohledně zapojení hospodářských subjektů do těchto systémů a pokud jde o podrobnosti týkající se informací, které mají členské státy poskytovat o výjimkách z používání ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin, ekologicky chovaných zvířat a ekologického krmiva a o dostupnosti některých ekologických produktů na trhu.
- (114) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o opatření, jež mají hospodářské subjekty přijmout a přezkoumávat za účelem identifikace rizik kontaminace ekologické produkce a produktů nepovolenými produkty a látkami a zabránění těmto rizikům, pokud jde o procesní kroky, jež je třeba učinit v případě podezření na nesoulad, a příslušnou dokumentaci, pokud jde o metodiku pro zjišťování a vyhodnocování přítomnosti nepovolených produktů a látek a pokud jde o podrobnosti a formát informací, jež mají členské státy předávat Komisi a ostatním členským státům o výsledcích šetření zaměřeného na přítomnost nepovolených produktů či látek.

- (115) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podrobné požadavky na označování a propagaci některých produktů z přechodného období, pokud jde o praktická opatření pro použití, úpravu, skladbu a velikost údajů vztahujících se k číselným kódům kontrolních orgánů a kontrolních subjektů a pro použití, úpravu, skladbu a velikost údajů o místě, kde byly dané zemědělské suroviny vyprodukovány, pokud jde o přidělování číselných kódů kontrolním orgánům a kontrolním subjektům a pokud jde o uvedení místa, kde byly dané zemědělské suroviny vyprodukovány.
- (116) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o podrobnosti a specifikace týkající se formátu oznámení o činnosti, které hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů podávají příslušným orgánům, a technických prostředků pro podávání tohoto oznámení, způsobů zveřejňování seznamů těchto hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů a postupů a způsobů zveřejňování poplatků, které lze vybírat v souvislosti s kontrolami, pokud jde o podrobnosti a specifikace týkající se podoby certifikátu pro hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů a technických prostředků, jejichž prostřednictvím se certifikát vydává, pokud jde o složení a velikosti skupin hospodářských subjektů, pokud jde o příslušné systémy dokumentace a vedení záznamů, systém pro vnitřní sledovatelnost a seznam hospodářských subjektů a pokud jde o výměnu informací mezi skupinami hospodářských subjektů a příslušnými orgány, kontrolními orgány či kontrolními subjekty a výměnu informací mezi členskými státy a Komisí.
- (117) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o minimální procentní podíl všech úředních kontrol, které mají být provedeny bez předchozího oznámení, a minimální procentní podíl dodatečných kontrol, jakož i minimální počet vzorků, které je třeba odebrat, a hospodářských subjektů, které je třeba v rámci skupiny hospodářských subjektů zkontrolovat, pokud jde o záznamy vedené za účelem prokázání souladu, pokud jde o prohlášení a jiná sdělení, která jsou nezbytná pro úřední kontroly, pokud jde o relevantní praktická opatření k zajištění souladu, pokud jde o jednotné postupy pro případy, kdy mají příslušné orgány přijmout opatření v souvislosti s podezřením na nesoulad nebo se zjištěným nesouladem, pokud jde o informace, které je třeba poskytnout v případě podezření na nesoulad nebo zjištěného nesouladu, pokud jde o příjemce takových informací a pokud jde o postupy pro poskytování takových informací, včetně funkčních aspektů používaného počítačového systému.
- (118) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o obsah certifikátů kontroly vydaných třetími zeměmi, pokud jde o postup pro jejich vydávání a ověřování, pokud jde o technické prostředky, jejichž prostřednictvím se tyto certifikáty vydávají, pokud jde o uznávání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů příslušných provádět kontroly a vydávat certifikáty ekologické produkce ve třetích zemích a o rušení těchto uznání, pokud jde o stanovení seznamu těchto kontrolních orgánů a kontrolních subjektů, pokud jde o pravidla určená k zajištění uplatňování opatření v případech podezření na nesoulad či zjištěného nesouladu, zejména těch, které mají vliv na integritu dovážených ekologických produktů nebo produktů z přechodného období, pokud jde o stanovení seznamu třetích zemí uznaných podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007 a změny tohoto seznamu a pokud jde o pravidla určená k zajištění uplatňování opatření v případech podezření na nesoulad či zjištěného nesouladu, zejména těch, které mají vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období dovážených z těchto zemí.
- (119) S cílem zajistit jednotné podmínky pro provádění tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o systém, který se má používat pro předávání informací nezbytných pro provádění a sledování tohoto nařízení, pokud jde o podrobnosti o informacích, které mají být předávány, a termín, ve kterém mají být tyto informace předávány, a pokud jde o stanovení seznamu kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007 a změny tohoto seznamu.
- (120) Prováděcí pravomoci svěřené Komisi by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (121) Komise by měla být zmocněna přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty, pokud si to v řádně odůvodněných případech týkajících se ochrany proti nekalým praktikám nebo postupům, které jsou neslučitelné se zásadami a pravidly pro ekologickou produkci, ochrany důvěry spotřebitelů nebo ochrany spravedlivé hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty vyžádají závažné naléhavé důvody s cílem zajistit uplatňování opatření v případech možného či zjištěného nesouladu, pod dohledem uznaných kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (122) Mělo by být stanoveno ustanovení s cílem umožnit, aby byly po dni použitelnosti tohoto nařízení vyčerpány zásoby produktů, které byly vyprodukovány v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007 před uvedeným dnem.
- (123) Jelikož cílů tohoto nařízení, zejména spravedlivé hospodářské soutěže a řádného fungování vnitřního trhu s ekologickými produkty, jakož i zajištění důvěry spotřebitelů v tyto produkty a v logo Evropské unie pro ekologickou produkci, nemůže být uspokojivě dosaženo samotnými členskými státy, ale spíše jich může být vzhledem k potřebné harmonizaci pravidel pro ekologickou produkci lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (124) Je vhodné stanovit datum použitelnosti tohoto nařízení, které by hospodářským subjektům umožnilo přizpůsobit se novým požadavkům,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

PŘEDMĚT, OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

Předmět

Toto nařízení stanoví zásady ekologické produkce a pravidla týkající se ekologické produkce, související certifikace a použití označení odkazujících na ekologickou produkci při označování a propagaci, jakož i pravidla týkající se kontrol, jimiž se doplňují pravidla stanovená v nařízení (EU) 2017/625.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na následující produkty pocházející ze zemědělství, včetně akvakultury a včelařství, jak jsou uvedeny v příloze I Smlouvy o fungování EU, a na produkty z těchto produktů získané, pokud jsou tyto produkty předmětem produkce, přípravy, označení, distribuce, uvedení na trh, dovozu do Unie nebo vývozu z ní nebo jsou určeny k produkci, přípravě, označení, distribuci, uvedení na trh, dovozu do Unie nebo vývozu z ní:

- a) živé nebo nezpracované zemědělské produkty včetně osiva a dalšího rozmnožovacího materiálu rostlin;
- b) zpracované zemědělské produkty určené k použití jako potraviny;
- c) krmivo.

Toto nařízení se rovněž vztahuje na některé jiné produkty úzce související se zemědělstvím, uvedené v příloze I tohoto nařízení, pokud jsou předmětem produkce, přípravy, označení, distribuce, uvedení na trh, dovozu do Unie nebo vývozu z ní nebo jsou určeny k produkci, přípravě, označení, distribuci, uvedení na trh, dovozu do Unie nebo vývozu z ní.

2. Toto nařízení se vztahuje na všechny hospodářské subjekty zapojené do činností v kterékoli fázi produkce, přípravy a distribuce, které se týkají produktů uvedených v odstavci 1.

3. Toto nařízení se nevztahuje na činnosti spojené se společným stravováním prováděné zařízením společného stravování podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 1169/2011, s výjimkou případů stanovených v tomto odstavci.

Členské státy mohou na produkci, označování a kontrolu produktů pocházejících z činností spojených se společným stravováním uplatňovat vnitrostátní pravidla, nebo pokud tato pravidla neexistují, soukromé normy. Při označování, obchodní úpravě či propagaci těchto produktů nebo při propagaci zařízení společného stravování nesmí být použito logo Evropské unie pro ekologickou produkci.

4. Není-li stanoveno jinak, nejsou použitím tohoto nařízení dotčeny související právní předpisy Unie, zejména právní předpisy v oblastech bezpečnosti potravinového řetězce, zdraví a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin.

5. Použitím tohoto nařízení nejsou dotčeny jiné zvláštní právní předpisy Unie týkající se uvádění produktů na trh, a zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽¹⁾ a nařízení (EU) č. 1169/2011.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění seznam produktů uvedený v příloze I doplněním seznamu o další produkty nebo změnou těchto doplněných položek. Pro zařazení na uvedený seznam jsou způsobilé pouze produkty, které jsou úzce spojeny se zemědělskými produkty.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „ekologickou produkcí“ používání metod produkce splňujících toto nařízení ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce, a to i během přechodného období uvedeného v článku 10;
- 2) „ekologickým produktem“ produkt pocházející z ekologické produkce, vyjma produktu vyprodukovaného během přechodného období uvedeného v článku 10. Produkty lovu volně žijících zvířat a ryb se za ekologické produkty nepovažují;
- 3) „zemědělskou surovinou“ zemědělský produkt, který nebyl předmětem konzervace či zpracování;
- 4) „preventivními opatřeními“ opatření, která mají být přijata hospodářskými subjekty v kterékoli fázi produkce, přípravy a distribuce v zájmu zachování biologické rozmanitosti a kvality půdy, opatření v zájmu zabránění výskytu škodlivých organismů a ochrany proti nim a v zájmu prevence a tlumení chorob, jakož i opatření, která mají být přijata s cílem zamezit negativním dopadům na životní prostředí, na zdraví zvířat a na zdraví rostlin;
- 5) „bezpečnostními opatřeními“ opatření, která mají být přijata hospodářskými subjekty v kterékoli fázi produkce, přípravy a distribuce s cílem zabránit kontaminaci produkty či látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci v souladu s tímto nařízením, a s cílem zabránit směšování ekologických produktů s konvenčními produkty;
- 6) „přechodem“ přechod z konvenční na ekologickou produkci v určité lhůtě, během níž jsou uplatňována ustanovení tohoto nařízení týkající se ekologické produkce;
- 7) „produktem z přechodného období“ produkt vyprodukovaný během přechodného období uvedeného v článku 10;
- 8) „podnikem“ všechny produkční jednotky provozované pod jediným vedením za účelem produkce živých nebo nezpracovaných zemědělských produktů, včetně produktů pocházejících z akvakultury a včelařství, jak jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1 písm. a), nebo produktů uvedených v příloze I, vyjma vonných silic a kvasinek;
- 9) „produkční jednotkou“ všechna aktiva podniku, jako jsou prostory pro prvovýrobu, pozemky, pastviny, otevřená prostranství, budovy pro chov hospodářských zvířat nebo jejich části, úly, rybníky, systémy pro oddělení míst pěstování řas nebo chovu živočichů pocházejících z akvakultury od okolního prostředí nebo místa jejich pěstování či chovu, chovné jednotky, koncesované oblasti pobřeží nebo mořského dna a skladové prostory pro plodiny, rostlinné produkty, produkty z řas, živočišné produkty, suroviny a jakýchkoli dalších relevantních vstupů, provozovaná podle bodů 10, 11 nebo 12;
- 10) „ekologickou produkční jednotkou“ produkční jednotka mimo přechodné období uvedené v článku 10, která je provozována v souladu s požadavky vztahujícími se na ekologickou produkci;
- 11) „produkční jednotkou v přechodném období“ produkční jednotka během přechodného období uvedeného v článku 10, která je provozována v souladu s požadavky vztahujícími se na ekologickou produkci; může sestávat z pozemků nebo jiných aktiv, pro něž přechodné období uvedené v článku 10 začíná v jinou dobu;
- 12) „konvenční produkční jednotkou“ produkční jednotka, která není provozována v souladu s požadavky vztahujícími se na ekologickou produkci;
- 13) „hospodářským subjektem“ fyzická nebo právnická osoba odpovědná za zajištění souladu s tímto nařízením ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce, které podléhají její kontrole;
- 14) „zemědělcem“ fyzická nebo právnická osoba či skupina fyzických nebo právnických osob, bez ohledu na právní postavení přiznané takové skupině a jejím členům podle vnitrostátních právních předpisů, která vykonává zemědělskou činnost;
- 15) „zemědělskou plochou“ zemědělská plocha podle definice v čl. 4 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 1307/2013;
- 16) „rostlinami“ rostliny podle definice v čl. 3 bodě 5 nařízení (ES) č. 1107/2009;

- 17) „rozmnožovacím materiálem rostlin“ rostliny a všechny části rostlin v jakékoli fázi růstu, včetně semen, schopné produkovat celé rostliny a určené k tomuto účelu;
- 18) „ekologickým heterogenním materiálem“ skupina rostlin v rámci jediného botanického taxonu nejnižšího známého botanického třídění, která splňuje tyto podmínky:
 - a) vykazuje společné fenotypové rysy;
 - b) je pro ni charakteristická vysoká míra genetické a fenotypové rozmanitosti mezi jednotlivými reprodukčními jednotkami, takže je tato skupina rostlin reprezentována jako celek materiálem a nikoliv malým počtem jednotek;
 - c) není odrůdou ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ⁽¹⁾;
 - d) není směsí odrůd; a
 - e) byla vyprodukována v souladu s tímto nařízením;
- 19) „ekologickou odrůdou vhodnou pro ekologickou produkci“ odrůda ve smyslu čl. 5 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 2100/94, která splňuje tyto podmínky:
 - a) je pro ni charakteristická vysoká míra genetické a fenotypové rozmanitosti mezi jednotlivými reprodukčními jednotkami; a
 - b) je výsledkem ekologických šlechtitelských činností podle přílohy II části I bodu 1.8.4 tohoto nařízení;
- 20) „matečnou rostlinou“ identifikovaná rostlina, z níž se odebírá rozmnožovací materiál rostlin pro rozmnožování nových rostlin;
- 21) „generací“ skupina rostlin tvořící jednu úroveň rodové linie rostlin;
- 22) „rostlinnou výrobou“ produkce zemědělských rostlinných produktů, včetně sběru volně rostoucích rostlinných produktů, ke komerčním účelům;
- 23) „rostlinnými produkty“ rostlinné produkty podle definice v čl. 3 bodě 6 nařízení (ES) č. 1107/2009;
- 24) „škodlivým organismem“ škodlivý organismus podle definice v čl. 1 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ⁽²⁾;
- 25) „biodynamickými přípravky“ směsi tradičně používané v biodynamickém zemědělství;
- 26) „přípravky na ochranu rostlin“ přípravky uvedené v článku 2 nařízení (ES) č. 1107/2009;
- 27) „živočišnou výrobou“ produkce domácích nebo domestikovaných suchozemských živočichů včetně hmyzu;
- 28) „krytým výběhem“ doplňková zastřešená, nezateplená venkovní část budovy určená pro chov drůbeže, jejíž delší strana je obvykle vybavena drátěným oplocením nebo síťovinou a která má venkovní klima, přírodní, a v případě potřeby umělé osvětlení a podlahu s podestýlkou;
- 29) „kuřicemi“ mladí živočichové druhu *Gallus gallus* mladší než 18 týdnů;
- 30) „nosnicemi“ živočichové druhu *Gallus gallus* starší než 18 týdnů, chovaní za účelem produkce vajec určených ke spotřebě;
- 31) „využitelnou plochou“ využitelná plocha podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. d) směrnice Rady 1999/74/ES ⁽³⁾;
- 32) „akvakulturou“ akvakultura podle definice v čl. 4 odst. 1 bodě 25 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽⁴⁾;
- 33) „produkty akvakultury“ produkty akvakultury podle definice v čl. 4 odst. 1 bodě 34 nařízení (EU) č. 1380/2013;

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2100/94 ze dne 27. července 1994 o odrůdových právech Společenství (Úř. věst. L 227, 1.9.1994, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 ze dne 26. října 2016 o ochranných opatřeních proti škodlivým organismům rostlin, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013, (EU) č. 652/2014 a (EU) č. 1143/2014 a o zrušení směrnic Rady 69/464/EHS, 74/647/EHS, 93/85/EHS, 98/57/ES, 2000/29/ES, 2006/91/ES a 2007/33/ES (Úř. věst. L 317, 23.11.2016, s. 4).

⁽³⁾ Směrnice Rady 1999/74/ES ze dne 19. července 1999, kterou se stanoví minimální požadavky na ochranu nosnic (Úř. věst. L 203, 3.8.1999, s. 53).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

- 34) „uzavřeným recirkulačním akvakulturním zařízením“ zařízení na souši nebo na plavidle, kde se provozuje akvakultura v uzavřeném prostředí za použití recirkulace vody a které je závislé na neustálém externím vstupu energie za účelem stabilizace prostředí pro živočichy pocházející z akvakultury;
- 35) „energií z obnovitelných zdrojů“ energie z obnovitelných nefosilních zdrojů, jako je větrná energie, sluneční energie, geotermální energie, energie vln, přílivová energie, vodní energie, energie ze skládkového plynu, z plynů z čistíček odpadních vod a z bioplynů;
- 36) „líhni“ místo rozmnožování, líhnutí a odchovu živočichů pocházejících z akvakultury v časných vývojových stádiích, zejména ryb a měkkýšů a korýšů;
- 37) „odchovným zařízením“ místo, kde se provozuje přechodný systém produkce akvakultury mezi stádií líhně a chovu dospělých jedinců. Stádium chovu v odchovném zařízení končí ještě během první třetiny produkčního cyklu s výjimkou druhů, u nichž probíhá proces smoltifikace;
- 38) „znečištěním vody“ znečištění podle definice v čl. 2 bodě 33 směrnice 2000/60/ES a v čl. 3 bodě 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽¹⁾ ve vodách, na které se každá z těchto směrnic vztahuje;
- 39) „polykulturou“ pěstování nebo chov dvou či více druhů v akvakultuře, obvykle z různých trofických úrovní, v téže pěstební nebo chovné jednotce;
- 40) „produkčním cyklem“ doba života živočicha pocházejícího z akvakultury nebo řasy od nejranějšího stádia života (v případě živočichů pocházejících z akvakultury od oplodněných jiker) až po odlov, sběr či sklizeň;
- 41) „místně pěstovanými nebo chovanými druhy“ akvakulturní druhy, které nepatří mezi cizí ani místně se nevyskytující druhy podle příslušných definic v čl. 3 bodech 6 a 7 nařízení Rady (ES) č. 708/2007 ⁽²⁾, jakož i druhy uvedené v příloze IV zmíněného nařízení;
- 42) „veterinární péčí“ celý průběh léčebného nebo preventivního ošetření proti výskytu konkrétní nákazy;
- 43) „veterinárním léčivým přípravkem“ veterinární léčivý přípravek podle definice v čl. 1 bodě 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ⁽³⁾;
- 44) „přípravou“ konzervování nebo zpracovávání ekologických produktů nebo produktů z přechodného období nebo jakákoli jiná operace, která je prováděna na nezpracovaném produktu, aniž by došlo ke změně původního produktu, jako je porážka, bourání, čištění nebo mletí a balení, označování nebo úpravy označení týkající se ekologické produkce;
- 45) „potravinami“ potraviny podle definice v článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁴⁾;
- 46) „krmivem“ krmivo podle definice v čl. 3 bodě 4 nařízení (ES) č. 178/2002;
- 47) „krmnými surovinami“ krmné suroviny podle definice v čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ⁽⁵⁾;
- 48) „uvedením na trh“ uvedení na trh podle definice v čl. 3 bodě 8 nařízení (ES) č. 178/2002;
- 49) „sledovatelností“ možnost nalézt a vysledovat ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce potraviny, krmivo nebo jakýkoli produkt uvedený v čl. 2 odst. 1 a jakoukoli látku, která má být zapracována do potraviny nebo krmiva nebo do jakéhokoli produktu uvedeného v čl. 2 odst. 1, nebo u níž se očekává, že takto zapracována bude;
- 50) „fází produkce, přípravy a distribuce“ každá fáze počínaje prvovýrobou ekologických produktů přes jejich skladování, zpracovávání, přepravu a prodej nebo dodání konečnému spotřebiteli, případně včetně označování, propagace, dovozu, vývozu a subdodavatelské činnosti;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 708/2007 ze dne 11. června 2007 o používání cizích a místně se nevyskytujících druhů v akvakultuře (Úř. věst. L 168, 28.6.2007, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES ze dne 6. listopadu 2001 o kodexu Společenství týkajícím se veterinárních léčivých přípravků (Úř. věst. L 311, 28.11.2001, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

- 51) „složkou“ složka podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 1169/2011 nebo v případě produktů jiných než potraviny jakákoli látka nebo produkt používané při výrobě nebo přípravě produktů, které jsou v konečném výrobku stále přítomny, třeba i ve změněné formě;
- 52) „označením“ jakákoli slova, údaje, ochranné známky, obchodní značky, vyobrazení nebo symboly, jež se vztahují k určitému produktu a jsou umístěny na jakémkoli obalu, dokladu, nápisu, štítku, krčkové nebo rukávové etiketě, které takový produkt provázejí nebo na něj odkazují;
- 53) „propagací“ jakákoli prezentace produktů veřejnosti jinak než pomocí štítku či etikety, jejímž účelem nebo pravděpodobným důsledkem je ovlivnění a formování postojů, názorů a chování s cílem přímo či nepřímo podporovat prodej produktů;
- 54) „příslušnými orgány“ příslušné orgány podle definice v čl. 3 bodu 3 nařízení (EU) 2017/625;
- 55) „kontrolním orgánem“ kontrolní orgán pro ekologickou produkci podle definice v čl. 3 bodě 4 nařízení (EU) 2017/625 nebo orgán uznáný Komisí či Komisí uznanou třetí zemí k provádění kontrol ve třetích zemích pro účely dovozu ekologických produktů a produktů z přechodného období do Unie;
- 56) „kontrolním subjektem“ pověřený subjekt podle definice v čl. 3 bodě 5 nařízení (EU) 2017/625 nebo subjekt uznáný Komisí či Komisí uznanou třetí zemí k provádění kontrol ve třetích zemích pro účely dovozu ekologických produktů a produktů z přechodného období do Unie;
- 57) „nesouladem“ nesoulad s tímto nařízením nebo nesoulad s akty v přenesené pravomoci či prováděcími akty přijatými v souladu s tímto nařízením;
- 58) „geneticky modifikovaným organismem“ nebo „GMO“ geneticky modifikovaný organismus podle definice v čl. 2 bodě 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ⁽¹⁾, který není získán za použití technik genetické modifikace uvedených v příloze I.B uvedené směrnice;
- 59) „získaným z GMO“ zcela nebo zčásti získaný z GMO, který ale GMO neobsahuje ani se z nich neskládá;
- 60) „získaným za použití GMO“ získaný za použití GMO jakožto posledního živého organismu v procesu produkce, který ale GMO neobsahuje ani se z nich neskládá;
- 61) „potravinářskou přídatnou látkou“ potravinářská přídatná látka podle definice v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ⁽²⁾;
- 62) „doplňkovými látkami v krmivech“ doplňkové látky v krmivech podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ⁽³⁾;
- 63) „umělým nanomateriálem“ umělý nanomateriál podle definice v čl. 3 odst. 2 písm. f) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ⁽⁴⁾;
- 64) „rovnocenností“ splňování stejných cílů a zásad tím, že se uplatňují pravidla, která zaručují stejnou míru zajištění shody;
- 65) „pomocnou látkou“ pomocná látka podle definice v čl. 3 odst. 2 písm. b) nařízení (ES) č. 1333/2008 v případě potravin a podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. h) nařízení (ES) č. 1831/2003 v případě krmiv;
- 66) „potravinářským enzymem“ potravinářský enzym podle definice v čl. 3 odst. 2 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ⁽⁵⁾;
- 67) „ionizujícím zářením“ ionizující záření podle definice v čl. 4 bodě 46 směrnice Rady 2013/59/Euratom ⁽⁶⁾;

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/18/ES ze dne 12. března 2001 o záměrném uvolňování geneticky modifikovaných organismů do životního prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/220/EHS (Úř. věst. L 106, 17.4.2001, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1333/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských přídatných látkách (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 16).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 ze dne 22. září 2003 o doplňkových látkách používaných ve výživě zvířat (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 29).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/2283 ze dne 25. listopadu 2015 o nových potravinách, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1169/2011 a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 258/97 a nařízení Komise (ES) č. 1852/2001 (Úř. věst. L 327, 11.12.2015, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1332/2008 ze dne 16. prosince 2008 o potravinářských enzimech a o změně směrnice Rady 83/417/EHS, nařízení Rady (ES) č. 1493/1999, směrnice 2000/13/ES, směrnice Rady 2001/112/ES a nařízení (ES) č. 258/97 (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 7).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 2013/59/Euratom ze dne 5. prosince 2013, kterou se stanoví základní bezpečnostní standardy ochrany před nebezpečím vystavení ionizujícímu záření a zrušují se směrnice 89/618/Euratom, 90/641/Euratom, 96/29/Euratom, 97/43/Euratom a 2003/122/Euratom (Úř. věst. L 13, 17.1.2014, s. 1).

- 68) „balenou potravinou“ balená potravina podle definice v čl. 2 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 1169/2011;
- 69) „budovou pro chov drůbeže“ pevná či mobilní budova pro ustájení hejn drůbeže, která zahrnuje všechny plochy kryté střechami, včetně výběhu; budova může být dále rozdělena do samostatných částí, přičemž v každé z nich je chováno jedno hejno;
- 70) „pěstováním plodin vázaným na půdu“ produkce v živé půdě nebo v půdě, která je smíchána s materiály a výrobky povolenými v ekologické produkci nebo je jimi zúrodněna a je spojena se spodní vrstvou a podloží;
- 71) „nezpracovanými produkty“ nezpracované produkty podle definice v čl. 2 odst. 1 písm. n) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ⁽¹⁾, bez ohledu na postupy balení nebo označování;
- 72) „zpracovanými produkty“ zpracované produkty podle definice v čl. 2 odst. 1 písm. o) nařízení (ES) č. 852/2004, bez ohledu na postupy balení nebo označování;
- 73) „zpracováním“ zpracování podle definice v čl. 2 odst. 1 písm. m) nařízení (ES) č. 852/2004; zahrnuje též použití látek uvedených v člincích 24 a 25 tohoto nařízení, ale nikoli postupy balení nebo označování;
- 74) „integritou ekologických produktů nebo produktů z přechodného období“ skutečnost, že daný produkt nevykazuje nesoulad, který:
- a) má v jakékoli fázi produkce, přípravy a distribuce vliv na ekologické vlastnosti produktu nebo na vlastnosti produktu související s přechodným obdobím, nebo
 - b) je opakovaný či záměrný;
- 75) „kotcem“ ohraničená plocha, jejíž součástí je prostor, v němž jsou zvířata chráněna před nepříznivými povětrnostními podmínkami.

KAPITOLA II

CÍLE A ZÁSADY EKOLOGICKÉ PRODUKCE

Článek 4

Cíle

Ekologická produkce sleduje tyto obecné cíle:

- a) přispívat k ochraně životního prostředí a klimatu;
- b) zachovávat dlouhodobou úrodnost půdy;
- c) přispívat k vysoké míře biologické rozmanitosti;
- d) významným způsobem přispívat k netoxickému životnímu prostředí;
- e) přispívat k dodržování přísných norem pro dobré životní podmínky zvířat a zejména uspokojovat jejich druhově specifické etologické potřeby;
- f) podporovat krátké distribuční kanály a místní produkci v různých oblastech Unie;
- g) podporovat zachování vzácných nebo původních plemen, jimž hrozí vyhynutí;
- h) přispívat k rozšiřování nabídky rostlinného genetického materiálu přizpůsobeného specifickým potřebám a cílům ekologického zemědělství;
- i) přispívat k vysoké míře biologické rozmanitosti, a to zejména za použití různého rostlinného genetického materiálu, jako je ekologický heterogenní materiál a ekologické odrůdy vhodné pro ekologickou produkci;
- j) podporovat rozvoj ekologických šlechtitelských činností s cílem přispět k zajištění příznivých hospodářských vyhlídek sektoru ekologické produkce.

Článek 5

Obecné zásady

Ekologická produkce je udržitelný systém řízení, který je založen na těchto obecných zásadách:

- a) respektování přírodních systémů a cyklů a zachování a zlepšení stavu půdy, vody a vzduchu, zdraví rostlin a zvířat a rovnováhy mezi nimi;
- b) zachování přírodních krajinných prvků, jako jsou lokality přírodního dědictví;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 852/2004 ze dne 29. dubna 2004 o hygieně potravin (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 1).

- c) odpovědné využívání energie a přírodních zdrojů, jako je voda, půda, organická hmota a vzduch;
- d) produkce celé řady vysoce kvalitních potravin a jiných produktů zemědělství a akvakultury, které odpovídají spotřebitelské poptávce po zboží vyrobeném za použití postupů, jež nepoškozují životní prostředí, zdraví lidí, rostlin ani zvířat a ani dobré životní podmínky zvířat;
- e) zajištění integrity ekologické produkce ve všech fázích produkce, zpracování a distribuce potravin a krmiva;
- f) vhodné koncipování a řízení biologických procesů na základě ekologických systémů využívajících přírodní zdroje, které jsou danému systému řízení vlastní, a to pomocí metod, které:
 - i) využívají živé organismy a mechanické metody produkce;
 - ii) provozují pěstování plodin a živočišnou výrobu vázané na půdu nebo provozují akvakulturu, která je v souladu se zásadou udržitelného využívání vodních zdrojů;
 - iii) vylučují používání GMO, produktů získaných z GMO a produktů získaných za použití GMO, s výjimkou veterinárních léčivých přípravků;
 - iv) jsou založeny na posouzení rizik a případně na použití bezpečnostních a preventivních opatření;
- g) omezení využívání vnějších vstupů; pokud jsou zapotřebí vnější vstupy nebo pokud neexistují vhodné řídicí postupy a metody podle písmene f), omezí se vnější vstupy na:
 - i) vstupy z ekologické produkce; v případě rozmnožovacího materiálu rostlin se upřednostní odrůdy vybrané pro svou schopnost splňovat specifické potřeby a cíle ekologického zemědělství;
 - ii) přírodní látky nebo látky z nich odvozené;
 - iii) minerální hnojiva s nízkou rozpustností;
- h) v případě potřeby a v rámci tohoto nařízení přizpůsobení procesu produkce s ohledem na hygienickou situaci, regionální rozdíly v ekologické rovnováze, klimatické a místní podmínky, stupně rozvoje a zvláštní chovatelské postupy;
- i) vyloučení klonování zvířat, chovu uměle vzniklých polyploidních živočichů a ionizujícího záření z celého ekologického potravinového řetězce;
- j) dodržování vysoké úrovně dobrých životních podmínek zvířat při respektování jejich druhově specifických potřeb.

Článek 6

Zvláštní zásady vztahující se na zemědělské činnosti a akvakulturu

V rámci zemědělských činností a akvakultury je ekologická produkce založena zejména na těchto zvláštních zásadách:

- a) zachování a zlepšování živé složky půdy a přirozené úrodnosti půdy, stability půdy, schopnosti půdy zadržovat vodu a její biologické rozmanitosti, čímž se předchází a bojuje proti ztrátě organických látek v půdě, zhutnění a erozi půdy, a vyživování rostlin zejména prostřednictvím půdního ekosystému;
- b) omezení využívání neobnovitelných zdrojů a vnějších vstupů na minimum;
- c) recyklace odpadů a vedlejší produkty rostlinného a živočišného původu jako vstupy do rostlinné a živočišné výroby;
- d) péče o zdraví rostlin pomocí preventivních opatření, jako je zejména výběr vhodných druhů, odrůd nebo heterogenního materiálu odolných vůči škodlivým organismům a chorobám, vhodné střídání plodin, mechanické a fyzikální metody a ochrana přirozených nepřátel škodlivých organismů;
- e) využívání osiv a živočichů vykazujících vysoký stupeň genetické rozmanitosti, odolnosti vůči chorobám a nákazám a dlouhověkosti;
- f) při volbě rostlinných odrůd, s ohledem na charakteristické rysy zvláštních systémů ekologické produkce, zaměření na agronomickou výkonnost, odolnost vůči chorobám, přizpůsobení se různým místním půdním a klimatickým podmínkám a respektování přirozených hranic křížení;

- g) využívání ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin, jako je rozmnožovací materiál rostlin pro ekologický heterogenní materiál a rozmnožovací materiál rostlin ekologických odrůd vhodných pro ekologickou produkci;
- h) produkování ekologických odrůd prostřednictvím přirozené reprodukční schopnosti a zaměření na zachování přirozených hranic křížení;
- i) aniž je dotčen článek 14 nařízení (ES) č. 2100/94 a vnitrostátní odrůdová práva přiznaná na základě vnitrostátního práva členských států, možnost zemědělců používat rozmnožovací materiál rostlin získaný z jejich vlastních hospodářství, aby se posílily genetické zdroje přizpůsobené zvláštním podmínkám ekologické produkce;
- j) při volbě živočišných plemen, s ohledem na vysoký stupeň genetické rozmanitosti, schopnost zvířat přizpůsobit se místním podmínkám, jejich plemennou hodnotu, jejich dlouhověkost, jejich vitalitu a odolnost vůči nákazám nebo zdravotním problémům;
- k) provozování živočišné výroby přizpůsobené danému místu a vázané na půdu;
- l) uplatňování chovatelských postupů, které posilují imunitní systém a posilují přirozenou odolnost vůči nákazám, včetně pravidelného pohybu a přístupu na otevřená prostranství a pastviny;
- m) krmení hospodářských zvířat ekologickým krmivem složeným ze zemědělských složek získaných z ekologické produkce a z přírodních nezemědělských látek;
- n) získávání produktů ekologické živočišné výroby ze zvířat, která byla od narození nebo vylíhnutí po celý svůj život chována v ekologických zemědělských podnicích;
- o) udržování zdravého vodního prostředí a kvality okolních vodních a suchozemských ekosystémů;
- p) krmení vodních živočichů krmivem z udržitelného rybolovu v souladu s nařízením (EU) č. 1380/2013 nebo ekologickým krmivem složeným ze zemědělských složek získaných z ekologické produkce, včetně ekologické akvakultury, a z přírodních nezemědělských látek;
- q) předcházení jakémukoli ohrožení druhů významných z hlediska ochrany přírody, které by mohlo z ekologické produkce vyplývat.

Článek 7

Zvláštní zásady vztahující se na zpracovávání ekologických potravin

Produkce zpracovaných ekologických potravin je založena zejména na těchto zvláštních zásadách:

- a) produkování ekologických potravin z ekologických zemědělských složek;
- b) omezení používání potravinářských přídatných látek, složek nezískaných z ekologického zemědělství, jejichž hlavní funkce je technologická nebo spočívá ve smyslové stimulaci, mikroživin a činidel, aby k němu docházelo v minimálním rozsahu a jen v případě nevyhnutelné technologické potřeby nebo z důvodů zvláštních nutričních požadavků;
- c) vyloučení látek a zpracovatelských metod, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o pravou povahu produktu;
- d) pečlivé zpracovávání ekologických potravin, pokud možno za použití biologických, mechanických a fyzikálních metod;
- e) vyloučení potravin obsahujících umělé nanomateriály nebo z nich sestávajících.

Článek 8

Zvláštní zásady vztahující se na zpracovávání ekologického krmiva

Produkce zpracovaného ekologického krmiva je založena zejména na těchto zvláštních zásadách:

- a) produkování ekologického krmiva z ekologických krmných surovin;
- b) omezení používání doplňkových látek v krmivu a činidel, aby k němu docházelo v minimálním rozsahu a jen v případě nevyhnutelné technologické nebo zootechnické potřeby nebo z důvodů zvláštních nutričních požadavků;

- c) vyloučení látek a zpracovatelských metod, které by mohly uvádět spotřebitele v omyl, pokud jde o pravou povahu produktu;
- d) pečlivé zpracovávání ekologického krmiva, pokud možno za použití biologických, mechanických a fyzikálních metod.

KAPITOLA III

PRAVIDLA PRODUKCE

Článek 9

Obecná pravidla produkce

1. Hospodářské subjekty dodržují obecná pravidla produkce stanovená v tomto článku.
2. Celý podnik je řízen v souladu s požadavky tohoto nařízení vztahujícími se na ekologickou produkci.
3. Pro účely a způsoby použití uvedené v člancích 24 a 25 a v příloze II mohou být v ekologické produkci používány pouze produkty a látky povolené podle uvedených ustanovení, pokud bylo jejich používání povoleno také pro konvenční produkci v souladu s příslušnými ustanoveními práva Unie a případně v souladu s vnitrostátními předpisy založenými na právu Unie.

V ekologické produkci je povoleno používat tyto produkty a látky uvedené v čl. 2 odst. 3 nařízení (ES) č. 1107/2009, pokud jsou povoleny podle uvedeného nařízení:

- a) safenery, synergenty a formulační přísady jako složky přípravků na ochranu rostlin;
- b) adjuvanty, které se mají smísit s přípravky na ochranu rostlin.

Použití produktů a látek v rámci ekologické produkce k jiným účelům, než jsou účely upravené tímto nařízením, je povoleno, pokud jsou při jejich používání dodržovány zásady stanovené v kapitole II.

4. Ionizující záření se nesmí použít k ošetření ekologických potravin či krmiva a k ošetření surovin používaných v ekologických potravinách či krmivu.
 5. Využívání klonování zvířat a chov uměle vzniklých polyploidních živočichů jsou zakázány.
 6. Preventivní a bezpečnostní opatření se podle potřeby přijímají v každé fázi produkce, přípravy a distribuce.
 7. Bez ohledu na odstavec 2 může být podnik rozdělen na jasně a účinně oddělené ekologické produkční jednotky, produkční jednotky v přechodném období a konvenční produkční jednotky, pokud se v případě konvenčních produkčních jednotek:
- a) u hospodářských zvířat jedná o různé druhy;
 - b) u rostlin jedná o různé odrůdy, které lze snadno odlišit.

Pokud jde o řasy a živočichy pocházející z akvakultury, může se jednat o stejné druhy, jsou-li místa nebo produkční jednotky jasným a účinným způsobem odděleny.

8. Odchylně od odst. 7 písm. b) se v případě víceletých plodin, které vyžadují vegetační období v délce alespoň tří let, může jednat o různé odrůdy, jež nelze snadno odlišit, nebo o stejné odrůdy, je-li dotčená produkce součástí plánu přechodu a začíná-li přechod poslední části plochy související s danou produkcí na ekologickou produkci v co nejbližší době a je dokončen nejpozději do pěti let.

V těchto případech:

- a) oznámí zemědělec začátek sklizně každého z dotčených produktů příslušnému orgánu nebo případně kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu nejméně 48 hodin předem;
 - b) po skončení sklizně zemědělec informuje příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt o přesném množství sklizeném z dotčených jednotek a o opatřeních učiněných k oddělení produktů;
 - c) příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt po zahájení plánu přechodu každoročně potvrzují plán přechodu a opatření k zajištění účinného a jasného oddělení.
9. Požadavky týkající se různých druhů a odrůd stanovené v odst. 7 písm. a) a b) se neuplatňují v případě výzkumných a vzdělávacích středisek, školek rostlin, množíren osiva a šlechtitelských činností.

10. Pokud v případech uvedených v odstavcích 7, 8 a 9 nejsou všechny produkční jednotky podniku provozovány podle pravidel ekologické produkce, hospodářské subjekty:

- a) uchovávají produkty používané pro ekologické produkční jednotky a pro produkční jednotky v přechodném období odděleně od produktů používaných pro konvenční produkční jednotky;
- b) uchovávají produkty vyprodukované ekologickými produkčními jednotkami, produkčními jednotkami v přechodném období a konvenčními produkčními jednotkami odděleně;
- c) vedou odpovídající záznamy dokládající účinné oddělení produkčních jednotek a produktů.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění odstavec 7 tohoto článku doplněním dalších pravidel týkajících se rozdělení podniku na ekologické produkční jednotky, produkční jednotky v přechodném období a konvenční produkční jednotky, zejména v souvislosti s produkty uvedenými v příloze I, nebo změnou těchto doplněných pravidel.

Článek 10

Přechod na ekologickou produkci

1. Zemědělci a hospodářské subjekty, které produkují řasy nebo živočichy pocházející z akvakultury, dodržují přechodné období. Během celého přechodného období uplatňují všechna pravidla ekologické produkce stanovená v tomto nařízení, zejména příslušná pravidla pro přechod na ekologickou produkci uvedená v tomto článku a v příloze II.

2. Přechodné období začíná nejdříve v okamžiku, kdy zemědělec nebo hospodářský subjekt produkující řasy nebo živočichy pocházející z akvakultury oznámil svoji činnost příslušným orgánům podle čl. 34 odst. 1 v členském státě, ve kterém tato činnost probíhá a v němž podnik daného zemědělce nebo hospodářského subjektu podléhá systému kontroly.

3. Za součást přechodného období nelze zpětně uznat žádné předcházející období s výjimkou případů, kdy:

- a) pozemky hospodářského subjektu byly předmětem opatření definovaných v programu prováděném podle nařízení (EU) č. 1305/2013 za účelem zajistit, aby na uvedených pozemcích nebyly používány jiné produkty nebo látky, než látky či produkty, které jsou povoleny pro použití v ekologické produkci; nebo
- b) hospodářský subjekt může předložit důkaz, že pozemky byly přírodními nebo zemědělskými plochami, které po dobu alespoň tří let nebyly ošetřovány produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci.

4. Produkty vyprodukované během přechodného období nelze uvádět na trh jako ekologické produkty ani jako produkty z přechodného období.

Jako produkty z přechodného období lze však uvádět na trh tyto produkty vyprodukované během přechodného období a v souladu s odstavcem 1:

- a) rozmnožovací materiál rostlin, pokud bylo dodrženo přechodné období v délce alespoň 12 měsíců;
- b) potravinové nebo krmivové produkty rostlinného původu, pokud daný produkt obsahuje pouze jednu rostlinnou složku zemědělského původu a bylo dodrženo přechodné období v délce alespoň 12 měsíců před sklizní.

5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění bod 1.2.2 v příloze II části II doplněním pravidel pro přechod na ekologickou produkci pro jiné druhy, než na které se ke dni 17. června 2018 vztahuje příloha II část II, nebo změnou těchto doplněných pravidel.

6. Komise případně přijme prováděcí akty, kterými se specifikují doklady, jež mají být předloženy za účelem zpětného uznání předcházejícího období v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 11

Zákaz používání GMO

1. GMO, produkty získané z GMO a produkty získané za použití GMO se nesmí používat v potravinách nebo krmivu ani jako potraviny, krmivo, pomocné látky, přípravky na ochranu rostlin, hnojiva, pomocné půdní látky, rozmnožovací materiál rostlin, mikroorganismy nebo zvířata v ekologické produkci.

2. Pro účely zákazu stanoveného v odstavci 1, pokud jde o GMO a produkty získané z GMO ve vztahu k potravinám a krmivu, mohou hospodářské subjekty vycházet z označení produktu přiloženého nebo poskytnutého podle směrnice 2001/18/ES, nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ⁽¹⁾ nebo nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ⁽²⁾ nebo z jakéhokoli jiného průvodního dokumentu přiloženého na základě uvedených předpisů.

3. Hospodářské subjekty mohou předpokládat, že při produkci zakoupených potravin a krmiva nebyly použity žádné GMO nebo produkty získané z GMO, nejsou-li tyto produkty označeny nebo není-li k nim přiložen nebo poskytnut dokument podle právních aktů uvedených v odstavci 2, pokud neobdrží jiné informace, z nichž vyplývá, že označení dotčených produktů není se zmíněnými právními akty v souladu.

4. Pro účely zákazu stanoveného v odstavci 1 ohledně produktů, na něž se nevztahují odstavce 2 a 3, si hospodářské subjekty používající konvenční produkty zakoupené od třetích stran vyžádají od prodejce potvrzení, že dané produkty nebyly získány z GMO ani získány za použití GMO.

Článek 12

Pravidla rostlinné výroby

1. Hospodářské subjekty produkující rostliny nebo rostlinné produkty dodržují zejména podrobná pravidla uvedená v příloze II části I.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:

- a) body 1.3 a 1.4 v příloze II části I, pokud jde o výjimky;
- b) bod 1.8.5 v příloze II části I, pokud jde o používání rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období nebo z konvenční produkce;
- c) bod 1.9.5 v příloze II části I doplněním dalších ustanovení týkajících se dohod mezi zemědělskými podniky nebo změnou těchto doplněných ustanovení;
- d) bod 1.10.1 v příloze II části I doplněním dalších opatření týkajících se ochrany před škodlivými organismy a plevely nebo změnou těchto doplněných opatření;
- e) příloha II část I doplněním dalších podrobných pravidel a pěstitelských postupů pro konkrétní rostliny a rostlinné produkty, včetně pravidel pro naklíčená semena, nebo změnou těchto doplněných pravidel.

Článek 13

Zvláštní ustanovení pro uvádění rozmnožovacího materiálu rostlin z ekologického heterogenního materiálu na trh

1. Rozmnožovací materiál rostlin z ekologického heterogenního materiálu může být uváděn na trh, aniž jsou dodrženy požadavky na registraci a certifikační kategorie předstupňů, základního a certifikovaného materiálu nebo požadavky na další kategorie, jak jsou stanoveny ve směrnici 66/401/EHS, 66/402/EHS, 68/193/EHS, 98/56/ES, 2002/53/ES, 2002/54/ES, 2002/55/ES, 2002/56/ES, 2002/57/ES, 2008/72/ES a 2008/90/ES nebo v aktech přijatých na základě těchto směrnic.

2. Rozmnožovací materiál rostlin z ekologického heterogenního materiálu podle odstavce 1 může být uveden na trh poté, co dodavatel odpovědným úředním orgánům uvedeným ve směrnici 66/401/EHS, 66/402/EHS, 68/193/EHS, 98/56/ES, 2002/53/ES, 2002/54/ES, 2002/55/ES, 2002/56/ES, 2002/57/ES, 2008/72/ES a 2008/90/ES předloží oznámení o ekologickém heterogenním materiálu prostřednictvím dokumentace obsahující:

- a) kontaktní údaje žadatele;
- b) druh a název ekologického heterogenního materiálu;
- c) popis hlavních agronomických a fenotypových znaků, které jsou pro danou skupinu rostlin společné, včetně šlechtitelských metod, veškerých dostupných výsledků testů týkajících se těchto znaků, země produkce a použitého rodičovského materiálu;
- d) prohlášení žadatele ohledně pravdivosti prvků uvedených v písmenech a), b) a c) a
- e) reprezentativní vzorek.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1830/2003 ze dne 22. září 2003 o sledovatelnosti a označování geneticky modifikovaných organismů a sledovatelnosti potravin a krmiv vyrobených z geneticky modifikovaných organismů a o změně směrnice 2001/18/ES (Úř. věst. L 268, 18.10.2003, s. 24).

Uvedené oznámení se zašle doporučeným dopisem nebo jiným komunikačním prostředkem uznaným úředními orgány, s potvrzením o doručení.

Pokud nebyly vyžádány žádné doplňující informace ani nebylo dodavateli oznámeno formální zamítnutí z důvodu neúplnosti dokumentace nebo nesouladu ve smyslu čl. 3 bodu 57, má se po třech měsících od data uvedeného na doručence za to, že odpovědný úřední orgán vzal oznámení a jeho obsah na vědomí.

Poté, co odpovědný úřední orgán vezme oznámení výslovně nebo implicitně na vědomí, může přikročit k zařazení oznámeného ekologického heterogenního materiálu na seznam. Zařazení na seznam je pro dodavatele bezplatné.

Zařazení ekologického heterogenního materiálu na seznam se oznámí příslušným orgánům ostatních členských států a Komisi.

Uvedený ekologický heterogenní materiál musí splňovat požadavky stanovené akty v přenesené pravomoci přijatými v souladu s odstavcem 3.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se doplňuje toto nařízení stanovením pravidel týkajících se produkce rozmnožovacího materiálu rostlin z ekologického heterogenního materiálu konkrétních rodů nebo druhů a jeho uvádění na trh, pokud jde o:

- a) popis ekologického heterogenního materiálu, včetně příslušných šlechtitelských a produkčních metod a použitého rodičovského materiálu;
- b) minimální jakostní požadavky na partie osiva, včetně pravosti, druhové čistoty, míry klíčivosti a hygienické kvality;
- c) označování a balení;
- d) informace a vzorky produkce, jež mají uchovávat profesionální provozovatelé;
- e) případné uchovávání ekologického heterogenního materiálu.

Článek 14

Pravidla živočišné výroby

1. Hospodářské subjekty působící v odvětví živočišné výroby dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části II a ve všech prováděcích aktech uvedených v odstavci 3 tohoto článku.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:

- a) body 1.3.4.2, 1.3.4.4.2 a 1.3.4.4.3 v příloze II části II snížením procentních podílů, pokud jde o původ zvířat, jakmile se zjistí, že na trhu Unie jsou ekologicky chovaná zvířata k dispozici v dostatečném množství;
- b) bod 1.6.6 v příloze II části II, pokud jde o mezní množství organického dusíku spojené s celkovou intenzitou chovu;
- c) bod 1.9.6.2 písm. b) v příloze II části II, pokud jde o výživu včelstev;
- d) bod 1.9.6.3 písm. b) a e) v příloze II části II, pokud jde o přijatelné způsoby ošetření pro dezinfekci včelínů a metody a ošetření pro boj proti varroáze;
- e) příloha II část II doplněním podrobných pravidel živočišné výroby pro jiné druhy, než jsou druhy, na něž se vztahuje daná část ke dni 17. června 2018, nebo změnou těchto doplněných pravidel, pokud jde o:
 - i) výjimky ohledně původu zvířat;
 - ii) výživu;
 - iii) chov a chovatelské postupy;
 - iv) zdravotní péči;
 - v) dobré životní podmínky zvířat.

3. Komise ve vhodných případech přijme prováděcí akty ohledně přílohy II části II, jimiž se stanoví pravidla týkající se:

- a) minimálního období uvedeného v bodě 1.4.1 písm. g), které má být dodržováno v případě krmení sajících zvířat mateřským mlékem;
- b) intenzity chovu a minimální plochy uzavřených prostor a otevřených prostranství, jež mají být dodržovány v případě konkrétních druhů hospodářských zvířat s cílem zajistit, aby byly v souladu s body 1.6.3, 1.6.4 a 1.7.2 uspokojeny vývojové, fyziologické a etologické potřeby zvířat;

- c) parametrů a technických požadavků týkajících se minimální plochy uzavřených prostor a otevřených prostranství;
- d) parametrů a technických požadavků týkajících se budov a kotců pro všechny druhy hospodářských zvířat s výjimkou včel s cílem zajistit, aby byly v souladu s bodem 1.7.2 uspokojeny vývojové, fyziologické a etologické potřeby zvířat;
- e) požadavků na vegetaci a parametrů chráněných zařízení a otevřených prostranství.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 15

Pravidla produkce pro řasy a živočichy pocházející z akvakultury

1. Hospodářské subjekty působící v odvětví produkce řas a živočichů pocházejících z akvakultury dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části III a ve všech prováděcích aktech uvedených v odstavci 3 tohoto článku.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:
 - a) bod 3.1.3.3 v příloze II části III, pokud jde o krmivo pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury;
 - b) bod 3.1.3.4 v příloze II části III doplněním dalších zvláštních pravidel týkajících se krmiva pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury, nebo změnou těchto doplněných pravidel;
 - c) bod 3.1.4.2 v příloze II části III, pokud jde o veterinární péči o živočichy pocházející z akvakultury;
 - d) příloha II část III doplněním dalších podrobných podmínek správy líhní, plemenitby a produkce mladých jedinců podle jednotlivých druhů nebo změnou těchto doplněných podrobných podmínek.
3. Komise ve vhodných případech přijme prováděcí akty, jimiž se stanoví podrobná pravidla pro jednotlivé druhy nebo skupiny druhů týkající se intenzity chovu a konkrétních parametrů pro produkční systémy a systémy pro oddělení chovů od okolního prostředí s cílem zajistit uspokojení druhově specifických potřeb.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

4. Pro účely tohoto článku a přílohy II části III se „intenzitou chovu“ rozumí živá hmotnost živočichů pocházejících z akvakultury vztažená na metr krychlový vody v jakémkoliv okamžiku během fáze chovu dospělých jedinců a v případě platýsů a garnátů hmotnost na čtvereční metr hladiny.

Článek 16

Pravidla produkce pro zpracované potraviny

1. Hospodářské subjekty produkující zpracované potraviny dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části IV a ve všech prováděcích aktech uvedených v odstavci 3 tohoto článku.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:
 - a) bod 1.4 v příloze II části IV, pokud jde o bezpečnostní a preventivní opatření, která mají být hospodářskými subjekty přijata;
 - b) bod 2.2.2 v příloze II části IV, pokud jde o druh a složení produktů a látek povolených pro použití ve zpracovaných potravinách a o podmínky, za kterých mohou být používány;
 - c) bod 2.2.4 v příloze II části IV, pokud jde o výpočet procentního podílu zemědělských složek uvedených v čl. 30 odst. 5 písm. a) bodě ii) a písm. b) bodě i), včetně potravinářských přídatných látek povolených pro použití v ekologické produkci podle článku 24, které se pro účely takového výpočtu považují za zemědělské složky.

Tyto akty v přenesené pravomoci nezahrnují možnost používat aromatické látky nebo aromatické přípravky, které nejsou přírodní ve smyslu čl. 16 odst. 2, 3 a 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ⁽¹⁾ ani ekologické.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž se stanoví techniky povolené při zpracovávání potravinových produktů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1334/2008 ze dne 16. prosince 2008 o aromatech a některých složkách potravin s aromatickými vlastnostmi pro použití v potravinách nebo na jejich povrchu a o změně nařízení Rady (EHS) č. 1601/91, nařízení (ES) č. 2232/96 a (ES) č. 110/2008 a směrnice 2000/13/ES (Úř. věst. L 354, 31.12.2008, s. 34).

Článek 17

Pravidla produkce pro zpracované krmivo

1. Hospodářské subjekty produkující zpracované krmivo dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části V a ve všech prováděcích aktech uvedených v odstavci 3 tohoto článku.
 2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění bod 1.4 v příloze II části V doplněním dalších bezpečnostních a preventivních opatření, která mají být přijata hospodářskými subjekty, nebo změnou těchto doplněných opatření.
 3. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž se stanoví techniky povolené při zpracovávání krmivových produktů.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 18

Pravidla produkce pro víno

1. Hospodářské subjekty produkující produkty v odvětví vína dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části VI.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:
 - a) bod 3.2 v příloze II části VI doplněním dalších enologických postupů, procesů a ošetření, jež jsou zakázány, nebo změnou těchto doplněných prvků;
 - b) bod 3.3 v příloze II části VI.

Článek 19

Pravidla produkce pro kvasinky používané jako potraviny nebo krmivo

1. Hospodářské subjekty produkující kvasinky určené k použití jako potraviny nebo krmivo dodržují zejména podrobná pravidla produkce uvedená v příloze II části VII.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění bod 1.3 v příloze II části VII doplněním dalších podrobných pravidel produkce kvasinek nebo změnou těchto doplněných pravidel.

Článek 20

Neexistence určitých pravidel produkce pro konkrétní druhy hospodářských zvířat a druhy živočichů pocházejících z akvakultury

Do přijetí:

- a) dodatečných obecných pravidel pro jiné druhy hospodářských zvířat, než na které se vztahuje příloha II část II bod 1.9, v souladu s čl. 14 odst. 2 písm. e);
- b) prováděcích aktů uvedených v čl. 14 odst. 3 pro druhy hospodářských zvířat; nebo
- c) prováděcích aktů uvedených v čl. 15 odst. 3 pro druhy nebo skupiny druhů živočichů pocházejících z akvakultury

může členský stát používat podrobná vnitrostátní pravidla produkce pro konkrétní druhy nebo skupiny druhů zvířat týkající se aspektů, na něž se mají vztahovat předpisy uvedené v písmenech a), b) a c), za předpokladu, že tato vnitrostátní pravidla jsou v souladu s tímto nařízením a že nezakazují či neomezuji produkty, které byly vyprodukovány mimo jeho území a které jsou v souladu s tímto nařízením, ani neznemožňují jejich uvádění na trh.

Článek 21

Pravidla produkce pro produkty nespádající do kategorií produktů uvedených v člancích 12 až 19

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění příloha II doplněním podrobných pravidel produkce a pravidel týkajících se povinnosti přejít na ekologickou produkci, pokud jde o produkty, jež nespádají do kategorií produktů uvedených v člancích 12 až 19, nebo změnou těchto doplněných pravidel.

Tyto akty v přenesené pravomoci vycházejí z cílů a zásad ekologické produkce stanovených v kapitole II a dodržují obecná pravidla produkce stanovená v člancích 9, 10 a 11 i stávající podrobná pravidla produkce stanovená pro podobné produkty v příloze II. Stanoví pro dotčené produkty zejména požadavky týkající se povolených nebo zakázaných ošetření, postupů a vstupů nebo přechodných období.

2. V případě neexistence podrobných pravidel produkce uvedených v odstavci 1:
- a) dodržují hospodářské subjekty v případě produktů uvedených v odstavci 1 zásady stanovené v člancích 5 a 6 a obdobně i zásady stanovené v článku 7, jakož i obecná pravidla produkce stanovená v člancích 9 až 11;
 - b) může členský stát používat v případě produktů uvedených v odstavci 1 podrobná vnitrostátní pravidla produkce za předpokladu, že tato pravidla jsou v souladu s tímto nařízením a že nezakazují či neomezují produkty, které byly vyprodukovány mimo jeho území a které jsou v souladu s tímto nařízením, ani neznemožňují jejich uvádění na trh.

Článek 22

Přijetí výjimečných pravidel produkce

1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se toto nařízení doplňuje stanovením:
- a) kritérií pro určení toho, zda se jedná o katastrofickou situaci, která vznikla v důsledku „nepříznivého klimatického jevu“, „nákaz zvířat“, „ekologické havárie“, „přírodní katastrofy“ nebo „katastrofické události“ podle definic v čl. 2 odst. 1 písm. h), i), j), k) a l) nařízení (EU) č. 1305/2013, jakož i jakékoli jiné srovnatelné situace;
 - b) zvláštních pravidel, včetně případných výjimek z tohoto nařízení, týkajících se toho, jak mají členské státy tyto katastrofické situace řešit, pokud se rozhodnou tento článek použít; a
 - c) zvláštních pravidel týkajících se sledování a podávání zpráv v takových případech.

Tato kritéria a pravidla se řídí zásadami ekologické produkce stanovenými v kapitole II.

2. Pokud členský stát formálně uznal určitou událost za přírodní katastrofu podle čl. 18 odst. 3 nebo čl. 24 odst. 3 nařízení (EU) č. 1305/2013 a tato událost znemožňuje dodržet pravidla produkce stanovená v tomto nařízení, může daný členský stát s výhradou zásad stanovených v kapitole II a případného aktu v přenesené pravomoci přijatého v souladu s odstavcem 1 udělit na omezenou dobu výjimky z pravidel produkce až do doby, než bude možné ekologickou produkci znovu obnovit.

3. Členské státy mohou přijmout opatření v souladu s aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 1 s cílem umožnit, aby ekologická produkce mohla v případě katastrofické situace pokračovat nebo být znovu zahájena.

Článek 23

Sběr, balení, přeprava a skladování

1. Hospodářské subjekty zajistí, aby ekologické produkty a produkty z přechodného období byly sbírány, baleny, přepravovány a skladovány v souladu s pravidly stanovenými v příloze III.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:
- a) oddíl 2 v příloze III;
 - b) oddíly 3, 4 a 6 v příloze III doplněním dalších zvláštních pravidel pro přepravu a přijímání dotčených produktů nebo změnou těchto doplněných pravidel.

Článek 24

Povolení produktů a látek pro použití v ekologické produkci

1. Komise může některé produkty a látky povolit pro použití v ekologické produkci a veškeré takto povolené produkty a látky zařadí na omezené seznamy, a to pro tyto účely:
- a) jako aktivní látky pro použití v přípravcích na ochranu rostlin;
 - b) jako hnojiva, pomocné půdní látky a živiny;
 - c) jako konvenční krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu či pocházející z řas nebo kvasinek nebo jako krmné suroviny mikrobiálního nebo minerálního původu;
 - d) jako doplňkové látky v krmivu a pomocné látky;
 - e) jako produkty pro účely čištění a dezinfekce rybníků, klecí, nádrží, náhonů, budov nebo zařízení používaných pro živočišnou výrobu;
 - f) jako produkty pro účely čištění a dezinfekce budov a zařízení používaných pro rostlinnou výrobu včetně skladových prostor v zemědělském podniku;

g) jako produkty pro účely čištění a dezinfekce ve zpracovatelských a skladových zařízeních.

2. Kromě produktů a látek povolených v souladu s odstavcem 1 může Komise povolit některé produkty a látky pro použití v produkci zpracovaných ekologických potravin a kvasinek používaných jako potraviny nebo krmivo a veškeré takto povolené produkty a látky zařadí na výlučné seznamy, a to pro tyto účely:

a) jako potravinářské přídatné látky a pomocné látky;

b) jako zemědělské složky získané z konvenční produkce, které mají být použity k produkci zpracovaných ekologických potravin;

c) jako pomocné látky používané při produkci kvasinek a kvasničných produktů.

3. Povolení produktů a látek uvedených v odstavci 1 pro použití v ekologické produkci podléhá zásadám stanoveným v kapitole II a těmto kritériím, jež se hodnotí jako celek:

a) jsou nezbytné pro pokračující produkci a pro zamýšlené použití;

b) všechny dotčené produkty a látky jsou rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo minerálního původu nebo pocházejí z řas, s výjimkou případů, kdy produkty nebo látky z těchto zdrojů nejsou k dispozici v dostatečném množství či v dostatečné jakosti nebo kdy nejsou dostupné alternativy;

c) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. a):

i) jejich použití je nezbytné pro ochranu před škodlivými organismy, pro něž nejsou k dispozici jiné biologické, fyzické či chovatelské alternativy, pěstitelské postupy ani jiné účinné postupy hospodaření;

ii) nejsou-li tyto produkty rostlinného, živočišného, mikrobiálního nebo minerálního původu nebo nepocházejí-li z řas a nejsou-li shodné se svojí přírodní formou, podmínky jejich použití vylučují jakýkoli přímý kontakt s jedlými částmi plodiny;

d) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. b) je jejich použití nezbytné pro zúrodnění či zachování úrodnosti půdy nebo pro uspokojení specifických nutričních požadavků plodin nebo za účelem specifické úpravy půdy;

e) v případě produktů uvedených v odst. 1 písm. c) a d):

i) jejich použití je nezbytné pro zachování zdraví zvířat a jejich dobrých životních podmínek a vitality a přispívá ke vhodné životosprávě naplňující fyziologické a etologické potřeby dotčeného druhu nebo je jejich použití nezbytné pro produkci či konzervaci krmiva, jelikož krmivo není možné produkovat nebo konzervovat bez využití těchto látek;

ii) krmivo minerálního původu, stopové prvky, vitaminy nebo provitaminy jsou přírodního původu s výjimkou případů, kdy produkty nebo látky z těchto zdrojů nejsou k dispozici v dostatečném množství či v dostatečné jakosti nebo kdy nejsou dostupné alternativy;

iii) použití krmných surovin rostlinného nebo živočišného původu z konvenční produkce je nezbytné, neboť krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu získané v souladu s pravidly ekologické produkce nejsou k dispozici v dostatečném množství;

iv) použití koření, bylin a melasy z konvenční produkce je nezbytné, neboť tyto produkty nejsou k dispozici v ekologické podobě; musí být produkovány nebo připravovány bez chemických rozpouštědel a jejich použití je omezeno na 1 % krmné dávky pro daný druh, vypočtené každoročně jako procentní podíl sušiny v krmivu zemědělského původu.

4. Povolení produktů a látek uvedených v odstavci 2 pro použití v produkci zpracovaných ekologických potravin nebo kvasinek používaných jako potraviny nebo krmivo podléhá zásadám stanoveným v kapitole II a těmto kritériím, jejichž splnění se vyhodnocuje jako celek:

a) nejsou k dispozici alternativní produkty nebo látky povolené v souladu s tímto článkem nebo techniky splňující toto nařízení;

b) není možné produkovat či konzervovat potraviny nebo splnit dané stravovací požadavky stanovené na základě právních předpisů Unie, aniž by se využilo těchto produktů a látek;

c) nacházejí se v přírodě a mohou projít pouze mechanickými, fyzickými, biologickými, enzymatickými či mikrobiálními procesy, s výjimkou případů, kdy produkty nebo látky z daných zdrojů nejsou dostupné v dostatečném množství či dostatečné jakosti;

d) ekologická složka není k dispozici v dostatečném množství.

5. Povolení použít chemicky syntetizované produkty a látky v souladu s odstavci 1 a 2 tohoto článku je přísně omezeno na případy, v nichž by použití vnějších vstupů uvedených v čl. 5 písm. g) přispívalo k nepříjemným dopadům na životní prostředí.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění odstavce 3 a 4 tohoto článku doplněním dalších kritérií pro povolování produktů a látek uvedených v odstavcích 1 a 2 tohoto článku pro použití v ekologické produkci obecně a v produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, jakož i dalších kritérií pro odnímání takových povolení, nebo změnou těchto doplněných kritérií.

7. Domnívá-li se členský stát, že na seznamy povolených produktů a látek uvedené v odstavcích 1 a 2 by měly být zařazeny určitý produkt nebo látka, nebo že by z nich naopak měly být vyjmuty, nebo že by měly být změněny specifikace použití uvedené v pravidlech produkce, zajistí, aby byla Komisi a ostatním členským státům úředně zaslána dokumentace odůvodňující toto zařazení, vyjmutí nebo jinou změnu a aby byla tato dokumentace zpřístupněna veřejnosti při současném dodržení unijních a vnitrostátních právních předpisů týkajících se ochrany údajů.

Komise veškeré žádosti uvedené v tomto odstavci zveřejní.

8. Komise seznamy uvedené v tomto článku pravidelně přezkoumává.

Seznam složek pocházejících z konvenční produkce uvedený v odst. 2 písm. b) se přezkoumává nejméně jednou ročně.

9. Komise přijme prováděcí akty, jimiž se uděluje nebo odnímá povolení produktů a látek v souladu s odstavci 1 a 2, které lze používat v ekologické produkci obecně a v produkci zpracovaných ekologických potravin zvláště, a stanoví postupy, které mají být pro získání povolení dodrženy, a seznamy takových produktů a látek a případně jejich popis, požadavky na složení a podmínky použití.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 25

Povolování zemědělských složek pocházejících z konvenční produkce pro zpracované ekologické potraviny ze strany členských států

1. Pokud je to nezbytné k zajištění přístupu k některým zemědělským složkám a pokud tyto složky nejsou k dispozici v ekologické podobě v dostatečném množství, může členský stát na žádost hospodářského subjektu dočasně, na období nejvýše 6 měsíců povolit používání zemědělských složek pocházejících z konvenční produkce pro produkci zpracovaných ekologických potravin na svém území. Udělené povolení se vztahuje na všechny hospodářské subjekty v daném členském státě.

2. Členský stát prostřednictvím počítačového systému poskytnutého Komisí, umožňujícího elektronickou výměnu dokumentů a informací, okamžitě oznámí Komisi a ostatním členským státům každé povolení udělené pro své území v souladu s odstavcem 1.

3. Členský stát může platnost povolení uvedeného v odstavci 1 dvakrát prodloužit vždy nejvýše o šest měsíců, a to za předpokladu, že žádný jiný členský stát nevznesl prostřednictvím systému uvedeného v odstavci 2 námitku, kdy uvede, že dané složky jsou k dispozici v ekologické podobě v dostatečném množství.

4. Kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt uznávaný v souladu s čl. 46 odst. 1 může na dobu nejvýše šesti měsíců udělit dočasné povolení podle odstavce 1 tohoto článku hospodářským subjektům ve třetích zemích, které o takové povolení požádají a které podléhají kontrole ze strany tohoto kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, a to za předpokladu, že jsou v dotyčné třetí zemi splněny podmínky uvedené ve zmíněném odstavci. Platnost povolení může být prodloužena nejvýše dvakrát vždy o šest měsíců.

5. Pokud po dvojím prodloužení platnosti dočasného povolení členský stát na základě objektivních informací dospěje k názoru, že dostupnost dotyčných složek v ekologické podobě je i nadále nedostatečná k pokrytí kvalitativních a kvantitativních potřeb hospodářských subjektů, může podat žádost Komisi v souladu s čl. 24 odst. 7.

Článek 26

Shromažďování údajů o dostupnosti na trhu v případě ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období, ekologicky chovaných zvířat a ekologicky chovaných mladých jedinců pocházejících z akvakultury

1. Každý členský stát zajistí, aby byla zřízena pravidelně aktualizovaná databáze ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin a rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období, vyjma semenáčků, avšak včetně sadbových brambor, který je na jeho území k dispozici.

2. Členské státy mají zavedeny systémy, jež hospodářským subjektům, které uvádějí na trh ekologický rozmnožovací materiál rostlin nebo rozmnožovací materiál rostlin z přechodného období, ekologicky chovaná zvířata či ekologicky chované mladé jedince pocházející z akvakultury a které jsou schopny takový materiál, zvířata či mladé jedince dodávat v dostatečném množství a v přiměřené lhůtě, umožňují na dobrovolném základě a bezplatně zveřejňovat spolu s jejich názvem a kontaktními údaji i tyto informace:

- a) ekologický rozmnožovací materiál rostlin a rozmnožovací materiál rostlin z přechodného období, jako je rozmnožovací materiál rostlin ekologického heterogenního materiálu nebo ekologických odrůd vhodných pro ekologickou produkci, vyjma semenáčků, avšak včetně sadbových brambor, který je k dispozici; hmotnost daného materiálu; a období, kdy je v průběhu roku dostupný; v databázi je tento materiál uveden alespoň za použití latinského vědeckého názvu;
- b) ekologicky chovaná zvířata, pro něž může být stanovena výjimka v souladu s přílohou II částí II bodem 1.3.4.4; počet zvířat, jež jsou k dispozici, s rozdělením podle pohlaví; případné významné informace týkající se jednotlivých druhů zvířat, pokud jde o plemena a linie, jež jsou k dispozici; plemena zvířat; věk zvířat; a jakékoli další významné informace;
- c) ekologicky chovaní mladí jedinci pocházející z akvakultury, kteří jsou v podniku k dispozici, a jejich zdravotní stav v souladu se směrnicí Rady 2006/88/ES ⁽¹⁾ a produkční kapacita pro jednotlivé akvakulturní druhy.

3. Členské státy mohou rovněž zřídit systémy, jež hospodářským subjektům, které uvádějí na trh plemena a linie přizpůsobené ekologické produkci v souladu s přílohou II částí II bodem 1.3.3 nebo ekologicky chované kuřice a které jsou schopny dodávat tato zvířata v dostatečném množství a v přiměřené lhůtě, umožňují na dobrovolném základě a bezplatně zveřejňovat spolu s jejich názvem a kontaktními údaji i příslušné informace.

4. Hospodářské subjekty, které se rozhodnou zařazovat informace o rozmnožovacím materiálu rostlin, zvířatech či mladých jedincích pocházejících z akvakultury do systémů uvedených v odstavcích 2 a 3, zajistí, aby dané informace byly pravidelně aktualizovány a aby v okamžiku, kdy již rozmnožovací materiál rostlin, zvířata či mladí jedinci pocházející z akvakultury nejsou k dispozici, byly příslušné informace ze seznamů vyjmuty.

5. Pro účely odstavců 1, 2 a 3 mohou členské státy nadále používat již existující příslušné informační systémy.

6. Komise na svých specializovaných internetových stránkách zveřejní odkazy na jednotlivé vnitrostátní databáze nebo systémy, aby uživatelům umožnila přístup k těmto databázím a systémům v celé Unii.

7. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví:

- a) technické podrobnosti pro zřízení a údržbu databází uvedených v odstavci 1 a systémů uvedených v odstavci 2;
- b) specifikace ohledně shromažďování informací uvedených v odstavcích 1 a 2;
- c) specifikace ohledně postupů pro zapojení se do databází uvedených v odstavci 1 a systémů uvedených v odstavcích 2 a 3, a
- d) podrobnosti týkající se informací, jež mají členské státy poskytovat v souladu s čl. 53 odst. 6.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 27

Povinnosti a opatření v případě podezření na nesoulad

Pokud má hospodářský subjekt podezření, že produkt, který vyprodukoval, připravil, dovezl nebo obdržel od jiného hospodářského subjektu, není v souladu s tímto nařízením, tento hospodářský subjekt s výhradou čl. 28 odst. 2:

- a) identifikuje a oddělí dotčený produkt;
- b) zkontroluje, zda lze podezření odůvodnit;
- c) neuvede dotčený produkt na trh jako ekologický produkt nebo produkt z přechodného období a nepoužije jej v ekologické produkci, ledaže lze podezření vyloučit;
- d) je-li podezření odůvodněné nebo nelze-li je vyloučit, okamžitě informuje relevantní příslušný orgán nebo případně relevantní kontrolní orgán či kontrolní subjekt a případně jim poskytne dostupné údaje;
- e) plně spolupracuje s relevantním příslušným orgánem nebo případně s relevantním kontrolním orgánem či kontrolním subjektem při ověřování a určování důvodů pro podezření na nesoulad.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/88/ES ze dne 24. října 2006 o veterinárních požadavcích na živočichy pocházející z akvakultury a produkty akvakultury a o prevenci a tlumení některých nákaz vodních živočichů (Úř. věst. L 328, 24.11.2006, s. 14).

Článek 28

Bezpečnostní opatření s cílem zabránit přítomnosti nepovolených produktů a látek

1. Aby se zabránilo kontaminaci produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, přijmou hospodářské subjekty ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce tato bezpečnostní opatření:

- a) zavedou a zachovávají přiměřená a vhodná opatření k identifikaci rizik kontaminace ekologické produkce a produktů nepovolenými produkty nebo látkami, včetně systematické identifikace kritických procesních kroků;
- b) zavedou a zachovávají přiměřená a vhodná opatření k zabránění rizikům kontaminace ekologické produkce a produktů nepovolenými produkty nebo látkami;
- c) pravidelně tato opatření přezkouvávají a přizpůsobují; a
- d) dodržují další příslušné požadavky tohoto nařízení, které zajišťují oddělení ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů.

2. Pokud má hospodářský subjekt podezření, že v důsledku přítomnosti produktu nebo látky, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, v produktu, který je určen k použití nebo k uvedení na trh jako ekologický produkt nebo produkt z přechodného období, není dotčený produkt v souladu s tímto nařízením, tento hospodářský subjekt:

- a) identifikuje a oddělí dotčený produkt;
- b) zkontroluje, zda lze podezření odůvodnit;
- c) neuvede dotčený produkt na trh jako ekologický produkt nebo produkt z přechodného období a nepoužije jej v ekologické produkci, ledaže lze podezření vyloučit;
- d) je-li podezření odůvodněné nebo nelze-li je vyloučit, okamžitě informuje relevantní příslušný orgán nebo případně relevantní kontrolní orgán či kontrolní subjekt a případně jim poskytne dostupné údaje;
- e) plně spolupracuje s relevantním příslušným orgánem nebo případně s relevantním kontrolním orgánem či kontrolním subjektem při určování a ověřování důvodů pro přítomnost nepovolených produktů a látek.

3. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž stanoví jednotná pravidla upřesňující:

- a) procesní kroky, jež mají hospodářské subjekty podle odst. 2 písm. a) až e) učinit, a příslušnou dokumentaci, kterou mají poskytnout;
- b) přiměřená a vhodná opatření, jež mají hospodářské subjekty přijmout a přezkoumávat za účelem identifikace rizik kontaminace a zabránění těmto rizikům podle odst. 1 písm. a), b) a c).

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 29

Opatření, jež se mají přijmout v případě přítomnosti nepovolených produktů nebo látek

1. Pokud příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt obdrží odůvodněné informace o přítomnosti produktů nebo látek, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, nebo je hospodářským subjektem informován v souladu s čl. 28 odst. 2 písm. d) nebo zjistí přítomnost těchto produktů nebo látek v ekologickém produktu nebo produktu z přechodného období:

- a) okamžitě provede úřední šetření v souladu s nařízením (EU) 2017/625 s cílem určit zdroj a příčinu za účelem ověření souladu s čl. 9 odst. 3 prvním pododstavcem a s čl. 28 odst. 1; toto šetření se dokončí co nejdříve, v přiměřené lhůtě, s přihlédnutím k trvanlivosti produktu a složitosti daného případu;
- b) dokud nebudou k dispozici výsledky šetření uvedeného v písmeni a), dočasně zakáže uvádění dotčených produktů na trh jako ekologických produktů nebo produktů z přechodného období a jejich používání v ekologické produkci.

2. Dotyčný produkt nesmí být uváděn na trh jako ekologický produkt nebo produkt z přechodného období ani nesmí být používán v ekologické produkci, pokud příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt zjistí, že dotčený hospodářský subjekt:

- a) použil produkty nebo látky, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce,
- b) nepřijal bezpečnostní opatření uvedená v čl. 28 odst. 1, nebo
- c) nepřijal opatření v reakci na relevantní předchozí žádosti ze strany příslušných orgánů, kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů.

3. Dotčenému hospodářskému subjektu se dostane možnosti se k výsledkům šetření uvedeného v odst. 1 písm. a) vyjádřit. Příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt vede o jím provedeném šetření záznamy.

V případě potřeby přijme dotčený hospodářský subjekt nápravná opatření, která jsou nezbytná k zabránění budoucí kontaminace.

4. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě do 31. prosince 2024 zprávu o provádění tohoto článku, o přítomnosti produktů a látek, jež nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, a o posouzení vnitrostátních pravidel uvedených v odstavci 5 tohoto článku. K této zprávě je ve vhodných případech možno přiložit legislativní návrh další harmonizace.

5. Členské státy, které mají zavedena pravidla, jež stanoví, že produkty obsahující produkty či látky, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, v množství přesahujícím určitou úroveň nesmějí být uváděny na trh jako ekologické produkty, mohou tato pravidla nadále uplatňovat, pokud tato pravidla nezakazují, neomezují nebo neznemožňují, aby byly jako ekologické produkty uváděny na trh produkty vyprodukované v jiných členských státech, jestliže tyto produkty byly vyprodukovány v souladu s tímto nařízením. Členské státy, které tento odstavec uplatňují, o této skutečnosti neprodleně informují Komisi.

6. Příslušné orgány zdokumentují výsledky šetření uvedených v odstavci 1, jakož i veškerá opatření, která přijaly s cílem zformulovat osvědčené postupy, a další opatření, jež mají zabránit přítomnosti produktů a látek, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce.

Členské státy dají tyto informace k dispozici ostatním členským státům a Komisi prostřednictvím počítačového systému poskytnutého Komisí, umožňujícího elektronickou výměnu dokumentů a informací.

7. Členské státy mohou na svém území přijmout vhodná opatření s cílem zabránit v ekologickém zemědělství nezařazené přítomnosti produktů a látek, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce. Tato opatření nezakazují, neomezují ani neznemožňují, aby byly jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období uváděny na trh produkty vyprodukované v jiných členských státech, jestliže tyto produkty byly vyprodukovány v souladu s tímto nařízením. Členské státy, které tento odstavec uplatňují, o této skutečnosti neprodleně informují Komisi a ostatní členské státy.

8. Komise přijme prováděcí akty, jimiž se stanoví jednotná pravidla upřesňující:

- a) metodiku pro zjišťování a vyhodnocování přítomnosti produktů a látek, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, kterou mají používat příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány či kontrolní subjekty;
- b) podrobnosti a formát informací, jež mají členské státy zpřístupnit Komisi a ostatním členským státům podle odstavce 6 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

9. Členské státy elektronicky předají Komisi do 31. března každého roku příslušné informace o případech kontaminace produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle čl. 9 odst. 3 prvního pododstavce, za předcházející rok, včetně informací shromážděných na stanovištích hraniční kontroly, o povaze zjištěné kontaminace, zejména pak informace týkající se příčiny, zdroje a míry kontaminace, a o množství a povaze kontaminovaných produktů. Tyto informace Komise shromažďuje prostřednictvím počítačového systému poskytnutého Komisí a použijí se k usnadnění formulace osvědčených postupů k zabránění kontaminaci.

KAPITOLA IV

OZNAČOVÁNÍ

Článek 30

Používání výrazů odkazujících na ekologickou produkci

1. Pro účely tohoto nařízení se má za to, že produkt je označen výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, pokud se v jeho označení, propagačním materiálu nebo obchodních dokladech on sám, jeho složky nebo krmné suroviny použité pro jeho produkci popisují výrazy, které kupujícímu naznačují, že produkt, složky nebo krmné suroviny byly vyprodukovány v souladu s tímto nařízením. Zejména mohou být pro označení a propagaci produktů uvedených v čl. 2 odst. 1, které jsou v souladu s tímto nařízením, v celé Unii používány výrazy uvedené na seznamu v příloze IV a jejich odvozeniny nebo zdvojnásobiny, jako „bio“ a „eko“, a to samostatně i v kombinaci a v kterémkoli jazyce uvedeném ve zmíněné příloze.

2. V případě produktů uvedených v čl. 2 odst. 1 se výrazy uvedené v odstavci 1 tohoto článku nesmí používat nikde v Unii v žádném jazyce uvedeném v příloze IV v označení, propagačním materiálu nebo obchodních dokladech produktu, který není v souladu s tímto nařízením.

Kromě toho se při označování nebo propagaci nesmí používat žádné výrazy, a to včetně výrazů použitých v ochranných známkách nebo názvech společností, ani postupy které by mohly uvést spotřebitele nebo uživatele v omyl tím, že by naznačovaly, že produkt nebo jeho složky jsou v souladu s tímto nařízením.

3. Produkty vyprodukované během přechodného období nelze označovat ani propagovat jako ekologické produkty ani jako produkty z přechodného období.

Rozmnožovací materiál rostlin, potraviny rostlinného původu a krmiva rostlinného původu vyprodukované během přechodného období, které jsou v souladu s čl. 10 odst. 4, však mohou být označeny a propagovány jako produkty z přechodného období za použití slovního spojení „z přechodného období“ nebo odpovídajícího výrazu, společně s výrazy uvedenými v odstavci 1.

4. Výrazy uvedené v odstavcích 1 a 3 se nesmějí použít pro produkt, o kterém musí být v souladu s právem Unie při označování nebo propagaci uváděno, že obsahuje GMO, že jeho složkami jsou GMO nebo že je získán z GMO.

5. Pokud jde o zpracované potraviny, mohou být výrazy uvedené v odstavci 1 použity:

a) v obchodním označení a v seznamu složek, jestliže je tento seznam povinný podle právních předpisů Unie, pokud:

- i) zpracovaná potravina je v souladu s pravidly produkce uvedenými v příloze II části IV a s pravidly stanovenými v souladu s čl. 16 odst. 3;
- ii) alespoň 95 % hmotnostních ze zemědělských složek produktu je ekologického původu a
- iii) v případě aromat se jich používá pouze pro přírodní aromatické látky a přírodní aromatické přípravky označené v souladu s čl. 16 odst. 2, 3 a 4 nařízení (ES) č. 1334/2008, přičemž všechny aromatické složky a nosiče aromatických složek v aromatu jsou ekologické;

b) pouze v seznamu složek, pokud:

- i) méně než 95 % hmotnostních ze zemědělských složek produktu je ekologického původu a za předpokladu, že jsou tyto složky v souladu s pravidly produkce stanovenými v tomto nařízení a
- ii) zpracovaná potravina je v souladu s pravidly produkce uvedenými v příloze II části IV bodě 1.5, v bodě 2.1 písm. a) a b) a v bodě 2.2.1 a s pravidly stanovenými v souladu s čl. 16 odst. 3;

c) v obchodním označení a seznamu složek, pokud:

- i) hlavní složkou je produkt lovu nebo rybolovu;
- ii) výraz uvedený v odstavci 1 je v obchodním označení zcela jasně spojen s jinou složkou, která je ekologického původu a je odlišná od složky hlavní;
- iii) všechny ostatní zemědělské složky jsou ekologického původu a
- iv) potravina je v souladu s přílohou II částí IV bodem 1.5, bodem 2.1 písm. a) a b) a bodem 2.2.1 a s pravidly stanovenými v souladu s čl. 16 odst. 3.

V seznamu složek podle prvního pododstavce písm. a), b) a c) je uvedeno, které složky jsou ekologické. Odkazy na ekologickou produkci lze použít pouze ve vztahu k ekologickým složkám.

Seznam složek podle prvního pododstavce písm. b) a c) obsahuje údaj o celkovém procentním podílu ekologických složek v poměru k celkovému množství zemědělských složek.

Výrazy uvedené v odstavci 1 jsou při použití v seznamu složek podle prvního pododstavce písm. a), b) a c) tohoto odstavce a při uvedení procentního podílu podle třetího pododstavce tohoto odstavce vyznačeny ve stejné barvě, ve stejné velikosti a stejným druhem písma jako ostatní údaje v seznamu složek.

6. Pokud jde o zpracované krmivo, mohou být výrazy uvedené v odstavci 1 použity v obchodním označení a v seznamu složek, pokud:

- a) je zpracované krmivo v souladu s pravidly produkce uvedenými v příloze II částech II, III a V a se zvláštními pravidly stanovenými v souladu s čl. 16 odst. 3;
- b) všechny složky zemědělského původu obsažené ve zpracovaném krmivu jsou ekologického původu a
- c) alespoň 95 % sušiny daného produktu je ekologického původu.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění:

- a) tento článek doplněním dalších pravidel týkajících se označování produktů uvedených v příloze I nebo změnou těchto doplněných pravidel; a
- b) seznam výrazů uvedený v příloze IV s ohledem na jazykový vývoj v členských státech.

8. Komise může přijmout prováděcí akty, aby stanovila podrobné požadavky pro uplatňování odstavce 3 tohoto článku.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 31

Označování produktů a látek používaných v rostlinné výrobě

Bez ohledu na oblast působnosti tohoto nařízení, jak je uvedena v čl. 2 odst. 1, může být na produktech a látkách použitých v přípravcích na ochranu rostlin nebo jako hnojiva, pomocné půdní látky nebo živiny, které byly povoleny v souladu s články 9 a 24, uveden odkaz uvádějící, že tyto produkty nebo látky byly povoleny pro použití v ekologické produkci v souladu s tímto nařízením.

Článek 32

Povinné údaje

1. Při použití výrazů uvedených v čl. 30 odst. 1 na produktech, včetně produktů označených jako produkty z přechodného období v souladu s čl. 30 odst. 3, je:

- a) v označení uveden rovněž číselný kód kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, jemuž podléhá hospodářský subjekt, který provedl poslední fázi produkce nebo přípravy; a
- b) v případě balených potravin na obalu uvedeno rovněž logo Evropské unie pro ekologickou produkci podle článku 33, s výjimkou případů uvedených v čl. 30 odst. 3 a odst. 5 písm. b) a c).

2. Je-li použito logo Evropské unie pro ekologickou produkci, uvádí se ve stejném zorném poli jako toto logo rovněž údaj o místě, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá, a to podle situace v jedné z těchto podob:

- a) „zemědělská produkce EU“, byla-li zemědělská surovina vyprodukována v Unii;
- b) „zemědělská produkce mimo EU“, byla-li zemědělská surovina vyprodukována ve třetích zemích;
- c) „zemědělská produkce EU/mimo EU“, byla-li část zemědělských surovin vyprodukována v Unii a část ve třetí zemi.

Pro účely prvního pododstavce lze výraz „zemědělská produkce“ případně nahradit slovem „akvakultura“ a výraz „EU“ a „mimo EU“ lze nahradit či doplnit názvem země nebo názvem země a regionu, pokud v této zemi a případně v tomto regionu byly vyprodukovány všechny zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá.

Při uvedení místa, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, z nichž se produkt skládá, podle prvního a třetího pododstavce lze pominout složky malé hmotnosti za předpokladu, že celkové množství nezohledněných složek nepřekročí 5 % celkové hmotnosti zemědělských surovin.

Výraz „EU“ ani „mimo EU“ nesmí být uveden za použití výraznější barvy, velikosti a stylu písma než název produktu.

3. Údaje uvedené v odstavcích 1 a 2 tohoto článku a v čl. 33 odst. 3 jsou vyznačeny na nápadném místě tak, aby byly snadno viditelné, a musí být dobře čitelné a nesmazatelné.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění odstavec 2 tohoto článku a čl. 33 odst. 3 doplněním dalších pravidel pro označování nebo změnou těchto doplněných pravidel.

5. Komise přijme prováděcí akty týkající se:

- a) praktických opatření pro použití, úpravu, skladbu a velikost údajů uvedených v odst. 1 písm. a) a v odstavci 2 tohoto článku a v čl. 33 odst. 3;
- b) přidělování číselných kódů kontrolním orgánům a kontrolním subjektům;
- c) uvedení místa, kde byly vyprodukovány zemědělské suroviny, v souladu s odstavcem 2 tohoto článku a čl. 33 odst. 3.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 33

Logo Evropské unie pro ekologickou produkci

1. Při označování, obchodní úpravě a propagaci produktů, jež jsou v souladu s tímto nařízením, lze použít logo Evropské unie pro ekologickou produkci.

Logo Evropské unie pro ekologickou produkci lze používat rovněž pro informační a vzdělávací účely související s existencí a propagací loga samotného, a to za předpokladu, že takovým použitím nemůže být spotřebitel uveden v omyl, pokud jde o ekologickou produkci konkrétních produktů, a že je logo reprodukováno v souladu s pravidly stanovenými v příloze V. V tomto případě se neuplatní požadavky uvedené v čl. 32 odst. 2 a v příloze V bodě 1.7.

Logo Evropské unie pro ekologickou produkci se nesmí použít pro zpracované potraviny podle čl. 30 odst. 5 písm. b) a c) ani pro produkty z přechodného období podle čl. 30 odst. 3.

2. S výjimkou použití podle odst. 1 druhého pododstavce je logo Evropské unie pro ekologickou produkci úředním osvědčením v souladu s články 86 a 91 nařízení (EU) 2017/625.

3. Použití loga Evropské unie pro ekologickou produkci u produktů dovážených ze třetích zemí je nepovinné. Jestliže je toto logo v označení takových produktů uvedeno, je v označení uveden rovněž údaj podle čl. 32 odst. 2.

4. Logo Evropské unie pro ekologickou produkci se řídí vzorem uvedeným v příloze V a je v souladu s pravidly stanovenými v uvedené příloze.

5. Při označování, obchodní úpravě a propagaci produktů, jež jsou v souladu s tímto nařízením, smějí být použita vnitrostátní a soukromá loga.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění příloha V, pokud jde o logo Evropské unie pro ekologickou produkci a související pravidla.

KAPITOLA V

CERTIFIKACE

Článek 34

Certifikační systém

1. Hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů podle článku 36, které produkují, připravují, distribuují nebo skladují ekologické produkty nebo produkty z přechodného období, které tyto produkty dovážejí ze třetí země nebo vyvážejí do třetí země, nebo které tyto produkty uvádějí na trh, oznámí před uvedením jakýchkoli produktů na trh jako „ekologických“ produktů nebo produktů „z přechodného období“ nebo před přechodným obdobím svou činnost příslušným orgánům členského státu, v němž je jejich činnost provozována a v němž jejich podnik podléhá kontrolnímu systému.

Pokud příslušné orgány svěřily své pravomoci více než jednomu kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu nebo pověřily vykonáváním konkrétních úkolů úřední kontroly nebo některých úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi více než jeden kontrolní orgán či kontrolní subjekt, hospodářské subjekty nebo skupiny hospodářských subjektů označí v oznámení podle prvního pododstavce kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt, který ověřuje soulad jejich činnosti s tímto nařízením a vydává certifikát podle čl. 35 odst. 1.

2. Hospodářské subjekty, které prodávají balené ekologické produkty přímo konečnému spotřebiteli nebo uživateli, jsou pod podmínkou, že tyto ekologické produkty neprodukují, nepřipravují, neskladují jinak než ve spojení s místem prodeje ani je nedovážejí ze třetí země a ani tyto činnosti smluvně nezadávají jinému hospodářskému subjektu, osvobozeny od oznamovací povinnosti podle odstavce 1 tohoto článku a od povinnosti mít certifikát podle čl. 35 odst. 2.
3. Pokud hospodářské subjekty nebo skupiny hospodářských subjektů smluvně zadají některou ze svých činností třetí straně, musejí ustanovení odstavce 1 dodržet jak tyto hospodářské subjekty nebo skupiny hospodářských subjektů, tak i třetí strana, již byly dané činnosti smluvně zadány, ledaže hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů v oznámení podle odstavce 1 uvede, že je nadále odpovědná v souvislosti s ekologickou produkcí a že tuto odpovědnost nepřenáší na subdodavatele. V takových případech ověřuje příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt soulad smluvně zadáných činností s tímto nařízením v rámci kontroly prováděné u hospodářských subjektů nebo skupin hospodářských subjektů, které své činnosti smluvně zadaly.
4. Členské státy mohou určit orgán nebo schválit subjekt pro přijímání oznámení podle odstavce 1.
5. Hospodářské subjekty, skupiny hospodářských subjektů a subdodavatelé vedou v souladu s tímto nařízením záznamy o různých činnostech, které provozují.
6. Členské státy průběžně aktualizují seznamy obsahující názvy a adresy hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů, které oznámily své činnosti v souladu s odstavcem 1, a odpovídajícím způsobem zveřejní, a to i prostřednictvím odkazů na jediné internetové stránky, úplný seznam těchto údajů společně s informacemi týkajícími se certifikátů udělených těmto hospodářským subjektům nebo skupinám hospodářských subjektů v souladu s čl. 35 odst. 1. Členské státy při tom dodržují požadavky na ochranu osobních údajů podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽¹⁾.
7. Členské státy zajistí, aby jakýkoli hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů, které dodržují toto nařízení a které v případě, že se vybírá poplatek v souladu s články 78 a 80 nařízení (EU) 2017/625, hradí přiměřený poplatek pokrývající náklady na kontroly, měly nárok být do kontrolního systému zahrnuty. Členské státy zajistí, aby byly zveřejněny veškeré poplatky, které mohou být vybírány.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění příloha II, pokud jde o požadavky na vedení záznamů.
9. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobnosti a specifikace týkající se:
- a) formátu oznámení podle odstavce 1 a technických prostředků pro jeho podávání;
 - b) způsobů zveřejňování seznamů uvedených v odstavci 6 a
 - c) postupů a způsobů zveřejňování poplatků uvedených v odstavci 7.
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 35

Certifikát

1. Příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány či kontrolní subjekty vydají certifikát každému hospodářskému subjektu nebo skupině hospodářských subjektů, které oznámily svou činnost podle čl. 34 odst. 1 a jsou v souladu s tímto nařízením. Certifikát:
- a) se vydává pokud možno v elektronické podobě;
 - b) umožňuje alespoň identifikaci hospodářského subjektu nebo skupiny hospodářských subjektů, včetně seznamu členů, kategorie produktů, na které se certifikát vztahuje, a jeho doby platnosti;
 - c) stvrzuje, že oznámená činnost je v souladu s tímto nařízením, a
 - d) vydává se v souladu se vzorem uvedeným v příloze VI.
2. Aniž je dotčen odstavec 8 tohoto článku a čl. 34 odst. 2, hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů musí být držiteli certifikátu uvedeného v odstavci 1 tohoto článku před tím, než uvedou produkty uvedené v čl. 2 odst. 1 na trh jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

3. Certifikát uvedený v tomto článku je úředním osvědčením ve smyslu čl. 86 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) 2017/625.
 4. Hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů nemá nárok obdržet certifikát pro činnosti vykonávané v témže členském státě v souvislosti s toutéž kategorií produktů od více než jednoho kontrolního subjektu, a to ani v případech, kdy tento hospodářský subjekt nebo tato skupina hospodářských subjektů působí v různých fázích produkce, přípravy a distribuce.
 5. Členové skupiny hospodářských subjektů nemá nárok obdržet samostatný certifikát pro jakoukoli z činností, na niž se vztahuje certifikace skupiny hospodářských subjektů, k níž náleží.
 6. Hospodářské subjekty ověřují certifikáty hospodářských subjektů, jež jsou jejich dodavateli.
 7. Pro účely odstavců 1 a 4 tohoto článku jsou produkty klasifikovány v souladu s těmito kategoriemi:
 - a) nezpracované rostliny a rostlinné produkty, včetně osiva a dalšího rozmnožovacího materiálu rostlin;
 - b) hospodářská zvířata a nezpracované živočišné produkty;
 - c) řasy a nezpracované produkty akvakultury;
 - d) zpracované zemědělské produkty, včetně produktů akvakultury, určené k použití jako potraviny;
 - e) krmivo;
 - f) víno;
 - g) jiné produkty uvedené na seznamu v příloze I tohoto nařízení nebo nezahrnuté v předchozích kategoriích.
 8. Členské státy mohou od povinnosti držet certifikát podle odstavce 2 osvobodit hospodářské subjekty, které prodávají nebalené ekologické produkty jiné než krmivo přímo konečnému spotřebiteli, za předpokladu, že uvedené hospodářské subjekty tyto produkty neprodukují, nepřipravují, neskladují jinak než ve spojení s místem prodeje ani je nedovážejí ze třetí země a ani tyto činnosti smluvně nezadávají třetí straně a že:
 - a) takový prodej nepřekračuje 5 000 kg ročně;
 - b) takový prodej nepředstavuje roční obrat, jehož hodnota ve vztahu k nebaleným ekologickým produktům překračuje 20 000 EUR; nebo
 - c) potenciální náklady na certifikaci daného hospodářského subjektu překračují 2 % celkového obratu u nebalených ekologických produktů prodaných tímto hospodářským subjektem.
- Pokud se členský stát rozhodne osvobodit hospodářské subjekty uvedené v prvním pododstavci od povinnosti držet certifikát, může stanovit přísnější mezní hodnoty, než jsou stanoveny v prvním pododstavci.
- Členské státy informují Komisi a ostatní členské státy o jakémkoli rozhodnutí osvobodit podle prvního pododstavce hospodářské subjekty a o mezních hodnotách, do jejichž výše jsou tyto hospodářské subjekty osvobozeny.
9. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění vzor certifikátu uvedený v příloze VI.
 10. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví podrobnosti a specifikace týkající se podoby certifikátu uvedeného v odstavci 1 a technických prostředků, jejichž prostřednictvím se vydává.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 36

Skupina hospodářských subjektů

1. Každá skupina hospodářských subjektů:
 - a) se skládá pouze ze zemědělců nebo z hospodářských subjektů, které produkují řasy nebo živočichy pocházející z akvakultury, a kteří se kromě toho mohou zabývat zpracováváním nebo přípravou potravin či krmiva nebo jejich uváděním na trh;
 - b) se skládá pouze ze členů:
 - i) jejichž individuální náklady na certifikaci představují více než 2 % obratu jednotlivých členů nebo standardního objemu ekologické produkce a jejichž roční obrat ve vztahu k ekologické produkci nepřekračuje částku 25 000 EUR nebo jejichž standardní objem ekologické produkce nepřekračuje částku 15 000 EUR ročně; nebo
 - ii) z nichž každý má podniky o maximální rozloze:
— 5 hektarů,

- 0,5 hektaru v případě skleníků nebo
 - 15 hektarů výlučně v případě trvalých travních porostů;
- c) je usazena v členském státě nebo ve třetí zemi;
- d) má právní subjektivitu;
- e) se skládá pouze z členů, jejichž produkční činnosti probíhají ve vzájemné zeměpisné blízkosti;
- f) zřídí společný systém pro uvádění produktů vyprodukovaných skupinou na trh; a
- g) zavede systém vnitřní kontroly sestávající ze zdokumentovaného souboru kontrolních činností a postupů, v souladu s nimiž určitá osoba nebo subjekt odpovídá za ověření toho, že toto nařízení dodržuje každý člen skupiny.
2. Příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány či kontrolní subjekty odejmou certifikát uvedený v článku 35 celé skupině, pokud nedostatky v nastavení nebo fungování systému vnitřní kontroly uvedeného v odstavci 1, zejména pokud jde o nezjištění nebo neřešení nesouladu u jednotlivých členů skupiny hospodářských subjektů, ovlivňují integritu ekologických produktů a produktů z přechodného období.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění odstavce 1 a 2 tohoto článku doplněním ustanovení nebo změnou těchto doplněných ustanovení, zejména pokud jde o:
- a) odpovědnost jednotlivých členů skupiny hospodářských subjektů;
 - b) kritéria pro určení zeměpisné blízkosti členů skupiny, jako je například sdílení zařízení nebo lokalit;
 - c) zřízení a fungování systému vnitřní kontroly, včetně rozsahu, obsahu a četnosti kontrol, jež mají být prováděny, a kritérií pro určení nedostatků v nastavení nebo fungování systému vnitřní kontroly.
4. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž se stanoví zvláštní pravidla týkající se:
- a) složení a velikosti skupiny hospodářských subjektů;
 - b) systémů dokumentace a vedení záznamů, systému pro vnitřní sledovatelnost a seznamu hospodářských subjektů;
 - c) výměny informací mezi skupinou hospodářských subjektů a příslušným orgánem nebo orgány, kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty a mezi členskými státy a Komisí.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

KAPITOLA VI

ÚŘEDNÍ KONTROLY A JINÉ ÚŘEDNÍ ČINNOSTI

Článek 37

Vztah k nařízení (EU) 2017/625 a doplňující pravidla pro úřední kontroly a jiné úřední činnosti týkající se ekologické produkce a označování ekologických produktů

Vedle pravidel nařízení (EU) 2017/625, s výjimkou stanovenou v čl. 40 odst. 2 tohoto nařízení, a vedle ustanovení článku 29 tohoto nařízení, s výjimkou stanovenou v čl. 41 odst. 1 tohoto nařízení, se na úřední kontroly a jiné úřední činnosti vykonávané s cílem ověřit v rámci celého procesu ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce, zda produkty uvedené v čl. 2 odst. 1 tohoto nařízení byly vyprodukovány v souladu s tímto nařízením, použijí zvláštní pravidla uvedená v této kapitole.

Článek 38

Doplňující pravidla týkající se úředních kontrol a opatření, jež mají přijmout příslušné orgány

1. Úřední kontroly prováděné v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2017/625 s cílem ověřit soulad s tímto nařízením zahrnují zejména:
- a) ověření, zda hospodářské subjekty v každé fázi produkce, přípravy a distribuce uplatňují preventivní a bezpečnostní opatření, jak jsou uvedena v čl. 9 odst. 6 a v článku 28 tohoto nařízení;

- b) zahrnuje-li podnik konvenční produkční jednotky nebo produkční jednotky v přechodném období, ověření záznamů a opatření, postupů či ujednání zavedených s cílem zajistit zřetelné a účinné oddělení mezi ekologickými produkčními jednotkami, produkčními jednotkami v přechodném období a konvenčními produkčními jednotkami a mezi produkty vyprodukovanými těmito jednotkami, jakož i zřetelné a účinné oddělení látek a produktů používaných pro ekologické produkční jednotky, produkční jednotky v přechodném období a konvenční produkční jednotky; toto ověření zahrnuje kontroly pozemků, u nichž bylo předcházející období zpětně uznáno jako součást přechodného období, a kontroly konvenčních produkčních jednotek;
- c) jsou-li ekologické produkty, produkty z přechodného období a produkty z konvenční produkce hospodářskými subjekty sbírány současně, jsou-li připravovány či skladovány ve stejné jednotce, místě či prostorách sloužících k přípravě nebo jsou-li přepravovány jiným hospodářským subjektům nebo do jiných jednotek, ověření záznamů a opatření, postupů či ujednání zavedených s cílem zajistit, aby byly činnosti prováděny fyzicky nebo časově odděleně, aby byla uplatňována vhodná čistící opatření a případně opatření k zamezení záměny produktů, aby byly ekologické produkty a produkty z přechodného období vždy identifikovány a aby byly ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty před provedením přípravných činností a po nich skladovány fyzicky nebo časově navzájem odděleně;
- d) ověření nastavení a fungování systému vnitřní kontroly skupiny hospodářských subjektů;
- e) jsou-li hospodářské subjekty osvobozeny od oznamovací povinnosti podle čl. 34 odst. 2 tohoto nařízení nebo jsou-li osvobozeny od povinnosti držet certifikát podle čl. 35 odst. 8 tohoto nařízení, ověření, zda jsou splněny požadavky pro uvedení osvobození, a ověření produktů, které tyto hospodářské subjekty prodávají.

2. Úřední kontroly prováděné v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2017/625 s cílem ověřit soulad s tímto nařízením se provádějí v rámci celého procesu ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce na základě pravděpodobnosti nesouladu ve smyslu čl. 3 bodu 57 tohoto nařízení, která se určí tak, že kromě prvků uvedených v článku 9 nařízení (EU) 2017/625 se zohlední zejména tyto prvky:

- a) typ, velikost a struktura hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů;
- b) délka období, v němž se hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů věnovaly ekologické produkci, přípravě a distribuci;
- c) výsledky kontrol provedených v souladu s tímto článkem;
- d) okamžik relevantní pro prováděné činnosti;
- e) kategorie produktů;
- f) druh, množství a hodnota produktů a jejich vývoj v čase;
- g) možnost směšování produktů nebo kontaminace nepovolenými produkty či látkami;
- h) uplatňování odchylek nebo výjimek hospodářskými subjekty a skupinami hospodářských subjektů;
- i) kritické body z hlediska nesouladu a pravděpodobnost nesouladu v každé fázi produkce, přípravy a distribuce;
- j) subdodavatelské činnosti.

3. V každém případě je u všech hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů s výjimkou těch, které jsou uvedeny v čl. 34 odst. 2 a čl. 35 odst. 8, alespoň jednou ročně provedeno ověření souladu.

Součástí ověření souladu je fyzická kontrola na místě, ledaže jsou splněny tyto podmínky:

- a) při přecházejících kontrolách dotyčného hospodářského subjektu nebo dotyčné skupiny hospodářských subjektů v průběhu nejméně tří po sobě jdoucích let nebyl zjištěn žádný nesoulad mající vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období; a
- b) podle posouzení na základě prvků uvedených v odstavci 2 tohoto článku a v článku 9 nařízení (EU) 2017/625 je u dotyčného hospodářského subjektu nebo dotyčné skupiny hospodářských subjektů nízká pravděpodobnost nesouladu.

V takovém případě však nesmí doba mezi dvěma fyzickými kontrolami na místě přesáhnout 24 měsíců.

4. Úřední kontroly prováděné v souladu s článkem 9 nařízení (EU) 2017/625 s cílem ověřit soulad s tímto nařízením:
- a) se provádějí v souladu s čl. 9 odst. 4 nařízení (EU) 2017/625 a zajišťují, aby byl určitý minimální procentní podíl všech úředních kontrol hospodářských subjektů nebo skupin hospodářských subjektů prováděn bez předchozího oznámení;
 - b) zajistí, aby byl vedle kontrol uvedených v odstavci 3 tohoto článku prováděn určitý minimální procentní podíl dodatečných kontrol;
 - c) se provádějí odběrem minimálního počtu vzorků odebraných v souladu s čl. 14 písm. h) nařízení (EU) 2017/625;
 - d) zajistí, aby byl v souvislosti s ověřováním souladu podle odstavce 3 tohoto článku zkontrolován minimální počet hospodářských subjektů, které jsou členy skupiny hospodářských subjektů.
5. Udělení certifikátu uvedeného v čl. 35 odst. 1 nebo prodloužení jeho platnosti vychází z výsledků ověření souladu podle odstavců 1 až 4 tohoto článku.
6. Písemný záznam, který má být v souladu s čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) 2017/625 vypracován o každé úřední kontrole provedené s cílem ověřit soulad s tímto nařízením, podepisují i hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů jako potvrzení toho, že daný písemný záznam obdržely.
7. Ustanovení čl. 13 odst. 1 nařízení (EU) 2017/625 se nevztahuje na audity a inspekce prováděné příslušnými orgány v souvislosti s jejich činnostmi dohledu nad kontrolními subjekty, na něž byly přeneseny některé úkoly úřední kontroly nebo některé úkoly související s jinými úředními činnostmi.
8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54:
- a) jimiž se toto nařízení doplňuje stanovením zvláštních kritérií a podmínek pro provádění úředních kontrol zaměřených na zajištění sledovatelnosti ve všech fázích produkce, přípravy a distribuce a na zajištění souladu s tímto nařízením, pokud jde o:
 - i) kontroly účetních dokladů;
 - ii) kontroly prováděné u specifických kategorií hospodářských subjektů;
 - iii) případnou lhůtu, v níž mají být kontroly stanovené v tomto nařízení provedeny, včetně fyzických kontrol na místě podle odstavce 3 tohoto článku, a konkrétní prostory nebo oblast, jichž se mají tyto kontroly týkat;
 - b) jimiž se mění odstavec 2 tohoto článku doplněním dalších prvků na základě praktických zkušeností nebo změnou těchto doplněných prvků.
9. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem upřesnit:
- a) minimální procentní podíl všech úředních kontrol hospodářských subjektů nebo skupin hospodářských subjektů, které mají být provedeny bez předchozího oznámení podle odst. 4 písm. a);
 - b) minimální procentní podíl dodatečných kontrol podle odst. 4 písm. b);
 - c) minimální procentní podíl vzorků podle odst. 4 písm. c);
 - d) minimální počet hospodářských subjektů, které jsou členy skupiny hospodářských subjektů podle odst. 4 písm. d).
- Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 39

Doplňující pravidla týkající se opatření, jež mají přijmout hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů

1. Kromě povinností stanovených v článku 15 nařízení (EU) 2017/625 hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů:
- a) vedou záznamy za účelem prokázání souladu s tímto nařízením;
 - b) činí všechna prohlášení a jiná sdělení, která jsou nezbytná pro úřední kontroly;
 - c) přijímají příslušná praktická opatření pro zajištění souladu s tímto nařízením;
 - d) formou prohlášení, které je třeba podepsat a podle potřeby aktualizovat, předkládají:
 - i) úplný popis ekologické produkční jednotky nebo produkční jednotky v přechodném období a činností, jež mají být v souladu s tímto nařízením prováděny;
 - ii) příslušná praktická opatření, která se mají přijmout pro zajištění souladu s tímto nařízením;

iii) závazek, že:

- v případě opodstatněného podezření na nesoulad, podezření na nesoulad, které nelze vyloučit, nebo v případě zjištěného nesouladu majícího vliv na integritu dotčených produktů budou bezodkladně písemně informovat kupující daných produktů a budou si vyměňovat relevantní informace s příslušným orgánem nebo případně s kontrolním orgánem či kontrolním subjektem,
- budou souhlasit s tím, že se v případě změny kontrolního orgánu či kontrolního subjektu kontrolní dokumentace převede, nebo že v případě ukončení ekologické produkce bude poslední kontrolní orgán či kontrolní subjekt kontrolní dokumentaci uchovávat po dobu nejméně pěti let,
- v případě ukončení ekologické produkce budou okamžitě informovat příslušný orgán nebo orgán či subjekt určený v souladu s čl. 34 odst. 4 a
- v případě, že jsou subdodavatelé kontrolováni různými kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty, budou souhlasit s výměnou informací mezi těmito orgány nebo subjekty.

2. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobnosti a specifikace týkající se:

- a) záznamů vedených za účelem prokázání souladu s tímto nařízením;
- b) prohlášení a jiných sdělení, která jsou nezbytná pro úřední kontroly;
- c) relevantních praktických opatření pro zajištění souladu s tímto nařízením.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 40

Doplňující pravidla týkající se přenesení některých úkolů úředních kontrol a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi

1. Příslušné orgány mohou přenést některé úkoly úřední kontroly a některé úkoly související s jinými úředními činnostmi na kontrolní subjekty pouze v případě, že jsou vedle podmínek stanovených v kapitole III nařízení (EU) 2017/625 splněny tyto podmínky:

- a) pověření obsahuje přesný popis přenášených úkolů úřední kontroly a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi, včetně podávání zpráv a jiných zvláštních povinností, a podmínek, za kterých může kontrolní subjekt tyto úkoly a činnosti vykonávat. Kontrolní subjekt předloží příslušným orgánům k předchozímu schválení zejména:
 - i) svůj postup posuzování rizik, který zejména určuje, s jakou intenzitou a četností bude u hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů ověřován soulad, je stanoven na základě prvků uvedených v článku 9 nařízení (EU) 2017/625 a v článku 38 tohoto nařízení a který je třeba dodržovat při úředních kontrolách hospodářských subjektů a skupin hospodářských subjektů;
 - ii) standardní postup kontroly, který obsahuje podrobný popis kontrolních opatření, jež se kontrolní subjekt zavazuje uplatňovat ve vztahu k hospodářským subjektům a skupinám hospodářských subjektů podléhajícím jeho kontrole;
 - iii) seznam opatření, která jsou v souladu se společným katalogem uvedeným v čl. 41 odst. 4 a která jsou uplatňována ve vztahu k hospodářským subjektům a skupinám hospodářských subjektů v případě podezření na nesoulad či zjištěného nesouladu;
 - iv) postupy pro účinné sledování úkolů úřední kontroly a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi vykonávaných ve vztahu k hospodářským subjektům a skupinám hospodářských subjektů a postupy pro podávání zpráv o těchto úkolech.

Jakoukoli následnou změnu prvků uvedených v bodech i) až iv) oznámí kontrolní subjekt příslušnému orgánu;

- b) tyto příslušné orgány mají zavedeny postupy a opatření k zajištění dohledu nad kontrolními subjekty, včetně ověřování účinnosti, nezávislosti a objektivitu způsobu vykonávání přenesených úkolů, zejména pokud jde o intenzitu a četnost ověřování souladu;

Příslušné orgány alespoň jednou ročně organizují v souladu s čl. 33 písm. a) nařízení (EU) 2017/625 audity kontrolních subjektů, na něž přenesly úkoly úřední kontroly a úkoly související s jinými úředními činnostmi.

2. Odchylně od čl. 31 odst. 3 nařízení (EU) 2017/625 mohou příslušné orgány na kontrolní subjekt přenést rozhodnutí týkající se úkolů stanovených v čl. 138 odst. 1 písm. b) a odst. 2 a 3 uvedeného nařízení.

3. Pro účely čl. 29 písm. b) bodu iv) nařízení (EU) 2017/625 je normou pro přenesení některých úkolů úřední kontroly a některých úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi za účelem ověření souladu s tímto nařízením, která je relevantní ve vztahu k oblasti působnosti tohoto nařízení, poslední oznámené znění mezinárodní harmonizované normy „Posuzování shody – Požadavky na orgány certifikující produkty, procesy a služby“, na niž byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Příslušné orgány nepřenesou na kontrolní subjekty tyto úkoly úřední kontroly a úkoly související s jinými úředními činnostmi:

- a) dohled nad jinými kontrolními orgány nebo kontrolními subjekty a jejich audit;
- b) pravomoc udělovat výjimky, kromě výjimek pro účely použití rozmnožovacího materiálu rostlin nezískaného z ekologické produkce;
- c) pravomoc přijímat oznámení o činnostech hospodářských subjektů nebo skupin hospodářských subjektů podle čl. 34 odst. 1 tohoto nařízení;
- d) posuzování pravděpodobnosti nesouladu s ustanoveními tohoto nařízení, jež určují četnost fyzických kontrol, které mají být provedeny u zásilek ekologických produktů před jejich propuštěním do volného oběhu v Unii v souladu s článkem 54 nařízení (EU) 2017/625;
- e) vytvoření společného katalogu opatření uvedeného v čl. 41 odst. 4 tohoto nařízení.

5. Příslušné orgány nepřenesou úkoly úřední kontroly a úkoly související s jinými úředními činnostmi na fyzické osoby.

6. Příslušné orgány zajistí, aby informace obdržené od kontrolních subjektů na základě článku 32 nařízení (EU) 2017/625 a informace o opatřeních uplatněných kontrolními subjekty v případě zjištěného nebo pravděpodobného nesouladu byly příslušnými orgány shromažďovány a využívány v zájmu dohledu nad činnostmi těchto kontrolních subjektů.

7. Pokud příslušný orgán plně nebo částečně zruší přenesení některých úkolů úřední kontroly nebo některých úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi v souladu s čl. 33 písm. b) nařízení (EU) 2017/625, rozhodne o tom, zda certifikáty vydané dotčenými kontrolními subjekty před datem tohoto částečného nebo úplného zrušení zůstávají v platnosti, a informuje o tom hospodářské subjekty dotčené tímto rozhodnutím.

8. Aniž je dotčen čl. 33 písm. b) nařízení (EU) 2017/625, mohou příslušné orgány před úplným nebo částečným zrušením přenesení úkolů úřední kontroly nebo úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi v případech uvedených ve zmíněném písmenu toto přenesení úkolů plně nebo částečně pozastavit:

- a) po dobu, která nepřekročí 12 měsíců, během níž má kontrolní subjekt napravit nedostatky zjištěné během auditů a inspekcí nebo vyřešit nesoulad, ohledně kterého byla v souladu s článkem 43 tohoto nařízení sdílena informace s jinými kontrolními orgány a kontrolními subjekty, příslušnými orgány a Komisí; nebo
- b) po dobu, během níž je pozastavena akreditace podle čl. 29 písm. b) bodu iv) nařízení (EU) 2017/625 související s čl. 40 odst. 3 tohoto nařízení.

Pokud je přenesení úkolů úřední kontroly a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi pozastaveno, dotčené kontrolní subjekty nevydávají certifikáty uvedené v článku 35 pro ty části, pro něž bylo přenesení úkolů pozastaveno. Příslušné orgány rozhodnou o tom, zda certifikáty vydané dotčenými kontrolními subjekty před datem tohoto částečného nebo úplného zrušení zůstávají v platnosti, a informuje o tom hospodářské subjekty dotčené tímto rozhodnutím.

Aniž je dotčen článek 33 nařízení (EU) 2017/625, příslušné orgány pozastavení přenesení úkolů úřední kontroly a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi co nejdříve ukončí, jakmile kontrolní subjekt napravit nedostatky nebo nesoulady uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo jakmile akreditační orgán ukončí pozastavení akreditace uvedené v prvním pododstavci písm. b).

9. Pokud byl kontrolní subjekt, na nějž příslušné orgány přenesly některé úkoly úřední kontroly nebo některé úkoly související s jinými úředními činnostmi, rovněž uznán Komisí v souladu s čl. 46 odst. 1 tohoto nařízení jako příslušný k provádění kontrolních činností ve třetích zemích a Komise hodlá uznání tohoto kontrolního subjektu odejmout nebo je odňala, příslušné orgány organizují v souladu s čl. 33 písm. a) nařízení (EU) 2017/625 audity a inspekce daného kontrolního subjektu týkající se jeho činností v dotčeném členském státě nebo státech.

10. Kontrolní subjekty předají příslušným orgánům:

- a) každoročně do 31. ledna seznam hospodářských subjektů, u nichž k 31. prosinci předchozího roku provedly kontrolu;
- b) každoročně do 31. března informace o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech provedených v předchozím roce s cílem podpořit vypracování části týkající se ekologické produkce a označování ekologických produktů, která je součástí výroční zprávy podle článku 113 nařízení (EU) 2017/625.

11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se doplňuje toto nařízení, pokud jde o podmínky pro přenesení úkolů úřední kontroly a úkolů souvisejících s jinými úředními činnostmi na kontrolní subjekty, které doplňují podmínky stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 41

Doplňující pravidla týkající se opatření v případě nesouladu

1. S výhradou článku 29, pokud má příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt podezření nebo obdrží podložené informace, včetně informací od jiných příslušných orgánů nebo případně od kontrolních orgánů či kontrolních subjektů, že hospodářský subjekt zamýšlí používat nebo uvést na trh produkt, který zřejmě není v souladu s tímto nařízením, ale je označen výrazy odkazujícími na ekologickou produkci, nebo pokud byla tento příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt hospodářským subjektem informován o podezření na nesoulad podle článku 27:

- a) okamžitě provede úřední šetření v souladu s nařízením (EU) 2017/625 s cílem ověřit soulad s tímto nařízením; toto šetření se dokončí co nejdříve, v přiměřené lhůtě, s přihlédnutím k trvanlivosti produktu a složitosti daného případu;
 - b) dokud nebudou k dispozici výsledky šetření uvedeného v písmeni a), dočasně zakáže uvádění dotčených produktů na trh jako ekologických produktů nebo produktů z přechodného období a jejich používání v ekologické produkci. Dříve než příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt takto rozhodne, poskytne hospodářskému subjektu příležitost se vyjádřit.
2. Pokud výsledky šetření uvedeného v odst. 1 písm. a) neprokáží žádný nesoulad mající vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období, může hospodářský subjekt dotčené produkty používat nebo je uvádět na trh jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období.
3. Členské státy přijmou veškerá opatření a stanoví sankce nezbytné k tomu, aby se zabránilo podvodnému používání označení uvedených v kapitole IV tohoto nařízení.
4. Příslušné orgány poskytnou společný katalog opatření pro případy podezření na nesoulad a případy zjištěného nesouladu, jež mají být na jejich území uplatňována, a to i kontrolními orgány a kontrolními subjekty.
5. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem upřesnit jednotné postupy pro případy, kdy mají příslušné orgány přijmout opatření v souvislosti s podezřením na nesoulad nebo se zjištěným nesouladem.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 42

Doplňující pravidla týkající se opatření v případě nesouladu

1. V případě nesouladu majícího vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období v jakékoli fázi produkce, přípravy a distribuce, například v důsledku použití nepovolených produktů, látek nebo technik nebo smísení s konvenčními produkty, příslušné orgány a případně kontrolní orgány a kontrolní subjekty kromě opatření, jež mají být přijata v souladu s článkem 138 nařízení (EU) 2017/625, zajistí, aby při označování a propagaci celé dotčené dávky nebo produkční série nebylo odkazováno na ekologickou produkci.

2. V případě vážného nebo opakovaného či přetrvávajícího nesouladu příslušné orgány nebo případně kontrolní orgány či kontrolní subjekty zajistí, aby dotčeným hospodářským subjektům nebo skupinám hospodářských subjektů bylo kromě opatření stanovených v odstavci 1 a jakýchkoli vhodných opatření přijatých zejména v souladu s článkem 138 nařízení (EU) 2017/625 zakázáno uvádět po určitou dobu na trh produkty, které odkazují na ekologický způsob produkce, a aby byla pozastavena platnost jejich certifikátu uvedeného v článku 35 nebo aby jim byl případně tento certifikát odňat.

Článek 43

Doplňující pravidla týkající se výměny informací

1. Kromě povinností stanovených v čl. 105 odst. 1 a čl. 106 odst. 1 nařízení (EU) 2017/625 příslušné orgány okamžitě sdílejí s jinými příslušnými orgány a Komisí informace o jakémkoli podezření na nesoulad, který má vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období.

Příslušné orgány tyto informace sdílejí s jinými příslušnými orgány a Komisí prostřednictvím počítačového systému poskytnutého Komisí, umožňujícího elektronickou výměnu dokumentů a informací.

2. V případě podezření na nesoulad nebo zjištěného nesouladu u produktů podléhajících kontrole ze strany jiných kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů kontrolní orgány a kontrolní subjekty okamžitě tyto jiné kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty informují.

3. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty si s jinými kontrolními orgány a kontrolními subjekty vyměňují další relevantní informace.

4. V reakci na žádost o informace, jež je odůvodněna potřebou zaručit, že produkt byl vyprodukován v souladu s tímto nařízením, si kontrolní orgány a kontrolní subjekty vyměňují s jinými příslušnými orgány a Komisí informace o výsledcích svých kontrol.

5. Příslušné orgány si vyměňují informace o dohledu nad kontrolními subjekty s vnitrostátními akreditačními orgány ve smyslu čl. 2 bodu 11 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽¹⁾.

6. Příslušné orgány přijmou vhodná opatření a stanoví zdokumentované postupy s cílem zajistit, aby informace o výsledcích kontrol byly sděleny platební agentuře v souladu s jejími potřebami pro účely článku 58 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽²⁾ a aktů přijatých na základě uvedeného článku.

7. Komise může přijmout prováděcí akty, v nichž upřesní informace, které mají být poskytovány příslušnými orgány, kontrolními orgány a kontrolními subjekty odpovědnými za úřední kontroly a jiné úřední činnosti v souladu s tímto článkem, příslušné příjemce těchto informací a postupy, podle nichž se tyto informace poskytují, včetně funkčních aspektů počítačového systému uvedeného v odstavci 1.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

KAPITOLA VII

OBCHOD SE TŘETÍMI ZEMĚMI

Článek 44

Vývoz ekologických produktů

1. Produkt může být vyvezen z Unie jako ekologický produkt a nést logo Evropské unie pro ekologickou produkci, pokud je v souladu s pravidly pro ekologickou produkci podle tohoto nařízení.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se doplňuje toto nařízení, pokud jde o doklady určené pro celní orgány třetích zemí, a to zejména pokud jde o vydávání vývozních certifikátů ekologické produkce v elektronické podobě, je-li to možné, a o poskytování záruk, že vyvážené ekologické produkty jsou v souladu s tímto nařízením.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

Článek 45

Dovoz ekologických produktů a produktů z přechodného období

1. Produkt může být dovezen ze třetí země s cílem uvést ho na trh v Unii jako ekologický produkt nebo jako produkt z přechodného období, pokud jsou splněny tyto tři podmínky:

a) produkt je produktem uvedeným v čl. 2 odst. 1;

b) platí jedna z těchto skutečností:

i) produkt splňuje ustanovení kapitol II, III a IV tohoto nařízení a všechny hospodářské subjekty a skupiny hospodářských subjektů podle článku 36, včetně vývozců v dotčené třetí zemi, podléhají kontrole ze strany kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů uznaných v souladu s článkem 46 a tyto orgány nebo subjekty vystavily všem těmto hospodářským subjektům, skupinám hospodářských subjektů a vývozcům certifikát potvrzující, že splňují požadavky tohoto nařízení;

ii) pochází-li produkt ze třetí země, která je uznána v souladu s článkem 47, tento produkt splňuje podmínky stanovené v příslušné obchodní dohodě; nebo

iii) pochází-li produkt ze třetí země, která je uznána v souladu s článkem 48, tento produkt splňuje rovnocenná pravidla produkce a kontroly dané třetí zemí a je dovážen s certifikátem kontroly, který vydaly příslušné orgány, kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty uvedené třetí zemí a který potvrzuje uvedený soulad; a

c) hospodářské subjekty ve třetích zemích jsou schopny kdykoli poskytnout dovozcům a vnitrostátním orgánům v Unii a v příslušných třetích zemích informace umožňující identifikaci hospodářských subjektů, které jsou jejich dodavateli, a kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů těchto dodavatelů s cílem zajistit sledovatelnost dotčeného ekologického produktu nebo produktu z přechodného období. Tyto informace se zpřístupní i kontrolním orgánům nebo kontrolním subjektům dovozců.

2. Komise může v souladu s postupem stanoveným v čl. 24 odst. 9 udělit zvláštní povolení pro používání produktů a látek ve třetích zemích a v nejvzdálenějších regionech Unie, přičemž zohlední rozdíly v ekologické rovnováze v rostlinné nebo živočišné výrobě, specifické klimatické podmínky, tradice a místní podmínky v těchto oblastech. Tato zvláštní povolení lze udělit na období dvou let, které je možno prodloužit, a řídí se zásadami stanovenými v kapitole II a kritérii uvedenými v čl. 24 odst. 3 a 6.

3. Když Komise v souladu s článkem 22 určuje, zda se jedná o katastrofickou situaci, a stanovuje zvláštní pravidla pro to, jak takovou situaci řešit, zohlední rozdíly v ekologické rovnováze a klimatické a místní podmínky ve třetích zemích a nejvzdálenějších regionech Unie.

4. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví zvláštní pravidla týkající se obsahu certifikátů uvedených v odstavci 1 písm. b), postupu pro jejich vydávání, jejich ověřování a technických prostředků, jejichž prostřednictvím se certifikáty vydávají, zejména pokud jde o úlohu příslušných orgánů, kontrolních orgánů a kontrolních subjektů, přičemž se zajistí sledovatelnost dovážených produktů určených k uvedení na trh v Unii jako ekologické produkty nebo produkty z přechodného období podle odstavce 1 a jejich soulad s tímto nařízením.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

5. Dodržení podmínek a opatření pro dovoz ekologických produktů a produktů z přechodného období podle odstavce 1 do Unie se zjišťuje na stanovištích hraniční kontroly v souladu s čl. 47 odst. 1 nařízení (EU) 2017/625. Četnost fyzických kontrol podle čl. 49 odst. 2 uvedeného nařízení závisí na pravděpodobnosti nesouladu, jak je definován v čl. 3 bodě 57 tohoto nařízení.

Článek 46

Uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů

1. Komise může přijmout prováděcí akty, jimiž se uznávají kontrolní orgány a kontrolní subjekty, jež jsou příslušné provádět kontroly a vydávat certifikáty ekologické produkce ve třetích zemích, jimiž se ruší uznání těchto kontrolních orgánů a kontrolních subjektů a jimiž se stanoví seznam uznaných kontrolních orgánů a kontrolních subjektů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

2. Kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty jsou v souladu s odstavcem 1 tohoto článku uznány pro kontrolu dovozu kategorií produktů uvedených v čl. 35 odst. 7, pokud splňují tato kritéria:

- a) jsou zákonně usazeny v jednom členském státě nebo ve třetí zemi;
- b) mají kapacitu provádět kontroly k zajištění toho, že ve vztahu k ekologickým produktům a produktům z přechodného období určeným k dovozu do Unie jsou splněny podmínky stanovené v čl. 45 odst. 1 písm. a), písm. b) bodě i) a písm. c);
- c) poskytují odpovídající záruky objektivity a nestrannosti a nepodléhají střetu zájmů, pokud jde o výkon kontrolních úkolů;
- d) v případě kontrolních subjektů jsou akreditovány v souladu s příslušnou harmonizovanou normou pro „Posuzování shody – Požadavky na orgány certifikující produkty, procesy a služby“, na niž byl zveřejněn odkaz v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- e) mají odbornou způsobilost, vybavení a infrastrukturu potřebné k výkonu kontrolních úkolů a dostatečný počet vhodných kvalifikovaných a zkušených pracovníků a
- f) splňují dodatečná kritéria, která mohou být stanovena prostřednictvím aktu v přenesené pravomoci přijatého podle odstavce 7.

3. Akreditaci podle odstavce 2 písm. d) může udělit pouze:

- a) vnitrostátní akreditační orgán v Unii v souladu s nařízením (ES) č. 765/2008; nebo
- b) akreditační orgán mimo Unii, který je signatářem mnohostranné dohody o uznávání pod záštitou Mezinárodního akreditačního fóra.

4. Kontrolní orgány a kontrolní subjekty podávají žádost o uznání Komisi. Tato žádost sestává z technické dokumentace obsahující veškeré informace nezbytné k zajištění toho, aby byla kritéria stanovená v odstavci 2 splněna.

Kontrolní orgány předloží nejaktuálnější hodnotící zprávu vydanou příslušným orgánem a kontrolní subjekty předloží osvědčení o akreditaci vydané akreditačním subjektem. Ve vhodných případech předloží kontrolní orgány či kontrolní subjekty rovněž nejaktuálnější zprávy o pravidelných hodnoceních na místě, doзору a víceletém přehodnocování svých činností.

5. Komise na základě informací uvedených v odstavci 4 a jakýchkoli jiných relevantních informací souvisejících s kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem zajistí odpovídající dohled nad uznanými kontrolními orgány a kontrolními subjekty prostřednictvím pravidelného přezkoumávání jejich činnosti a uznání. Pro účely tohoto dohledu si Komise může od akreditačních orgánů nebo v příslušných případech od příslušných orgánů vyžádat dodatečné informace.

6. Povaha dohledu podle odstavce 5 se stanoví na základě posouzení pravděpodobnosti nesouladu, se zohledněním zejména činnosti kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, druhu produktů a hospodářských subjektů podléhajících jeho kontrole a změn pravidel produkce a kontrolních opatření.

Uznání kontrolních orgánů nebo kontrolních subjektů podle odstavce 1 se neprodleně zruší postupem uvedeným v odstavci 1 zejména v případě, kdy bylo zjištěno závažné nebo opakované porušení pravidel, pokud jde o certifikaci nebo kontroly a opatření stanovená v souladu s odstavcem 8, a kdy dotčený kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt nepřijal v reakci na žádost Komise vhodná a včasná nápravná opatření ve lhůtě stanovené Komisí. Tato lhůta se stanoví v závislosti na závažnosti daného problému a obecně nesmí být kratší než 30 dní.

7. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54,

- a) jimiž se mění odstavce 2 tohoto článku doplněním dalších kritérií ke kritériím v něm stanoveným pro uznávání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů podle odstavce 1 tohoto článku a pro zrušení takového uznání, nebo změnou těchto doplněných kritérií;
- b) jimiž se toto nařízení doplňuje, pokud jde o:
 - i) výkon dohledu nad kontrolními orgány a kontrolními subjekty uznanými Komisí v souladu s odstavcem 1, včetně šetření na místě, a
 - ii) kontroly a jiné činnosti, jež mají tyto kontrolní orgány a kontrolní subjekty provádět.

8. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem zajistit uplatňování opatření, jež mají být činěna v případech podezření na nesoulad či zjištěného nesouladu, zejména těch, které mají vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období dovážených v rámci uznání podle tohoto článku. Tato opatření mohou spočívat zejména v ověření integrity ekologických produktů nebo produktů z přechodného období před uvedením produktů na trh v Unii a případně v pozastavení povolení k uvedení těchto produktů na trh v Unii jako ekologických produktů nebo produktů z přechodného období.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

9. V řádně odůvodněných závažných a naléhavých případech týkajících se ochrany proti nekalým praktikám nebo postupům, které jsou neslučitelné se zásadami a pravidly pro ekologickou produkci, ochrany důvěry spotřebitelů nebo ochrany spravedlivé hospodářské soutěže mezi hospodářskými subjekty přijme Komise okamžitě použitelné prováděcí akty v souladu s postupem uvedeným v čl. 55 odst. 3 s cílem přijmout opatření podle odstavce 8 tohoto článku nebo rozhodnout o zrušení uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uvedených v odstavci 1 tohoto článku.

Článek 47

Rovnocennost v rámci obchodní dohody

Uznanou třetí zemí podle čl. 45 odst. 1 písm. b) bodu ii) je třetí země, kterou Unie uznala v rámci obchodní dohody jako zemi se systémem produkce, který plní stejné cíle a zásady, přičemž používá pravidla, jež zaručují stejnou úroveň zajištění shody jako pravidla Unie.

Článek 48

Rovnocennost podle nařízení (ES) č. 834/2007

1. Uznanou třetí zemí podle čl. 45 odst. 1 písm. b) bodu iii) je třetí země, která byla uznána pro účely rovnocennosti podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, včetně zemí uznaných v rámci přechodného opatření stanoveného v článku 58 tohoto nařízení.

Toto uznání pozbývá platnosti dne 31. prosince 2025.

2. Komise na základě každoročních zpráv, které jí do 31. března každého roku zasílají třetí země uvedené v odstavci 1 a které se týkají zavedení a prosazování kontrolních opatření stanovených těmito zeměmi, a s ohledem na případné další obdržené informace zajistí odpovídající dohled nad uznanými třetími zeměmi prostřednictvím pravidelného přezkoumávání jejich uznání. Za tímto účelem může Komise požádat o pomoc členské státy. Povaha dohledu se stanoví na základě posouzení pravděpodobnosti nesouladu, se zohledněním zejména objemu vývozu z dotyčné třetí země do Unie, výsledků sledování a dohledu prováděných příslušným orgánem a výsledků předchozích kontrol. O výsledcích tohoto přezkumu Komise pravidelně informuje Evropský parlament a Radu.

3. Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví seznam třetích zemí uvedených v odstavci 1 a tento seznam může prostřednictvím prováděcích aktů měnit.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se toto nařízení doplňuje, pokud jde o informace, které mají být třetími zeměmi uvedenými na seznamu podle odstavce 3 tohoto článku zasílány a které jsou nezbytné pro dohled nad jejich uznáním ze strany Komise, jakož i pro výkon tohoto dohledu ze strany Komise, mimo jiné prostřednictvím šetření na místě.

5. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem zajistit uplatňování opatření týkajících se případů podezření na nesoulad či zjištěného nesouladu, zejména takových, které mají vliv na integritu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období dovážených ze třetích zemí podle tohoto článku. Tato opatření mohou spočívat zejména v ověření integrity ekologických produktů nebo produktů z přechodného období před uvedením produktů na trh v Unii a případně v pozastavení povolení k uvedení těchto produktů na trh v Unii jako ekologických produktů nebo produktů z přechodného období.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 49

Zpráva Komise o uplatňování článků 47 a 48

Komise do 31. prosince 2021 předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu o stavu uplatňování článků 47 a 48, zejména pokud jde o uznávání třetích zemí pro účely rovnocennosti.

KAPITOLA VIII

OBECNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Volný pohyb ekologických produktů a produktů z přechodného období

Článek 50

Neuplatňování zákazu a omezení uvádění ekologických produktů a produktů z přechodného období na trh

Příslušné orgány, kontrolní orgány a kontrolní subjekty nesmějí z důvodů týkajících se produkce, označení nebo obchodní úpravy produktů zakázat nebo omezit uvádění ekologických produktů nebo produktů z přechodného období, podléhajících kontrole jiného příslušného orgánu, kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu nacházejícího se v jiném členském státě na trh, pokud jsou tyto produkty v souladu s tímto nařízením. Zejména se neprovádějí žádné úřední kontroly a jiné úřední činnosti kromě kontrol a činností podle nařízení (EU) 2017/625 a nevybírají se žádné poplatky za úřední kontroly a jiné úřední činnosti kromě poplatků stanovených v kapitole VI uvedeného nařízení.

ODDÍL 2

Informace, podávání zpráv a související výjimky

Článek 51

Informace týkající se sektoru ekologické produkce a obchodu s ekologickými produkty

1. Členské státy každoročně předávají Komisi informace nezbytné k provádění a sledování používání tohoto nařízení. Tyto informace pokud možno vycházejí ze zavedených zdrojů údajů. Komise zohlední potřeby týkající se údajů a synergie mezi možnými zdroji údajů, a případně zejména jejich použití pro statistické účely.

2. Komise přijme prováděcí akty, pokud jde o systém, který se má používat pro předávání informací uvedených v odstavci 1, podrobnosti o informacích, které mají být předávány, a termín, ve kterém mají být tyto informace předávány.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.

Článek 52

Informace týkající se příslušných orgánů, kontrolních orgánů a kontrolních subjektů

1. Členské státy vedou pravidelně aktualizovaný seznam obsahující:

- a) názvy a adresy příslušných orgánů; a
- b) názvy, adresy a číselné kódy kontrolních orgánů a kontrolních subjektů.

Členské státy tyto seznamy a jakékoli jejich změny předávají Komisi a zveřejňují je, ledaže je již předaly a zveřejnily v souladu s čl. 4 odst. 4 nařízení (EU) 2017/625.

2. Na základě informací poskytnutých podle odstavce 1 Komise pravidelně zveřejňuje na internetu aktualizovaný seznam kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uvedený v odst. 1 písm. b).

Článek 53

Výjimky, povolení a zpráva

1. Výjimky, které se týkají používání ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin a ekologicky chovaných zvířat a které jsou uvedeny v příloze II části I bodě 1.8.5 a v příloze II části II bodech 1.3.4.3 a 1.3.4.4, s výjimkou přílohy II části II bodu 1.3.4.4.2, pozbývají platnosti dne 31. prosince 2035.

2. Ode dne 1. ledna 2028 je Komisi na základě závěrů předložených ve zprávě podle odstavce 7 tohoto článku, které se týkají dostupnosti ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin a ekologicky chovaných zvířat, svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se toto nařízení mění:

- a) ukončením platnosti výjimek uvedených v příloze II části I bodě 1.8.5 a v příloze II části II bodech 1.3.4.3 a 1.3.4.4, s výjimkou přílohy II části II bodu 1.3.4.4.2, k dřívějšímu dni než k 31. prosinci 2035 nebo prodloužením jejich platnosti na dobu po uvedeném dni;
- b) ukončením platnosti výjimky uvedené v příloze II části II bodě 1.3.4.4.2.

3. Ode dne 1. ledna 2026 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se mění čl. 26 odst. 2 písm. b) s cílem rozšířit oblast působnosti informačního systému podle čl. 26 odst. 2 na kuřice a příloha II část II bod 1.3.4.3 tak, aby výjimky týkající se kuřic vycházely z údajů shromážděných v souladu s tímto systémem.

4. Ode dne 1. ledna 2025 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se na základě informací týkajících se dostupnosti ekologických proteinových krmiv pro drůbež a prasata a poskytnutých členskými státy v souladu s odstavcem 6 tohoto článku nebo uvedených ve zprávě podle odstavce 7 tohoto článku ukončuje platnost povolení pro používání konvenčního bílkovinného krmiva ve výživě drůbeže a prasat podle přílohy II části II bodů 1.9.3.1 písm. c) a 1.9.4.2 písm. c) k dřívějšímu dni než k 31. prosinci 2025, nebo jimiž se platnost tohoto povolení prodlužuje na dobu po uvedeném dni.

5. Komise prodlouží platnost výjimek či povolení uvedených v odstavcích 2, 3 a 4 pouze na dobu, ohledně které má informace, zejména poskytnuté členskými státy v souladu s odstavcem 6, které potvrzují nedostupnost dotčeného rozmnožovacího materiálu rostlin, zvířat nebo krmiva na trhu Unie.

6. Členské státy každoročně do 30. června poskytnou Komisi a ostatním členským státům:

- a) informace obsažené v databázi uvedené v čl. 26 odst. 1 a v systémech uvedených v čl. 26 odst. 2 a v příslušných případech v systémech uvedených v čl. 26 odst. 3;
- b) informace o výjimkách udělených v souladu s přílohou II částí I bodem 1.8.5 a přílohou II částí II body 1.3.4.3 a 1.3.4.4; a
- c) informace o dostupnosti ekologického bílkovinného krmiva pro drůbež a prasata na trhu Unie a o povoleních udělených v souladu s přílohou II částí II body 1.9.3.1 písm. c) a 1.9.4.2 písm. c).

7. Do 31. prosince 2025 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dostupnosti níže uvedených položek na trhu Unie a v příslušných případech i o příčinách omezeného přístupu k nim:

- a) ekologický rozmnožovací materiál rostlin;
- b) ekologicky chovaná zvířata, na něž se vztahují výjimky podle přílohy II části II bodů 1.3.4.3 a 1.3.4.4;
- c) ekologické bílkovinné krmivo určené pro výživu drůbeže a prasat podléhající povolení podle přílohy II části II bodů 1.9.3.1 písm. c) a 1.9.4.2 písm. c).

Při vypracovávání této zprávy zohlední Komise zejména údaje shromážděné v souladu s článkem 26 a informace týkající se výjimek a povolení podle odstavce 6 tohoto článku.

KAPITOLA IX

PROCESNÍ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

Procesní ustanovení

Článek 54

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 6, čl. 9 odst. 11, čl. 10 odst. 5, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 3, čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 2, čl. 18 odst. 2, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 1, čl. 22 odst. 1, čl. 23 odst. 2, čl. 24 odst. 6, čl. 30 odst. 7, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 6, čl. 34 odst. 8, čl. 35 odst. 9, čl. 36 odst. 3, čl. 38 odst. 8, čl. 40 odst. 11, čl. 44 odst. 2, čl. 46 odst. 7, čl. 48 odst. 4, čl. 53 odst. 2, 3 a 4, čl. 57 odst. 3 a čl. 58 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu 5 let od 1. ledna 2021. Komise vyhotoví zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 6, čl. 9 odst. 11, čl. 10 odst. 5, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 3, čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 2, čl. 18 odst. 2, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 1, čl. 22 odst. 1, čl. 23 odst. 2, čl. 24 odst. 6, čl. 30 odst. 7, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 6, čl. 34 odst. 8, čl. 35 odst. 9, čl. 36 odst. 3, čl. 38 odst. 8, čl. 40 odst. 11, čl. 44 odst. 2, čl. 46 odst. 7, čl. 48 odst. 4, čl. 53 odst. 2, 3 a 4, čl. 57 odst. 3 a čl. 58 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 6, čl. 9 odst. 11, čl. 10 odst. 5, čl. 12 odst. 2, čl. 13 odst. 3, čl. 14 odst. 2, čl. 15 odst. 2, čl. 16 odst. 2, čl. 17 odst. 2, čl. 18 odst. 2, čl. 19 odst. 2, čl. 21 odst. 1, čl. 22 odst. 1, čl. 23 odst. 2, čl. 24 odst. 6, čl. 30 odst. 7, čl. 32 odst. 4, čl. 33 odst. 6, čl. 34 odst. 8, čl. 35 odst. 9, čl. 36 odst. 3, čl. 38 odst. 8, čl. 40 odst. 11, čl. 44 odst. 2, čl. 46 odst. 7, čl. 48 odst. 4, čl. 53 odst. 2, 3 a 4, čl. 57 odst. 3 a čl. 58 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 55

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor nazvaný „Výbor pro ekologickou produkci“. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

4. Pokud výbor v případě prováděcích aktů uvedených v tomto nařízení nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

ODDÍL 2

Zrušení a přechodná a závěrečná ustanovení

Článek 56

Zrušení

Nařízení (ES) č. 834/2007 se zrušuje.

Uvedené nařízení se však i nadále použije pro účely dokončení posuzování dosud projednávaných žádostí ze třetích zemí, jak je stanoveno v článku 58 tohoto nařízení.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení.

Článek 57

Přechodná opatření týkající se kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007

1. Platnost uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů udělených podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007 končí nejpozději dne 31. prosince 2023.
2. Komise prostřednictvím prováděcího aktu stanoví seznam kontrolních orgánů a kontrolních subjektů uznaných podle čl. 33 odst. 3 nařízení (ES) č. 834/2007 a může tento seznam prostřednictvím prováděcích aktů měnit. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 55 odst. 2.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se toto nařízení doplňuje, pokud jde o informace, které mají být kontrolními orgány a kontrolními subjekty uvedenými v odstavci 2 tohoto článku zasílány a které jsou nezbytné pro účely dohledu nad jejich uznáním ze strany Komise, jakož i pro výkon tohoto dohledu ze strany Komise, mimo jiné prostřednictvím šetření na místě.

Článek 58

Přechodná opatření týkající se žádostí ze třetích zemí předložených podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007

1. Komise dokončí posouzení žádostí ze třetích zemí předložených podle čl. 33 odst. 2 nařízení (ES) č. 834/2007, o kterých nebylo ke dni 17. června 2018 rozhodnuto. Pro posouzení takových žádostí se použije uvedené nařízení.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 54, jimiž se toto nařízení doplňuje stanovením procesních pravidel nezbytných pro posouzení žádostí uvedených v odstavci 1 tohoto článku, mimo jiné pokud jde o informace, které mají být třetími zeměmi předloženy.

Článek 59

Přechodná opatření týkající se prvotního uznání kontrolních orgánů a kontrolních subjektů

Odchylně ode dne použitelnosti uvedeného v čl. 61 druhém pododstavci se článek 46 použije ode dne 17. června 2018, je-li to nezbytné k tomu, aby bylo možno včas uznat kontrolní orgány a kontrolní subjekty.

Článek 60

Přechodná opatření pro zásoby ekologických produktů vyprodukovaných v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007

Produkty vyprodukované v souladu s nařízením (ES) č. 834/2007 před 1. lednem 2021 mohou být po uvedeném dni uváděny na trh až do vyčerpání zásob.

Článek 61

Vstup v platnost a použitelnost

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2021.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

PŘÍLOHA I

JINÉ PRODUKTY UVEDENÉ V ČL. 2 ODS. 1

- Kvasinky používané jako potraviny nebo krmivo,
 - maté, kukuřice cukrová, listy révy vinné, palmová jádra, chmelové výhonky a jiné podobné jedlé části rostlin a z nich vyráběné produkty,
 - mořská sůl a jiné soli pro potraviny a krmivo,
 - zámotky (kokony) bource morušového vhodné ke smotávání,
 - přírodní gumy a pryskyřice,
 - včelí vosk,
 - vonné silice,
 - uzávěry z přírodního korku, neaglomerované a bez pojiv,
 - bavlna, nemykaná ani nečesaná,
 - vlna, nemykaná ani nečesaná,
 - surové kůže a neupravené kožky,
 - tradiční rostlinné přípravky.
-

PŘÍLOHA II

PODROBNÁ PRAVIDLA PRODUKCE UVEDENÁ V KAPITOLE III

Část I: Pravidla rostlinné výroby

Kromě pravidel produkce stanovených v člancích 9 až 12 se na ekologickou rostlinnou výrobu vztahují pravidla stanovená v této části.

1. Obecné požadavky
 - 1.1. Ekologické plodiny, kromě těch, které přirozeně rostou ve vodě, se pěstují v živé půdě nebo v živé půdě smíchané s materiály a produkty povolenými v ekologické produkci nebo jimi zúrodněné, spojené se spodní půdou a podloží.
 - 1.2. Hydroponická produkce, což je způsob pěstování rostlin, které přirozeně nerostou ve vodě, při němž se kořeny rostlin nacházejí pouze v živném roztoku nebo v inertním pěstebním médiu s přidaným živným roztokem, je zakázána.
 - 1.3. Odchylně od bodu 1.1 je produkce klíčků máčením semen a získávání čekankových puků mimo jiné ponořením do čisté vody povolena.
 - 1.4. Odchylně od bodu 1.1 jsou povoleny tyto postupy:
 - a) pěstování rostlin za účelem produkce okrasných rostlin a bylin v květináčích, jež jsou určeny k prodeji konečnému spotřebiteli společně s květináčem;
 - b) pěstování semenáčků nebo přesazených rostlin v kontejnerech za účelem dalšího přesazení.
 - 1.5. Odchylně od bodu 1.1 je pěstování plodin v ohraničených záhonech povoleno pouze na plochách, které byly pro tento postup certifikovány jako ekologické před 28. červnem 2017 ve Finsku, Švédsku a Dánsku. Jakékoli rozšíření těchto ploch není povoleno.

Platnost této odchylky skončí dne 31. prosince 2030.

Do 31. prosince 2025 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o používání ohraničených záhonů v ekologickém zemědělství. K této zprávě může být případně připojen legislativní návrh týkající se používání ohraničených záhonů v ekologickém zemědělství.

- 1.6. Veškeré používané způsoby rostlinné výroby zabráňují přispívání ke znečištění životního prostředí nebo jej snižují na minimum.
- 1.7. Přechod na ekologickou produkci
 - 1.7.1. Aby byly rostliny a rostlinné produkty považovány za ekologické produkty, musejí se pravidla produkce stanovená v tomto nařízení uplatňovat na pozemcích během přechodného období v délce alespoň dvou let před výsevem nebo v případě travních porostů či víceletých píceňin během období alespoň dvou let před jejich použitím jako ekologické krmivo nebo v případě víceletých plodin jiných než píceňin během období alespoň tří let před první sklizní ekologických produktů.
 - 1.7.2. Pokud byl pozemek nebo jedna či více jeho ploch znečištěn produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, může příslušný orgán rozhodnout, že přechodné období pro tento pozemek nebo dotčené plochy prodlouží nad rámec období uvedeného v bodě 1.7.1.
 - 1.7.3. V případě ošetření produktem nebo látkou, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, příslušný orgán požaduje nové přechodné období v souladu s bodem 1.7.1.

Toto období může být zkráceno v těchto dvou případech:

- a) ošetření produktem nebo látkou, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, v rámci povinného opatření na ochranu před škodlivými organismy nebo plevely, včetně karanténních organismů nebo invazních druhů, uloženého příslušným orgánem dotyčného členského státu;
- b) ošetření produktem nebo látkou, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, v rámci vědeckých testů schválených příslušným orgánem dotyčného členského státu.

- 1.7.4. V případech uvedených v bodech 1.7.2 a 1.7.3 se délka přechodného období stanoví s ohledem na tyto požadavky:
- a) proces odbourávání dotyčného produktu či látky musí zaručovat, že na konci přechodného období dosahují rezidua v půdě a v případě víceletých plodin v rostlině nevýznamných hodnot;
 - b) sklizeň po ošetření nesmí být uvedena na trh jako ekologické produkty nebo jako produkty z přechodného období.
- 1.7.4.1. Členské státy sdělí Komisi a ostatním členským státům všechna jimi přijatá rozhodnutí, která stanoví povinná opatření týkající se ošetření produkty či látkami, jež nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci.
- 1.7.4.2. V případě ošetření produkty či látkami, které nejsou povolené pro použití v ekologické produkci, se nepoužije bod 1.7.5 písm. b)
- 1.7.5. V případě pozemků spojených s ekologickou živočišnou výrobou:
- a) pravidla přechodu na ekologickou produkci se vztahují na celou plochu produkční jednotky, na níž se produkuje krmivo.
 - b) bez ohledu na písmeno a) může být přechodné období zkráceno na jeden rok u pastvin a otevřených prostranství používaných pro nebyložravé druhy.
- 1.8. Původ rostlin včetně rozmnožovacího materiálu rostlin
- 1.8.1. Pro produkci rostlin a rostlinných produktů jiných než rozmnožovacího materiálu rostlin se používá pouze ekologický rozmnožovací materiál rostlin.
- 1.8.2. Pro získání ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin, který má být použit k produkci produktů jiných než rozmnožovacího materiálu rostlin, musí být matečná rostlina a případně další rostliny určené pro produkci rozmnožovacího materiálu rostlin pěstovány v souladu s tímto nařízením po dobu alespoň jedné generace, nebo v případě víceletých plodin po dobu alespoň jedné generace během dvou vegetačních období.
- 1.8.3. Hospodářské subjekty při výběru ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin upřednostní ekologický rozmnožovací materiál rostlin vhodný pro ekologické zemědělství.
- 1.8.4. Ekologické šlechtitelské činnosti jsou při produkci ekologických odrůd vhodných pro ekologickou produkci prováděny za ekologických podmínek a zaměřují se na posílení genetické rozmanitosti, důvěru v přirozenou reprodukční schopnost, agronomickou výkonnost, odolnost vůči chorobám a přizpůsobení se různým místním půdním a klimatickým podmínkám.
- Veškeré postupy množení s výjimkou meristémové kultivace jsou prováděny v souladu s certifikovaným ekologickým hospodařením.
- 1.8.5. Používání rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období a rozmnožovacího materiálu rostlin z konvenční produkce
- 1.8.5.1. Odchylně od bodu 1.8.1, pokud z údajů shromážděných v databázi uvedené v čl. 26 odst. 1 nebo v systému uvedeném v čl. 26 odst. 2 písm. a) vyplývá, že nejsou splněny kvalitativní nebo kvantitativní potřeby hospodářského subjektu z hlediska příslušného ekologického rozmnožovacího materiálu rostlin, kromě semenáčků, mohou příslušné orgány povolit za podmínek stanovených v bodech 1.8.5.3, 1.8.5.4 a 1.8.5.5 použití rozmnožovacího materiálu rostlin z přechodného období nebo rozmnožovacího materiálu rostlin z konvenční produkce.
- Předtím než hospodářský subjekt o tuto odchylku požádá, konzultuje databázi uvedenou v čl. 26 odst. 1 nebo systém uvedený v čl. 26 odst. 2 písm. a) a ověří, zda je jeho žádost odůvodněná.
- 1.8.5.2. Kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty uznané v souladu s čl. 46 odst. 1 mohou hospodářským subjektům ve třetích zemích za podmínek stanovených v bodech 1.8.5.3, 1.8.5.4 a 1.8.5.5 povolit, aby v ekologické produkční jednotce použily rozmnožovací materiál rostlin z přechodného období nebo rozmnožovací materiál rostlin z konvenční produkce, pokud na území třetí země, kde se hospodářský subjekt nachází, není k dispozici ekologický rozmnožovací materiál rostlin v dostatečné jakosti či dostatečném množství.
- 1.8.5.3. Rozmnožovací materiál rostlin z konvenční produkce nesmí být ošetřen jinými přípravky na ochranu rostlin než přípravky povolenými pro ošetření osiva v souladu s čl. 24 odst. 1 tohoto nařízení, ledaže příslušný orgán dotčeného členského státu předepsal chemické ošetření pro fyto-sanitární účely v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2031 pro všechny odrůdy daného druhu v oblasti, kde se má rozmnožovací materiál rostlin používat.
- 1.8.5.4. Povolení používat rozmnožovací materiál rostlin z přechodného období nebo rozmnožovací materiál rostlin z konvenční produkce je třeba obdržet před výsevem nebo výsadbou plodin.

- 1.8.5.5. Povolení používat rozmnožovací materiál rostlin z přechodného období nebo rozmnožovací materiál rostlin z konvenční produkce se uděluje pouze jednotlivým uživatelům vždy na jednu sezónu a příslušný orgán odpovědný za povolování sestaví seznam množství povoleného rozmnožovacího materiálu rostlin.
- 1.9. Hospodaření s půdou a hnojení
- 1.9.1. Při ekologické rostlinné produkci se využívají způsoby obdělávání a pěstitelské postupy, které zachovávají nebo zvyšují obsah organických látek v půdě, zvyšují stabilitu půdy a její biologickou rozmanitost a předcházejí zhutnění a erozi půdy.
- 1.9.2. Úrodnost a biologická aktivita půdy se udržuje a zvyšuje
- a) s výjimkou travních porostů či víceletých píceň, využitím víceletého střídání plodin včetně povinných luskovitých plodin jako hlavních nebo krycích plodin jakožto střídaných plodin a jiných plodin využívaných jako zelené hnojivo;
- b) v případě skleníků nebo víceletých plodin jiných než píceň, využíváním krátkodobých plodin a luštěnin využívaných jako zelené hnojivo a využíváním rozmanitosti rostlin; a
- c) ve všech případech používáním statkových hnojiv či organických složek, pokud možno kompostovaných, z ekologického zemědělství.
- 1.9.3. Pokud nutriční potřeby rostlin nelze uspokojit opatřeními stanovenými v bodech 1.9.1 a 1.9.2, lze používat pouze hnojiva a pomocné půdní látky, které byly povoleny pro použití v ekologické produkci podle článku 24, a to pouze v nezbytné míře. Hospodářské subjekty vedou o používání těchto produktů záznamy.
- 1.9.4. Celkové množství statkových hnojiv podle definice ve směrnici 91/676/EHS používaných na produkčních jednotkách v přechodném období a ekologických produkčních jednotkách nesmí přesáhnout 170 kg dusíku ročně na hektar zemědělsky využívané půdy. Toto omezení se týká pouze používání chlévské mrvy, sušené chlévské mrvy a dehydrovaného drůbežího trusu, kompostovaných živočišných výkalů včetně drůbežího trusu, kompostované chlévské mrvy a kapalných živočišných výkalů.
- 1.9.5. Provozovatelé zemědělských podniků mohou za účelem rozmetání přebytečných statkových hnojiv z ekologických produkčních jednotek uzavřít písemné dohody o spolupráci výhradně s provozovateli jiných zemědělských podniků, které dodržují pravidla ekologické produkce. Horní hranice uvedená v bodě 1.9.4 se vypočítá na základě všech jednotek ekologické produkce, které jsou zapojeny do této spolupráce.
- 1.9.6. Pro zlepšení celkového stavu půdy nebo zvýšení dostupnosti živin v půdě nebo plodinách lze použít přípravky z mikroorganismů.
- 1.9.7. K aktivaci kompostu lze použít vhodné přípravky na bázi rostlin a přípravky z mikroorganismů.
- 1.9.8. Minerální dusíkatá hnojiva se používat nesmějí.
- 1.9.9. Biodynamické přípravky se používat mohou.
- 1.10. Ochrana před škodlivými organismy a plevely
- 1.10.1. Prevence škod způsobených škodlivými organismy a plevely je založena především na ochraně prostřednictvím:
- přirozených nepřátel,
 - volby druhů, odrůd a heterogenního materiálu,
 - střídání plodin,
 - pěstitelských technik, jako je biofumigace, mechanických a fyzikálních metod, a
 - termických procesů, jako je solarizace a v případě chráněných plodin mělké propařování půdy (maximálně do hloubky 10 cm).
- 1.10.2. Pokud rostliny nemohou být před škodlivými organismy náležitě chráněny pomocí opatření stanovených v bodě 1.10.1 nebo je zjištěno ohrožení plodiny, lze použít pouze produkty a látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24, a to pouze v nezbytné míře. Hospodářské subjekty vedou záznamy dokládající nutnost použít takové produkty.
- 1.10.3. V souvislosti s produkty a látkami používanými v pastích nebo jiných než feromonových rozprašovačích musí pasti nebo rozprašovače bránit uvolnění produktů a látek do životního prostředí a jejich kontaktu s pěstovanými plodinami. Všechny pasti včetně feromonových musí být po použití sebrány a bezpečně zlikvidovány.

1.11. Produkty používané k čištění a dezinfekci

K čištění a dezinfekci se v rostlinné výrobě používají pouze čisticí a desinfekční produkty povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24.

1.12. Povinnost vést záznamy

Hospodářské subjekty vedou záznamy o dotčených pozemcích a objemu sklizně.

1.13. Příprava nezpracovaných produktů

Pokud jsou na rostlinách prováděny přípravné činnosti s výjimkou zpracovávání, vztahují se na tyto činnosti obdobně všeobecné požadavky stanovené v bodech 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 a 2.2.3 části IV.

2. Podrobná pravidla pro konkrétní rostliny a rostlinné produkty

2.1. Pravidla produkce hub

Pro produkci hub lze používat substráty, pokud se skládají pouze z těchto složek:

a) chlévské mrvy a živočišných výkalů:

i) buď z ekologických produkčních jednotek, nebo z jednotek v druhém roce jejich přechodného období; nebo

ii) uvedených v bodě 1.9.3, a to pouze pokud není k dispozici produkt uvedený v bodě i) a pod podmínkou, že tato chlévská mrva a živočišné výkaly nepřekročí 25 % hmotnosti všech složek substrátu, kromě krycího substrátu a případné přidané vody, před kompostováním;

b) produktů zemědělského původu pocházejících z ekologických produkčních jednotek, kromě produktů uvedených v písmeni a);

c) chemicky neošetřené rašeliny;

d) dřeva, které po kácení nebylo chemicky ošetřeno;

e) minerálních produktů uvedených v bodě 1.9.3, vody a půdy.

2.2. Pravidla týkající se sběru volně rostoucích rostlin

Sběr volně rostoucích rostlin a jejich částí, rostoucích přirozeně v přírodních oblastech, lesích a zemědělských oblastech, je pokládán za způsob ekologické produkce, pokud:

a) tyto oblasti nebyly v průběhu nejméně tří let před sběrem ošetřeny jinými produkty nebo látkami než těmi, které jsou povolené pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24;

b) sběr nemá vliv na stabilitu přírodního stanoviště nebo na zachování druhů v oblasti sběru.

Část II: Pravidla živočišné výroby

Kromě pravidel produkce stanovených v článcích 9, 10, 11 a 14 se na ekologickou živočišnou výrobu vztahují pravidla stanovená v této části.

1. Obecné požadavky

1.1. Živočišná výroba bez zemědělské půdy, tedy pokud zemědělec, který má v úmyslu věnovat se ekologickému chovu hospodářských zvířat, nehospodář na zemědělské půdě a neuzavřel s jiným zemědělcem písemnou dohodu o využívání ekologických produkčních jednotek nebo produkčních jednotek v přechodném období pro tato hospodářská zvířata, je s výjimkou včelařství zakázána.

1.2. Přechod na ekologickou produkci

1.2.1. V případě současného zahájení přechodu na ekologickou produkci u produkční jednotky, včetně pastvin a hospodářských zvířat, která se v této produkční jednotce nacházejí na začátku přechodného období této produkční jednotky, podle části I bodů 1.7.1 a 1.7.5 písm. b), lze zvířata a živočišné produkty považovat za ekologické na konci přechodného období produkční jednotky, a to i pokud je přechodné období stanovené v bodě 1.2.2 této části pro dotčený druh zvířat delší než přechodné období pro danou produkční jednotku.

Odchylně od bodu 1.4.3.1 lze v případě takového souběžného přechodu k ekologické produkci a během přechodného období produkční jednotky zvířata, která se v této produkční jednotce nacházejí od začátku přechodného období, krmit krmivem z přechodného období vyprodukovaným v produkční jednotce v přechodném období během prvního roku přechodu nebo krmivem v souladu s bodem 1.4.3.1 či ekologickým krmivem.

Konvenčně chovaná hospodářská zvířata lze do produkční jednotky v přechodném období uvést po zahájení přechodného období v souladu s bodem 1.3.4.

1.2.2. Přechodná období pro jednotlivé druhy živočišné výroby jsou stanovena takto:

- a) dvanáct měsíců v případě skotu a koňovitých chovaných k produkci masa a v každém případě nejméně tři čtvrtiny jejich života;
- b) šest měsíců v případě ovcí, koz a prasat a zvířat chovaných k produkci mléka;
- c) deset týdnů v případě drůbeže chované k produkci masa, s výjimkou kachen pekingských, která přibyla do chovu dříve než ve věku tří dnů;
- d) sedm týdnů v případě kachen pekingských, které přibyla do chovu dříve než ve věku tří dnů;
- e) šest týdnů v případě drůbeže chované k produkci vajec, která přibyla do chovu dříve než ve věku tří dnů;
- f) dvanáct měsíců v případě včel.

V průběhu přechodného období se vosk nahrazuje voskem pocházejícím z ekologického včelařství.

Včelí vosk pocházející z konvenční produkce však lze použít, pokud:

- i) včelí vosk z ekologické produkce není na trhu dostupný;
- ii) prokazatelně není kontaminován produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci; a
- iii) pochází z víček buněk;
- g) tři měsíce v případě králíků;
- h) dvanáct měsíců v případě jelenovitých.

1.3. Původ zvířat

1.3.1. Aniž jsou dotčena pravidla pro přechod, hospodářská zvířata z ekologického chovu se musejí narodit nebo vylíhnout a po celý svůj život být chována v ekologických produkčních jednotkách.

1.3.2. Pokud jde o plemenitbu ekologicky chovaných zvířat:

- a) při rozmnožování se používají přirozené metody; umělá inseminace je však povolena;
- b) rozmnožování nesmí být navozeno ani mu nesmí být bráněno za použití hormonů nebo jiných látek s podobným účinkem, ledaže jsou tyto hormony nebo látky součástí veterinárního léčebného ošetření v případě konkrétního zvířete;
- c) nepoužívají se jiné druhy umělé reprodukce, jako jsou klonování a přenos embryí;
- d) výběr plemen je přiměřený zásadám ekologické produkce, zajišťuje dobré životní podmínky zvířat a přispívá k předcházení jakémukoli utrpení a k vyloučení potřeby zvířata mrzačit.

1.3.3. Hospodářské subjekty při volbě plemen nebo linií uváží upřednostnění plemen nebo linií vyznačujících se vysokým stupněm genetické rozmanitosti, schopností zvířat přizpůsobit se místním podmínkám, jejich plemennou hodnotou, dlouhověkostí, vitalitou a odolností vůči nákazám nebo zdravotním problémům, a to aniž by to zhoršilo jejich dobré životní podmínky. Kromě toho jsou plemena nebo linie zvířat vybírány tak, aby se předešlo určitým nákazám nebo zdravotním problémům, které se obzvláště vyskytují u některých plemen nebo linií používaných v intenzivním chovu, jako je stresový syndrom prasat, jehož důsledkem může být bledé, měkké a vodnaté maso, syndrom náhlého úhynu, samovolné potraty a komplikované porody vyžadující císařský řez. Přednost se dává původním plemenům a liniím.

Hospodářské subjekty pro účely volby plemen a linií v souladu s prvním pododstavcem použijí informace obsažené v systémech uvedených v čl. 26 odst. 3.

1.3.4. Využívání konvenčně chovaných zvířat

1.3.4.1. Odchylně od bodu 1.3.1 mohou být pro účely plemenitby do ekologické produkční jednotky uvedena zvířata, která nebyla odchována ekologicky, pokud hrozí nebezpečí ztráty plemen pro zemědělskou produkci podle čl. 28 odst. 10 písm. b) nařízení (EU) č. 1305/2013 a aktů přijatých na jeho základě. V takovém případě nemusejí být samice těchto plemen bezpodmínečně dosud nerodící.

- 1.3.4.2. Odchylně od bodu 1.3.1 může být při obnově včelínů v ekologické produkční jednotce 20 % včelích matek a rojů ročně nahrazeno matkami a roji nepocházejícími z ekologického chovu za podmínky, že tyto matky a roje budou umístěny do úlů, jejichž pláсты nebo mezistěny pocházejí z ekologických produkčních jednotek. V každém případě lze jeden roj nebo jednu včelí matku ročně nahradit rojem nebo matkou nepocházejícími z ekologického chovu.
- 1.3.4.3. Odchylně od bodu 1.3.1, pokud se hejno tvoří nově, obnovuje se nebo se vytváří opětovně a pokud nelze splnit kvalitativní a kvantitativní potřeby zemědělců, může příslušný orgán rozhodnout, že do ekologické drůbeží produkční jednotky lze uvést drůbež pocházející z konvenčního chovu, pokud jsou kuřice určené k produkci vajec a drůbež chovaná na maso mladší tří dnů. Produkty z nich získané lze považovat za ekologické pouze tehdy, pokud je dodrženo přechodné období uvedené v bodě 1.2.
- 1.3.4.4. Odchylně od bodu 1.3.1, pokud z údajů shromážděných v systému uvedeném v čl. 26 odst. 2 písm. b) vyplývá, že nejsou splněny kvalitativní nebo kvantitativní potřeby zemědělce týkající se ekologicky chovaných zvířat, mohou s výhradou podmínek uvedených v bodech 1.3.4.4.1 až 1.3.4.4.4 příslušné orgány povolit, aby byla do ekologické produkční jednotky uvedena zvířata pocházející z konvenčního chovu.

Předtím, než zemědělec o tuto odchylku požádá, konzultuje údaje shromážděné v systému uvedeném v čl. 26 odst. 2 písm. b) a ověří, zda je jeho žádost odůvodněná.

Kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty uznané v souladu s čl. 46 odst. 1 mohou hospodářským subjektům ve třetích zemích povolit, aby do ekologické produkční jednotky uvedly zvířata pocházející z konvenčního chovu, pokud na území země, kde se hospodářský subjekt nachází, nejsou k dispozici ekologicky chovaná zvířata v dostatečné jakosti či dostatečném množství.

- 1.3.4.4.1. V případě utváření nového stáda nebo hejna lze do něj pro účely plemenitby uvést mladá zvířata pocházející z konvenčního chovu. Ihned po odstavu musejí být chována v souladu s pravidly ekologické produkce. Kromě toho platí ke dni, kdy jsou zvířata zařazena do stáda nebo hejna, tato omezení:
- a) skot, koňovití a jelenovití musejí být mladší šesti měsíců;
 - b) ovce a kozy musejí být mladší 60 dnů;
 - c) prasata musejí mít hmotnost nižší než 35 kg;
 - d) králíci musejí být mladší tří měsíců.
- 1.3.4.4.2. V případě obnovy stáda nebo hejna lze do něj pro účely plemenitby zavést dospělá zvířata pocházející z konvenčního chovu, a to samce a dosud nerodící samice. Následně musejí být chována v souladu s pravidly ekologické produkce. Kromě toho počet samic podléhá těmto omezením za rok:
- a) lze zavést nejvýše 10 % počtu dospělých koňovitých nebo skotu a 20 % počtu dospělých prasat, ovcí, koz, králíků nebo jelenovitých;
 - b) v případě jednotek s méně než deseti kusy koňovitých, jelenovitých nebo skotu či králíků nebo s méně než pěti kusy prasat, ovcí či koz je každá taková obnova omezena nejvýše na jedno zvíře ročně.
- 1.3.4.4.3. Procenta uvedená v bodě 1.3.4.4.2 mohou být zvýšena až na 40 %, pokud příslušný orgán potvrdil, že byla splněna některá z těchto podmínek:
- a) došlo k podstatnému rozšíření zemědělského podniku;
 - b) došlo k nahrazení plemene jiným;
 - c) došlo k zavedení nového druhu živočišné výroby.
- 1.3.4.4.4. V případech uvedených v bodech 1.3.4.4.1, 1.3.4.4.2 a 1.3.4.4.3 lze zvířata pocházející z konvenčního chovu považovat za ekologická pouze tehdy, pokud je dodrženo přechodné období uvedené v bodě 1.2. Přechodné období stanovené v bodě 1.2.2 začíná nejdříve v okamžiku, kdy jsou hospodářská zvířata uvedena do produkční jednotky v přechodném období.
- 1.3.4.4.5. V případech uvedených v bodech 1.3.4.4.1 až 1.3.4.4.4 jsou zvířata pocházející z konvenčního chovu do konce přechodného období podle bodu 1.3.4.4.4 oddělena od ostatních hospodářských zvířat nebo jsou nadále identifikovatelná.

1.4. Výživa

1.4.1. Obecné požadavky na výživu

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) krmivo pro hospodářská zvířata se získává v první řadě ze zemědělského podniku, kde jsou zvířata chována nebo z ekologických produkčních jednotek či produkčních jednotek v přechodném období jiného podniku ve stejném regionu;
- b) hospodářská zvířata jsou krmena ekologickým krmivem či krmivem z přechodného období, které splňuje požadavky na výživu zvířete v různých stádiích jeho vývoje; v živočišné výrobě není povoleno restriktivní krmení, ledaže je odůvodněno veterinárními důvody;
- c) hospodářská zvířata nesmí být chována za podmínek nebo s výživou, které by mohly způsobit chudokrevnost;
- d) výkrm musí vždy respektovat obvyklé výživové vzory jednotlivých druhů a dobré životní podmínky zvířat v každém stadiu odchovu; nucený výkrm je zakázán;
- e) hospodářská zvířata s výjimkou včel, prasat a drůbeže mají stálý přístup na pastvu, pokud to podmínky umožňují, nebo k objemnému krmivu;
- f) nepoužívají se růstové stimulanty ani syntetické aminokyseliny;
- g) sající zvířata jsou po minimální období, které stanoví Komise v souladu s čl. 14 odst. 3 písm. a), krmena přednostně mateřským mlékem; během tohoto období nesmějí být používány mléčné krmné směsi obsahující chemicky syntetizované složky nebo složky rostlinného původu;
- h) krmivo rostlinného nebo živočišného původu či pocházející z řas nebo kvasinek musí být ekologické;
- i) konvenční krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu či pocházející z řas nebo kvasinek, krmné suroviny mikrobiálního nebo minerálního původu, doplňkové látky v krmivech a pomocné látky mohou být použity pouze v případě, že byly povoleny pro použití v ekologické produkci podle článku 24.

1.4.2. Pastva

1.4.2.1. Pastva na ekologicky obhospodařované půdě

Aniž je dotčen bod 1.4.2.2., ekologicky chovaná zvířata se pasou na ekologicky obhospodařované půdě. Konvenčně chovaná zvířata nicméně mohou každoročně po omezenou dobu využívat ekologické pastviny za podmínky, že chov těchto zvířat probíhá environmentálně šetrným způsobem na půdě, která je podporována podle článků 23, 25, 28, 30, 31 a 34 nařízení (EU) č. 1305/2013, a že na těchto pastvinách nejsou současně s ekologicky chovanými zvířaty.

1.4.2.2. Pastva na společných pozemcích a sezónní přesun zvířat na jiné pastviny

1.4.2.2.1. Ekologicky chovaná zvířata se mohou pásat na společných pozemcích, pokud:

- a) společné pozemky nebyly nejméně tři roky ošetřovány produkty či látkami, které nejsou povolené pro použití v ekologické produkci;
- b) chov všech konvenčně chovaných zvířat, která se pasou na společných pozemcích, probíhá environmentálně šetrným způsobem na půdě, která je podporována podle článků 23, 25, 28, 30, 31 a 34 nařízení (EU) č. 1305/2013;
- c) všechny živočišné produkty z ekologicky chovaných zvířat, které byly vyprodukovány v období, během kterého se tato zvířata pásala na společných pozemcích, nejsou považovány za ekologické produkty, pokud nelze doložit náležité oddělení od konvenčně chovaných zvířat.

1.4.2.2.2. V období sezónního přesunu se ekologicky chovaná zvířata smějí během přehánění z jedné pastviny na druhou pásat na pozemcích, které nejsou obhospodařovány ekologicky. Během tohoto období musí být ekologicky chovaná hospodářská zvířata oddělena od ostatních zvířat. Příjem jiného než ekologického krmiva v podobě travin a jiné vegetace, kterou zvířata spásají, je povolen:

- a) po dobu maximálně 35 dní zahrnujících cesty do cílové oblasti i zpět; nebo
- b) pro maximálně 10 % z celkové roční krmné dávky vypočítané jako procentní podíl sušiny v krmivu zemědělského původu.

1.4.3. Krmivo z přechodného období

1.4.3.1. V případě zemědělských podniků provádějících ekologický chov hospodářských zvířat:

- a) může v průměru až 25 % receptu krmné dávky zahrnovat krmivo z přechodného období z druhého roku přechodu na ekologickou produkci. Pokud toto krmivo z přechodného období pochází z podniku, kde jsou hospodářská zvířata chována, lze tento procentní podíl zvýšit na 100 %; a
- b) může až 20 % celkového průměrného množství krmiva pro hospodářská zvířata pocházet ze spásání či sklizně trvalých pastvin, pozemků s víceletými pícevinami či bílkovinných plodin zasetých podle zásad ekologické produkce na pozemcích v prvním roce přechodu na ekologickou produkci, pokud tyto pozemky tvoří součást daného zemědělského podniku.

Pokud jsou ke krmení používány oba druhy krmiva z přechodného období uvedené v písmenech a) a b), nesmí celkový kombinovaný procentní podíl tohoto krmiva přesáhnout procentní podíl stanovený v písmeni a).

1.4.3.2. Údaje uvedené v bodě 1.4.3.1 se vypočítají každoročně jako procentní podíl sušiny v krmivu rostlinného původu.

1.5. Zdravotní péče

1.5.1. Prevence nálezů

1.5.1.1. Prevence nálezů je založena na výběru plemene a linie, chovatelských postupech, vysoce kvalitním krmivu a tělesném pohybu, odpovídající intenzitě chovu a přiměřeném a vhodném ustájení, udržovaném v hygienických podmínkách.

1.5.1.2. Je možné používat imunologické veterinární léčivé přípravky.

1.5.1.3. K preventivní péči se nesmí používat chemicky syntetizované alopatické veterinární léčivé přípravky, včetně antibiotik a bolusů ze syntetizovaných alopatických chemických molekul.

1.5.1.4. K řízení reprodukce nebo k jiným účelům (například indukce nebo synchronizace říje) se nesmí používat látky určené ke stimulaci růstu nebo produkce (včetně antibiotik, kokcidostatik a dalších umělých prostředků sloužících ke stimulaci růstu) ani hormony či obdobné látky.

1.5.1.5. Pokud jsou získána hospodářská zvířata pocházející z konvenčních produkčních jednotek, provedou se v závislosti na místních podmínkách zvláštní opatření, jako je depistáž nebo zavedení karantény.

1.5.1.6. K čištění a dezinfekci se v budovách a zařízeních pro živočišnou výrobu používají pouze čisticí a desinfekční produkty povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24.

1.5.1.7. Stáje, kotce, zařízení a náčiní se řádně čistí a dezinfikují, aby se zabránilo přenosu infekce a usídlení patogenů organismů. Výkaly, moč a nespotebované nebo vyspané či vylité krmivo se odstraňují tak často, jak je to nutné, aby se minimalizoval zápach a zabránilo se přilákání hmyzu nebo hlodavců. K hubení hmyzu a jiných škůdců v budovách a jiných zařízeních, kde se chovají hospodářská zvířata, lze používat rodenticidy (použití pouze v pastích) a produkty a látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24.

1.5.2. Veterinární péče

1.5.2.1. Pokud navzdory preventivním opatřením k zajištění zdraví zvířat dojde k výskytu nákazy nebo zranění zvířete, je zvíře okamžitě ošetřeno.

1.5.2.2. Nákazy se léčí okamžitě, aby se zabránilo utrpení zvířete. V nutných případech je možné použít chemicky syntetizované alopatické veterinární léčivé přípravky včetně antibiotik, a to za přísných podmínek a pod dohledem veterinárního lékaře, není-li použití fytotherapeutických, homeopatických a jiných přípravků vhodné. Stanoví se zejména omezení týkající se průběhu léčby a doby ošetřování.

1.5.2.3. Krmné suroviny minerálního původu povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24, nutriční doplňkové látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24 a fytotherapeutické a homeopatické přípravky se použijí přednostně před léčbou chemicky syntetizovanými alopatickými veterinárními léčivými přípravky včetně antibiotik, pokud mají skutečný terapeutický účinek na daný živočišný druh a chorobu, která má být léčena.

- 1.5.2.4. S výjimkou vakcinace, odstraňování parazitů a povinných programů eradikace platí, že pokud je zvíře nebo skupina zvířat podrobena v průběhu dvanácti měsíců více než třem léčebným kúram s podáváním chemicky syntetizovaných alopatických veterinárních léčivých přípravků včetně antibiotik nebo více než jedné kúře v případě zvířat, jejichž produktivní životní cyklus je kratší než jeden rok, nesmí být dotčena hospodářská zvířata ani produkty z nich získané prodávány jako ekologické produkty a na daná hospodářská zvířata se vztahují přechodná období uvedená v bodě 1.2.
- 1.5.2.5. Ochranná lhůta mezi posledním podáním chemicky syntetizovaného alopatického veterinárního léčivého přípravku včetně antibiotik zvířeti za normálních podmínek užívání a výrobou ekologicky produkováných potravin z tohoto zvířete činí dvojnásobek ochranné lhůty uvedené v článku 11 směrnice 2001/82/ES a nejméně 48 hodin.
- 1.5.2.6. Ošetření související s ochranou zdraví lidí a zvířat uložená na základě právních předpisů Unie jsou povolena.
- 1.6. Chov a chovatelské postupy
- 1.6.1. Tepelná izolace, topení a větrání budov zajišťují, aby se proudění vzduchu, prašnost, teplota, relativní vlhkost vzduchu a koncentrace plynů udržovaly v rozmezí, která zajistí dobré životní podmínky zvířat. Budova v hojné míře umožňuje přirozené větrání a přístup denního světla.
- 1.6.2. Ustájení hospodářských zvířat v budovách není povinné v oblastech s příhodnými podnebnými podmínkami, které zvířatům umožňují žít venku. Zvířata mají mít v takových případech přístup do přístřešků nebo zastíněných oblastí, které je chrání před nepříznivými povětrnostními podmínkami.
- 1.6.3. Intenzita chovu v budovách zajišťuje pohodlí zvířat, jejich dobré životní podmínky a druhově specifické potřeby, a to především v závislosti na druhu, plemeni a věku zvířat. Musí rovněž zohledňovat etologické potřeby zvířat, které závisí především na velikosti skupiny a na pohlaví zvířat. Intenzita chovu zajišťuje zvířatům dobré životní podmínky tak, že jim poskytuje dostatečný prostor k tomu, aby mohla přirozeně stát, pohybovat se, jednoduše si lehnout, otáčet se, provádět očistu, zaujímat všechny přirozené polohy a provádět všechny přirozené pohyby, jako například protáhnout se a zatřepat křídly.
- 1.6.4. Musí být dodržena minimální rozloha uzavřených prostor a otevřených prostranství a technické parametry pro ustájení, jak jsou stanoveny v prováděcích aktech podle čl. 14 odst. 3.
- 1.6.5. Otevřená prostranství mohou být částečně zastřešená. Kryté výběhy se za otevřená prostranství nepovažují.
- 1.6.6. Celková intenzita chovu nesmí překročit hranici 170 kg organického dusíku ročně na hektar zemědělsky využívané půdy.
- 1.6.7. Pro určení vhodné intenzity chovu hospodářských zvířat podle bodu 1.6.6 stanoví příslušný orgán velké dobytčí jednotky odpovídající mezní hodnotě uvedené v bodě 1.6.6, a to na základě údajů stanovených v každém ze zvláštních požadavků pro jednotlivé druhy živočišné výroby.
- 1.6.8. U žádného druhu hospodářských zvířat se k jejich chovu nesmí používat klece, boxy a etážové plošiny.
- 1.6.9. Pokud jsou hospodářská zvířata z veterinárních důvodů ošetřována samostatně, musejí být držena v prostorách s pevnou podlahou a musí jim být poskytnuta sláma nebo vhodná podestýlka. Dané zvíře musí být schopno jednoduše se otočit a natažené si pohodlně lehnout.
- 1.6.10. Ekologický chov hospodářských zvířat nesmí probíhat v kotcích na velmi vlhké nebo močálovité půdě.
- 1.7. Dobré životní podmínky zvířat
- 1.7.1. Všechny osoby, které se zabývají chovem zvířat a manipulují se zvířaty během přepravy a porážky, musejí mít nezbytné základní znalosti a dovednosti, pokud jde o zdravotní potřeby a dobré životní podmínky zvířat, a musejí absolvovat náležitou odbornou přípravu v souladu s požadavky zejména nařízení Rady (ES) č. 1/2005⁽¹⁾ a nařízení Rady (ES) č. 1099/2009⁽²⁾, aby bylo zajištěno řádné uplatňování pravidel stanovených v tomto nařízení.
- 1.7.2. Chovatelské postupy, včetně intenzity chovu a podmínek ustájení zaručují splnění vývojových, fyziologických a etologických potřeb zvířat.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1/2005 ze dne 22. prosince 2004 o ochraně zvířat během přepravy a souvisejících činností a o změně směrnic 64/432/EHS a 93/119/ES a nařízení (ES) č. 1255/97 (Úř. věst. L 3, 5.1.2005, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování (Úř. věst. L 303, 18.11.2009, s. 1).

- 1.7.3. Hospodářská zvířata mají stálý přístup na otevřená prostranství umožňující zvířatům pohyb, nejlépe na pastviny, kdykoli to povětrnostní a podnební podmínky a stav půdy dovolí, ledaže jsou na základě právních předpisů Unie uložena omezení a povinnosti týkající se ochrany zdraví lidí a zvířat.
- 1.7.4. Počet hospodářských zvířat je omezen, aby se minimalizovala nadměrná pastva, udusání půdy, eroze nebo znečištění způsobené zvířaty nebo roznášením jejich hnoje.
- 1.7.5. Vazné ustájení nebo izolování hospodářských zvířat je zakázáno, pokud se nejedná o jednotlivá zvířata a o omezenou dobu, je-li to odůvodněno z veterinárního hlediska. Izolování hospodářských zvířat lze na omezenou dobu povolit pouze tehdy, je-li ohrožena bezpečnost pracovníků, nebo z důvodů dobrých životních podmínek zvířat. Příslušné orgány mohou povolit vazné ustájení skotu v zemědělských podnicích s maximálním počtem 50 zvířat (vyjma mladých jedinců), pokud není možné chovat skot ve skupinách, které by vyhovovaly jeho etologickým potřebám, a to za podmínky, že během období pastvy má přístup na pastviny a alespoň dvakrát v týdnu přístup na otevřená prostranství, pokud pastva není možná.
- 1.7.6. Doba přepravy hospodářských zvířat je co nejkratší.
- 1.7.7. Jakémukoli utrpení, bolesti a strádání musí být zabráněno a jejich míra udržována na co nejnižší úrovni během celého života zvířete, a to i během porážky.
- 1.7.8. Aniž je dotčen vývoj právních předpisů Unie v oblasti dobrých životních podmínek zvířat, lze krácení ocasů ovcí, zkracování zobáku během prvních tří dnů života a odnímání rohů výjimečně povolit, avšak pouze v jednotlivých případech, a pouze pokud tyto zákroky zlepšují zdraví, životní podmínky či hygienu hospodářských zvířat nebo pokud by jinak byla ohrožena bezpečnost pracovníků. Odstraňování rohových pučnic lze povolit pouze v jednotlivých případech, pokud to zlepšuje zdraví, životní podmínky či hygienu hospodářských zvířat nebo pokud by jinak byla ohrožena bezpečnost pracovníků. Příslušný orgán tyto zákroky povolí, pouze pokud je hospodářský subjekt tomuto příslušnému orgánu řádně oznámil a odůvodnil důvody a pokud je provádí kvalifikovaný personál.
- 1.7.9. Utrpení zvířat se omezuje na minimum pomocí vhodné anestezie nebo analgetik a tím, že jednotlivé zákroky provádí kvalifikovaný personál pouze v nevhodnějším věku zvířat.
- 1.7.10. Fyzická kastrace v zájmu zachování jakosti produktů a tradičních postupů produkce je povolena, ale pouze za podmínek stanovených v bodě 1.7.9.
- 1.7.11. Nakládka i vykládka zvířat se provádějí bez použití jakékoli elektrické nebo jiné bolestivé stimulace k nucení zvířat. Používání alopatických trankvilizérů před přepravou nebo v jejím průběhu je zakázáno.
- 1.8. Příprava nezpracovaných produktů
- Pokud jsou na hospodářských zvířatech prováděny přípravné činnosti s výjimkou zpracovávání, použijí se na tyto činnosti obdobně všeobecné požadavky stanovené v části IV bodech 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 a 2.2.3.
- 1.9. Další obecná pravidla
- 1.9.1. Pro skot, ovce, kozy a koně
- 1.9.1.1. Výživa
- Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:
- a) alespoň 60 % krmiva pochází z vlastního zemědělského podniku, nebo pokud to není proveditelné či takové krmivo není k dispozici, je vyráběno ve spolupráci s dalšími ekologickými produkčními jednotkami nebo produkčními jednotkami v přechodném období a výrobci krmiv za použití krmiva a krmných surovin z téhož regionu. Tento procentní podíl se od 1. ledna 2023 zvýší na 70 %;
 - b) zvířata mají přístup na pastvinu, kdykoli to podmínky dovolí;
 - c) bez ohledu na písmeno b) mají býci starší jednoho roku přístup na pastvinu nebo na otevřená prostranství;
 - d) pokud mají zvířata přístup na pastvinu v období pastvy a pokud zařízení na přezimování umožňují zvířatům volnost pohybu, je možné se odchýlit od povinnosti umožnit přístup na otevřená prostranství v zimních měsících;
 - e) systémy odchovu jsou založeny na maximálním využívání pastvin podle jejich dostupnosti v různých obdobích roku;

- f) nejméně 60 % sušiny v denní krmné dávce pochází z objemného, čerstvého, sušeného nebo silážovaného krmiva. Tento procentní podíl je možné snížit na 50 % u zvířat chovaných k produkci mléka, a to na maximální dobu tří měsíců na začátku laktace.

1.9.1.2. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) podlahy pro ustájení jsou hladké, nikoli však kluzké;
- b) prostory pro ustájení jsou vybaveny pohodlným, čistým a suchým prostorem na spaní či odpočinek o dostatečné rozloze, který je tvořen pevnou konstrukcí bez roštů. Prostor k odpočinku je vybaven dostatečně velkým suchým místem ke spaní, které je pokryto podestýlkou. Podestýlka sestává ze slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu. Může být vylepšena a obohacena o jakékoli minerální produkty, které jsou povoleny jako hnojivo nebo pomocná půdní látka pro použití v ekologické produkci podle článku 24.
- c) bez ohledu na čl. 3 odst. 1 první pododstavec písm. a) a čl. 3 odst. 1 druhý pododstavec směrnice Rady 2008/119/ES ⁽¹⁾ je zakázáno ustájení telat starších jednoho týdne v jednotlivých boxech, pokud se nejedná o jednotlivá zvířata a o omezenou dobu, je-li to odůvodněno z veterinárního hlediska.
- d) pokud jsou telata z veterinárních důvodů ošetřována samostatně, musejí být držena v prostorách s pevnou podlahou a musí jim být poskytnuta slaměná podestýlka. Dané zvíře musí být schopno jednoduše se otočit a natažené si pohodlně lehnout.

1.9.2. Pro jelenovité

1.9.2.1. Výživa

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) alespoň 60 % krmiva pochází z vlastního zemědělského podniku, nebo pokud to není proveditelné či takové krmivo není k dispozici, je vyráběno ve spolupráci s dalšími ekologickými produkčními jednotkami nebo produkčními jednotkami v přechodném období a výrobci krmiv za použití krmiva a krmných surovin z téhož regionu. Tento procentní podíl se od 1. ledna 2023 zvýší na 70 %;
- b) zvířata mají přístup na pastvinu, kdykoli to podmínky dovolí;
- c) pokud mají zvířata přístup na pastvinu v období pastvy a pokud zařízení na přezimování umožňují zvířatům volnost pohybu, je možné se odchýlit od povinnosti umožnit přístup na otevřená prostranství v zimních měsících;
- d) systémy odchovu jsou založeny na maximálním využívání pastvin podle jejich dostupnosti v různých obdobích roku.
- e) nejméně 60 % sušiny v denní krmné dávce pochází z objemného, čerstvého, sušeného nebo silážovaného krmiva. Tento procentní podíl je možné snížit na 50 % u samic jelenovitých chovaných k produkci mléka, a to na maximální dobu tří měsíců na začátku laktace;
- f) v období vegetace je v kotci zajištěna přirozená pastva. Kotce, které nemohou zajistit přirozenou pastvu v období vegetace, nejsou povoleny;
- g) krmení je povoleno pouze v případě nedostatečné pastvy v důsledku špatných povětrnostních podmínek;
- h) zvířatům chovaným v kotci je k dispozici čistá a čerstvá voda. Není-li k dispozici přírodní zdroj vody, který je zvířatům snadno dostupný, jsou zajištěna napajedla.

1.9.2.2. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) prostory jelenovitých jsou vybaveny úkryty, přístřešky a ploty, které zvířata nezraňují;
- b) v kotcích jelena lesního musí mít zvířata možnost válet se v bahně, aby byla zajištěna péče o srst a regulace tělesné teploty;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2008/119/ES ze dne 18. prosince 2008, kterou se stanoví minimální požadavky pro ochranu telat (Úř. věst. L 10, 15.1.2009, s. 7).

- c) podlahy pro ustájení jsou hladké, nikoli však kluzké;
- d) prostory pro ustájení jsou vybaveny pohodlným, čistým a suchým prostorem na spaní/odpočinek o dostatečné rozloze, který je tvořen pevnou konstrukcí bez roštů. Prostor k odpočinku je vybaven dostatečně velkým suchým místem ke spaní, které je pokryto podestýlkou. Podestýlka sestává ze slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu. Může být vylepšena a obohacena o jakékoli minerální produkty, které jsou povoleny jako hnojivo nebo pomocná půdní látka pro použití v ekologické produkci podle článku 24;
- e) krmeliště jsou umístěna na ploše chráněné před počasím a jsou přístupná jak zvířatům, tak i osobám, které se o ně starají. Půda, na níž jsou krmeliště umístěna, musí být zpevněna a zařízení určené ke krmení musí mít střechu;
- f) nelze-li zajistit stálý přístup ke krmení, musí být krmeliště koncipována tak, aby se všechna zvířata mohla krmit současně.

1.9.3. Pro prasata

1.9.3.1. Výživa

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) alespoň 30 % krmiva pochází z vlastního zemědělského podniku, nebo pokud to není proveditelné či takové krmivo není k dispozici, je vyráběno ve spolupráci s dalšími ekologickými produkčními jednotkami nebo produkčními jednotkami v přechodném období a výrobci krmiv za použití krmiva a krmných surovin z téhož regionu;
- b) do denní krmné dávky se přidává objemné, čerstvé, sušené nebo silážované krmivo;
- c) pokud zemědělci nemohou získat bílkovinné krmivo výlučně z ekologické produkce a příslušný orgán potvrdil, že není k dispozici dostatečné množství ekologického bílkovinného krmiva, může se do dne 31. prosince 2025 používat konvenční bílkovinné krmivo, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) není dostupné v ekologické podobě;
 - ii) je vyrobené nebo připravené bez chemických rozpouštědel;
 - iii) jeho použití je omezeno na krmení selat do 35 kg určitými bílkovinnými složkami; a
 - iv) maximální procentní podíl povolený pro tato zvířata na období 12 měsíců nepřekračuje 5 %. Vypočítává se procentní podíl sušiny v krmivu zemědělského původu.

1.9.3.2. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) podlahy pro ustájení jsou hladké, nikoli však kluzké;
- b) prostory pro ustájení jsou vybaveny pohodlným, čistým a suchým prostorem na spaní/odpočinek o dostatečné rozloze, který je tvořen pevnou konstrukcí bez roštů. Prostor k odpočinku je vybaven dostatečně velkým suchým místem ke spaní, které je pokryto podestýlkou. Podestýlka sestává ze slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu. Může být vylepšena a obohacena o jakékoli minerální produkty, které jsou povoleny jako hnojivo nebo pomocná půdní látka pro použití v ekologické produkci podle článku 24;
- c) vždy musí být k dispozici dostatečně velký prostor k odpočinku vystlaný slámou, kde si všechna prasata v kotci mohou zároveň lehnout při zabrání největší plochy;
- d) prasnice se chovají ve skupinách, kromě období konce březosti a období kojení, kdy musí mít prasnice možnost se ve svém kotci volně pohybovat a její pohyb je omezován pouze po krátkou dobu;
- e) aniž jsou dotčeny další požadavky na slámu, je prasnicím několik dní před očekávaným porodem zajištěno dostatečné množství slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu, aby si mohly vybudovat hnízdo;
- f) oblasti volného pohybu umožňují prasatům kálet a rýt. Pro účely rytí mohou být použity různé substráty.

1.9.4. Pro drůbež

1.9.4.1. Původ zvířat

S cílem předejít využívání intenzivních metod chovu se drůbež buď chová až do dosažení minimálního věku, nebo pochází z linií drůbeže s pomalým růstem přizpůsobených venkovním podmínkám.

Příslušný orgán definuje kritéria linií s pomalým růstem nebo vypracuje jejich seznam a tuto informaci předá hospodářským subjektům, ostatním členským státům a Komisi.

Pokud zemědělec nevyužívá linie drůbeže s pomalým růstem, činí minimální věk při porážce:

- a) 81 dnů u kuřat;
- b) 150 dnů u kapounů;
- c) 49 dnů u kachen pekingských;
- d) 70 dnů u kachen pižmových;
- e) 84 dnů u samců kachen pižmových;
- f) 92 dnů u kachen mulard;
- g) 94 dnů u perliček;
- h) 140 dnů u krocanů a hus na pečení; a
- i) 100 dnů u krůt.

1.9.4.2. Výživa

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) alespoň 30 % krmiva pochází z vlastního zemědělského podniku, nebo pokud to není proveditelné či takové krmivo není k dispozici, je vyráběno ve spolupráci s dalšími ekologickými produkčními jednotkami nebo produkčními jednotkami v přechodném období a výrobci krmiv za použití krmiva a krmných surovin z téhož regionu;
- b) do denní krmné dávky se přidává objemné, čerstvé, sušené nebo silážované krmivo;
- c) pokud zemědělci nemohou získat bílkovinné krmivo pro drůbež výlučně z ekologické produkce a příslušný orgán potvrdil, že není k dispozici dostatečné množství ekologického bílkovinného krmiva, může se do dne 31. prosince 2025 používat konvenční bílkovinné krmivo, pokud jsou splněny tyto podmínky:
 - i) není dostupné v ekologické podobě;
 - ii) je vyrobené nebo připravené bez chemických rozpouštědel;
 - iii) jeho použití je omezeno na krmení mladé drůbeže určitými bílkovinnými složkami; a
 - iv) maximální procentní podíl povolený pro tato zvířata na období 12 měsíců nepřekračuje 5 %. Vypočítává se procentní podíl sušiny v krmivu zemědělského původu.

1.9.4.3. Dobré životní podmínky zvířat

Škubání živé drůbeže je zakázáno.

1.9.4.4. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) nejméně jedna třetina podlahové plochy je pevná, a netvoří ji tedy roštová podlážka nebo mřížová konstrukce, a je pokryta podestýlkou, jako je sláma, dřevěné hobliny, písek nebo rašelina;
- b) v budově pro chov nosnic slouží dostatečně velká část podlahové plochy přístupné slepicím jako sběrné místo pro trus;
- c) v době mezi dvěma turnusy chované drůbeže jsou veškerá hospodářská zvířata přesunuta pryč z budovy. Během této doby se budovy a zařízení vyčistí a vydezinfikují. Kromě toho se na konci každého turnusu chované drůbeže ponechají výběhy po určitou dobu stanovenou členskými státy prázdné, aby se umožnil opětný růst vegetace. Tyto požadavky se nevztahují na drůbež, jež není chována v turnusech, není chována na výbězích a může se po celý den volně pohybovat;

- d) drůbež má přístup na otevřené prostranství alespoň po dobu jedné třetiny svého života. Nicméně nosnice a drůbež v závěrečné fázi mají přístup na otevřené prostranství alespoň po dobu jedné třetiny svého života s výjimkou dočasných omezení uložených na základě právních předpisů Unie;
- e) trvalý přístup na otevřené prostranství za denního světla je poskytován již od tak nízkého věku, jak je to prakticky možné, a kdykoli to fyziologické a fyzické podmínky dovolují, s výjimkou dočasných omezení uložených na základě právních předpisů Unie;
- f) odchylně od bodu 1.6.5 se v případě plemenné drůbeže a kuřic mladších 18 týdnů, jsou-li splněny podmínky stanovené v bodě 1.7.3, které se týkají omezení a povinností spojených s ochranou zdraví lidí a zvířat, uložených na základě právních předpisů Unie, a nemá-li plemenná drůbež a kuřice mladší 18 týdnů přístup na otevřené prostranství, považují se za otevřené prostranství kryté výběhy, které jsou v těchto případech vybaveny bariérou z drátěného pletiva zabráňující přítomnosti ostatních ptáků;
- g) otevřená prostranství pro drůbež umožňují drůbeži snadný přístup k přiměřenému počtu napájecích žlabů;
- h) otevřená prostranství pro drůbež jsou převážně pokryta vegetací;
- i) pokud je dostupnost krmiva z uvedené oblasti omezená, například z důvodu dlouhodobé sněhové pokrývky nebo sucha, je do stravy drůbeže zahrnuto příkrmování objemným krmivem;
- j) pokud se drůbež chová v uzavřených zařízeních z důvodu omezení nebo povinností uložených právními předpisy Unie, má trvalý přístup k dostatečnému množství objemného krmiva a vhodného materiálu, aby byly uspokojeny její etologické potřeby;
- k) vodní ptactvo má v zájmu uspokojení druhově specifických potřeb a požadavků na dobré životní podmínky přístup k tekoucí vodě, rybníku, jezeru nebo tůni vždy, kdy to povětrnostní a hygienické podmínky dovolují; pokud takový přístup povětrnostní podmínky nedovolují, má přístup k vodě, která ptákům umožňuje ponořit hlavu, aby si mohli čistit peří;
- l) denní světlo může být doplněno o umělé s cílem zajistit maximálně šestnáct hodin světla denně, přičemž je zajištěna souvislá doba nočního klidu bez umělého světla o délce nejméně osmi hodin;
- m) celková užitná plocha budov pro výkrm drůbeže v rámci produkční jednotky nepřekračuje 1 600 m²;
- n) v jednom oddíle budovy pro chov drůbeže je povoleno nejvýše 3 000 nosnic.

1.9.5. Pro králíky

1.9.5.1. Výživa

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) alespoň 70 % krmiva pochází z vlastního zemědělského podniku, nebo pokud to není proveditelné či takové krmivo není k dispozici, je vyráběno ve spolupráci s dalšími ekologickými produkčními jednotkami nebo produkčními jednotkami v přechodném období a výrobci krmiva za použití krmiva a krmných surovin z téhož regionu;
- b) králíci mají přístup na pastvinu, kdykoli to podmínky dovolí;
- c) systémy odchovu jsou založeny na maximálním využívání pastvin podle jejich dostupnosti v různých obdobích roku;
- d) pokud množství trávy není dostatečné, je k dispozici krmivo obsahující vlákninu, jako je sláma nebo seno. Píce tvoří nejméně 60 % stravy.

1.9.5.2. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) prostory pro ustájení jsou vybaveny pohodlným, čistým a suchým prostorem na spaní či odpočinek o dostatečné rozloze, který je tvořen pevnou konstrukcí bez roštů. Prostor k odpočinku je vybaven dostatečně velkým suchým místem ke spaní, které je pokryto podestýlkou. Podestýlka sestává ze slámy nebo jiného vhodného přírodního materiálu. Může být vylepšena a obohacena o jakékoli minerální produkty, které jsou povoleny jako hnojivo nebo pomocná půdní látka pro použití v ekologické produkci podle článku 24;
- b) králíci se chovají ve skupinách;

c) králíci farmy používají odolná plemena přizpůsobená venkovním podmínkám;

d) králíci mají k dispozici:

- i) kryté přístřešky se zatemněnými úkryty;
- ii) venkovní výběh s vegetací, pokud možno pastvinu;
- iii) vyvýšenou vnitřní nebo venkovní plochu, na níž mohou sedět;
- iv) materiál ke stavbě hnízda pro všechny samice s mláďaty.

1.9.6. Pro včely

1.9.6.1. Původ zvířat

Pro účely včelařství se upřednostní užívání druhů *Apis mellifera* a jejich místních ekotypů.

1.9.6.2. Výživa

Pokud jde o výživu, použijí se tato pravidla:

- a) na konci produkčního období jsou v úlech ponechány dostatečné zásoby medu a pylu pro přezimování včel;
- b) včelstva lze uměle vyživovat, pouze pokud je přežití včelstev ohroženo z důvodu klimatických podmínek. V takovém případě se jako umělá výživa včelstev použije ekologický med, ekologické cukrové sirupy nebo ekologický cukr.

1.9.6.3. Zdravotní péče

Pokud jde o zdravotní péči, použijí se tato pravidla:

- a) za účelem ochrany rámků, úlů a plástů zejména před škůdci jsou povoleny pouze rodenticidy používané v pastích a příslušné produkty a látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24;
- b) povoleno je fyzikální ošetření pro dezinfekci včelínů, například pomocí páry nebo přímého plamene;
- c) likvidace samčího plodiště je povolena pouze za účelem izolace při nákaze varroázou;
- d) pokud přes všechna preventivní opatření včelstva onemocní nebo se nakazí, jsou okamžitě ošetřena a v případě potřeby mohou být umístěna do izolovaných včelínů;
- e) v případě nákazy varroázou lze použít kyselinu mravenčí, mléčnou, octovou a šťavelovou, jakož i menthol, thymol, eukalyptol nebo kafr;
- f) provádí-li se léčba pomocí chemicky syntetizovaných alopatických přípravků včetně antibiotik, jiných než produktů nebo látek povolených pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24, léčená včelstva se na dobu léčby umísťují do izolovaných včelínů a veškerý vosk se nahrazuje voskem pocházejícím z ekologického včelařství. Poté se na tato včelstva vztahuje přechodné období v délce 12 měsíců podle bodu 1.2.2.

1.9.6.4. Dobré životní podmínky zvířat

Pokud jde o včelařství, použijí se tato další obecná pravidla:

- a) je zakázáno usmrcování včel v plástech jako metoda spojená se sklizní včelařských produktů;
- b) je zakázáno mrzačení včel, jako je přistřihování křídel včelím matkám.

1.9.6.5. Chov a chovatelské postupy

Pokud jde o chov a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) včelíny jsou umístěny v oblastech, které zajišťují dostupnost zdrojů nektaru a pylu tvořených převážně ekologicky pěstovanými plodinami nebo případně přirozenou vegetací nebo lesy či plodinami, jež nejsou ekologicky udržovány, ale jsou ošetřovány pouze metodami s nízkým dopadem na životní prostředí;
- b) včelíny musí být dostatečně vzdáleny od zdrojů, které mohou způsobit kontaminaci včelařských produktů nebo špatný zdravotní stav včel;

- c) včelíny jsou umístěny tak, aby se v okruhu tří kilometrů zdroje nektaru a pylu skládaly v zásadě z ekologicky pěstovaných plodin nebo z přirozené vegetace nebo z plodin ošetřovaných metodami s malým dopadem na životní prostředí, které jsou rovnocenné metodám stanoveným v člancích 28 a 30 nařízení (EU) č. 1305/2013, které nemohou mít dopad na ekologický charakter včelařské produkce. Výše uvedené požadavky se nevztahují na období, kdy neprobíhá doba květu, nebo na období zimního spánku včelstev;
- d) úly a materiály používané ve včelařství jsou v zásadě vyrobeny z přírodních materiálů, které nepředstavují riziko znečištění životního prostředí ani kontaminace včelařských produktů;
- e) včelí vosk určený pro nové podkladové plásty pochází z ekologických produkčních jednotek;
- f) v úlech se smějí používat pouze přírodní látky, jako jsou propolis, vosk a rostlinné oleje;
- g) při vytáčení medu se nesmí používat chemicky syntetizované odpuzovače;
- h) k vytáčení medu se nesmí používat plásty s plodišti;
- i) včelařství se nepovažuje za ekologické, pokud se provozuje v regionech nebo oblastech určených členskými státy jako regiony nebo oblasti, kde není možné ekologické včelařství provozovat.

Část III: Pravidla produkce řas a živočichů pocházejících z akvakultury

- 1. Obecné požadavky
- 1.1. Provozy se nacházejí v místech, která nejsou vystavena kontaminaci produkty nebo látkami, které nejsou povoleny pro použití v ekologické produkci, nebo znečišťujícími látkami, které by narušily ekologickou povahu produktů.
- 1.2. Ekologické a konvenční produkční jednotky jsou odpovídajícím způsobem odděleny v souladu s minimálními odstupy případně stanovenými členskými státy. Takováto separační opatření jsou založena na přírodních podmínkách, oddělených systémech rozvodu vody, vzdálenostech, proudění vody při přílivu a odlivu a na tom, zda jsou produkční jednotky umístěny ve směru po proudu, nebo proti proudu. Produkce řas a akvakulturní produkce se nepovažuje za ekologickou, pokud se provozuje na místech nebo v oblastech určených orgány členských států jako místa nebo oblasti, které jsou pro tyto činnosti nevhodné.
- 1.3. U všech nových provozů žádajících o zařazení do kategorie ekologické produkce a produkujících více než 20 tun produktů akvakultury za rok je vyžadováno posouzení vlivů na životní prostředí přiměřené dané produkční jednotce, aby byl určen stav produkční jednotky a jejího bezprostředního okolí a možné vlivy jejího provozu. Hospodářský subjekt předloží posouzení vlivů na životní prostředí kontrolnímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu. Obsah posouzení vlivů na životní prostředí vychází z přílohy IV směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ⁽¹⁾. Pokud produkční jednotka již byla předmětem rovnocenného hodnocení, lze takové hodnocení použít k tomuto účelu.
- 1.4. Ničení mangrovů není povoleno.
- 1.5. Hospodářský subjekt předkládá plán udržitelného řízení přiměřený dané produkční jednotce akvakultury a sklizení řas.
- 1.6. Tento plán je každoročně aktualizován a obsahuje podrobný přehled vlivů daného provozu na životní prostředí a způsobů sledování těchto vlivů, které je nutno provádět, a dále obsahuje přehled opatření, která je třeba přijmout za účelem minimalizace nepříznivých dopadů na okolní vodní i suchozemské prostředí, případně včetně úniků živin do okolního prostředí za jednotlivý produkční cyklus nebo za rok. V plánu je zaznamenán prováděný dohled a opravy technického vybavení.
- 1.7. V plánu udržitelného řízení jsou zaznamenána ochranná a preventivní opatření přijatá proti predátorům podle směrnice 92/43/EHS a vnitrostátních předpisů.
- 1.8. Hospodářské subjekty, které spolu sousedí, sestavování svých plánů řízení případně koordinují.
- 1.9. Hospodářské subjekty zabývající se akvakulturou a produkcí řas vypracují v rámci plánu udržitelného řízení harmonogram snižování množství odpadů, který je zaveden při zahájení provozu. Pokud je to možné, omezí se využívání zbytkového tepla na energii z obnovitelných zdrojů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/92/EU ze dne 13. prosince 2011 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí (Úř. věst. L 26, 28.1.2012, s. 1).

1.10. Příprava nezpracovaných produktů

Pokud jsou na řasách nebo živočiších pocházejících z akvakultury prováděny přípravné činnosti s výjimkou zpracovávání, použijí se na tyto činnosti obdobně všeobecné požadavky stanovené v části IV bodech 1.2, 1.3, 1.4, 1.5 a 2.2.3.

2. Požadavky vztahující se na řasy

Kromě obecných pravidel produkce stanovených v člancích 9, 10, 11 a 15 a případně v oddílu 1 této části se na ekologický sběr a produkci řas vztahují pravidla stanovená v tomto oddílu. Tato pravidla se obdobně použijí na produkci fytoplanktonu.

2.1. Přechod na ekologickou produkci

2.1.1. Přechodné období pro produkční jednotku pro sklizení řas činí šest měsíců.

2.1.2. Přechodné období pro produkční jednotku pro pěstování řas činí buď šest měsíců, nebo jeden celý produkční cyklus, podle toho, které z období je delší.

2.2. Pravidla produkce řas

2.2.1. Sběr volně rostoucích řas a jejich částí je pokládán za ekologickou produkci, pokud:

a) oblasti produkce jsou vhodné ze zdravotního hlediska a jsou vysoce ekologicky kvalitní ve smyslu směrnice 2000/60/ES nebo jsou kvalitativně rovnocenné:

— produkčním oblastem třídy A a B podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ⁽¹⁾, a to až do 13. prosince 2019, nebo

— odpovídajícím klasifikačním oblastem stanoveným v prováděcích aktech přijatých Komisí v souladu s čl. 18 odst. 8 nařízení (EU) 2017/625, a to ode dne 14. prosince 2019;

b) sběr nemá výrazný vliv na stabilitu přírodního ekosystému nebo na zachování daného druhu v oblasti sběru.

2.2.2. Pěstování řas se provádí v oblastech, jejichž environmentální a zdravotní charakter odpovídá přinejmenším požadavkům uvedeným v bodě 2.2.1 písm. a), aby je bylo možno považovat za ekologické. Kromě toho se použijí tato pravidla produkce:

a) jsou používány udržitelné postupy, a to ve všech fázích produkce od sběru mladých řas po sklizeň;

b) aby se zajistilo zachování rozsáhlého genofondu, provádí se pravidelně sběr mladých řas ve volné přírodě za účelem zachování a zvýšení rozmanitosti kultur v uzavřených zařízeních;

c) hnojiva lze používat pouze v uzavřených zařízeních, a to pouze pokud byla za tímto účelem povolena pro použití v ekologické produkci podle článku 24.

2.3. Pěstování řas

2.3.1. Při pěstování řas v moři se používají pouze živiny, které se přirozeně vyskytují v prostředí, případně živiny z ekologické produkce živočichů pocházejících z akvakultury, která se pokud možno nachází v blízkosti jako součást polykulturního systému.

2.3.2. V zařízeních na pevnině, kde se používají externí zdroje živin, musí být úroveň obsahu živin v odtékající vodě prokazatelně stejná nebo nižší než v přítékající vodě. Lze použít pouze živiny rostlinného nebo minerálního původu povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24.

2.3.3. Vedou se záznamy o hustotě kultury nebo provozní intenzitě, která musí zachovávat integritu vodního prostředí tím, že zajišťuje, aby nedocházelo k překračování maximálního množství řas, jež lze pěstovat bez negativních vlivů na životní prostředí.

2.3.4. Provozy a další vybavení používané k pěstování řas se pokud možno používají opakovaně nebo se recyklují.

2.4. Udržitelné sklizení volně rostoucích řas

2.4.1. Při zahájení sklizení řas se provádí jednorázový odhad množství biomasy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 ze dne 29. dubna 2004, kterým se stanoví zvláštní pravidla pro organizaci úředních kontrol produktů živočišného původu určených k lidské spotřebě (Úř. věst. L 139, 30.4.2004, s. 206).

- 2.4.2. V produkční jednotce nebo provozovně jsou uloženy účetní doklady umožňující hospodářskému subjektu prokázat a kontrolnímu orgánu nebo kontrolnímu subjektu ověřit, že producenti dodávali pouze volně rostoucí řasy vyprodukované v souladu s tímto nařízením.
- 2.4.3. Sklizení se provádí takovým způsobem, aby sklizená množství neměla závažný dopad na stav vodního prostředí. K zajištění toho, aby řasy mohly regenerovat a aby nedocházelo k vedlejším úlovkům, se přijmou opatření, jako je technika sklizení, minimální velikost, věk, reprodukční cykly nebo velikost zbývajících řas.
- 2.4.4. Pokud se sklizení řas provádí ve sdílené nebo společné sklizňové oblasti, musí být k dispozici doklady vypracované příslušným orgánem určeným dotčeným členským státem, které prokazují, že celkové sklizené množství je v souladu s tímto nařízením.

3. Požadavky vztahující se na živočichy pocházející z akvakultury

Kromě obecných pravidel produkce stanovených v člácích 9, 10, 11 a 15 a případně v oddíle 1 této části se pro ekologickou produkci druhů ryb, korýšů, ostnokožců a měkkýšů použijí pravidla stanovená v tomto oddíle. Tato pravidla se obdobně použijí také na produkci zooplanktonu, mikroskopických korýšů, vířníků, červů a dalších vodních živočichů využívaných jako krmivo.

3.1. Obecné požadavky

3.1.1. Přechod na ekologickou produkci

Na následující druhy akvakulturních zařízení včetně stávajících živočichů pocházejících z akvakultury se vztahují tato přechodná období pro akvakulturní produkční jednotky:

- a) pro zařízení, která nelze vypustit, vyčistit a vydezinfikovat, přechodné období v délce 24 měsíců;
- b) pro zařízení, která byla vypuštěna nebo ponechána ladem, přechodné období v délce 12 měsíců;
- c) pro zařízení, která byla vypuštěna, vyčištěna a vydezinfikována, přechodné období v délce 6 měsíců;
- d) pro zařízení v otevřených vodách včetně zařízení pro produkci mlžů přechodné období v délce 3 měsíců.

3.1.2. Původ živočichů chovaných v akvakultuře

3.1.2.1. Pokud jde o původ živočichů chovaných v akvakultuře, použijí se tato pravidla:

- a) ekologická akvakultura je založena na chovu mladých jedinců pocházejících z ekologických líhní a z ekologických produkčních jednotek;
- b) používají se místně chované druhy, přičemž cílem plemenitby je produkce linií, které jsou lépe přizpůsobené podmínkám produkce, zajišťují zdraví živočichů a jejich dobré životní podmínky a dokáží optimálně zužitkovat potravní zdroje. Příslušnému orgánu nebo případně kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu se předloží doklady o jejich původu a ošetření;
- c) vybírají se druhy, které jsou odolné a lze je produkovat, aniž by docházelo k významnému poškozování populací žijících ve volné přírodě;
- d) pro účely plemenitby mohou být do podniku přivezeni živočichové odlovení ve volné přírodě nebo pocházející z konvenční akvakultury pouze v řádně odůvodněných případech, kdy není k dispozici ekologické plemeno nebo kdy je do produkční jednotky přivezen nový genetický fond pro účely plemenitby poté, co příslušný orgán udělil povolení, a to s cílem zlepšit vhodnost genetického fondu. Takoví živočichové podléhají zásadám řízení ekologického chovu alespoň tři měsíce předtím, než mohou být použiti k účelům plemenitby. V případě živočichů uvedených na červeném seznamu ohrožených druhů IUCN může být povolení pro použití živočichů odlovených ve volné přírodě uděleno pouze v rámci programů ochrany uznaných příslušným veřejným orgánem, který za oblast ochrany odpovídá;
- e) pro účely odchovu je odlov mladých jedinců pocházejících z akvakultury ve volné přírodě omezen na následující konkrétní případy:
 - i) larvy a mladí jedinci ryb nebo korýšů, kteří se přirozeným způsobem dostali do rybníků, do systémů oddělujících produkční jednotky od okolí a do ohrazených prostor při jejich napouštění;

ii) doplnění stavů potěru volně žijících druhů nebo larev korýšů druhů, které nejsou uvedeny na červeném seznamu ohrožených druhů IUCN, v extenzivním akvakulturním hospodářství uvnitř mokřad, jako jsou brakické nádrže, přílivové oblasti a pobřežní laguny, za předpokladu, že:

- doplnění stavů je v souladu s opatřeními řízení schválenými příslušnými orgány, aby se zajistilo udržitelné využívání dotčených druhů, a
- živočichové se živí výhradně krmivem přirozeně dostupným v daném prostředí.

Odchylně od písmene a) mohou členské státy pro účely odchovu povolit, aby bylo na jednotku ekologické produkce přivezeno nejvýše 50 % mladých jedinců pocházejících z konvenční akvakultury takových druhů, které nebyly do dne 1. ledna 2021 v Unii chovány jako ekologické, pokud alespoň poslední dvě třetiny doby produkčního cyklu probíhají za podmínek ekologického řízení. Takovou výjimku lze udělit nejdéle na dobu dvou let a její platnost nelze prodloužit.

V případě akvakulturních podniků nacházejících se mimo Unii mohou takovou výjimku udělit pouze kontrolní orgány nebo kontrolní subjekty uznané v souladu s čl. 46 odst. 1 pro druhy, které nebyly chovány jako ekologické na území země, v níž se daný podnik nachází, ani v Unii. Takovou výjimku lze udělit nejdéle na dobu dvou let a její platnost nelze prodloužit.

3.1.2.2. Pokud jde o plemenitbu, použijí se tato pravidla:

- a) nesmí se používat hormony a jejich deriváty;
- b) jsou zakázány umělá produkce jednopohlavních linií jinak než ručním tříděním, indukce polyploidie, umělá hybridizace a klonování;
- c) vybírají se vhodné linie.

3.1.3. Výživa

3.1.3.1. Pokud jde o krmivo pro ryby, korýše a ostnokožce, použijí se tato pravidla:

- a) živočichové jsou krmeni krmivem, které splňuje požadavky na výživu živočicha v různých stádiích jeho vývoje;
- b) režimy krmení jsou koncipovány na základě následujících priorit:
 - i) zdravé a dobré životní podmínky živočichů;
 - ii) vysoká jakost produktu včetně jeho nutričního složení, kterým se zajistí vysoká jakost konečného požitelného produktu;
 - iii) nízké dopady na životní prostředí;
- c) rostlinné složky krmiva jsou z ekologické produkce a složky krmiva získané z vodních živočichů pocházejí z ekologické akvakultury nebo rybolovu, který byl potvrzen jako udržitelný v rámci programu uznaného příslušným orgánem v souladu se zásadami stanovenými v nařízení (EU) č. 1380/2013;
- d) konvenční krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu či pocházející z řas nebo kvasinek, krmné suroviny minerálního nebo mikrobiálního původu, doplňkové látky v krmivech a pomocné látky se používají pouze v případě, že byly povoleny pro použití v ekologické produkci podle tohoto nařízení;
- e) růstové stimulanty a syntetické aminokyseliny se nepoužívají.

3.1.3.2. Pokud jde o mlže a jiné druhy, které nejsou krmeny člověkem, ale živí se přírodním planktonem, použijí se tato pravidla:

- a) tyto živočichové, kteří potravu získávají filtrací vody, uspokojují všechny své nutriční potřeby z přírodních zdrojů, s výjimkou živočichů v raném stádiu života, chovaných v líhních a v sádkách;
- b) oblasti produkce jsou vhodné ze zdravotního hlediska a jsou buď vysoce ekologicky kvalitní ve smyslu směrnice 2000/60/ES, nebo vykazují dobrý stav prostředí ve smyslu směrnice 2008/56/ES nebo jsou kvalitativně rovnocenné:
 - produkčním oblastem třídy A podle nařízení (ES) č. 854/2004, a to až do 13. prosince 2019, nebo

— odpovídajícím klasifikačním oblastem stanoveným v prováděcích aktech přijatých Komisí v souladu s čl. 18 odst. 8 nařízení (EU) 2017/625, a to ode dne 14. prosince 2019.

3.1.3.3. Zvláštní pravidla týkající se krmiv pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury

Krmivo pro masožravé živočichy pocházející z akvakultury se získává podle těchto priorit:

- a) ekologické krmivo pocházející z akvakultury;
- b) rybí moučka a rybí olej z odřezků pocházející z ryb, korýšů nebo měkkýšů z ekologické akvakultury;
- c) rybí moučka a rybí olej a krmné suroviny rybího původu z odřezků ryb, korýšů nebo měkkýšů ulovených v rámci udržitelného rybolovu pro účely lidské spotřeby;
- d) rybí moučka a rybí olej a krmné suroviny rybího původu z celých ryb, korýšů nebo měkkýšů ulovených v rámci udržitelného rybolovu, které nejsou určeny pro lidskou spotřebu;
- e) ekologické krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu; rostlinný materiál tvoří nejvýše 60 % všech složek.

3.1.3.4. Zvláštní pravidla týkající se krmiv pro některé živočichy pocházející z akvakultury

Během fáze chovu dospělých jedinců jsou ryby ve vnitrozemských vodách, garnáti z čeledi *Penaeidae* a sladkovodní krevety a tropické sladkovodní ryby krmeny takto:

- a) krmiv, která jsou přirozeně dostupná v rybnících a jezerech;
- b) pokud nejsou přirozená krmiva uvedená v písmeni a) dostupná v dostatečných množstvích, lze použít ekologická krmiva rostlinného původu, pokud možno vypěstovaná přímo v daném hospodářství, nebo řasy. Hospodářské subjekty uchovávají doklady o nezbytnosti příkrmování;
- c) pokud se přidává přirozené krmivo podle písmene b):
 - i) může krmná dávka pro garnáty z čeledi *Penaeidae* a sladkovodní krevety (*Macrobrachium* spp.) obsahovat maximálně 25 % rybí moučky a 10 % rybího oleje pocházejících z udržitelného rybolovu;
 - ii) může krmná dávka pro pangase (*Pangasius* spp.) obsahovat maximálně 10 % rybí moučky nebo rybího oleje pocházejících z udržitelného rybolovu.

3.1.4. Zdravotní péče

3.1.4.1. Prevence nález

Pokud jde o prevenci nález, použijí se tato pravidla:

- a) prevence nález je založena na udržování optimálních podmínek pro živočichy prostřednictvím vhodného umístění, přičemž se vezmou v úvahu mimo jiné druhové požadavky na dobrou jakost vody, průtok a výměnu vody, optimální strukturu zemědělských podniků, použití osvědčených chovatelských postupů a postupů řízení, včetně pravidelného čištění a dezinfekce prostor, vysoce jakostní krmivo, odpovídající intenzita chovu a výběr plemena a linie;
- b) lze používat imunologická veterinární léčiva;
- c) plán péče o zdraví zvířat obsahuje podrobný popis postupů k zajištění biologické bezpečnosti a prevence nález, včetně písemné smlouvy o zdravotním poradenství přiměřeném dané produkční jednotce uzavřené s kvalifikovanými poskytovateli služeb v oblasti zdravotní péče o živočichy pocházející z akvakultury, kteří budou hospodářství pravidelně navštěvovat nejméně jednou ročně, nebo v případě mlžů nejméně jednou za dva roky;
- d) systémy, vybavení a pomůcky akvakulturního podniku je nutno řádně čistit a dezinfikovat;
- e) organismy, které biologicky znečišťují produkční vybavení a zařízení, se odstraňují výhradně fyzickými prostředky nebo ručně a případně se vrací do moře v dostatečné vzdálenosti od podniku;
- f) pro účely čištění a dezinfekce vybavení a zařízení lze použít pouze látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24;

g) pokud jde o ponechání ladem, použijí se tato pravidla:

- i) příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt stanoví, zda je ponechání ladem nezbytné a jaká je vhodná doba trvání, kterou je nutno uplatnit a zdokumentovat po každém produkčním cyklu v otevřených systémech pro oddělení chovů od okolního prostředí na moři;
 - ii) pro odchov mlžů není povinné;
 - iii) po dobu ponechání ladem se klece nebo jiná zařízení používaná k produkci živočichů pocházejících z akvakultury vyprázdní, vydezinfikují a ponechají prázdná, než budou znovu použita;
- h) případně se neprodleně odstraní nezkonzumované krmivo pro ryby, exkrementy a mrtví živočichové, aby se zabránilo možnému riziku významného poškození životního prostředí, pokud jde o jakost vody, aby se minimalizovalo nebezpečí nákaz a aby nedocházelo k přilákání hmyzu nebo hlodavců;
- i) ultrafialové záření a ozón lze používat pouze v líhních a odchovných zařízeních;
 - j) za účelem biologického tlumení výskytu ektoparazitů se dává přednost použití ryb-čističů a použití sladké vody, mořské vody a roztoků chloridu sodného.

3.1.4.2. Veterinární péče

Pokud jde o veterinární péči, použijí se tato pravidla:

- a) nákazy se léčí okamžitě, aby se zabránilo utrpení zvířete. V nutných případech je možné použít chemicky syntetizované alopatické veterinární léčivé přípravky včetně antibiotik, a to za přísných podmínek a pod dohledem veterinárního lékaře, není-li použití fytotherapeutických, homeopatických a jiných přípravků vhodné. V případě potřeby se stanoví omezení týkající se průběhu léčby a ochranných lhůt;
- b) ošetření související s ochranou zdraví lidí a zvířat uložená na základě právních předpisů Unie jsou povolena;
- c) pokud se i přes preventivní opatření k zajištění zdraví živočichů podle bodu 3.1.4.1 vyskytne zdravotní problém, lze použít následující způsoby veterinárního ošetření v uvedeném pořadí:
 - i) látky rostlinného, živočišného nebo minerálního původu v homeopatickém zředění;
 - ii) rostliny a rostlinné výtažky, které nemají anestetické účinky a
 - iii) látky, jako jsou stopové prvky, kovy, přírodní imunostimulancia nebo povolená probiotika;
- d) používání alopatické léčby je omezeno na dvě léčebné kúry za rok s výjimkou očkování a povinných programů eradikace některých nákaz. V případech s produkčním cyklem kratším než jeden rok však platí omezení na jednu alopatickou léčebnou kúru. Jsou-li uvedené meze pro alopatické léčebné kúry překročeny, nesmějí se dotčení živočichové pocházející z akvakultury uvádět na trh jako ekologické produkty;
- e) ošetření proti parazitům, kromě povinných programů tlumení vykonávaných členskými státy, je omezeno na dvě kúry za rok nebo na jednu kúru za rok, pokud je produkční cyklus kratší než 18 měsíců;
- f) délka ochranné lhůty v případě alopatické veterinární léčby a ošetření proti parazitům podle písmene d), včetně léčby v rámci povinných programů tlumení a eradikace, činí dvojnásobek ochranné lhůty uvedené v článku 11 směrnice 2001/82/ES nebo, pokud není tato lhůta stanovena, 48 hodin;
- g) každé použití veterinárních léčivých přípravků se oznámí příslušnému orgánu nebo případně kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu předtím, než jsou živočichové uvedeni na trh jako ekologický produkt. Léčená populace musí být jasně identifikovatelná.

3.1.5. Podmínky chovu a chovatelské postupy

- 3.1.5.1. Uzavřená recirkulační akvakulturní zařízení pro živočišnou výrobu jsou zakázána s výjimkou líhní a odchovných zařízení a zařízení pro produkci druhů organismů používaných v ekologických chovech jako krmivo.

3.1.5.2. Umělé ohřívání nebo chlazení vody je povoleno pouze v líhních a odchovných zařízeních. Ve všech fázích produkce je možno k ohřevu nebo chlazení vody používat přírodní vodu z vrtů.

3.1.5.3. Prostředí chovu živočichů v akvakultuře musí být navrženo tak, aby v souladu se specifickými potřebami daného biologického druhu živočichové pocházející z akvakultury:

- a) měli dostatek prostoru zajišťující jejich dobré životní podmínky a odpovídající intenzitu chovu, jak je stanoveno v prováděcích aktech uvedených v čl. 15 odst. 3;
- b) byli chováni ve vodě dobré jakosti, mimo jiné s přiměřeným průtokem a výměnou vody, dostatečným nasycením kyslíkem a zachováním nízké koncentrace metabolitů;
- c) byli chováni v tepelných a světelných podmínkách odpovídajících požadavkům daného druhu a zohledňujících zeměpisnou polohu.

Při posuzování účinků intenzity chovu na dobré životní podmínky chovaných ryb se sleduje a zohledňuje stav těchto ryb (jako například poškození ploutví, jiná zranění, rychlost růstu, chování a celkový zdravotní stav) a jakost vody.

V případě sladkovodních ryb je typ dna co nejpodobnější přírodním podmínkám.

V případě kaprů a podobných druhů ryb:

- je dno tvořeno přírodní zeminou,
- hnojení rybníků a jezer organickými a minerálními hnojivy se provádí pouze hnojivy a pomocnými půdními látkami, které byly schváleny pro použití v ekologické produkci podle článku 24, přičemž maximální dávkování činí 20 kg dusíku na hektar,
- je zakázáno používání syntetických chemikálií k omezení výskytu vodních rostlin ve vodě produkčního systému.

3.1.5.4. Návrh a konstrukce systémů pro oddělení chovů od okolního vodního prostředí musí umožňovat takové hodnoty průtoku a fyzikálně-chemické parametry, které zajišťují ochranu zdraví živočichů a jejich dobré životní podmínky a odpovídají jejich etologickým potřebám.

Musí být dodrženy zvláštní charakteristiky systémů produkce a systémů pro oddělení chovů od okolního vodního prostředí v případě druhů nebo skupin druhů, jak jsou stanoveny v prováděcích aktech uvedených v čl. 15 odst. 3.

3.1.5.5. Chovné jednotky na souši musejí splňovat tyto podmínky:

- a) u průtočných systémů je možné sledovat a regulovat průtok a jakost přitékající i odtékající vody;
- b) nejméně 10 % obvodu („rozhraní země–voda“) oblasti musí mít přirozenou vegetaci.

3.1.5.6. Systémy pro oddělení chovů od okolního vodního prostředí na moři musejí splňovat tyto podmínky:

- a) jsou umístěny v místech s odpovídající hodnotou průtoku, hloubky a výměny vody, aby se minimalizovaly dopady na mořské dno a okolní vodní útvary;
- b) klece jsou vhodně navrženy a konstruovány a umožňují vhodnou údržbu vzhledem k tomu, že jsou vystaveny vlivům provozního prostředí.

3.1.5.7. Systémy pro oddělení chovů od okolního prostředí jsou navrženy, umístěny a provozovány tak, aby minimalizovaly nebezpečí úniku živočichů.

3.1.5.8. V případě úniku ryb nebo koryšů jsou podniknuta vhodná opatření k omezení dopadů na místní ekosystém, a to včetně jejich opětovného odchytu, je-li to třeba. Je nutno vést příslušné záznamy.

3.1.5.9. Při produkci živočichů pocházejících z akvakultury provozované v rybnících, nádržích nebo náhonech musejí být podniky buď vybaveny přirozenými filtračními loži, usazovacími nádržemi, biologickými filtry nebo mechanickými filtry pro zachycování odpadních živin, nebo musejí používat řasy nebo živočichy (mlže), kteří přispívají ke zlepšení jakosti odtékající vody. V případě potřeby se odtékající voda pravidelně kontroluje.

3.1.6. Dobré životní podmínky živočichů

3.1.6.1. Všechny osoby, které se zabývají chovem živočichů v akvakultuře, mají nezbytné základní znalosti a dovednosti, pokud jde o potřeby živočichů v oblasti zdraví a dobrých životních podmínek.

3.1.6.2. Manipulování s živočichy chovanými v akvakultuře se omezí na minimum a je prováděno s maximální péčí. S cílem zamezit stresu a fyzickému poškození při manipulaci s živočichy se používá vhodné vybavení a postupy. S generačními jedinci se zachází způsobem, který minimalizuje fyzické poškození a stres, případně s použitím anestézie. Třídění živočichů se omezí na minimum a používá se, pouze je-li to nutné k zajištění dobrých životních podmínek ryb.

3.1.6.3. Na používání umělého osvětlení se vztahují tato omezení:

- a) za účelem prodloužení přirozené délky světlého dne nesmí přesáhnout maximum, které respektuje etologické potřeby, zeměpisné podmínky a celkový zdravotní stav chovaných živočichů; toto maximum nesmí přesáhnout 14 hodin denně, ledaže je to nezbytné k reprodukčním účelům;
- b) při zapínání a vypínání umělého osvětlení je nutno se vyhnout náhlým změnám intenzity světla použitím stmívatelných světel nebo nepřímého osvětlení.

3.1.6.4. Za účelem zajištění dobrých životních podmínek a zdraví živočichů je povoleno provzdušňování. K pohánění mechanických provzdušňovačů se přednostně použije energie z obnovitelných zdrojů.

3.1.6.5. Kyslík lze používat jen k účelům souvisejícím se zdravím a dobrými životními podmínkami živočichů a v kritických obdobích produkce nebo přepravy, a to pouze v těchto případech:

- a) výjimečné případy změny teploty nebo poklesu atmosférického tlaku nebo náhodného znečištění vody;
- b) příležitostné postupy správy chovu, jako je odebrání vzorků a třídění;
- c) situace, kdy je nutno zajistit přežití chovu v hospodářství.

3.1.6.6. Přijímají se vhodná opatření, aby se doba přepravy živočichů pocházejících z akvakultury omezila na minimum.

3.1.6.7. Jakékoli utrpení během celého života zvířete, včetně samotné porážky, se omezuje na minimum.

3.1.6.8. Odnímání očních stopek včetně všech podobných postupů, jako je podvazování, nařezávání a uštipování, je zakázáno.

3.1.6.9. Způsoby usmrcování jsou takové, aby ryby okamžitě ztratily vědomí a necítily bolest. Manipulace před usmrcením se provádí tak, aby se zabránilo zranění a zároveň aby se utrpení a stres omezily na minimum. Při zvažování optimálních metod usmrcování je nutno zohlednit rozdíly ve velikosti usmrcovaných jedinců, rozdíly mezi jednotlivými biologickými druhy a také rozdíly mezi různými produkčními místy.

3.2. Podrobná pravidla pro měkkýše

3.2.1. Původ zárodečného materiálu

Pokud jde o původ zárodečného materiálu, použijí se tato pravidla:

- a) v případě mlžů lze používat zárodečný materiál získaný z volné přírody mimo hranice produkční jednotky, pokud nedojde k významnému poškození životního prostředí, je to povoleno místními právními předpisy a zárodečný materiál z volné přírody pochází:
 - i) ze škeblových lavic, které pravděpodobně nevydrží zimní počasí nebo které představují přebytek oproti potřebnému množství, nebo
 - ii) z přirozené populace zárodečného materiálu mlžů uchycené na sběrném zařízení;
- b) v případě ústřice obrovské (*Crassostrea gigas*) se upřednostňuje populace chovaná selektivně, aby se omezilo vypouštění pohlavních buněk do volné přírody;
- c) vedou se záznamy o tom, jak, kde a kdy byl zárodečný materiál z volné přírody získán, aby bylo možné zpětně zjistit, z jaké oblasti pochází;
- d) zárodečný materiál z volné přírody lze odebírat pouze na základě povolení vydaného příslušným orgánem.

3.2.2. Podmínky chovu a chovatelské postupy

Pokud jde o podmínky chovu a chovatelské postupy, použijí se tato pravidla:

- a) produkci lze provádět v téže oblasti vodního tělesa jako ekologický chov ryb a produkce řas, v rámci polykulturního systému, který je nutno zdokumentovat v plánu udržitelného řízení. Může je také možno chovat v rámci polykultury spolu s plži, jako jsou například plážovky;
- b) ekologická produkce mlžů se provádí v oblastech vymezených kůly, bójemi nebo jinými jasně viditelnými značkami a chovaní živočichové musí být podle potřeby zadržováni v síťovinových pytlích, klecích nebo jiných umělých prostředcích;
- c) podniky provozující ekologický chov měkkýšů minimalizují rizika ohrožující druhy významné z hlediska ochrany přírody. V případě použití sítí na ochranu proti predátorům musí být tyto sítě konstruovány tak, aby nemohly způsobit újmu ptákům, kteří se za potravou potápějí pod hladinu.

3.2.3. Pěstování

Pokud jde o pěstování, použijí se tato pravidla:

- a) při ekologické produkci lze používat pěstování na provazech a další metody uvedené v prováděcích aktech uvedených v čl. 15 odst. 3;
- b) pěstování měkkýšů na dně je povoleno, pouze pokud na místech sběru a pěstování nebude docházet k žádným závažným dopadům na životní prostředí. Do plánu udržitelného řízení se začlení samostatná kapitola obsahující informace o šetření a zprávu, které doloží minimální dopad na životní prostředí a které hospodářský subjekt poskytne před zahájením činnosti příslušnému orgánu nebo případně kontrolnímu orgánu či kontrolnímu subjektu.

3.2.4. Řízení

Pokud jde o řízení, použijí se tato pravidla:

- a) při produkci se používá intenzita chovu, která nepřesahuje intenzitu používanou pro měkkýše pocházející z konvenční produkce v dané oblasti. Třídění, probírka a úpravy intenzity chovu se provádějí podle množství biomasy a za účelem zajištění dobrých životních podmínek živočichů a vysoké jakosti produktu;
- b) organismy, které biologicky znečišťují produkční vybavení a zařízení, je nutno fyzickými prostředky nebo ručně odstranit a případně vrátit do moře v dostatečné vzdálenosti od podniku. Měkkýše je možno jednou za produkční cyklus ošetřit vápenným roztokem za účelem omezení množství konkurenčních organismů způsobujících biologické znečištění.

3.2.5. Zvláštní pravidla pro pěstování ústřic

Je povoleno pěstování v pytlích na kůlech. Tato nebo jiná zařízení, ve kterých jsou ústřice umístěny, jsou uspořádána tak, aby nedošlo k vytvoření úplné bariéry podél pobřeží. Chovný materiál se pečlivě umístí na škeblové lavice s ohledem na proudění vody při přílivu a odlivu tak, aby byla produkce optimalizována. Produkce musí splňovat požadavky stanovené v prováděcích aktech uvedených v čl. 15 odst. 3.

Část IV: Pravidla produkce zpracovaných potravin

Kromě obecných pravidel produkce stanovených v článcích 9, 11 a 16 se na ekologickou produkci zpracovaných potravin vztahují pravidla stanovená v této části.

- 1. Obecné požadavky vztahující se na produkci zpracovaných potravin
- 1.1. Potravinářské přídavné látky, pomocné a další látky a složky používané při zpracovávání potravin a jakékoli používané zpracovatelské postupy, jako je uzení, se řídí zásadami správné výrobní praxe⁽¹⁾.
- 1.2. Hospodářské subjekty produkující zpracované potraviny vytvoří a aktualizují vhodné postupy na základě systematické identifikace kritických kroků při zpracovávání.

⁽¹⁾ Správná výrobní praxe podle definice v čl. 3 písm. a) nařízení Komise (ES) č. 2023/2006 ze dne 22. prosince 2006 o správné výrobní praxi pro materiály a předměty určené pro styk s potravinami (Úř. věst. L 384, 29.12.2006, s. 75).

- 1.3. Používání postupů podle bodu 1.2 zajišťuje, že vyrobené zpracované produkty jsou v každém okamžiku v souladu s tímto nařízením.
- 1.4. Hospodářské subjekty dodržují a provádějí postupy uvedené v bodě 1.2, a aniž je dotčen článek 28, zejména:
 - a) přijímají bezpečnostní opatření;
 - b) provádějí vhodná čistící opatření, sledují jejich účinnost a vedou o nich záznamy;
 - c) zaručují, že konvenční produkty nejsou uváděny na trh s označením odkazujícím na ekologickou produkci.
- 1.5. Příprava zpracovaných ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů je časově nebo fyzicky vzájemně oddělena. Pokud se v dotčené jednotce přípravy připravují nebo skladují ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty v jakékoli kombinaci hospodářský subjekt:
 - a) o tom informuje příslušný orgán nebo případně kontrolní orgán či kontrolní subjekt;
 - b) provádí činnosti nepřetržitě až do zpracování celé série, přičemž tyto činnosti jsou fyzicky nebo časově odděleny od podobných činností prováděných na jakémkoli jiném typu produktů (ekologických produktech, produktech z přechodného období nebo konvenčních produktech);
 - c) ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty před činnostmi a po jejich provedení skladuje fyzicky nebo časově vzájemně odděleně;
 - d) vede aktualizovaný registr všech činností a zpracovaného množství a zajišťuje jeho dostupnost;
 - e) přijímá nezbytná opatření pro zajištění identifikace šarží a s cílem vyloučit směšování nebo záměnu mezi ekologickými produkty, produkty z přechodného období a konvenčními produkty;
 - f) provádí činnosti na ekologických produktech nebo produktech z přechodného období pouze po náležitém vyčištění výrobního zařízení.
- 1.6. Nesmějí se používat produkty, látky a postupy, které navracejí vlastnosti ztracené během zpracování a skladování ekologických potravin, které napravují následky nedbalosti při zpracování ekologických potravin nebo které mohou být jinak zavádějící, pokud jde o pravou povahu produktů určených k uvedení na trh jako ekologické potraviny.
2. Podrobné požadavky vztahující se na produkci zpracovaných potravin
 - 2.1. Na složení zpracovaných ekologických potravin se vztahují tyto podmínky:
 - a) produkt je vyroben převážně ze zemědělských složek nebo produktů určených k použití jako potravina podle přílohy I; pro účely určení, zda je produkt vyroben převážně z těchto produktů, se bere v úvahu přidaná voda a sůl;
 - b) ekologická složka nesmí být přítomna společně se shodnou složkou pocházející z konvenční produkce;
 - c) složka z přechodného období nesmí být přítomna společně se shodnou složkou, která pochází z ekologické či konvenční produkce.
 - 2.2. Použití některých produktů a látek při zpracování potravin
 - 2.2.1. Při zpracovávání potravin lze použít pouze potravinářské přídatné látky, pomocné látky a složky pocházející z konvenční zemědělské produkce, které jsou povolené k použití v ekologické produkci podle článku 24 nebo článku 25, jakož i produkty a látky uvedené v bodě 2.2.2, s výjimkou produktů a látek v odvětví vína, na které se vztahuje část VI bod 2, a s výjimkou kvasinek, na které se vztahuje část VII bod 1.3.
 - 2.2.2. Při zpracování potravin je možné používat tyto produkty a látky:
 - a) přípravky mikroorganismů a potravinářské enzymy, které se obvykle používají při zpracovávání potravin, a to za předpokladu, že potravinářské enzymy určené k použití jako potravinářské přídatné látky byly povoleny pro použití v ekologické produkci podle článku 24;
 - b) látky a produkty vymezené v čl. 3 odst. 2 písm. c) a d) bodu i) nařízení (ES) č. 1334/2008, které jsou označené jako přírodní aromatické látky nebo přírodní aromatické přípravky podle čl. 16 odst. 2, 3 a 4 uvedeného nařízení;

- c) barvy na označování masa a skořápek vajec v souladu s článkem 17 nařízení (ES) č. 1333/2008;
 - d) přírodní barviva a přírodní látky na povrchovou úpravu určené pro tradiční dekorativní barvení skořápek uvařených vajec vyráběných s úmyslem uvést je v daném ročním období na trh;
 - e) pitnou vodu a organickou nebo anorganickou sůl (s chloridem sodným nebo chloridem draselným jako základními součástmi), obecně užívané při zpracovávání potravin;
 - f) minerály (včetně stopových prvků), vitaminy, aminokyseliny a mikroživiny, a to za předpokladu, že:
 - i) jejich použití v potravinách určených k běžné spotřebě je „výslovně právně požadováno“, čímž se rozumí výslovně požadováno v ustanoveních práva Unie nebo ustanoveních vnitrostátních právních předpisů slučitelných s právem Unie, na základě kterých nesmějí být dané potraviny v žádném případě uváděny na trh jako potraviny určené k běžné spotřebě, jestliže neobsahují jako přídatné látky daný minerál, vitamín, aminokyselinu nebo mikroživinu; nebo
 - ii) pokud jde o potraviny uváděné na trh jako potraviny se zvláštními charakteristickými rysy nebo účinky v souvislosti se zdravím či výživou nebo v souvislosti s potřebami zvláštních skupin spotřebitelů:
 - je jejich použití ve výrobcích podle čl. 1 odst. 1 písm. a) a b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ⁽¹⁾ povoleno uvedeným nařízením a akty přijatými ohledně těchto produktů na základě čl. 11 odst. 1 uvedeného nařízení nebo
 - je jejich použití ve výrobcích upravovaných směrnicí Komise 2006/125/ES ⁽²⁾ povoleno uvedenou směrnicí.
- 2.2.3. K čištění a dezinfekci se používají pouze čisticí a desinfekční produkty povolené pro použití při zpracování podle článku 24.
- 2.2.4. Pro účely výpočtu uvedeného v čl. 30 odst. 5 se použijí tato pravidla:
- a) některé potravinářské přídatné látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24 se počítají jako zemědělské složky;
 - b) přípravky a látky uvedené v bodě 2.2.2 písm. a), c), d), e) a f) se nepočítají jako zemědělské složky;
 - c) kvasinky a kvasničné produkty se počítají jako zemědělské složky.

Část V: Pravidla produkce zpracovaných krmiv

Kromě obecných pravidel produkce stanovených v člancích 9, 11 a 17 se na ekologickou produkci zpracovaných krmiv vztahují pravidla stanovená v této části.

1. Obecné požadavky vztahující se na produkci zpracovaných krmiv
 - 1.1. Doplnkové látky v krmivech, pomocné a další látky a složky používané při zpracovávání krmiv a jakékoli používané zpracovatelské postupy, jako je uzení, se řídí zásadami správné výrobní praxe.
 - 1.2. Hospodářské subjekty produkující zpracované krmivo vytvoří a aktualizují vhodné postupy na základě systematické identifikace kritických kroků při zpracovávání.
 - 1.3. Používání postupů podle bodu 1.2 zajišťuje, že vyrobené zpracované produkty jsou v každém okamžiku v souladu s tímto nařízením.
 - 1.4. Hospodářské subjekty dodržují a provádějí postupy uvedené v bodě 1.2, a aniž je dotčen článek 28, zejména:
 - a) přijímají bezpečnostní opatření;
 - b) provádějí vhodná čisticí opatření, sledují jejich účinnost a vedou o nich záznamy;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 609/2013 ze dne 12. června 2013 o potravinách určených pro kojence a malé děti, potravinách pro zvláštní lékařské účely a náhradě celodenní stravy pro regulaci hmotnosti a o zrušení směrnice Rady 92/52/EHS, směrnice Komise 96/8/ES, 1999/21/ES, 2006/125/ES a 2006/141/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/39/ES a nařízení Komise (ES) č. 41/2009 a (ES) č. 953/2009 (Úř. věst. L 181, 29.6.2013, s. 35).

⁽²⁾ Směrnice Komise 2006/125/ES ze dne 5. prosince 2006 o obilných a ostatních příkrmech pro kojence a malé děti (Úř. věst. L 339, 6.12.2006, s. 16).

- c) zaručují, že konvenční produkty nejsou uváděny na trh s označením odkazujícím na ekologickou produkci.
- 1.5. Příprava zpracovaných ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů je časově nebo fyzicky vzájemně oddělena. Pokud se v dotčené jednotce přípravy připravují nebo skladují ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty v jakékoli kombinaci, hospodářský subjekt:
- a) o tom informuje příslušný kontrolní orgán nebo kontrolní subjekt;
 - b) provádí činnosti nepřetržitě až do zpracování celé série, přičemž tyto činnosti jsou fyzicky nebo časově odděleny od podobných činností prováděných na jakémkoli jiném typu produktů (ekologických produktech, produktech z přechodného období nebo konvenčních produktech);
 - c) ekologické produkty, produkty z přechodného období a konvenční produkty před činnostmi a po jejich provedení skladuje fyzicky nebo časově vzájemně odděleně;
 - d) vede aktualizovaný registr všech činností a zpracovaného množství a zajišťuje jeho dostupnost;
 - e) přijímá nezbytná opatření pro zajištění identifikace šarží s cílem vyloučit směšování nebo záměnu mezi ekologickými produkty, produkty z přechodného období nebo konvenčními produkty;
 - f) provádí činnosti na ekologických produktech nebo produktech z přechodného období pouze po náležitém vyčištění výrobního zařízení.
2. Podrobné požadavky vztahující se na produkci zpracovaných krmiv
- 2.1. Ekologické krmné suroviny nebo krmné suroviny z přechodného období nesmějí tvořit složku ekologického krmného produktu společně se stejnými krmnými surovinami vyprodukovanými konvenčními metodami.
- 2.2. Žádné krmné suroviny používané nebo zpracovávané v rámci ekologické produkce nesmí být zpracovány za pomoci chemických syntetických rozpouštědel.
- 2.3. Při zpracování krmiv lze použít pouze konvenční krmné suroviny rostlinného nebo živočišného původu či pocházející z řas nebo kvasinek, krmné suroviny minerálního původu, doplňkové látky v krmivech a pomocné látky, které jsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle článku 24.
- 2.4. K čištění a dezinfekci se používají pouze čisticí a desinfekční produkty povolené pro použití při zpracování podle článku 24.

Část VI: Víno

1. Oblast působnosti
- 1.1. Kromě obecných pravidel produkce stanovených v člancích 9, 10, 11, 16 a 18 se na ekologickou produkci vinařských produktů podle čl. 1 odst. 2 písm. l) nařízení (EU) č. 1308/2013 vztahují pravidla stanovená v této části.
- 1.2. Použijí se nařízení Komise (ES) č. 606/2009 ⁽¹⁾ a (ES) č. 607/2009 ⁽²⁾, nestanoví-li tato část výslovně jinak.
2. Použití některých produktů a látek
- 2.1. Vinařské produkty se vyrábějí z ekologických surovin.
- 2.2. Pro výrobu vinařských produktů, a to též v průběhu enologických postupů, procesů a ošetření, lze použít pouze produkty a látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24, s výhradou podmínek a omezení stanovených v nařízení (EU) č. 1308/2013 a v nařízení (ES) č. 606/2009, a zejména v jeho příloze I A.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (ES) č. 606/2009 ze dne 10. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o druhy výrobků z révy vinné, enologické postupy a omezení, která se na ně použijí (Úř. věst. L 193, 24.7.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 607/2009 ze dne 14. července 2009, kterým se stanoví některá prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 479/2008, pokud jde o chráněná označení původu a zeměpisná označení, tradiční výrazy, označování a obchodní úpravu některých vinařských produktů (Úř. věst. L 193, 24.7.2009, s. 60).

3. Enologické postupy a omezení
- 3.1. Aniž jsou dotčeny oddíly 1 a 2 této části a zvláštní zákazy a omezení uvedené v bodech 3.2, 3.3 a 3.4, jsou povoleny pouze enologické postupy, procesy a ošetření, včetně omezení stanovených v článku 80 a čl. 83 odst. 2 nařízení (EU) č. 1308/2013, v člácích 3, 5 až 9 a 11 až 14 nařízení (ES) č. 606/2009 a v přílohách uvedených nařízení, používané před 1. srpnem 2010.
- 3.2. Zakazuje se používání těchto enologických postupů, procesů a ošetření:
 - a) částečné zahuštění chladem podle přílohy VIII části I oddílu B.1 písm. c) nařízení (EU) č. 1308/2013;
 - b) odsíření fyzikálními metodami podle přílohy I A bodu 8 nařízení (ES) č. 606/2009;
 - c) ošetření elektrodialýzou k zajištění stabilizace vína proti vysrážení vinného kamene podle přílohy I A bodu 36 nařízení (ES) č. 606/2009;
 - d) částečná dealkoholizace vína podle přílohy I A bodu 40 nařízení (ES) č. 606/2009;
 - e) ošetření katexem k zajištění stabilizace vína proti vysrážení vinného kamene podle přílohy I A bodu 43 nařízení (ES) č. 606/2009.
- 3.3. Použití následujících enologických postupů, procesů a ošetření je povoleno za těchto podmínek:
 - a) tepelné ošetření podle přílohy I A bodu 2 nařízení (ES) č. 606/2009, pokud teplota nepřekročí 75 °C;
 - b) odstřeďování a filtrace s inertními pomocnými filtračními látkami nebo bez nich podle přílohy I A bodu 3 nařízení (ES) č. 606/2009, pokud není velikost pórů menší než 0,2 mikrometru.
- 3.4. Veškeré změny zavedené po 1. srpnu 2010, které se týkají enologických postupů, procesů a ošetření uvedených v nařízení (ES) č. 1234/2007 nebo nařízení (ES) č. 606/2009, se na ekologickou produkci vína použijí teprve po zahrnutí těchto opatření jako povolených opatření do tohoto oddílu a v případě potřeby i po vyhodnocení podle článku 24 tohoto nařízení.

Část VII: Kvasinky používané jako potraviny nebo krmivo

Kromě obecných pravidel produkce stanovených v člácích 9, 11, 16, 17 a 19 se na ekologickou produkci kvasinek používaných jako potraviny nebo krmivo vztahují pravidla stanovená v této části.

1. Obecné požadavky
- 1.1. Pro výrobu ekologických kvasinek se použijí pouze ekologicky získané substráty. Do 31. prosince 2023 je však povoleno pro produkci ekologických kvasinek přidání až 5 % konvenčního kvasničního extraktu nebo autolyzátu k substrátu (vypočtenému jako hmotnostní procento sušiny), pokud hospodářské subjekty nemohou získat kvasničný extrakt nebo autolyzát z ekologické produkce.
- 1.2. Ekologické kvasinky nesmějí být v ekologických potravinách nebo krmivu přítomny společně s kvasinkami konvenčního původu.
- 1.3. Při produkci, přípravě a úpravě ekologických kvasinek je povoleno používat pouze tyto produkty a látky:
 - a) pomocné látky povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24;
 - b) produkty a látky uvedené v části IV bodě 2.2.2 písm. a), b) a e).
- 1.4. K čištění a dezinfekci se používají pouze čisticí a desinfekční produkty povolené pro použití při zpracování podle článku 24.

PŘÍLOHA III

SBĚR, BALENÍ, PŘEPRAVA A SKLADOVÁNÍ PRODUKTŮ**1. Sběr produktů a přeprava do jednotek přípravy**

Hospodářské subjekty mohou provádět současný sběr ekologických produktů, produktů z přechodného období a konvenčních produktů pouze v případě, že jsou přijata vhodná opatření, jimiž se předejde možnému směšování nebo záměně mezi ekologickými produkty, produkty z přechodného období a konvenčními produkty a zajistí identifikace ekologických produktů a produktů z přechodného období. Hospodářský subjekt uchovává údaje o dnech, hodinách a trasách sběru a o dni a čase přijetí produktů pro potřeby kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu.

2. Balení a přeprava produktů k jiným hospodářským subjektům nebo do jiných jednotek**2.1. Hospodářské subjekty zajistí, aby byly ekologické produkty a produkty z přechodného období převáženy k jiným hospodářským subjektům nebo do jiných jednotek, včetně velkoobchodů a maloobchodů, pouze ve vhodných obalech, nádobách nebo vozidlech, jež jsou uzavřeny způsobem vylučujícím záměnu obsahu bez porušení nebo poškození uzávěry a na nichž je štítek uvádějící, aniž je dotčeno jakékoli jiné označení požadované právními předpisy Unie:**

- a) název a adresu hospodářského subjektu, a pokud se liší, vlastníka nebo prodejce produktu;
- b) název produktu nebo popis krmných směsí spolu s odkazem na ekologickou produkci;
- c) název nebo číselný kód kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, jemuž hospodářský subjekt podléhá, a
- d) případně identifikační značku šarže podle systému značení buď schváleného na vnitrostátní úrovni, nebo odsouhlaseného kontrolním orgánem nebo kontrolním subjektem, která umožňuje vysledovat šarži v záznamech uvedených v čl. 34 odst. 5.

Informace uvedené v písmenech a) až d) mohou být uvedeny i na průvodním dokladu, pokud lze takový doklad nesporně spojit s obalem, nádobou nebo s vozidlem k přepravě produktu. Tento průvodní doklad obsahuje informace o dodavateli nebo přepravci.

2.2. Uzavření obalu, nádob nebo vozidel se nevyžaduje, pokud:

- a) se jedná o přímou přepravu mezi dvěma hospodářskými subjekty, kdy oba podléhají kontrolnímu systému ekologické produkce;
- b) do přepravy jsou zahrnuty pouze ekologické produkty nebo pouze produkty z přechodného období;
- c) k produktům je přiložen doklad, v němž jsou uvedeny údaje požadované podle bodu 2.1, a
- d) jak odesílající, tak i přijímající hospodářský subjekt pro potřeby příslušného kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu uchovávají doklady o takových přepravních činnostech.

3. Zvláštní pravidla pro přepravu krmiva do jiných jednotek produkce či přípravy nebo do skladových prostor

Hospodářské subjekty při přepravě krmiva do jiných jednotek produkce či přípravy nebo skladových prostor zajistí splnění těchto podmínek:

- a) ekologicky vyprodukované krmivo, krmivo z přechodného období a konvenční krmivo jsou při přepravě účinně fyzicky oddělena;

- b) vozidla nebo nádoby, v nichž se přepravovaly konvenční produkty, se používají pro přepravu ekologických produktů nebo produktů z přechodného období, pouze pokud:
- i) byla před zahájením přepravy ekologických produktů nebo produktů z přechodného období provedena vhodná čistící opatření, jejichž účinnost byla zkontrolována, a hospodářské subjekty vedou o těchto činnostech záznamy;
 - ii) jsou provedena všechna příslušná opatření v závislosti na rizicích vyhodnocených v souladu s kontrolním režimem a případně se hospodářské subjekty zaručí, že konvenční produkty nemohou být uvedeny na trh s označením odkazujícím na ekologickou produkci;
 - iii) hospodářský subjekt uchovává pro potřeby příslušného kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu doklady o takových přepravních činnostech;
- c) ekologické krmivo nebo krmivo z přechodného období jako konečný produkt je přepravováno fyzicky nebo časově odděleně od přepravy jiných konečných produktů;
- d) během přepravy se zaznamenává množství produktů na začátku přepravy a každé jednotlivé množství dodané v průběhu přepravy.

4. Přeprava živých ryb

- 4.1. Živé ryby se převážejí ve vhodných nádržích s čistou vodou, která splňuje jejich fyziologické potřeby, pokud jde o teplotu a množství rozpuštěného kyslíku.
- 4.2. Před přepravou ekologicky produkovaných ryb a rybích produktů se nádrže důkladně vyčistí, vydezinfikují a vypláchnou.
- 4.3. Přijmou se opatření k omezení stresu. Během přepravy nesmí hustota přepravované populace dosáhnout úrovně, která je pro daný druh ryb škodlivá.
- 4.4. Pro činnosti uvedené v bodech 4.1, 4.2 a 4.3 jsou vedeny záznamy.

5. Přijímání produktů od jiných provozovatelů nebo jiných jednotek

Při přijímání ekologického produktu nebo produktu z přechodného období hospodářský subjekt zkontroluje uzavření obalu, nádoby nebo vozidla, pokud je to vyžadováno, a přítomnost označení uvedených v oddílu 2.

Hospodářský subjekt zkontroluje, zda se údaje na štítku uvedeném v oddílu 2 shodují s údaji v průvodních dokladech. Výsledek těchto ověření se výslovně uvede v záznamech uvedených v čl. 34 odst. 5.

6. Zvláštní pravidla pro přijímání produktů ze třetí země

Pokud se ekologické produkty nebo produkty z přechodného období dovážejí ze třetí země, přepravují se ve vhodném obalu nebo nádobách, uzavřených takovým způsobem, který zabraňuje záměně obsahu, a označených údaji o vývozcí a jakýmkoli jinými značkami a čísly sloužícími k identifikaci šarže a s případným potvrzením o kontrole při dovozu ze třetích zemí.

Při přijímání ekologického produktu nebo produktu z přechodného období dováženého ze třetí země fyzická nebo právnická osoba, které je dovážena zásilka doručena a která ji obdrží k další přípravě nebo uvedení na trh, zkontroluje uzavření obalu nebo nádoby a v případě produktů dovážených v souladu s čl. 45 odst. 1 písm. b) bodem iii) zkontroluje, zda se potvrzení o kontrole podle uvedeného článku vztahuje na druh produktu obsažený v zásilce. Výsledek tohoto ověření se výslovně uvede v záznamech uvedených v čl. 34 odst. 5.

7. Skladování produktů

- 7.1. Prostory ke skladování produktů se spravují tak, aby byla zajištěna identifikace šarží a aby se zabránilo jakémukoliv směšování s produkty či látkami, které nesplňují pravidla ekologické produkce, nebo kontaminaci takovými produkty či látkami. Ekologické produkty a produkty z přechodného období jsou vždy jasně identifikovatelné.
 - 7.2. V jednotkách ekologické rostlinné a živočišné výroby nebo jednotkách rostlinné a živočišné výroby v přechodném období nesmí být skladovány jiné vstupní produkty či látky než ty, které jsou povoleny pro použití v ekologické produkci podle článků 9 a 24.
 - 7.3. Alopatická veterinární léčiva včetně antibiotik mohou být skladována v zemědělských a akvakulturních podnicích za předpokladu, že je předepsal veterinární lékař v souvislosti s léčbou či ošetřením uvedeným v příloze II části II bodě 1.5.2.2 a části III bodě 3.1.4.2 písm. a), jsou skladovány na místě, které je pod dohledem, a jsou zapsány v záznamech podle čl. 34 odst. 5.
 - 7.4. V případě, že hospodářské subjekty nakládají s ekologickými produkty, produkty z přechodného období a konvenčními produkty v jakékoli kombinaci a ekologické produkty nebo produkty z přechodného období jsou skladovány ve skladových zařízeních, v nichž jsou skladovány i jiné zemědělské produkty nebo potraviny:
 - a) jsou ekologické produkty nebo produkty z přechodného období uchovávány odděleně od ostatních zemědělských produktů nebo potravin;
 - b) jsou přijata veškerá opatření s cílem zajistit identifikaci zásilek a vyloučit směšování nebo záměny mezi ekologickými produkty, produkty z přechodného období a konvenčními produkty;
 - c) jsou před zahájením skladování ekologických produktů nebo produktů z přechodného období provedena vhodná čistící opatření, jejichž účinnost byla zkontrolována, a hospodářské subjekty vedou o těchto činnostech záznamy.
 - 7.5. K čištění a dezinfekci se ve skladových zařízeních používají pouze čistící a desinfekční produkty povolené pro použití v ekologické produkci podle článku 24.
-

PŘÍLOHA IV

VÝRAZY PODLE ČLÁNKU 30

BG:	биологичен.
ES:	ecológico, biológico, orgánico.
CS:	ekologické, biologické.
DA:	økologisk.
DE:	ökologisch, biologisch.
ET:	mahe, ökoloogiline.
EL:	βιολογικό.
EN:	organic.
FR:	biologique.
GA:	orgánach.
HR:	ekološki.
IT:	biologico.
LV:	bioloģisks, ekoloģisks.
LT:	ekologiškas.
LU:	biologesch, ökologesch.
HU:	ökológiai.
MT:	organiku.
NL:	biologisch.
PL:	ekologiczne.
PT:	biológico.
RO:	ecologic.
SK:	ekologické, biologické.
SL:	ekološki.
FI:	luonnonmukainen.
SV:	ekologisk.

PŘÍLOHA V

LOGO EVROPSKÉ UNIE PRO EKOLOGICKOU PRODUKCI A ČÍSELNÉ KÓDY

1. Grafický symbol

1.1. Logo Evropské unie pro ekologickou produkci odpovídá tomuto vzoru:

1.2. Referenční barvou v systému Pantone je zelená Pantone č. 376 a zelená (50 % azurová + 100 % žlutá), pokud je použit čtyřbarevný soutisk.

1.3. Logo Evropské unie pro ekologickou produkci se může používat i v následující černobílé podobě, a to pouze v případě, že není možné použít barevné provedení:

1.4. Pokud je barva podkladu na obalu nebo etiketě tmavá, mohou být symboly použity v negativním formátu za použití barvy podkladu na obalu nebo etiketě.

1.5. Pokud se logo v barevném provedení používá na barevném podkladu, na kterém je symbol špatně viditelný, je možné ohraničit logo vnější linií, která zlepší kontrast s barvami podkladu.

- 1.6. Pokud jsou údaje na obalu jednobarevné, může být logo Evropské unie pro ekologickou produkci provedeno ve stejné barvě.
- 1.7. Logo Evropské unie pro ekologickou produkci má výšku alespoň 9 mm a šířku alespoň 13,5 mm; poměr výšky k šířce je vždy 1:1,5. U velmi malých obalů může být minimální velikost ve výjimečných případech zmenšena na výšku 6 mm.
- 1.8. Logo Evropské unie pro ekologickou produkci může být spojeno s grafickými nebo textovými prvky odkazujícími na ekologickou produkci, pokud se nezmění povaha loga Evropské unie pro ekologickou produkci ani žádný z údajů podle článku 32. Pokud je logo Evropské unie pro ekologickou produkci spojeno s logy členských států nebo soukromými logy provedenými v zelené barvě odlišné od referenční barvy uvedené v bodě 1.2, může být pro toto logo Evropské unie použita uvedená nereferenční barva.

2. Číselné kódy

Obecná struktura číselných kódů je tato:

AB-CDE-999,

příčemž:

- a) „AB“ je kód ISO země, v níž jsou prováděny kontroly;
- b) „CDE“ je třípísmenný výraz, který zvolí Komise nebo jednotlivé členské státy, např. „bio“ nebo „öko“ nebo „org“ nebo „eko“, který představuje odkaz na ekologickou produkci; a
- c) „999“ je nejvýše třímístné referenční číslo přidělené:
 - i) příslušným orgánem členského státu kontrolním orgánům nebo kontrolním subjektům, které tento příslušný orgán pověřil kontrolními úkoly;
 - ii) Komisí:
 - kontrolním orgánům a kontrolním subjektům uznaným Komisí podle článku 46,
 - kontrolním orgánům třetích zemí uznaným Komisí podle článku 48.

PŘÍLOHA VI

VZOR CERTIFIKÁTU

Certifikát podle čl. 35 odst. 1 nařízení (EU) 2018/848 o ekologické produkci a označování ekologických produktů

1. Číslo dokumentu:	
2. (zaškrtněte odpovídající kolonku) ☐ Hospodářský subjekt ☐ Skupina hospodářských subjektů – viz příloha	3. Název a adresa hospodářského subjektu nebo skupiny hospodářských subjektů:
4. Činnost/činnosti hospodářského subjektu nebo skupiny hospodářských subjektů (zaškrtněte odpovídající kolonku/kolony): ☐ Zemědělská produkce ☐ Příprava ☐ Distribuce ☐ Skladování ☐ Dovoz ☐ Vývoz ☐ Uvádění na trh	5. Název, adresa a číselný kód kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu, pod nějž hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů spadají:
6. Jedna či více kategorií produktů podle čl. 35 odst. 7 nařízení 2018/848 a metody produkce (zaškrtněte odpovídající kolonku/kolony):	
— nezpracované rostliny a rostlinné produkty, včetně osiva a dalšího rozmnožovacího materiálu rostlin Metoda produkce: ☐ ekologická produkce s výjimkou přechodného období ☐ produkce během přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
— hospodářská zvířata a nezpracované produkty živočišné výroby Metoda produkce: ☐ ekologická produkce s výjimkou přechodného období ☐ produkce během přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
— řasy a nezpracované produkty akvakultury Metoda produkce: ☐ ekologická produkce s výjimkou přechodného období ☐ produkce během přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do

— zpracované zemědělské produkty, včetně produktů akvakultury, určené k použití jako potraviny Metoda produkce: ☐ produkce ekologických produktů ☐ produkce produktů z přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
— krmiva Metoda produkce: ☐ produkce ekologických produktů ☐ produkce produktů z přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
— víno Metoda produkce: ☐ produkce ekologických produktů ☐ produkce produktů z přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
— jiné produkty uvedené v příloze I nařízení (EU) 2018/848 nebo nespádající do žádné z předchozích kategorií (prosím upřesněte): Metoda produkce: ☐ produkce ekologických produktů ☐ produkce produktů z přechodného období ☐ ekologická produkce spolu s konvenční produkcí (podle čl. 9 odst. 7 nařízení (EU) 2018/848 nebo v případě přípravy, distribuce, skladování, dovozu, vývozu, uvádění na trh)	Certifikát platný od do
Tento dokument byl vydán v souladu s nařízením (EU) 2018/848 jako potvrzení skutečnosti, že hospodářský subjekt nebo skupina hospodářských subjektů (zvolte odpovídající možnost) splňuje požadavky uvedeného nařízení.	
Datum, místo: Podpis jménem vydávajícího kontrolního orgánu nebo kontrolního subjektu:	

Příloha – Seznam členů skupiny hospodářských subjektů podle definice v článku 36 nařízení (EU) 2018/848

Název člena	Adresa

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/849

ze dne 30. května 2018,

kterou se mění směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností, 2006/66/ES o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a 2012/19/EU o odpadních elektrických a elektronických zařízeních

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů, ⁽²⁾

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvažlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů a posílit zásady oběhového hospodářství.
- (2) Aby se snížila administrativní zátěž pro malá zařízení nebo podniky, měly by se zjednodušit požadavky týkající se povolení a registrace pro malá zařízení nebo podniky.
- (3) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vypracovávají každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění správného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členskými státy ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně z údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.
- (4) Údaje poskytnuté členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování práva Unie v oblasti nakládání s odpady ze strany členských států. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost údajů by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých požadavků na předkládání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik předkládání zpráv a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

- (5) Pro účinné provádění a zajištění srovnatelnosti údajů mezi členskými státy je nanejvýš důležité předávání spolehlivých údajů týkajících se nakládání s odpady. Při předkládání zpráv o dosažení cílů stanovených ve směrnicích Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽¹⁾, 2006/66/ES ⁽²⁾ a 2012/19/EU ⁽³⁾ by proto měly členské státy používat nejnovější pravidla vypracovaná Komisí a metodiky vyvinuté vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za provádění těchto směrnic.
- (6) Hierarchie způsobů nakládání s odpady, jak ji stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁴⁾, se v rámci unijních právních předpisů týkajících se předcházení vzniku odpadu a nakládání s ním uplatňuje jakožto žebříček priorit. Při dosahování cílů této směrnice by členské státy měly přijímat opatření nezbytná pro zohlednění žebříčku priorit hierarchie způsobů nakládání s odpady a pro zajištění praktického uplatňování těchto priorit.
- (7) V rámci závazku Unie provést přechod na oběhové hospodářství by měly být směrnice 2000/53/ES, 2006/66/ES a 2012/19/EU přezkoumány a v případě potřeby pozměněny s ohledem na jejich provádění, a zejména se zvážením proveditelnosti stanovení cílů pro konkrétní materiály obsažené v příslušných tocích odpadů. Při přezkumu směrnice 2000/53/ES by se měla věnovat pozornost i problematice vozidel s ukončenou životností, jež nejsou vykázána, a to i přepravě ojetých vozidel, u nichž je podezření, že se jedná o vozidla s ukončenou životností, a uplatňování pokynů kontaktních subjektů č. 9 k přepravě vozidel jakožto odpadu. Při přezkumu směrnice 2006/66/ES by se rovněž měl zohlednit technický vývoj nových typů baterií, u nichž se nepoužívají nebezpečné látky.
- (8) Za účelem změny a doplnění směrnice 2000/53/ES a změny směrnice 2012/19/EU by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 5, čl. 6 odst. 6 a čl. 8 odst. 2 směrnice 2000/53/ES ve znění této směrnice a článek 19 směrnice 2012/19/EU ve znění této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽⁵⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (9) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2000/53/ES, pokud jde o čl. 7 odst. 2 a čl. 9 odst. 1d uvedené směrnice ve znění této směrnice, a k provedení směrnice 2012/19/EU, pokud jde o čl. 16 odst. 9 uvedené směrnice ve znění této směrnice, by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁶⁾.
- (10) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady v Unii, a tím i přispění k zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí a k uvažlivému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí. (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (11) Směrnice 2000/53/ES, 2006/66/ES a 2012/19/EU by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (12) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změna směrnice 2000/53/ES

Směrnice 2000/53/ES se mění takto:

1) V čl. 4 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a, kterými se pravidelně mění příloha II za účelem jejího přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku, aby:

- i) podle potřeby stanovila maximální hodnoty koncentrace, do jejichž výše bude tolerován výskyt látek uvedených v písmenu a) tohoto odstavce ve specifických materiálech a součástech vozidel,
- ii) vyňala určité materiály a součásti vozidel z působnosti písmene a) tohoto odstavce, je-li použití látek uvedených ve zmíněném písmeni nevyhnutelné;
- iii) vypustila materiály a součásti vozidel z přílohy II, je-li možné se použití látek uvedených v písmeni a) tohoto odstavce vyhnout;
- iv) určila podle bodů i) a ii) materiály a součásti vozidel, které lze před dalším zpracováním odstranit, a požadovala, aby tyto materiály a součásti byly označeny nebo jiným vhodným způsobem identifikovány.

Komise přijme pro každou látku, materiál nebo součást podle bodů i) až iv) samostatný akt v přenesené pravomoci.“

2) V článku 5 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby jejich příslušné orgány vzájemně uznávaly a přijímaly osvědčení o likvidaci vozidla udělená v jiných členských státech v souladu s odstavcem 3 tohoto článku.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních požadavků pro osvědčení o likvidaci vozidla.“

3) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření s cílem zajistit, aby všechna vozidla s ukončenou životností byla skladována (i dočasně) a zpracovávána v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a s obecnými požadavky stanovenými v článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (*) a v souladu s minimálními technickými požadavky stanovenými v příloze I této směrnice, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o ochraně zdraví a životního prostředí.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).“;

b) odstavec 6 se nahrazuje tímto:

„6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a, kterými se mění příloha I s cílem přizpůsobit ji vědeckému a technickému pokroku.“

(1) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

4) V čl. 7 odst. 2 se třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Komise může přijmout prováděcí akty týkající se podrobných pravidel nezbytných pro kontrolu plnění cílů podle prvního pododstavce tohoto odstavce členskými státy. Při jejich přípravě přihlédně Komise ke všem relevantním faktorům, zejména k dostupnosti údajů a k otázce vývozu a dovozu vozidel s ukončenou životností. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.“

5) V článku 8 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 9a za účelem doplnění této směrnice stanovením norem uvedených v odstavci 1 tohoto článku. Při jejich přípravě Komise přihlédně k práci probíhající v této oblasti v příslušných mezinárodních fórech. Komise k této práci případně přispěje.“

6) Článek 9 se mění takto:

a) odstavec 1 se zrušuje;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 7 odst. 2 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 1d tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 1d tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů, a první předložené údaje zahrnují údaje za toto sledované období.

1b. K údajům, jež členské státy předkládají podle odstavce 1a, je připojena zpráva o kontrole kvality.

1c. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s odstavcem 1a a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

1d. Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů v souladu s odstavcem 1a tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 11 odst. 2.“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 9a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 5, čl. 6 odst. 6 a čl. 8 odst. 2 je svěřena Komisi na dobu pět let ode dne 4. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 5, čl. 6 odst. 6 a čl. 8 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 4 odst. 2 písm. b), čl. 5 odst. 5, čl. 6 odst. 6 a čl. 8 odst. 2 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

8) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 10a

Přezkum

Do 31. prosince 2020 provede Komise přezkum této směrnice a za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

9) Článek 11 se nahrazuje tímto:

„Článek 11

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

Článek 2

Změna směrnice 2006/66/ES

Směrnice 2006/66/ES se mění takto:

1) V článku 10 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Členské státy sledují úroveň sběru každoročně v souladu se systémem stanoveným v příloze I této směrnice. Aniž je dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 (*), předkládají členské státy Komisi údaje elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Přitom uvedou, jak byly získány údaje nezbytné pro výpočet úrovně sběru.“

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2150/2002 ze dne 25. listopadu 2002 o statistice odpadů (Úř. věst. L 332, 9.12.2002, s. 1).“

2) V článku 12 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Členské státy předkládají údaje o úrovni recyklace dosažené v každém dotčeném kalendářním roce a o tom, zda bylo dosaženo účinnosti recyklace uvedené v příloze III části B. Údaje předkládají Komisi elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny.“

3) Článek 22 se zrušuje.

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 22a

Pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady

S cílem přispět k dosažení cílů stanovených v této směrnici mohou členské státy využít hospodářských nástrojů a dalších opatření, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa směrnice 2008/98/ES, nebo jiných vhodných nástrojů a opatření k vytváření pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady.“

5) Článek 23 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Do 31. prosince 2018 vypracuje Komise zprávu o provádění této směrnice a jejím dopadu na životní prostředí a na fungování vnitřního trhu.“;

b) v odstavci 2 se návětí nahrazuje tímto:

„2. Ve své zprávě Komise uvede vyhodnocení těchto hledisek této směrnice.“.

Článek 3

Změna směrnice 2012/19/EU

Směrnice 2012/19/EU se mění takto:

1) Článek 16 se mění takto:

a) odstavec 5 se zrušuje;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění odstavce 4 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 9.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 9, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů, a první předložené údaje zahrnují údaje za toto sledované období.

7. K údajům, jež členské státy předkládají podle odstavce 6, je připojena zpráva o kontrole kvality.

8. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s odstavcem 6 a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

9. Komise přijímá prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavce 6 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 16a

Pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady

S cílem přispět k dosažení cílů stanovených v této směrnici mohou členské státy využít hospodářských nástrojů a dalších opatření, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa směrnice 2008/98/ES, nebo jiných vhodných nástrojů a opatření k vytváření pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady.“

3) V článku 19 se první odstavec nahrazuje tímto:

„Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 20 této směrnice, pokud jde o změny nezbytné k přizpůsobení příloh IV, VII, VIII a IX této směrnice vědeckému a technickému pokroku. Pro každou přílohu, která má být změněna, přijme Komise samostatný akt v přenesené pravomoci. Při změně přílohy VII této směrnice se zohlední výjimky udělené podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU (*).

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/65/EU ze dne 8. června 2011 o omezení používání některých nebezpečných látek v elektrických a elektronických zařízeních (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 88).“

Článek 4

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do dne 5. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátního práva, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 5

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/850**ze dne 30. května 2018,****kterou se mění směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvážlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů, posílit zásady oběhového hospodářství, zvýšit energetickou účinnost a snížit závislost Unie na dovážených zdrojích.
- (2) Cíle uvedené ve směrnici Rady 1999/31/ES ⁽⁴⁾, která stanoví omezení skládkování odpadů, by měly být posíleny, aby lépe zohledňovaly ambice Unie spojené s přechodem na oběhové hospodářství a aby bylo dosaženo pokroku v provádění sdělení Komise ze dne 4. listopadu 2008 nazvaného „Iniciativa v oblasti surovin: uspokojení kritických potřeb pro růst a zaměstnanost v Evropě“ postupným snížením skládkování odpadu určeného pro uložení na skládky nikoliv nebezpečných odpadů na minimum. Komise a členské státy by měly zajistit, aby toto snížení bylo v souladu s integrovanou politikou, jež zajistí řádné uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, usnadní přechod k prevenci, včetně opětovného použití, přípravě k opětovnému použití a recyklaci, a zabráni tomu, aby se skládkování nahradilo spalováním.
- (3) V zájmu zajištění větší soudržnosti práva Unie v oblasti nakládání s odpady by měly být definice obsažené ve směrnici 1999/31/ES v příslušných případech sladěny s definicemi uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁵⁾.
- (4) Stávající definici „odloučeného sídliště“ je s ohledem na nejvzdálenější regiony třeba upravit tak, aby zohledňovala specifika těchto sídlišť, která se z hlediska životního prostředí podstatně liší od ostatních regionů.
- (5) Oblast působnosti směrnice 1999/31/ES by měla sladěna s oblastí působnosti směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ⁽⁶⁾ a měla by se i nadále vztahovat na ukládání odpadu z těžebního průmyslu, na něž se nevztahuje směrnice 2006/21/ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/21/ES ze dne 15. března 2006 o nakládání s odpady z těžebního průmyslu a o změně směrnice 2004/35/ES (Úř. věst. L 102, 11.4.2006, s. 15).

- (6) Z dalšího omezení skládkování odpadů, počínaje toky odpadů podléhajících tříděnému sběru, jako jsou plasty, kovy, sklo, papír a biologický odpad, by vyplývaly jednoznačné přínosy pro životní prostředí i přínosy hospodářské a sociální. Při provádění těchto omezení skládkování odpadů by se měla brát v úvahu technická, environmentální nebo ekonomická proveditelnost recyklace nebo jiného využití zbytkových odpadů pocházejících z tříděného sběru.
- (7) Velkou část komunálního odpadu představuje biologicky rozložitelný komunální odpad. Skládkování nezpracovaného biologicky rozložitelného odpadu má závažné negativní účinky na životní prostředí z hlediska emisí skleníkových plynů a znečištění povrchových vod, podzemních vod, půdy a ovzduší. Ačkoliv směrnice 1999/31/ES již stanoví cíle týkající se snížení množství biologicky rozložitelného odpadu na skládkách, je vhodné zavést další omezení pro ukládání biologicky rozložitelných odpadů na skládky tím, že se zakáže skládkování biologicky rozložitelných odpadů, které se sbírají odděleně za účelem recyklace v souladu se směrnicí 2008/98/ES.
- (8) Za účelem zajištění řádného uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady by měla být přijata vhodná opatření, aby se od roku 2030 uplatňovala omezení skládkování na veškerý odpad, který je vhodný k recyklaci nebo materiálovému či energetickému využití. Tato omezení by se neměla uplatnit v případech, kdy lze prokázat, že odpad není vhodný k recyklaci ani k jinému využití a že skládkování by vedlo k dosažení nejlepšího celkového výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou ve směrnici 2008/98/ES.
- (9) Mnoho členských států dosud zcela nevyvinulo potřebnou infrastrukturu pro nakládání s odpady. Stanovení cílů týkajících se snížení skládkování odpadů bude v řadě členských států vyžadovat podstatné změny v nakládání s odpady a usnadní další pokrok a investice v oblasti tříděného sběru, třídění a recyklace odpadů a zamezí uzavření potenciálně recyklovatelných materiálů na nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady.
- (10) Postupné snižování skládkování odpadů je nezbytné k tomu, aby se zamezilo škodlivým dopadům na lidské zdraví a na životní prostředí a aby se zajistilo, že ekonomicky hodnotné odpadní materiály jsou postupně a účinně využívány díky náležitému nakládání s odpady v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou ve směrnici 2008/98/ES. Toto snížení by mělo zamezit rozvoji nadbytečných kapacit zařízení pro zpracování zbytkových odpadů například cestou energetického využití nebo málo účinné mechanicko-biologické úpravy nezpracovaného komunálního odpadu, jež by mohly ohrožovat dosažení dlouhodobých cílů Unie týkajících se přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu stanovených ve směrnici 2008/98/ES. Stejně tak by členské státy s cílem zabránit škodlivým dopadům na lidské zdraví a životní prostředí měly přijmout veškerá nezbytná opatření k zajištění toho, aby byl na skládky ukládán pouze odpad po předchozí úpravě, avšak splnění této povinnosti by nemělo vést k vytváření nadměrných kapacit pro zpracování zbytkového komunálního odpadu. Aby se dále zajistila konzistentnost mezi cíli stanovenými ve směrnici 2008/98/ES a cílem týkajícím se snížení skládkování stanoveným ve směrnici 1999/31/ES ve znění této směrnice a aby se zajistilo koordinované plánování infrastruktur a investic potřebných pro splnění těchto cílů, mělo by být členským státům, které podle údajů vykázaných ve společném dotazníku OECD a Eurostatu uložily v roce 2013 na skládky více než 60 % svého komunálního odpadu, umožněno rozhodnout o prodloužení lhůty k tomu, aby splnily cíle v oblasti skládkování stanovené pro rok 2035.
- (11) Aby byla zajištěna spolehlivost údajů, je důležité stanovit přesnější pravidla pro vykazování skládkovaného komunálního odpadu členskými státy. Vykazování by mělo vycházet z množství komunálního odpadu uloženého na skládku, který byl po úpravě připraven k následnému skládkování, například po stabilizaci biologicky rozložitelného komunálního odpadu, a z množství odpadu vstupujícího do procesu odstranění spalováním. Pokud jde o komunální odpad vstupující do zpracování před recyklací a využitím odpadu, jako je třídění a mechanické úpravy, měl by být do výpočtu cíle pro skládkování zahrnut i odpad vzniklý z těchto operací, který je následně uložen na skládku.
- (12) Při plnění povinnosti zajistit úpravu odpadu před jeho uložením na skládku, stanovené směrnicí 1999/31/ES, by členské státy měly použít co nejvhodnější způsob úpravy, včetně stabilizace organické složky odpadu, s cílem co nejvíce snížit nepříznivé dopady skládkování tohoto odpadu na životní prostředí a lidské zdraví. Při posuzování vhodnosti úprav by členské státy měly vzít v úvahu opatření, která již byla za účelem snížení těchto nepříznivých dopadů přijata, zejména třídění biologických odpadů a tříděný sběr papíru a lepenky.
- (13) Za účelem zajištění lepšího, včasějšího a jednotnějšího provedení této směrnice a předjímání jakýchkoli problémů při provádění by měl být zaveden systém zpráv včasného varování k odhalování nedostatků a přijímání opatření před uplynutím termínů pro splnění cílů.

- (14) S cílem napomoci dosažení cílů směrnice 1999/31/ES a urychlit přechod k oběhovému hospodářství by Komise měla podporovat koordinaci a výměnu informací a osvědčených postupů mezi členskými státy a jednotlivými hospodářskými odvětvími.
- (15) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vypracovávají každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění správného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členskými státy ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně z údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.
- (16) Údaje poskytnuté členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování práva Unie v oblasti nakládání s odpady ze strany členských států. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost údajů by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých požadavků na předávání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik předkládání zpráv a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů. Pro účinné provádění, řádné plánování infrastruktury pro nakládání s odpady a zajištění srovnatelnosti údajů mezi členskými státy je nanejvýš důležité předávání spolehlivých údajů týkajících se nakládání s odpady. Při předkládání zpráv o dosažení cílů stanovených ve směrnici 1999/31/ES ve znění této směrnice by proto měly členské státy používat nejnovější pravidla vypracovaná Komisí a metodiky vyvinuté vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za provádění této směrnice.
- (17) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 1999/31/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o čl. 5a odst. 4, čl. 15 odst. 5 a články 15b a 15c uvedené směrnice ve znění této směrnice. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾.
- (18) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady v Unii a tím i přispění k zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí a k uvažlivému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (19) Směrnice 1999/31/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (20) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 1999/31/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. S cílem podpořit přechod Unie k oběhovému hospodářství a splnit požadavky směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (*), zejména jejích článků 4 a 12, si tato směrnice klade za cíl zajistit postupné snižování skládkování odpadu, zejména odpadu vhodného k recyklaci nebo jinému využití, a stanovit pomocí přísných provozních a technických požadavků na odpady a skládky opatření, postupy a návody pro prevenci nebo maximální

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

omezení negativních účinků skládkování odpadu na životní prostředí, zejména znečištění povrchových vod, podzemních vod, půdy a ovzduší, a na globální prostředí včetně skleníkového efektu, jakož i veškerých souvisejících rizik pro lidské zdraví, a to v průběhu celého životního cyklu skládky.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).“

2) Článek 2 se mění takto:

a) písmeno a) se nahrazuje tímto:

„a) použijí definice „odpadu“, „nebezpečného odpadu“, „nikoliv nebezpečného odpadu“, „komunálního odpadu“, „původce odpadu“, „držitele odpadu“, „nakládání s odpady“, „tříděného sběru“, „využití“, „přípravy k opětovnému použití“, „recyklace“ a „odstranění“ uvedené v článku 3 směrnice 2008/98/ES“;

b) písmena b), c), d) a n) se zrušují;

c) v písmenu r) se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Členské státy se mohou rozhodnout, že v nejvzdálenějších regionech ve smyslu článku 349 Smlouvy použijí tuto definici:

„odloučeným sídlištěm“ se rozumí sídliště:

— jež má maximálně 2 000 obyvatel na sídliště a maximálně pět obyvatel na kilometr čtvereční, nebo jež má více než 2 000, avšak méně než 5 000 obyvatel na sídliště a maximálně pět obyvatel na kilometr čtvereční a jeho produkce odpadu nepřekračuje 3 000 tun za rok, a

— jehož vzdálenost k nejbližší městské aglomeraci s minimálně 250 obyvateli na kilometr čtvereční není menší než 100 km, přičemž k této aglomeraci není přístup po silnici.“

3) Článek 3 se mění takto:

a) v odstavci 2 se zrušuje poslední odrážka;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Nakládání s odpady z pozemního těžebního průmyslu, tedy s odpady vznikajícími při vyhledávání, těžbě včetně fáze přípravy k dobývání, úpravě a skladování nerostných surovin a při provozu lomů, je z oblasti působnosti této směrnice vyloučeno, pokud spadá do oblasti působnosti jiných legislativních aktů Unie.“

4) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 2 se zrušuje tento pododstavec:

„Dva roky přede dnem uvedeným v písmenu c) posoudí znovu Rada výše uvedený cíl na základě zprávy Komise obsahující praktické zkušenosti, které členské státy získaly při sledování cílů stanovených v písmenech a) a b), doplněné případně návrhem na potvrzení nebo změnu tohoto cíle za účelem zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí.“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) odpad, který byl sbírán odděleně pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článku 22 směrnice 2008/98/ES, s výjimkou odpadu vzniklého z následného zpracování odděleně sebraného odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 uvedené směrnice.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„3a. Členské státy usilují o zajištění toho, aby od roku 2030 nebyl přijímán na skládku žádný odpad vhodný k recyklaci nebo jinému využití, zejména komunální odpad, s výjimkou odpadu, u něhož skládkování vede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4 směrnice 2008/98/ES.

Členské státy zahrnou informace o opatřeních přijatých podle tohoto odstavce do plánů nakládání s odpady uvedených v článku 28 směrnice 2008/98/ES nebo do jiných strategických dokumentů, které se vztahují na celé území dotyčného členského státu.“;

d) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„5. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby se množství skládkovaného komunálního odpadu snížilo do roku 2035 na 10 % (hmotnostních) nebo méně z celkového množství vzniklého komunálního odpadu.

6. Členský stát může odložit termín pro dosažení cílů uvedených v odstavci 5 až o pět let, pokud:

a) uložil na skládku více než 60 % svého komunálního odpadu vzniklého v roce 2013, jak vyplývá ze společného dotazníku OECD a Eurostatu, a

b) nejpozději 24 měsíců před termínem stanoveným v odstavci 5 tohoto článku oznámí Komisi svůj záměr daný termín odložit a předloží plán provádění v souladu s přílohou IV této směrnice. Členský stát může tento plán spojit s plánem provádění předkládaným podle čl. 11 odst. 3 písm. b) směrnice 2008/98/ES.

7. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění podle odst. 6 písm. b) může Komise členský stát požádat, aby tento plán upravil, pokud má za to, že není v souladu s požadavky stanovenými v příloze IV. Dotčený členský stát předloží upravený plán do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

8. Odloží-li členský stát termín v souladu s odstavcem 6, přijme nezbytná opatření, aby do roku 2035 snížil množství komunálního odpadu ukládaného na skládku na 25 % (hmotnostních) nebo méně z celkového množství vyprodukovaného komunálního odpadu.

9. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá cíl stanovený v odstavci 5 s cílem jej zachovat nebo případně snížit, zvážit kvantitativní cíl pro skládkování na obyvatele a zavést omezení týkající se skládkování i jiných nikoliv nebezpečných odpadů než komunálního odpadu. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

5) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 5a

Pravidla pro výpočet dosažení cílů

1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 5 odst. 5 a 6:

a) se vypočte hmotnost komunálního odpadu určeného k uložení na skládku, který byl vyprodukován v daném kalendářním roce;

b) hmotnost odpadu vzniklého při úpravě odpadu před recyklací nebo jiným využitím komunálního odpadu, jako je třídění nebo mechanicko- biologická úprava, který je následně uložen na skládku, se zahrne do hmotnosti komunálního odpadu, který je vykázan jako uložený na skládku;

c) hmotnost komunálního odpadu, který vstupuje do procesu odstranění spalováním, a hmotnost odpadu vzniklého při stabilizaci biologicky rozložitelné složky komunálního odpadu, který má být následně uložen na skládku, se vykazuje jako uložený na skládku;

d) hmotnost odpadu vzniklého při recyklaci nebo jiném využití komunálního odpadu, který je následně uložen na skládku, se nezahrnuje do hmotnosti komunálního odpadu, který je vykázan jako uložený na skládku.

2. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu ukládaného na skládku, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Pro tyto účely mohou využít systém vytvořený v souladu s čl. 11a odst. 3 směrnice 2008/98/ES.

3. Pokud je komunální odpad odeslán do jiného členského státu nebo vyvezen z Unie pro účely skládkování v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 (*), započítává se do množství odpadu uloženého na skládku v souladu s odstavcem 1 členským státem, v němž byl tento odpad sebrán.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a vykazování údajů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 5b

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v čl. 5 odst. 5 a 6, a to nejpozději tři roky před každým z termínů stanovených v uvedených ustanoveních.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných termínech nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
- c) příklady osvědčených postupů, které se používají v celé Unii a které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování stanovených cílů.

Článek 5c

Výměna informací a osvědčených postupů

Komise pořádá pravidelnou výměnu informací a osvědčených postupů mezi členskými státy a případně s regionálními a místními orgány o praktickém uplatňování požadavků této směrnice.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).“

6) V čl. 6 písm. a) se doplňuje nová věta, která zní:

„Členské státy zajistí, aby opatření přijatá podle tohoto písmene neohrozila dosažení cílů směrnice 2008/98/ES, zejména cílů týkajících hierarchie způsobů nakládání s odpady a zvýšení celkové úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace podle článku 11 uvedené směrnice.“

7) V čl. 11 odst. 2 se zrušuje druhý pododstavec.

8) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

Předkládání údajů

1. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 5 odst. 2, 5 a 6 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 5 tohoto článku.

První sledované období týkající se provádění čl. 5 odst. 5 a 6 začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 5 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů, a první předložené údaje zahrnují údaje za toto sledované období.

2. Členské státy předkládají údaje týkající se provádění čl. 5 odst. 2 do 1. ledna 2025.

3. K údajům, jež členské státy předkládají podle tohoto článku, je připojena zpráva o kontrole kvality.

4. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

5. Do 31. března 2019 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavce 1 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.“

9) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 15a

Nástroje na podporu přechodu k více oběhovému hospodářství

S cílem přispět k dosažení cílů stanovených v této směrnici uplatní členské státy ekonomické nástroje a další opatření s cílem poskytovat pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. Tyto nástroje a opatření mohou zahrnovat ty, které jsou uvedeny v příloze IVa směrnice 2008/98/ES, nebo jiné vhodné nástroje a opatření.

Článek 15b

Stanovení koeficientu propustnosti skládek

Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví metody, které se použijí pro stanovení koeficientu propustnosti skládek, a to jak přímo na místě skládky, tak i pro celou rozlohu dané lokality. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2.

Článek 15c

Norma Unie pro odběr vzorků odpadů

Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví normu pro odběr vzorků odpadů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 17 odst. 2. Do přijetí těchto prováděcích aktů mohou členské státy uplatňovat vnitrostátní normy a postupy.“

10) Článek 16 se nahrazuje tímto:

„Článek 16

Přezkum příloh

Komise provádí pravidelný přezkum příloh a v případě potřeby předloží příslušné legislativní návrhy.“

11) Článek 17 se nahrazuje tímto:

„Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhovaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

- 12) V příloze I se zrušuje bod 3.5.
- 13) V příloze II se zrušuje bod 5.
- 14) V příloze III bodě 2 se zrušuje první pododstavec.
- 15) Doplnuje se příloha IV v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

Doplňuje se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IV

PLÁN PROVÁDĚNÍ PŘEDKLÁDANÝ PODLE ČL. 5 Odst. 6

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 5 odst. 6 obsahuje:

- 1) hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího nakládání s komunálním odpadem a jednotlivých toků, z nichž se skládá;
 - 2) hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadu, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29 směrnice 2008/98/ES;
 - 3) důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 5 odst. 5 ve stanoveném termínu, a posouzení doby odkladu, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
 - 4) opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 5 odst. 8 této směrnice, která platí pro dotčený členský stát během doby odkladu, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření pro poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle čl. 4 odst. 1 a přílohy IVa směrnice 2008/98/ES;
 - 5) harmonogram provádění opatření podle bodu 4, určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě odkladu;
 - 6) informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
 - 7) opatření k případnému zlepšení kvality údajů, s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.“
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/851**ze dne 30. května 2018,****kterou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit a přeměnit na udržitelné nakládání s materiály, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvážlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů, posílit zásady oběhového hospodářství, rozšířit využívání energie z obnovitelných zdrojů, zvýšit energetickou účinnost, snížit závislost Unie na dovážených zdrojích, zajistit nové hospodářské příležitosti a přispět k dlouhodobé konkurenceschopnosti. Aby se hospodářství stalo skutečně oběhovým, je nezbytné přijmout dodatečná opatření v oblasti udržitelné výroby a spotřeby, která se zaměří na celý životní cyklus výrobků, a to způsobem, který zachová zdroje a uzavře cyklus. Účinnější využívání zdrojů by také přineslo podstatné čisté úspory podnikům, veřejným orgánům a spotřebitelům v Unii a současně snížilo celkové roční emise skleníkových plynů.
- (2) Zvýšení účinnosti využívání zdrojů a zajištění toho, že odpad je hodnocen jako zdroj, mohou přispět ke snížení závislosti Unie na dovozu surovin a usnadnit přechod na udržitelnější model nakládání s materiály a oběhové hospodářství. Tento přechod by měl přispět k cílům inteligentního a udržitelného rozvoje podporujícího začlenění stanoveným ve strategii Evropa 2020, vytvořit významné příležitosti pro místní hospodářství a subjekty a zároveň napomoci zvýšení součinnosti mezi oběhovým hospodářstvím a energetikou, politikou v oblasti klimatu, zemědělství, průmyslu a výzkumu a zajistit přínosy pro životní prostředí, pokud jde o úspory skleníkových plynů, a pro hospodářství.
- (3) Cíle stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁴⁾, pokud jde o přípravu k opětovnému použití a recyklaci odpadů, je třeba zvýšit, aby lépe odrážely ambice Unie spojené s přechodem na oběhové hospodářství.
- (4) Měla by být zajištěna soudržnost směrnice 2008/98/ES a souvisejících legislativních aktů Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Mnoho členských států dosud zcela nevyvinulo nezbytnou infrastrukturu pro nakládání s odpady. Je proto nutné jasně stanovit dlouhodobé cíle politiky, aby se poskytlo vodítko pro opatření a investice, zejména aby se zamezilo vytváření nadměrných strukturálních kapacit pro zpracování zbytkového odpadu a zamezilo se uzavření recyklovatelných materiálů na nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady.
- (6) Komunální odpad představuje přibližně 7 až 10 % celkového odpadu vzniklého v Unii. Nakládání s tímto tokem odpadu však patří k nejsložitějším a způsob nakládání s ním zpravidla poskytuje dobrou představu o kvalitě celkového systému nakládání s odpady v dané zemi. Problémy spojené s nakládáním s komunálním odpadem vyplývají z velmi složitého a proměnlivého složení tohoto odpadu a skutečnosti, že tento odpad vzniká v bezprostřední blízkosti občanů, je vysoce viditelný pro veřejnost a také z jeho dopadu na životní prostředí a lidské zdraví. Nakládání s komunálním odpadem proto vyžaduje velmi složitý systém, včetně účinného systému sběru, účinného systému třídění a řádného sledování toků odpadů, aktivní zapojení občanů a podniků, přizpůsobení infrastruktury zvláštnímu složení tohoto odpadu a propracovaný systém financování. Země, které vyvinuly účinné systémy nakládání s komunálním odpadem, dosahují obvykle lepších výsledků při celkovém nakládání s odpady, včetně dosahování cílů v oblasti recyklace.
- (7) Zkušenost ukazuje, že bez ohledu na rozdělení odpovědnosti za nakládání s odpady mezi veřejné a soukromé subjekty mohou systémy nakládání s odpady napomoci k realizaci oběhového hospodářství a že rozhodnutí o rozdělení odpovědnosti zpravidla závisí na zeměpisných a strukturálních podmínkách. Pravidla stanovená v této směrnici umožňují systémy nakládání s odpady, kde nesou obecnou odpovědnost za sběr komunálního odpadu obce, systémy, kde jsou tyto služby zadány soukromým hospodářským subjektům, nebo jakýkoli jiný typ rozdělení odpovědnosti mezi veřejné a soukromé subjekty. Volba jakýchkoli takových systémů a rozhodnutí, zda je změnit či nikoliv, zůstává v pravomoci členských států.
- (8) Látky rostlinného původu ze zemědělství a potravinářského průmyslu a potraviny jiného než živočišného původu, které již nejsou určeny pro lidskou spotřebu a mají být použity jako krmivo pro zvířata, by v zájmu zamezení zdvojování pravidel neměly spadat do oblasti působnosti směrnice 2008/98/ES, pokud jsou plně v souladu s právními předpisy Unie v oblasti krmiv. Směrnice 2008/98/ES by se proto na tyto produkty a látky, jsou-li použity jako krmivo, vztahovat neměla a oblast působnosti této směrnice je třeba odpovídajícím způsobem vyjasnit. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie použitelné v oblasti výživy zvířat, jsou vedlejší produkty živočišného původu, které mají být použity jako krmivo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009⁽¹⁾, již vyloučeny z oblasti působnosti směrnice 2008/98/ES v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Unie.
- (9) Do směrnice 2008/98/ES by měly být zahrnuty definice nikoliv nebezpečného odpadu, komunálního odpadu, stavebního a demoličního odpadu, potravinového odpadu, materiálového využití, zasypávání a systému rozšířené odpovědnosti výrobce, aby se vyjasnil obsah těchto pojmů.
- (10) Aby se zajistilo, že cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace vycházejí ze spolehlivých a srovnatelných údajů, a umožnilo se účinnější sledování pokroku při dosahování těchto cílů, měla by být definice komunálního odpadu ve směrnici 2008/98/ES v souladu s definicí používanou pro statistické účely Eurostatem a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), na základě které členské státy již po několik let předkládají příslušné údaje. Komunální odpad je definován jako odpad z domácností a z jiných zdrojů, jako je maloobchod, správa, školství, zdravotnictví, ubytovací a stravovací služby a další služby a činnosti, který je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností. Komunální odpad by proto měl zahrnovat mimo jiné odpad z údržby parků a zahrad, jako je listí, tráva a ořezy ze stromů, a odpad z úklidu tržnic a z úklidu ulic, jako je obsah odpadkových košů a smetky s výjimkou materiálů, jako je písek, kamení, bláto nebo prach. Členské státy mají zajistit, aby do komunálního odpadu nebyl zahrnut odpad z velkoobchodu a průmyslu, který není podobný odpadu z domácností. Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, stavební a demoliční odpad, odpad ze septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod ani vozidla na konci životnosti. Komunální odpad je třeba chápat jako odpad odpovídající těm druhům odpadu, které jsou zahrnuty v kapitole 15 01 a v kapitole 20 s výjimkou kódů 20 02 02, 20 03 04 a 20 03 06 seznamu odpadů stanoveného

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

rozhodnutím Komise 2014/955/EU ⁽¹⁾ ve znění platném ke dni 4. července 2018. Odpad, který spadá do jiných kapitol tohoto seznamu, se nepovažuje za komunální odpad kromě případů, kdy komunální odpad prochází úpravou a jsou mu přiděleny kódy uvedené v kapitole 19 tohoto seznamu. Členské státy mohou využít příslušné kategorie uvedeného seznamu pro statistické účely. Definice komunálního odpadu v této směrnici se zavádí za účelem určení rozsahu uplatňování cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace a pravidel pro jejich výpočet. Je neutrální z hlediska toho, zda provozovatel, jenž s odpady nakládá, je veřejným nebo soukromým subjektem, a zahrnuje tudíž odpad z domácností a z jiných zdrojů, s kterým je nakládáno obcemi nebo z jejich pověření nebo přímo soukromými hospodářskými subjekty.

- (11) Zatímco definice stavebního a demoličního odpadu odkazuje na odpad pocházející ze stavebních a demoličních činností obecně, zahrnuje také odpad pocházející z menších, svépomocí prováděných stavebních a demoličních činností v rámci soukromých domácností. Stavební a demoliční odpad by měl být chápán jako odpovídající druhům odpadů zahrnutým v kapitole 17 seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím 2014/955/EU ve znění platném ke dni 4. července 2018.
- (12) Měla by být zavedena definice materiálového využití s cílem pokrýt jiné formy využití než energetické využití a přepracování odpadu do materiálů používaných jako paliva nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zaspávání a jiné způsoby materiálového využití, jako je přepracování odpadu do druhotných surovin pro technické účely při výstavbě silnic nebo jiné infrastruktury. V závislosti na konkrétních okolnostech může takové přepracování naplňovat definici recyklace, pokud je využití materiálů založeno na řádné kontrole kvality a vyhovuje všem příslušným standardům, normám, specifikacím a požadavkům na ochranu životního prostředí a zdraví u konkrétního použití.
- (13) Měla by být zavedena definice zaspávání s cílem vyjasnit, že se jím rozumí jakýkoli způsob využití vhodného nikoliv nebezpečného odpadu pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad používaný k zaspávání by měl být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení těchto účelů.
- (14) Měla by být zavedena definice systému rozšířené odpovědnosti výrobce s cílem vyjasnit, že se jím rozumí soubor opatření přijatých členskými státy, která vyžadují, aby výrobci nesli finanční nebo finanční a organizační odpovědnost za nakládání s výrobkem v rámci jeho životního cyklu a i poté, co se stal odpadem, včetně postupů tříděného sběru, třídění a zpracování. Tato povinnost může také zahrnovat organizační odpovědnost a odpovědnost přispívat k předcházení vzniku odpadů a k opětovné použitelnosti a recyklaci výrobků. Výrobci mohou vykonávat povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce individuálně nebo kolektivně.
- (15) S cílem přispět k dosažení cílů stanovených ve směrnici 2008/98/ES by členské státy měly využívat ekonomické nástroje a další opatření s cílem vytvářet pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa, které mimo jiné zahrnují poplatky za ukládání na skládkách a za spalování, režimy plateb podle množství odpadu, systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, usnadnění darování potravin a pobídky pro místní orgány, nebo jiných vhodných nástrojů a opatření.
- (16) Za účelem prosazování udržitelného využívání zdrojů a průmyslové symbiózy by členské státy měly přijmout vhodná opatření s cílem usnadnit uznání látky nebo předmětu získaného z výrobního postupu, jehož prvotním cílem není výroba uvedené látky nebo předmětu, za vedlejší produkt za předpokladu, že jsou dodrženy harmonizované podmínky stanovené na úrovni Unie. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem stanovení podrobných kritérií pro uplatňování statusu vedlejšího produktu, přičemž by měla upřednostňovat opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.
- (17) Aby se hospodářským subjektům na trzích s druhotnými surovinami poskytla větší jistota ohledně toho, zda látky nebo předměty jsou, anebo nejsou odpadem, a podpořily se rovné podmínky, je důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který prošel postupem využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li všechny podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice. Tato opatření mohou zahrnovat přijetí právních předpisů provádějících tyto podmínky s podporou postupů pro jejich provádění, jako je zavedení kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, pro konkrétní materiály a způsoby použití, pokyny, rozhodnutí v jednotlivých případech a další postupy za účelem ad hoc uplatňování harmonizovaných podmínek zavedených na úrovni Unie. Tato opatření by měla zahrnovat ustanovení týkající se vymáhání s cílem ověřit, že odpad, který přestal být odpadem v důsledku postupu využití, je v souladu s právem Unie v oblasti nakládání s odpady, chemickými látkami a výrobky, přičemž se zvláště upřednostňují toky odpadů, které představují vyšší riziko pro lidské zdraví a životní prostředí vzhledem k povaze a objemu těchto toků odpadů, odpady,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/955/EU ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, 30.12.2014, s. 44).

na něž se vztahují inovační způsoby využití, nebo odpady, které se využívají za účelem následného dalšího použití v jiných členských státech. Opatření mohou také zahrnovat stanovení požadavků na provozovatele využívající odpad nebo držitele využívaných odpadních materiálů s cílem prokázat soulad s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice. Aby se předcházelo nedovolené přepravě odpadu a zvýšilo se povědomí mezi členskými státy a hospodářskými subjekty, měly by být přístupy členských států ohledně stavu, kdy odpad přestává být odpadem, více transparentní, zejména s ohledem na jejich individuální rozhodnutí a na výsledek ověřování příslušnými orgány i na konkrétní zájmy členských států a příslušných orgánů ohledně určitých toků odpadu. Konečné určení toho, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 5 nebo v článku 6 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice, zůstávají ve výlučné pravomoci členského státu na základě všech příslušných informací, které poskytl držitel materiálu nebo odpadu.

- (18) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci s cílem zavést podrobná kritéria pro uplatňování stavu, kdy odpad přestává být odpadem. V této souvislosti by měla být zvažena specifická kritéria stanovující, kdy odpad přestává být odpadem, alespoň pro kameniva, papír, pneumatiky a textilie.
- (19) Uplatňováním pravidel pro vedlejší produkty a stav, kdy odpad přestává být odpadem, by neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie, zejména článek 28 a čl. 50 odst. 4a a 4b nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽¹⁾ o přepravě odpadů, právní předpisy o chemických látkách a právní předpisy o uvádění některých výrobků na trh. Stav, kdy odpad přestává být odpadem, lze dosáhnout pouze tehdy, pokud jsou látky nebo předměty v souladu s příslušnými požadavky použitelnými pro výrobky. Pravidla pro stav, kdy odpad přestává být odpadem, mohou být stanovena právními předpisy týkajícími se jednotlivých výrobků.
- (20) Členské státy by měly přijmout odpovídající opatření s cílem podpořit vývoj, výrobu, používání a uvádění na trh takových výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro opakované použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, jsou snadno opravitelné a jsou, poté co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, aniž by se narušil volný pohyb zboží na vnitřním trhu. Tato opatření by měla zohlednit dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchie způsobů nakládání s odpady, a případně potenciál pro opakovanou recyklaci.
- (21) Nezbytnou součástí účinného nakládání s odpady jsou systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Avšak jejich efektivnost a výkonnost se mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Je proto nezbytné stanovit pro takovéto systémy rozšířené odpovědnosti výrobce minimální požadavky na fungování a vyjasnit, že se tyto požadavky uplatňují také na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené v souladu s jinými legislativními akty Unie, zejména se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽²⁾, 2006/66/ES ⁽³⁾ a 2012/19/EU ⁽⁴⁾, dodatečně k požadavkům již stanoveným v uvedených aktech, není-li výslovně uvedeno jinak. Je nutné rozlišovat mezi těmito obecnými minimálními požadavky, které se použijí pro všechny systémy, a požadavky, které se použijí pouze na organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců. Pokud členské státy nerozhodnou jinak, obecné minimální požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce se nepoužijí na systémy, které neodpovídají definici systému rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (22) Obecné minimální požadavky by měly snížit náklady a podpořit výkonnost a měly by zajistit rovné podmínky, a to i pro malé a střední podniky a podniky působící v oblasti elektronického obchodu, a zamezit překážkám bránícím hladkému fungování vnitřního trhu. Měly by také napomoci zahrnutí nákladů souvisejících s ukončením životnosti výrobku do cen výrobků a motivovat výrobce při navrhování svých výrobků, aby brali v potaz jejich recyklovatelnost, opětovnou použitelnost, opravitelnost a přítomnost nebezpečných látek. Tyto požadavky by měly celkově zlepšit řízení a transparentnost systémů rozšířené odpovědnosti výrobce a snížit možnost střetu zájmů mezi

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

organizacemi vykonávajícími povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců a zpracovatelů odpadů, s nimiž mají tyto organizace smluvní vztahy. Tyto požadavky by se měly uplatnit na nové i stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Je však nezbytné přechodné období, aby stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce mohly přizpůsobit své struktury a postupy novým požadavkům.

- (23) Veřejné orgány hrají významnou úlohu při organizaci sběru a zpracování komunálního odpadu a v související komunikaci s občany. Ustanovení týkající se finanční odpovědnosti výrobců zavedená jako součást obecných minimálních požadavků na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce by se měla uplatňovat, aniž by byly dotčeny pravomoci veřejných orgánů, pokud jde o sběr a zpracování komunálního odpadu.
- (24) V případech, kdy veřejné orgány odpovídají za zajištění provozních aspektů nakládání s odpady z výrobků podléhajících systémům rozšířené odpovědnosti výrobců, by se měly tyto služby poskytovat nákladově efektivním způsobem a finanční odpovědnost výrobců by neměla překročit náklady nezbytné na poskytování těchto služeb. Takové náklady by měly být zavedeny transparentním způsobem mezi dotčenými subjekty včetně výrobců, jejich organizací a veřejných orgánů.
- (25) Aby se zajistilo řádné nakládání s odpady v případě, kdy výrobci nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců odpovídají za nakládání s odpady z výrobků, které uvádějí na trh, měly by zajistit kontinuitu služeb nakládání s odpady během celého roku i tehdy, kdy jsou splněny cíle, které se na ně uplatňují. Neměly by také tyto služby omezovat z hlediska územního, výrobkového a materiálového pokrytí na oblasti, kde je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější.
- (26) Výrobci by měli hradit náklady nezbytné ke splnění cílů nakládání s odpady a dalších cílů, včetně předcházení vzniku odpadů, stanovených pro příslušný systém rozšířené odpovědnosti výrobce. Za přísných podmínek mohou být tyto náklady sdíleny s původními původci odpadů nebo distributory, pokud je to odůvodněno potřebou zajistit řádné nakládání s odpady a ekonomickou životaschopnost systému rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (27) Komise by měla přijmout pokyny týkající se úprav finančních příspěvků výrobců do systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, aby členským státům poskytla pomoc při provádění této směrnice za účelem usnadnění fungování vnitřního trhu. V zájmu zajištění soudržnosti vnitřního trhu by Komise měla mít možnost přijmout za tímto účelem harmonizovaná kritéria prostřednictvím prováděcích aktů.
- (28) Pověření zástupci ustavení s cílem vykonávat povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce mohou podléhat požadavkům, které členskému státu, na jehož území jsou usazeni, umožňují sledovat a ověřovat dodržování těchto povinností. Tyto požadavky by však neměly přesáhnout rámec požadavků, které se uplatňují na výrobce a organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, usazené v uvedeném členském státě.
- (29) Nejúčinnějším způsobem, jak zvýšit účinné využívání zdrojů a snížit dopad odpadů na životní prostředí, je předcházení vzniku odpadů. Je proto důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření za účelem předcházení vzniku odpadů a sledování a posuzování pokroku při provádění těchto opatření. Jako součást takových opatření by členské státy měly usnadňovat inovační výrobní, obchodní a spotřební modely, které snižují přítomnost nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, podporují prodloužení životnosti výrobků a prosazují opětovné použití, včetně vytváření a podpory sítí pro opětovné použití a opravy, jako jsou sítě provozované podniky sociální ekonomiky, zálohových systémů a systémů zpětného odběru a včetně pobídek k repasování, úpravě a případně využívání použitých výrobků k novému účelu a také ke sdíleným platformám. Aby se zajistilo jednotné měření celkového pokroku při provádění opatření pro předcházení vzniku odpadů, měly by být stanoveny společné ukazatele a cíle.

- (30) Podporou udržitelnosti ve výrobě a spotřebě lze významnou měrou přispět k předcházení vzniku odpadů. Členské státy by měly podniknout kroky, které spotřebitele na tuto skutečnost upozorní, a vybízet je k aktivnější účasti s cílem dosáhnout účinnějšího využívání zdrojů. Jako součást opatření ke snížení vzniku odpadů by členské státy měly zahrnout průběžné komunikační a vzdělávací iniciativy s cílem zvyšovat povědomí o otázkách souvisejících s předcházením vzniku odpadu a znečišťování odpadky a mohou využít zálohové systémy a stanovit kvantitativní cíle a poskytnout případně odpovídající hospodářské pobídky výrobcům.
- (31) Členské státy by měly přijmout opatření na podporu předcházení a omezování vzniku potravinového odpadu v souladu s Agendou pro udržitelný rozvoj 2030 přijatou Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 25. září 2015, a zejména jejího cíle snížení celosvětového potravinového odpadu na obyvatele na úrovni maloobchodu a spotřebitelů a snížit plýtvání potravinami ve výrobních a dodavatelských řetězcích, včetně posklizňových ztrát, do roku 2030 na polovinu. Tato opatření by měla být zaměřena na předcházení vzniku a snižování potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a stravovacích službách a také v domácnostech. S cílem přispět k dosažení cíle udržitelného rozvoje OSN a zajistit postup k jeho dosahování by členské státy měly usilovat o dosažení indikativního celounijního cíle snížení potravinového odpadu do roku 2025 o 30 % a do roku 2030 o 50 %. Pokud jde o environmentální, sociální a hospodářský přínos předcházení vzniku potravinového odpadu, měly by členské státy stanovit konkrétní opatření k předcházení vzniku potravinového odpadu, včetně osvětových kampaní, které by názorně ukázaly, jak předcházet vzniku potravinového odpadu, a byly součástí jejich programů pro předcházení vzniku odpadu. Členské státy by měly měřit pokrok dosažený při snižování potravinového odpadu. Pro měření tohoto pokroku a usnadnění výměny osvědčených postupů v celé Unii mezi členskými státy i mezi provozovateli potravinářských podniků by měla být vytvořena společná metodika. Na základě takové metodiky by měly být každý rok podávány zprávy o úrovních potravinového odpadu.
- (32) V zájmu předcházení vzniku potravinového odpadu by členské státy měly poskytovat pobídky pro sběr neprodaných potravinářských výrobků ve všech stupních potravinového řetězce a pro jejich bezpečné přerozdělení, mimo jiné i dobročinným organizacím. V zájmu snižování potravinového odpadu by se také mělo zlepšit povědomí spotřebitelů o významu dat spotřeby a minimální trvanlivosti.
- (33) Odpadky, ať již ve městech, na venkově, v řekách a mořích nebo kdekoli jinde, mají přímý i nepřímý škodlivý dopad na životní prostředí, na životní podmínky občanů a na hospodářství a náklady na jejich odklizení představují pro společnost zbytečnou ekonomickou zátěž. Členské státy by měly přijmout opatření zaměřená na předcházení všem formám svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi nebo jiným formám zbavování se odpadu. Členské státy měly přijmout také opatření k úklidu odpadků v životním prostředí, bez ohledu na jejich zdroj nebo velikost a bez ohledu na to, zda byl odpad vyhozen úmyslně nebo z nedbalosti. Opatření za účelem předcházení a omezování znečišťování odpadky z výrobků, které jsou hlavními zdroji znečištění odpadky v přírodním a mořském prostředí, by mohla mimo jiné spočívat ve zlepšování infrastruktury a postupů nakládání s odpady, v ekonomických nástrojích a osvětových kampaních. Při zvažování opatření s restriktivními účinky na obchod uvnitř Unie by měly být členské státy schopny prokázat, že je dané opatření odpovídající pro dosažení záměru předcházení a omezování znečišťování odpadky v přírodním a mořském prostředí, že nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle, a že nepředstavuje prostředek svévolné diskriminace nebo zastřeně omezování obchodu mezi členskými státy.
- (34) Boj proti znečišťování odpadky by měl být sdíleným úsilím příslušných orgánů, výrobců a spotřebitelů. Spotřebitelům by měly být poskytovány pobídky k tomu, aby změnili své chování, mimo jiné prostřednictvím vzdělávání a osvěty, přičemž výrobci by měli prosazovat udržitelné využívání svých výrobků a přispívat k náležitému nakládání se svými výrobky v souvislosti s ukončením jejich životnosti.
- (35) Znečištění mořského prostředí odpadky představuje zvláště nálehavý problém a členské státy by měly přijmout opatření s cílem zastavit znečištění moří odpadky v Unii, čímž by přispěly k cíli Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 přijaté Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015 usilující o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří do roku 2025, zejména z pozemních činností, včetně odpadu v mořích a znečištění živinami. Vzhledem k tomu, že odpadky v mořích, zvláště plasty, pochází z velké části z pozemních činností a jsou důsledkem špatných postupů a infrastruktury pro nakládání s pevnými odpady, odhazování odpadků ze strany občanů a nedostatečného veřejného povědomí, měla by být v programech předcházení vzniku odpadů a plánech pro nakládání s odpady stanovena konkrétní opatření. Tato opatření by mohla přispět k cíli dosáhnout dobrého

stavu mořského prostředí do roku 2020, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ⁽¹⁾. V souladu s uvedenou směrnicí se od členských států požaduje, aby zavedly specifické strategie a opatření a aby je každých šest let aktualizovaly. Také se od nich požaduje, aby počínaje rokem 2018 pravidelně podávaly zprávy o pokroku k zachování či dosažení cíle dobrého stavu prostředí. Opatření k řešení problematiky znečištění odpadky uvedená ve směrnici 2008/98/ES by proto měla být koordinována s opatřeními, která se požadují v rámci směrnice 2008/56/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽²⁾.

- (36) Určité suroviny jsou pro hospodářství Unie velmi důležité a jejich dodávky jsou spojeny s vysokým rizikem. V zájmu zabezpečení dodávek těchto surovin a v souladu s iniciativou v oblasti surovin založenou sdělením Komise ze dne 4. listopadu 2008 nazvaným „Iniciativa v oblasti surovin - Uspokojení kritických potřeb pro růst a zaměstnanost v Evropě“ a cíli Evropského parlamentu pro inovační partnerství v oblasti surovin by členské státy měly přijmout opatření k podpoře opětovného použití výrobků, které představují hlavní zdroje kritických surovin, s cílem předcházet tomu, aby se z těchto surovin stal odpad. Komise v této souvislosti vypracovala seznam takových surovin pro Unii ve svém sdělení ze dne 13. září 2017 o „seznamu kritických surovin pro EU z roku 2017“ a tento seznam pravidelně přezkoumává.
- (37) K zajištění další podpory účinného provádění iniciativy v oblasti surovin by členské státy měly přijmout i opatření k zajištění co nejlepšího nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin s přihlédnutím k ekonomické a technické proveditelnosti a přínosům pro životní prostředí a zdraví. Do svých plánů pro nakládání s odpady by měly zahrnout i vhodná vnitrostátní opatření týkající se sběru, třídění a využití odpadů obsahujících významné množství těchto surovin. Tato opatření by měla být do plánů pro nakládání s odpady zahrnuta při jejich první aktualizaci následující po vstupu této směrnice v platnost. Komise by měla poskytnout informace o příslušných skupinách výrobků a tocích odpadů na úrovni Unie. Poskytnutí těchto informací nebrání však členským státům přijímat opatření pro jiné suroviny, jež považují za důležité pro své národní hospodářství.
- (38) Když se výrobky, materiály a látky stanou odpadem, může přítomnost nebezpečných látek vést k tomu, že je tento odpad nevhodný pro recyklaci nebo pro produkci vysoce kvalitních druhotných surovin. Proto, v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí, který vyzývá k rozvoji cyklů netoxických materiálů, je nezbytné prosazovat opatření s cílem snížit obsah nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, včetně recyklovaných materiálů, a zajistit, aby se během celého životního cyklu výrobků a materiálů sdělovaly dostatečné informace o přítomnosti nebezpečných látek a zvláště látek vzbuzujících mimořádné obavy. Pro dosažení těchto záměrů je nezbytné zlepšit soudržnost práva Unie v oblastech nakládání s odpady, chemických látek a výrobků a stanovit, že úlohou Evropské agentury pro chemické látky bude zajistit, aby informace o přítomnosti látek vzbuzujících mimořádné obavy byly dostupné během celého životního cyklu výrobků a materiálů, a to i poté, co se stanou odpadem.
- (39) Lepší využívání zdrojů by mohlo přinést podstatné čisté úspory podnikům Unie, veřejným orgánům a spotřebitelům a současně snížit celkové roční emise skleníkových plynů. Komise by proto do konce roku 2018 měla navrhnout hlavní ukazatel a stupnici dílčích ukazatelů účinnosti zdrojů za účelem sledování pokroku směrem k cíli, jímž je účinnější využívání zdrojů na úrovni Unie.
- (40) Podpora udržitelné bioekonomiky může přispět ke snižování závislosti Unie na dovážených surovinách. Recyklovatelné výrobky z biologických materiálů a kompostovatelné biologicky rozložitelné výrobky by proto mohly znamenat příležitost ke stimulaci dalšího výzkumu a inovací a možnost nahradit suroviny založené na fosilních palivech obnovitelnými zdroji.
- (41) Aby se zabránilo zpracování odpadů, které by uzavřelo zdroje v nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady, zvýšila se míra přípravy k opětovnému použití a recyklace, umožnila se recyklace vysoké kvality a podpořilo se využívání kvalitních druhotných surovin, měly by členské státy zajistit lepší dodržování povinnosti tříděného sběru podle čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/98/ES, včetně povinnosti vytvořit tříděný sběr alespoň pro papír, kov, plasty a sklo, kterou členské státy měly splnit do roku 2015, a měly by zavést tříděný

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

sběr biologického odpadu, nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností a textilního odpadu. Na nebezpečný biologický odpad a obalový odpad obsahující nebezpečné látky by se případně měly vztahovat specifické požadavky na sběr.

- (42) Tříděného sběru by se mohlo dosáhnout sběrem dům od domu, systémy přinášení a přijímání nebo jinými úpravami sběru. Ačkoli povinnost tříděného sběru vyžaduje, aby byl odpad oddělen podle druhu a povahy, mělo by být možné sbírat některé druhy odpadu společně, pokud to nebrání vysoce kvalitní recyklaci nebo jinému využití odpadu v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Členským státům by také mělo být povoleno se odchýlit od obecné povinnosti tříděného sběru v jiných řádně odůvodněných případech, například pokud tříděný sběr konkrétních toků odpadu ve vzdálených a řídko osídlených oblastech zapříčiňuje negativní dopady na životní prostředí, které převažují nad jeho celkovými environmentálními přínosy, nebo vede k nepřiměřeným ekonomickým nákladům. Při posuzování případů, v nichž by ekonomické náklady mohly být nepřiměřené, by členské státy měly vzít v úvahu celkové hospodářské přínosy tříděného sběru, také pokud jde o zabránění přímým nákladům a nákladům za nepříznivé environmentální a zdravotní dopady v souvislosti se sběrem a zpracováním směsného odpadu, příjmy z prodeje druhotných surovin a možnost rozvíjet trhy pro takové materiály, a také příspěvky původců odpadu a výrobců, které by mohly dále zvýšit nákladovou efektivnost systémů nakládání s odpady.
- (43) Cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu by měly být zvýšeny, aby měly podstatné environmentální, hospodářské a sociální přínosy a aby urychlily přechod na oběhové hospodářství.
- (44) Postupným navyšováním stávajících cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu by se mělo zajistit, aby ekonomicky hodnotné odpadní materiály byly účinně připravovány k opětovnému použití či recyklovány, přičemž musí být zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, a ekonomicky hodnotné materiály nacházející se v odpadech byly vraceny do evropského hospodářství, a aby tak bylo dosaženo pokroku při provádění iniciativy v oblasti surovin a vytváření oběhového hospodářství.
- (45) Existují velké rozdíly mezi členskými státy týkající se jejich výkonnosti při nakládání s odpady, zejména pokud jde o recyklaci komunálního odpadu. Aby se tyto rozdíly zohlednily, mělo by se členským státům, které podle údajů ze společného dotazníku OECD a Eurostatu v roce 2013 připravovaly k opětovnému použití a recyklovaly méně než 20 % svého komunálního odpadu nebo uložily na skládky více než 60 % svého komunálního odpadu, umožnit, aby se rozhodly o odkladu termínu k tomu, aby mohly dodržet cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace stanovené pro roky 2025, 2030 a 2035. Uvedené členské státy by měly vzhledem k průměrným ročním mírám pokroku, které v nich byly zjištěny během uplynulých patnácti let, zvýšit své recyklační kapacity na úroveň, které významně přesahují průměry dosahované v minulosti. Aby se zajistilo dosahování trvalého pokroku směrem ke stanoveným cílům a aby se včas řešily nedostatky v provádění, měly by členské státy, které využívají odkladu, splnit přechodné cíle a na základě podrobných kritérií vypracovat plán provádění.
- (46) Aby se zajistila spolehlivost údajů, je důležité stanovit přesněji pravidla, podle nichž by měly členské státy podávat zprávy o tom, co je účinně recyklováno a připraveno k opětovnému použití a může být započteno k dosažení cílů. Výpočet cílů v oblasti recyklace by měl vycházet z hmotnosti komunálního odpadu, který vstupuje do recyklace. Obecně by ke skutečnému zjištění hmotnosti komunálního odpadu, který má být započítán jako recyklováný, mělo dojít na vstupu komunálního odpadu do postupu recyklace. Pro snížení administrativní zátěže by však členským státům mělo být při dodržení přísných podmínek a odchylně od obecného pravidla umožněno, aby určily hmotnost recyklovaného komunálního odpadu na základě měření výstupu z jakéhokoli způsobu třídění. Ztráty materiálů, k nimž dochází před vstupem odpadu do postupu recyklace, například kvůli třídění nebo jiným předběžným postupům, by neměly být zahrnuty do množství odpadu vykázaného jako recyklováný. Tyto ztráty lze určit na základě elektronických registrů, technických specifikací, podrobných pravidel výpočtu průměrné míry ztráty pro různé toky odpadu nebo jiných odpovídajících opatření. Členské státy by měly o takových opatřeních informovat ve zprávách o kontrole kvality, které doprovázejí údaje o recyklaci odpadu, jež předkládají Komisi. Průměrná míra ztrát by měla být stanovena pokud možno na úrovni jednotlivých třídících zařízení a měla by být

spojena s různými hlavními druhy odpadu, různými zdroji (jako jsou domácnosti či obchody), různými systémy sběru a různými druhy třídění. Průměrné míry ztrát by mělo být možné použít pouze v případech, kdy nejsou dostupné jiné spolehlivé údaje, zejména v souvislosti s přepravou a vývozem odpadu. Ztráty materiálů či látek na hmotnosti v důsledku fyzikálních procesů nebo procesů chemické přeměny, které jsou součástí postupu recyklace, při němž jsou odpadové materiály skutečně přepracovány na výrobky, materiály či látky, by neměly být odečítány od hmotnosti odpadu, který se vykazuje jako recyklovaný.

- (47) Po sladění definic obsažených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ⁽¹⁾ a směrnicích 2000/53/EC, 2006/66/ES, 2008/98/ES a 2012/19/EU již není dále nezbytné ustanovení článku 6 směrnice 2008/98/ES týkající se odpadu, který přestává být odpadem též pro účely cílů v oblasti využití a recyklace stanovených v uvedených směrnicích. Materiály, které přestávají být odpadem v důsledku jejich využití nebo recyklace, mají být započteny pro dosažení příslušných cílů v oblasti využití nebo recyklace stanovených v uvedených směrnicích v souladu s použitelnými metodami výpočtu. Materiály, které po předúpravě před přepracováním přestaly být odpadem, mohou být započítány jako recyklované, pokud jsou určeny k následnému přepracování ve výrobky, materiály nebo látky, ať již pro původní nebo pro jiný účel. K dosažení cílů v oblasti recyklace by neměly být započítány materiály, které již přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, které jsou zasypané nebo odstraněny, nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než příprava k opětovnému použití a recyklace.
- (48) Pokud se výpočet míry recyklace uplatní na aerobní nebo anaerobní zpracování biologicky rozložitelného odpadu, objem odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, lze započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká výstup, který se má použít jako recyklovaný produkt, materiál nebo látka. Ačkoli výstupem takového zpracování je nejčastěji kompost nebo digestát, bylo by možné vzít v úvahu i jiný výstup, pokud obsahuje srovnatelná množství recyklovaného obsahu ve vztahu k množství zpracovaného biologicky rozložitelného odpadu. V jiných případech, v souladu s definicí recyklace, by k dosažení cílů v oblasti recyklace nemělo být započítáváno přepracování biologicky rozložitelného odpadu na materiály, které se mají použít jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, které jsou odstraněny, nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než příprava k opětovnému použití a recyklace.
- (49) Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace, by členské státy měly mít možnost brát v úvahu recyklaci kovů, které se vytrídí po spalování komunálního odpadu. S cílem zajistit jednotný výpočet těchto údajů by Komise měla přijmout podrobná pravidla pro kvalitativní kritéria pro recyklované kovy a pro výpočet, kontrolu a předkládání údajů.
- (50) V případě vývozu odpadu z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace by měly členské státy účinně využívat kontrolních pravomocí stanovených v čl. 50 odst. 4c nařízení (ES) č. 1013/2006 s cílem požadovat doklady pro zjištění toho, zda je dodávka určena pro způsoby využití, které jsou v souladu s článkem 49 uvedeného nařízení, tedy že s odpadem bude nakládáno způsobem šetrným k životnímu prostředí v zařízení, které je provozováno v souladu s normami na ochranu lidského zdraví a životního prostředí, které všeobecně odpovídají normám stanoveným právními předpisy Unie. Při provádění tohoto úkolu by mohly členské státy spolupracovat s jinými příslušnými subjekty, jako jsou příslušné orgány v zemi určení, nezávislé kontrolní orgány třetí strany nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, zřízené v rámci systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které by mohly provádět fyzické a jiné kontroly zařízení ve třetích zemích. Ve zprávě o kontrole kvality, jež je připojena k údajům o dosažení cílů, by měly členské státy informovat o opatřeních za účelem plnění povinnosti zajistit, aby byl odpad vyvážený z Unie za všeobecně rovnocenných podmínek, jaké jsou vyžadovány na základě příslušných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí.
- (51) Za účelem zajištění lepšího, včasějšího a jednotnějšího provedení této směrnice a předjímání jakýchkoli problémů při provádění by měl být zaveden systém zpráv včasného varování k odhalování nedostatků a přijímání opatření před uplynutím lhůt pro splnění cílů.
- (52) Průmyslové odpady, určité části odpadu z obchodu a těžební odpad jsou mimořádně rozmanité, pokud jde o složení a objem, a velmi rozdílné v závislosti na ekonomické struktuře členského státu, struktuře průmyslového nebo obchodního odvětví, v němž odpad vzniká, a hustotě průmyslových podniků či obchodů v dané zeměpisné oblasti. U většiny průmyslových odpadů a těžebních odpadů se proto považuje za vhodné řešení přístup zaměřený na průmysl s využitím referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách a podobných nástrojů, pokud jde o řešení záležitostí souvisejících s nakládáním s daným druhem odpadů. Na průmyslové a obchodní obalové

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

odpady by se však i nadále měly vztahovat požadavky stanovené ve směrnici 94/62/ES a 2008/98/ES včetně příslušných zdokonalení. S cílem dále využívat potenciál ke zvýšení přípravy k opětovnému použití a recyklace u odpadu z obchodu, nikoli nebezpečného průmyslového odpadu a jiných klíčových toků odpadu by Komise měla zvážit stanovení cílů pro tyto toky odpadu.

- (53) Aby se zajistilo trvalé plnění cílů práva Unie v oblasti nakládání s odpady, je důležité, aby Komise přezkoumala způsoby odstraňování odpadu uvedené v příloze I směrnice 2008/98/ES. Tento přezkum by měl být proveden s ohledem na článek 13 uvedené směrnice a zohlednit zároveň příslušné informace, jako je vývoj na mezinárodní úrovni, zejména ve vztahu k Basilejské úmluvě ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování⁽¹⁾.
- (54) Nebezpečný odpad pocházející z domácností, jako je nebezpečný odpad z barev, laků, rozpouštědel nebo čisticích prostředků, by měl také podléhat tříděnému sběru, aby se zabránilo kontaminaci komunálního odpadu složkami nebezpečného odpadu, který by mohl snížit recyklační kvalitu, a aby se zajistilo nakládání s tímto nebezpečným odpadem, které je šetrné k životnímu prostředí. V tomto ohledu již platí zvláštní povinnosti sběru pro odpady z elektrických a elektronických zařízení a odpadní baterie a akumulátory pocházející z domácností.
- (55) Tříděný sběr odpadních olejů a předcházení jejich mísení s jinými druhy odpadu nebo látkami je zásadní pro zajištění toho, aby jejich zpracování představovalo nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. Při zpracování odpadních olejů by měla být upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace. S cílem dále zlepšovat nakládání s odpadními oleji by Komise měla zvážit a případně navrhnout opatření za účelem zlepšení zpracovávání odpadních olejů, včetně kvantitativních cílů pro jejich regeneraci. Při přezkumu by se měla věnovat pozornost možnostem zpracování, pokud jde o regeneraci odpadních olejů a kvalitu a konečné využití regenerovaných a recyklovaných výrobků.
- (56) Aby se zabránilo zpracování odpadů, které by uzavřelo zdroje v nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady, umožnila se recyklace vysoké kvality a podpořila se využívání kvalitních druhotných surovin, měly by členské státy zajistit, aby byl prováděn tříděný sběr biologického odpadu a tento odpad procházel recyklací způsobem, který bude splňovat vysokou úroveň ochrany životního prostředí a jeho výstup bude odpovídat příslušným normám v oblasti vysoké kvality.
- (57) Tato směrnice stanoví dlouhodobé cíle týkající se nakládání s odpady v Unii a poskytuje hospodářským subjektům a členským státům jasné vodítko pro směřování investic, které jsou nezbytné pro dosažení těchto cílů. Při přípravě vnitrostátních plánů pro nakládání s odpady a plánování investic do infrastruktury pro nakládání s odpady by členské státy měly posoudit a zohlednit požadované investice a další finanční prostředky, mimo jiné pro místní orgány. Toto posouzení by mělo být zahrnuto do plánů pro nakládání s odpady nebo do jiných strategických dokumentů. V této souvislosti by členské státy měly náležitě využívat investice, a to též z fondů Unie, k upřednostnění předcházení vzniku odpadů, včetně opětovného použití, přípravy k opětovnému použití a recyklace, v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Komise by měla napomáhat příslušným orgánům při vytváření efektivního finančního rámce, mimo jiné využíváním fondů Unie, s cílem provádět požadavky této směrnice v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a podporovat zavádění inovativních technologií a inovativního nakládání s odpady.
- (58) Řádné nakládání s nebezpečným odpadem představuje v Unii dosud problém a částečně chybějící údaje o zpracování tohoto odpadu. Je proto nezbytné posílit mechanismy vedení záznamů a sledovatelnosti vytvořením elektronických registrů nebezpečného odpadu v členských státech. V zájmu zjednodušení vedení záznamů pro podniky a správní orgány a zlepšení sledování toků odpadů v Unii by se elektronický sběr údajů měl v příslušných případech rozšířit i na ostatní druhy odpadů.
- (59) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vypracovávají každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění správného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členským státům ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně z údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Údaje poskytnuté členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování práva Unie v oblasti nakládání s odpady ze strany členských států. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost údajů by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých požadavků na předkládání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik předkládání zpráv a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů. Při předkládání zpráv o dosažení cílů stanovených v legislativních aktech Unie v oblasti nakládání s odpady by proto měly členské státy používat nejnovější pravidla vypracovaná Komisí a metodiky vyvinuté vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za provádění této směrnice.
- (61) Aby se usnadnil odpovídající výklad a provádění požadavků stanovených ve směrnici 2008/98/ES, je vhodné vypracovat a pravidelně přezkoumávat pokyny týkající se uvedených požadavků a zajistit výměnu informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy o praktickém uplatňování a vymáhání uvedených požadavků. Takové pokyny, výměna informací a sdílení osvědčených postupů by měly mimo jiné usnadnit společné porozumění a uplatňování definice „odpadu“ včetně pojmu „zbavení se“ v praxi, a měly by zohlednit modely oběhového hospodářství, v nichž jsou například určitá látka nebo předmět převáděny od jednoho držitele jinému držiteli bez úmyslu se jich zbavit.
- (62) Za účelem doplnění nebo změny směrnice 2008/98/ES by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, ve znění této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (63) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2008/98/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 7, čl. 11a odst. 9, čl. 33 odst. 2, čl. 35 odst. 5 a čl. 37 odst. 7 uvedené směrnice ve znění této směrnice. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (64) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady v Unii a tím i přispění k zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, zdraví oceánů a bezpečnosti potravin z mořských živočichů snížením znečištění moří odpadky a k uvážlivému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (65) Směrnice 2008/98/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (66) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (67) Tato směrnice zohledňuje závazky stanovené v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů a měla by být prováděna a uplatňována v souladu s pokyny obsaženými v této dohodě,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 2008/98/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením vzniku odpadů, nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání, což je klíčové pro přechod k oběhovému hospodářství a zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti Unie.“

- 2) V čl. 2 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 (*) a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu, ani je neobsahují.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).“

- 3) Článek 3 se mění takto:

- a) vkládají se nové body, které znějí:

„2a) „nikoliv nebezpečným odpadem“ odpad, na který se nevztahuje bod 2;

2b) „komunálním odpadem“:

a) směsný odpad a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek;

b) směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností;

Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad.

Touto definicí není dotčeno rozdělení povinností týkajících se nakládání s odpadem mezi veřejné a soukromé subjekty;

2c) „stavebním a demoličním odpadem“ odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech;“

- b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;“

c) vkládá se nový bod, který zní:

„4a) „potravinovým odpadem“ veškeré potraviny ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*), které se staly odpadem;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).“;

d) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití (včetně třídění) a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;“

e) v bodě 12 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) obsah nebezpečných látek v materiálech a ve výrobcích;“

f) vkládá se nový bod, který zní:

„15a) „materiálovým využitím“ jakýkoli způsob využití jiný než energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje mimo jiné přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zasypávání;“

g) vkládá se nový bod, který zní:

„17a) „zasypáváním“ jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný nikoliv nebezpečný odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad použitý k zasypávání musí nahrazovat materiály, které nejsou odpadem, vyhovovat daným účelům a být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení uvedených účelů;“

h) doplňuje se nový bod, který zní:

„21) „systémem rozšířené odpovědnosti výrobce“ soubor opatření přijatých členskými státy, jejichž cílem je zajistit, aby výrobci nesli finanční odpovědnost nebo finanční a organizační odpovědnost za výrobek v rámci jeho životního cyklu i poté, co se stal odpadem.“

4) V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. K vytváření pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady využívají členské státy ekonomické nástroje a další opatření, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa, nebo jiné vhodné nástroje a opatření.“

5) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se návěti nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby látka nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba této látky nebo předmětu, nebyly považovány za odpad, nýbrž za vedlejší produkt, jsou-li splněny tyto podmínky:“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2. Při přijímání těchto prováděcích aktů vychází Komise z těch nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí, která přijaly členské státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a při vypracovávání podrobných kritérií upřednostňuje opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy samy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Členské státy oznámí Komisi tato podrobná kritéria v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (*), pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).“

6) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí a písmeno a) se nahrazují tímto:

„1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:

a) látka nebo předmět jsou určeny k využití ke konkrétním účelům;“

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Komise sleduje vývoj vnitrostátních kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, v členských státech a hodnotí, zda je třeba vypracovat na tomto základě celounijní kritéria. Za tímto účelem Komise případně přijme prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Zahrnují:

a) přípustný odpadní materiál vstupující do využití;

b) povolené postupy a techniky zpracování;

c) kvalitativní kritéria pro materiály, které přestaly být odpadem, které jsou výsledkem využití v souladu s platnými normami výrobků, v případě potřeby včetně mezních hodnot pro znečišťující látky;

d) požadavky na systém nakládání s odpady s cílem prokázat soulad s kritérii pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, včetně kontroly kvality a vnitřní kontroly a akreditace tam, kde je to vhodné, a

e) požadavek na prohlášení o shodě.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise zohlední příslušná kritéria stanovená členskými státy v souladu s odstavcem 3 a vychází při tom z nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí.

3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).

Členské státy oznámí Komisi tato kritéria v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na unijní úrovni podle odstavce 2 ani na vnitrostátní úrovni podle odstavce 3, může členský stát rozhodnout případ od případu či přijmout vhodná opatření s cílem ověřit, zda určitý odpad přestal být odpadem na základě podmínek stanovených v odstavci 1, přičemž v případě potřeby zohlední požadavky stanovené v odst. 2 písm. a) až e) a mezní hodnoty pro znečišťující látky a veškeré případné nepříznivé dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Tato individuální rozhodnutí se nemusí oznamovat Komisi v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.

Členské státy mohou informace o uvedených jednotlivých rozhodnutích a o výsledcích ověření příslušnými orgány v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Fyzická nebo právnická osoba, která:

a) poprvé používá materiál, který přestal být odpadem a nebyl uveden na trh; nebo

b) uvádí materiál na trh poprvé od okamžiku, kdy přestal být odpadem,

zajistí, aby tento materiál splňoval příslušné požadavky podle platných právních předpisů týkajících se chemických látek a výrobků. Podmínky stanovené v odstavci 1 musí být splněny předtím, než se právní předpisy týkající se chemických látek a výrobků uplatní na materiál, který přestal být odpadem.“

7) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením seznamu odpadů a jeho přezkumem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členský stát může považovat odpad za nebezpečný odpad, pokud, přestože není jako takový uveden na seznamu odpadů, vykazuje jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi a poskytne jí veškeré příslušné informace. S ohledem na obdržená oznámení se seznam přezkoumá s cílem rozhodnout o jeho úpravě.“;

c) odstavec 5 se zrušuje.

8) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pokud tato opatření zahrnují zavedení systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, použijí se obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.

Členské státy mohou rozhodnout, že výrobci, kteří z vlastního rozhodnutí přijímají finanční nebo finanční a organizační odpovědnost za nakládání s výrobkem i poté, co se stal odpadem, by měli uplatňovat některé nebo všechny obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu navrhování výrobků a částí výrobků tak, aby se snižoval jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků, a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro více použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, lze je snadno opravit a které jsou poté, co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. Opatření berou v úvahu dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchii způsobů nakládání s odpady a případně možnosti opakované recyklace.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Komise organizuje výměnu informací mezi členskými státy a subjekty zapojenými do systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které se týkají uplatňování obecných minimálních požadavků stanovených v článku 8a. To zahrnuje mimo jiné výměnu informací o osvědčených postupech s cílem zajistit odpovídající řízení, přeshraniční spolupráci, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, a řádné fungování vnitřního trhu, o organizačních prvcích a sledování organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, o úpravě finančních příspěvků, o výběru provozovatelů pro nakládání s odpady a o předcházení znečišťování odpadky. Výsledky výměny informací Komise zveřejní a může též poskytnout pokyny týkající se těchto i jiných příslušných aspektů.

Komise po konzultaci s členskými státy zveřejní pokyny týkající se přeshraniční spolupráce, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce a o úpravu finančních příspěvků podle čl. 8a odst. 4 písm. b).

Pokud je nezbytné zamezit narušení vnitřního trhu, může Komise přijmout prováděcí akty s cílem stanovit kritéria pro jednotné uplatňování čl. 8a odst. 4 písm. b), avšak s vyloučením přesného určení úrovně příspěvků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 8a

Obecné minimální požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce

1. Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy:

- a) jasně vymezí úlohy a povinnosti všech příslušných zúčastněných subjektů, včetně výrobců uvádějících výrobky na trh členského státu, organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů a v příslušných případech provozovatelů zařízení pro opětovné použití a přípravu k opětovnému použití a podniků sociální ekonomiky;
- b) v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanoví cíle pro nakládání s odpady zaměřené na dosažení alespoň kvantitativních cílů, jež pro systém rozšířené odpovědnosti výrobce stanoví tato směrnice, směrnice 94/62/ES, 2000/53/ES, 2006/66/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU (*), a stanoví další kvantitativní nebo kvalitativní cíle, které jsou považovány za relevantní z hlediska systému rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) zajistí, aby byl zaveden systém podávání zpráv za účelem sběru údajů o výrobcích uváděných na trh členského státu výrobci, na něž se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce, a údajů o sběru a zpracování odpadů vzniklých z těchto výrobků, v příslušných případech s upřesněním toků odpadních materiálů, jakož i jiných údajů relevantních pro účely písmene b);
- d) zajistí rovné zacházení s výrobcí bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé odpadů, na které se zaměřují systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené v souladu s čl. 8 odst. 1, byli informováni o opatřeních na předcházení vzniku odpadů, centrech pro opětovné použití a pro přípravu k opětovnému použití, systémech zpětného odběru a sběru odpadu a o předcházení znečišťování odpadky. Členské státy rovněž přijmou opatření zaměřená na vytváření pobídek pro držitele odpadů, aby plnili svou povinnost odevzdávat své odpady do již existujících systémů tříděného sběru, a to zejména prostřednictvím případných ekonomických pobídek nebo regulací.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý výrobce nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců:

- a) měli jasně stanovenou působnost z hlediska územního, výrobního a materiálového pokrytí, aniž by se omezovali na ty oblasti, v nichž je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější;
- b) zajistili přiměřenou dostupnost systémů sběru odpadů v oblastech uvedených v písmenu a);

- c) měli potřebné finanční prostředky nebo finanční a organizační prostředky pro splnění svých povinností týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce;
- d) zavedli odpovídající mechanismus vnitřní kontroly, podporovaný v příslušných případech pravidelnými nezávislými audity, za účelem hodnocení:
 - i) svého finančního řízení včetně dodržování požadavků stanovených v odst. 4 písm. a) a b);
 - ii) kvality údajů shromažďovaných a vykazovaných v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku a s požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006;
- e) zveřejňovali informace o dosahování cílů v oblasti nakládání s odpady podle odst. 1 písm. b) a v případě kolektivního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce rovněž informace o:
 - i) svém vlastníkovvi a členech;
 - ii) finančních příspěvcích hrazených výrobcí za prodanou jednotku nebo za tunu výrobku uvedeného na trh a
 - iii) postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční příspěvky hrazené výrobcí za účelem dodržení jejich povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce:

a) pokrývaly u výrobků, jež výrobci uvádějí na trh v dotčeném členském státě, tyto náklady:

- náklady na tříděný sběr odpadů a na jejich následnou přepravu a zpracování, včetně zpracování, které je nezbytné pro dodržení cílů Unie týkajících se nakládání s odpady, a náklady nezbytné ke splnění ostatních cílů uvedených v odst. 1 písm. b) se zohledněním příjmů z opětovného použití, z prodeje druhotných surovin získaných z jejich výrobků a z nerozdělených uložených plateb,
- náklady na poskytování odpovídajících informací držitelům odpadů v souladu s odstavcem 2,
- náklady na shromažďování a vykazování údajů v souladu s odst. 1 písm. c).

Toto písmeno se nepoužije na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené směrnicí 2000/53/ES, 2006/66/ES nebo 2012/19/EU;

- b) byly v případě kolektivního plnění rozšířené odpovědnosti výrobce upravovány, pokud je to možné, pro jednotlivé výrobky nebo skupiny podobných výrobků, a to zejména se zohledněním jejich trvanlivosti, opravitelnosti, opětovné použitelnosti a recyklovatelnosti a přítomnosti nebezpečných látek, čímž se přihlíží k jejich životnímu cyklu a zohledňují se požadavky stanovené příslušným právem Unie, a pokud možno na základě harmonizovaných kritérií, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, a
- c) nepřesahovaly náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s odpady nákladově účinným způsobem. Tyto náklady se mezi dotyčné subjekty rozdělí transparentním způsobem.

Pokud je to odůvodněno potřebou zajistit řádné nakládání s odpady a ekonomickou životaschopnost systému rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou se členské státy od rozdělení finanční odpovědnosti stanoveného v písmenu a) odchýlit, pokud:

- i) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených legislativními akty Unie nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- ii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených ode dne 4. července 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- iii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 50 % nezbytných nákladů,

a pokud zbývající náklady nesou prvotní původci odpadu nebo distributoři.

Tuto odchylku nelze využít ke snížení podílu nákladů, které nesou výrobci podle systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018.

5. Členské státy vytvoří odpovídající rámec pro sledování plnění požadavků a jejich vymáhání, aby bylo zajištěno, že výrobci a organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců vykonávají své povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce, a to i v případě prodeje na dálku, že jsou náležitě využívány finanční prostředky a že všechny subjekty zapojené do provádění systému rozšířené odpovědnosti výrobce předkládají spolehlivé údaje.

Pokud na území členského státu vykonává jménem výrobců povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce více organizací, tento členský stát určí alespoň jeden subjekt nezávislý na soukromých zájmech nebo pověřit některý veřejný orgán, aby dohlížely nad prováděním povinností rozšířené odpovědnosti výrobce.

Každý členský stát umožní výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na trh na jeho území, jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely provádění plnění povinností výrobce vyplývajících ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území.

Ke sledování a ověřování toho, zda výrobce dodržuje povinnosti vyplývající ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou členské státy stanovit požadavky, jako je registrace či požadavky na informování a podávání zpráv, které má právnická nebo fyzická osoba jmenovaná jako pověřený zástupce na jejich území plnit.

6. Členské státy zajistí pravidelný dialog mezi příslušnými zúčastněnými stranami zapojenými do provádění systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně výrobců a distributorů, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů, organizací občanské společnosti a případně subjektů sociální ekonomiky, sítí pro opětovné použití výrobků a jejich opravu a provozovatelů zařízení pro přípravu k opětovnému použití.

7. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené před 4. červencem 2018 byly v souladu s tímto článkem do 5. ledna 2023.

8. Poskytováním informací veřejnosti podle tohoto článku není dotčeno zachovávání důvěrnosti obchodně citlivých informací v souladu s příslušným unijním a vnitrostátním právem.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).“

10) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet vzniku odpadů. Tato opatření alespoň:

- a) prosazují a podporují modely trvale udržitelné výroby a spotřeby;
- b) podporují takový návrh, výrobu a používání výrobků, které účinně využívají zdroje, jsou trvanlivé (a to i z hlediska životnosti a neexistence plánovaného zastarávání), opravitelné, opětovně použitelné a modernizovatelné;
- c) zaměřují se na výrobky obsahující kritické suroviny, aby se předcházelo tomu, že se tyto materiály stanou odpadem;
- d) podporují opětovné použití výrobků a vytváření systémů podporujících opravy a činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména elektrických a elektronických zařízení, textilu, nábytku a obalových a stavebních materiálů a výrobků;

- e) vybízí k tomu, aby ve vhodných případech a aniž by byla dotčena práva duševního vlastnictví, byly dostupné náhradní díly, návody k použití, technické informace nebo další nástroje, programové či jiné vybavení umožňující opravu a opětovné použití výrobků, aniž by byla ohrožena jejich kvalita a bezpečnost;
 - f) snižují vznik odpadů při procesech souvisejících s průmyslovou výrobou, těžbou nerostů, výrobou, výstavbou a demolice, se zohledněním nejlepších dostupných technik;
 - g) snižují vznik potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a stravovacích službách a také v domácnostech, čímž přispívají k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů snížit do roku 2030 celosvětový potravinový odpad na obyvatele na úrovni maloobchodu a spotřebitelů o 50 % a omezit potravinové ztráty v celém výrobním a dodavatelském řetězci;
 - h) podporují darování potravin a jejich další přerozdělování po lidskou spotřebu, přičemž je lidská spotřeba upřednostňována před využitím jako krmiva či před přepracováním na nepotravinářské produkty;
 - i) podporují snižování obsahu nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, aniž by byly dotčeny harmonizované právní požadavky týkající se těchto materiálů a výrobků stanovených na úrovni Unie, a zajišťují, aby každý dodavatel předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*) poskytoval informace v souladu s čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení od dne 5. ledna 2021;
 - j) snižují množství vzniklého odpadu, a zejména odpadu, který není vhodný pro přípravu k opětovnému použití nebo recyklaci;
 - k) určují výrobky, jež jsou hlavními zdroji znečištění odpadky, zejména v přírodním a mořském prostředí, a přijímají vhodná opatření k předcházení znečištění odpadky z těchto výrobků a jeho snižování; pokud se členské státy rozhodnou tuto povinnost plnit pomocí tržních omezení, zajistí, aby tato omezení byla přiměřená a nediskriminační;
 - l) usilují o zastavení znečišťování moří odpadky, což přispěje k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů usilujícího o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří, a
 - m) připravují a podporují informační kampaně ke zvyšování povědomí o předcházení vzniku odpadu a znečišťování odpadky.
2. Evropská agentura pro chemické látky zavede databázi pro údaje, které jí mají být předkládány v souladu s odst. 1 písm. i), do 5. ledna 2020 a spravuje ji. Zpřístupní ji subjektům zpracovávajícím odpady. Na požádání poskytne přístup k této databázi také spotřebitelům.
3. Členské státy sledují a posuzují provádění opatření k předcházení vzniku odpadu. Za tímto účelem používají vhodné kvalitativní a kvantitativní ukazatele a cíle týkající se zejména množství vzniklého odpadu.
4. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření týkajících se opětovného použití měřením opětovného použití na základě společné metodiky, která je stanovena prováděcím aktem uvedeným v odstavci 7, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto prováděcího aktu.
5. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření na předcházení vzniku potravinového odpadu měřením úrovně potravinového odpadu na základě metodiky stanovené aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 8, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto aktu v přenesené pravomoci.
6. Do 31. prosince 2023 Komise přezkoumá údaje o potravinovém odpadu poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem zvážit, zda je na unijní úrovni proveditelné stanovit cíl v oblasti snižování množství potravinového odpadu, který by měl být splněn do roku 2030, na základě údajů předložených členskými státy podle společné metodiky stanovené v souladu s odstavcem 8 tohoto článku. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.
7. Komise přijímá prováděcí akty za účelem stanovení ukazatelů pro měření celkového pokroku dosaženého při provádění opatření na předcházení vzniku odpadu a do 31. března 2019 přijme prováděcí akt, kterým se stanoví společná metodika pro předkládání zpráv o opětovném použití výrobků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

8. Do 31. března 2019 Komise přijme na základě výsledku činnosti platformy EU věnované ztrátám potravin a plýtvání potravinami akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením společné metodiky a minimálních požadavků na kvalitu pro jednotné měření úrovně potravinového odpadu.

9. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá údaje o opětovném použití výrobků poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem posoudit, zda je proveditelné zavést opatření na podporu opětovného použití výrobků, včetně stanovení kvantitativních cílů. Komise také přezkoumá, zda je proveditelné zavést jiná opatření k předcházení vzniku odpadů, včetně cílů v oblasti snižování množství odpadu. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).“

11) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Využití

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby odpad procházel přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jinými způsoby využití podle článků 4 a 13.

2. Pokud je to nezbytné pro dodržení odstavce 1 a pro usnadnění nebo zlepšení přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo jiných způsobů využití, podléhá odpad tříděnému sběru a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jinými materiály s odlišnými vlastnostmi.

3. Členské státy mohou povolit výjimky z odstavce 2, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

- a) smíšený sběr určitých druhů odpadu nemá vliv na jejich potenciál projít přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jiným způsobem využití podle článku 4 a kvalita výstupů z těchto postupů je srovnatelná s kvalitou, již je dosahováno prostřednictvím tříděného sběru;
- b) tříděný sběr nevede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí, když se zohlední celkové dopady nakládání s jednotlivými toky odpadů na životní prostředí;
- c) tříděný sběr není technicky proveditelný s ohledem na osvědčené postupy v oblasti sběru odpadu;
- d) tříděný sběr by měl za následek neúměrné hospodářské náklady s přihlédnutím k nákladům nepříznivých dopadů sběru a zpracovávání směsných odpadů na životní prostředí a na zdraví, potenciálu v oblasti zvýšení účinnosti sběru a zpracovávání odpadů, příjmů z prodeje druhotných surovin a uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ a rozšířené odpovědnosti výrobce.

Členské státy pravidelně přezkoumávají výjimky podle tohoto odstavce s ohledem na osvědčené postupy při tříděném sběru odpadů a další vývoj v oblasti nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby odpad z tříděného sběru určený pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článkem 22 nebyl spalován, s výjimkou odpadu pocházejícího z následného zpracování odpadu z tříděného sběru, kdy spalování poskytuje nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4.

5. Pokud je to nezbytné k zajištění souladu s odstavcem 1 tohoto článku a k usnadnění nebo zlepšení využití odpadu, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby před využitím nebezpečného odpadu nebo v jeho průběhu z něho byly odstraněny nebezpečné látky, směsi a složky s cílem zpracovat je v souladu s články 4 a 13.

6. Do 31. prosince 2021 předloží členské státy Komisi zprávu o provádění tohoto článku, pokud jde o komunální odpad a biologický odpad, která bude zahrnovat informace o materiálovém a územním pokrytí tříděného sběru a o případných výjimkách podle odstavce 3.“

12) Článek 11 se mění takto:

a) název článku se nahrazuje tímto:

„Příprava k opětovnému použití a recyklace“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření na podporu činností týkajících se přípravy k opětovnému použití, zejména zaváděním a podporou sítí pro přípravu k opětovnému použití a opravy, umožněním přístupu těchto sítí – je-li to slučitelné s řádným nakládáním s odpady – k odpadu nacházejícímu se ve sběrných systémech nebo zařízeních, který by mohl být připraven k opětovnému použití, ale tyto systémy nebo zařízení jej k přípravě k opětovnému použití neurčily, a podporou využívání ekonomických nástrojů, kritérií pro zadávání zakázek, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a zavedou za tímto účelem, s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3, tříděný sběr.

S výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 členské státy zavedou tříděný sběr přinejmenším pro papír, kov, plast a sklo a do 1. ledna 2025 pro textil.

Členské státy přijmou opatření na podporu selektivní demolice s cílem umožnit odstraňování nebezpečných látek a bezpečné nakládání s těmito látkami a usnadnit opětovné použití a vysoce kvalitní recyklaci selektivním odstraňováním materiálů, jakož i opatření, jež zajistí zavedení systémů třídění stavebního demoličního odpadu přinejmenším pro dřevo, minerální složky (beton, cihly, dlaždice a keramiku, kameny), kov, sklo, plasty a sádku.“;

c) odstavec 2 se mění takto:

i) návěti se nahrazuje tímto:

„2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropskému oběhovému hospodářství s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů.“;

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„c) zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 55 % hmotnosti;

d) zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 60 % hmotnosti;

e) zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 65 % hmotnosti.“;

d) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Členský stát může odložit termín pro dosažení cílů uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e) až o pět let, pokud:

a) připravil k opětovnému použití a recykloval méně než 20 % svého komunálního odpadu nebo uložil na skládku více než 60 % svého komunálního odpadu vzniklého v roce 2013, jak vyplývá ze společného dotazníku OECD a Eurostatu, a

b) nejpozději 24 měsíců před příslušným termínem stanoveným v odst. 2 písm. c), d) nebo e) oznámí Komisi svůj záměr daný termín odložit a předloží plán provádění v souladu s přílohou IVb.

4. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění podle odst. 3 písm. b) může Komise členský stát požádat, aby tento plán upravil, pokud má za to, že není v souladu s požadavky přílohy IVb. Dotčený členský stát předloží upravený plán do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

5. Odložil-li členský stát termín pro dosažení cílů podle odstavce 3, přijme nezbytná opatření ke zvýšení úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu:

a) nejméně na 50 % do roku 2025 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. c);

b) nejméně na 55 % do roku 2030 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. d);

c) nejméně na 60 % do roku 2035 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. e).“;

e) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Do 31. prosince 2024 Komise posoudí stanovení cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace pro stavební a demoliční odpad a pro jeho jednotlivé materiálové složky, textilní odpad, odpad z obchodu, nikoli nebezpečný průmyslový odpad a další toky odpadů, dále cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití pro komunální odpad a cílů v oblasti recyklace pro komunální biologický odpad. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

7. Do 31. prosince 2028 Komise přezkoumá cíl stanovený v odst. 2 písm. e). Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

Komise posoudí technologii spoluzpracování, umožňující zahrnutí minerálů do spalování komunálního odpadu. Pokud se v rámci tohoto přezkumu podaří nalézt spolehlivou metodiku, zváží Komise, zda mají být tyto minerály započítávány do cílů v oblasti recyklace.“

13) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 11a

Pravidla pro výpočet dosažení cílů

„1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3:

- a) členské státy vypočtou hmotnost komunálního odpadu vzniklého a připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného v daném kalendářním roce;
- b) hmotnost komunálního odpadu připraveného k opětovnému použití se vypočte jako hmotnost výrobků nebo částí výrobků, které se staly komunálním odpadem a byly předmětem veškerých nezbytných kontrol, čištění nebo oprav umožňujících opětovné použití bez dalšího třídění nebo předúpravy;
- c) hmotnost recyklovaného komunálního odpadu se vypočte jako hmotnost odpadu, který poté, co byl předmětem veškerých nezbytných kontrol, třídění a dalších předběžných postupů k odstranění odpadních materiálů, na něž se nevztahuje následné přepracování, a k zajištění vysoké kvality recyklace, vstupuje do recyklace, v němž dojde k vlastnímu přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) je hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřena v okamžiku, kdy odpad vstupuje do recyklace.

Odchylně od prvního pododstavce lze hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřit při výstupu z jakéhokoli způsobu třídění, pokud:

- a) tento výstup je následně recyklován;
- b) hmotnost materiálů nebo látek, které jsou odstraněny dalšími postupy předcházejícími recyklaci a nejsou následně recyklovány, není zahrnuta do hmotnosti odpadu vykazovanému jako recyklovaný.

3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. c) a odstavci 2 tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu, mohou tento systém tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu pro různé druhy odpadu a postupy zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočtou se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 10 tohoto článku.

4. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, lze množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká kompost, digestát či jiný výstup, který obsahuje srovnatelné množství recyklovaného obsahu ve vztahu ke vstupu a který se použije jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Pokud je tento výstup aplikován na půdu, mohou jej členské státy započítat jako recyklovaný odpad pouze tehdy, pokud jeho použití má přínos v oblasti zemědělství nebo vede k ekologickému zlepšení.

Od 1. ledna 2027 mohou členské státy započítat komunální biologický odpad, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, jako recyklovaný odpad pouze v případě, že byl v souladu s článkem 22 sebrán odděleně nebo vytríděn u zdroje.

5. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, lze množství odpadních materiálů, které po předúpravě před přepracováním přestaly být odpadem, započítat jako recyklovaný odpad, pokud je daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, jež budou použity k původnímu nebo jinému účelu. K dosažení cílů v oblasti recyklace se však nezapočítávají materiály, které přestaly být odpadem a mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, spáleny, zasypány nebo uloženy na skládku.

6. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, mohou členské státy zohlednit recyklaci kovů vytríděných po spálení komunálního odpadu, pokud tyto recyklované kovy splňují určitá kvalitativní kritéria stanovená prováděcím aktem přijatým podle odstavce 9 tohoto článku.

7. Odpad odeslaný do jiného členského státu za účelem přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo zasypání v tomto jiném členském státě může započítat do dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 pouze členský stát, v němž byl tento odpad sebrán.

8. Odpad vyvezený z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace započítá k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice členský stát, v němž byl sebrán, pouze jsou-li splněny požadavky odstavce 3 tohoto článku a může-li vývozce v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 prokázat, že přeprava odpadu splňuje požadavky uvedeného nařízení a že se zpracování odpadu mimo Unii uskutečnilo za podmínek, které jsou všeobecně rovnocenné požadavkům příslušného práva Unie v oblasti ochrany životního prostředí.

9. Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů, zejména pokud jde o:

- a) společnou metodiku pro výpočet hmotnosti kovů, jež byly recyklovány v souladu s odstavcem 6, včetně kvalitativních kritérií pro recyklované kovy, a
- b) biologický odpad vytríděný a recyklovaný u zdroje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

10. Komise do 31. března 2019 přijme akt v přenesené pravomoci podle článku 38a s cílem doplnit tuto směrnici stanovením pravidel pro výpočet, ověřování a vykazování hmotnosti materiálů nebo látek, které jsou po třídění odstraněny a nejsou následně recyklovány, na základě průměrné míry ztrát tříděného odpadu.

Článek 11b

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, a to nejpozději tři roky před každým z termínů stanovených v uvedených ustanoveních.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných termínech nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
- c) příklady osvědčených postupů, které se používají v celé Unii a které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování stanovených cílů.“

14) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Odstranění

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.
2. Do 31. prosince 2024 Komise provede posouzení způsobů odstraňování uvedených v příloze I, zejména s ohledem na článek 13, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh, s cílem regulovat způsoby odstraňování, a to i prostřednictvím případných omezení, a zvážit cíl v oblasti omezení odstraňování, aby se zajistilo nakládání s odpady, které je šetrné k životnímu prostředí.“

15) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Náklady

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ nese náklady spojené s nakládáním s odpady, včetně nezbytné infrastruktury a jejího provozování, prvotní původce odpadu nebo současný či předchozí držitel odpadu.
2. Aniž jsou dotčeny články 8 a 8a, mohou členské státy rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady ponese částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož odpad pochází, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.“

16) V článku 18 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud byl nebezpečný odpad v rozporu s tímto článkem protiprávně smíšen, členské státy zajistí, aniž je dotčen článek 36, aby byl tento odpad roztříděn, je-li to technicky proveditelné a nezbytné k dosažení souladu s článkem 13.

Pokud není roztřídění podle prvního pododstavce tohoto odstavce nezbytné, zajistí členské státy, aby byl směsný odpad zpracován v zařízení, které ke zpracování takové směsi obdrželo povolení v souladu s článkem 23.“

17) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Nebezpečný odpad pocházející z domácností

1. Do 1. ledna 2025 zavedou členské státy tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, aby se zajistilo, že je zpracován v souladu s články 4 a 13 a nekontaminuje jiné toky komunálního odpadu.
2. Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.
3. Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé složky nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.
4. Do 5. ledna 2020 Komise vypracuje pokyny, aby členským státům pomohla a usnadnila jim tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností.“

18) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

- a) odpadní oleje podléhaly tříděnému sběru, ledaže tříděný sběr není s ohledem na osvědčené postupy technicky proveditelný;
- b) odpadní oleje byly zpracovávány a byla upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které v souladu s články 4 a 13 poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace;
- c) se odpadní oleje odlišných vlastností nemísily mezi sebou a odpadní oleje se nemísily s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud takové smíšení znemožňuje jejich regeneraci nebo jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace.“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Do 31. prosince 2022 Komise přezkoumá údaje o odpadních olejích poskytnuté členskými státy podle čl. 37 odst. 4 s cílem posoudit, zda je proveditelné přijmout opatření pro zpracovávání odpadních olejů, včetně kvantitativních cílů pro regeneraci odpadních olejů a případných dalších opatření na podporu regenerace odpadních olejů. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

19) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Biologický odpad

1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 a s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů.

Členské státy mohou povolit, aby odpad s obdobnými vlastnostmi biologického rozkladu a kompostovatelnosti, který splňuje příslušné evropské normy nebo případné rovnocenné vnitrostátní normy pro obaly využitelné prostřednictvím kompostování a biologického rozkladu, byl sbírán společně s biologickým odpadem.

2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:

- a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;
- b) podporovat domácí kompostování a
- c) propagovat používání materiálů pocházejících z biologického odpadu.

3. Do 31. prosince 2018 Komise požádá evropské normalizační organizace, aby na základě osvědčených postupů vytvořily evropské normy pro biologický odpad vstupující do procesů organické recyklace, pro kompost a pro digestát.“

20) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních technických norem pro činnosti zpracování, včetně třídění a recyklace odpadu, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních norem pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu.“

21) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) „stávající důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu, včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů, odpadů obsahujících významné množství kritických surovin nebo toků odpadů, kterými se zabývají zvláštní právní předpisy Unie;

c) posouzení potřeby uzavření stávajících zařízení pro odpady a rozšíření infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 16.

Členské státy zajistí posouzení investic a dalších finančních prostředků, včetně těch určených místním orgánům, které jsou nezbytné k naplnění těchto potřeb. Toto posouzení musí být zahrnuto do příslušných plánů pro nakládání s odpady nebo jiných strategických dokumentů, které se vztahují na celé území dotčeného členského státu;“;

ii) vkládají se nová písmena, která znějí:

- „ca) informace o opatřeních k dosažení cílů stanovených v čl. 5 odst. 3a směrnice 1999/31/ES nebo v jiných strategických dokumentech, které se vztahují na celé území dotyčného členského státu;
- cb) posouzení stávajících systémů sběru odpadů, včetně materiálového a územního pokrytí tříděného sběru a opatření ke zlepšení jeho fungování, a případných výjimek podle čl. 10 odst. 3 a potřeby zavést nové systémy sběru odpadů.“;

iii) doplňují se nová písmena, která znějí:

- „f) opatření pro boj proti všem formám znečišťování odpadky a pro jejich předcházení a opatření k odklizení všech druhů odpadků;
- g) vhodné kvalitativní nebo kvantitativní ukazatele a cíle týkající se mimo jiné množství vzniklého odpadu a jeho zpracování a množství komunálního odpadu, který je odstraněn nebo je energeticky využit.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 1999/31/ES a pro účely předcházení znečišťování odpadky s požadavky stanovenými v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES (*) a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (**).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).“

22) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví alespoň opatření pro předcházení vzniku odpadů uvedená v čl. 9 odst. 1 v souladu s články 1 a 4.“

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Při zavádění takovýchto programů členské státy v příslušných případech popíší, jak nástroje a opatření uvedené v příloze IVa přispívají k předcházení vzniku odpadů, a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných vhodných opatření. Programy také popíší stávající opatření na předcházení vzniku odpadů a jejich příspěvek k předcházení vzniku odpadů.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy v rámci svých programů předcházení vzniku odpadů přijmou zvláštní programy předcházení vzniku potravinového odpadu.“;

d) odstavce 3 a 4 se zrušují.

23) V článku 30 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Evropská agentura pro životní prostředí každé dva roky zveřejní zprávu obsahující hodnocení pokroku dosaženého při dokončování a provádění programů předcházení vzniku odpadů, včetně hodnocení vývoje, pokud jde o předcházení vzniku odpadů v případě jednotlivých členských států a Unie jako celku, o odstraňování souvislosti mezi tvorbou odpadů a hospodářským růstem a o přechod k oběhovému hospodářství.“

24) V článku 33 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení formátu pro oznamování informací o přijetí a podstatných revizích plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

25) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:

a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a

b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.

Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.“

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit takové registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (*).

5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).“

26) V článku 36 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi, včetně znečišťování odpadky.“

27) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Předkládání údajů

1. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) až e) a čl. 11 odst. 3 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnásti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

2. Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. b) členské státy vykazují množství odpadu použitého pro zasypávání a jiné druhy materiálového využití odděleně od množství odpadu připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného odpadu. Členské státy vykazují přepracování odpadu na materiály, které se mají použít pro zasypávání, rovněž jako zasypávání.

Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3 členské státy vykazují množství odpadu připraveného k opětovnému použití odděleně od množství recyklovaného odpadu.

3. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 9 odst. 4. a čl. 9 odst. 5 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který údaje shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle článku 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

4. Členské státy předkládají Komisi údaje o minerálních nebo syntetických mazacích nebo průmyslových olejích uvedených na trh a o odděleně sebraných a zpracovaných odpadních olejích za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise podle odstavce 7.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

5. K údajům, jež členské státy předkládají podle tohoto článku, je připojena zpráva o kontrole kvality a zpráva o opatřeních přijatých podle čl. 11a odst. 3 a odst. 8, případně včetně podrobných informací o průměrné míře ztrát. Tyto informace jsou předkládány ve formátu pro předkládání údajů, který stanoví Komise podle odstavce 7 tohoto článku.

6. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

7. Do 31. března 2019 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavců 1, 3, 4 a 5 tohoto článku. Pro účely předkládání údajů o provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) a b) používají členské státy formát stanovený prováděcím rozhodnutím Komise ze dne 18. dubna 2012, kterým se zavádí dotazník pro zprávy členských států o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech. Pro účely předkládání údajů o potravinovém odpadu se při vypracovávání formátu pro předkládání údajů zohlední metodika vyvinutá podle čl. 9 odst. 8. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

28) Článek 38 se nahrazuje tímto:

„Článek 38

Výměna informací a sdílení osvědčených postupů, výklad a přizpůsobení technickému pokroku

1. Komise pořádá pravidelnou výměnu informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy, případně také s regionálními a místními orgány, o praktickém uplatňování a vymáhání požadavků této směrnice, týkající se mimo jiné:

- a) uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a a rozvoje opatření a systémů ke sledování toků komunálního odpadu od třídění po recyklaci;
- b) odpovídající správy, vymáhání, přeshraniční spolupráce;
- c) inovací v oblasti nakládání s odpady;
- d) vnitrostátních kritérií pro vedlejší produkty a materiály, které přestaly být odpadem, uvedených v čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 3 a 4, jejichž uplatňování usnadní celounijní elektronický registr zřízený Komisí;

- e) ekonomických nástrojů a dalších opatření využívaných v souladu s čl. 4 odst. 3 s cílem posílit plnění cílů stanovených v uvedeném článku;
- f) opatření stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2;
- g) prevence a zavádění systémů, které prosazují činnosti opětovného použití a prodlužování životnosti výrobků;
- h) plnění povinností, pokud jde o tříděný sběr;
- i) nástrojů a pobídek k dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e).

Výsledky výměny informací a sdílení osvědčených postupů Komise zveřejní.

2. Komise může vypracovat pokyny pro výklad požadavků stanovených v této směrnici, včetně definice odpadu, předcházení vzniku, opětovného použití, přípravy k opětovnému použití, využití, recyklace a odstranění, a pro uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a.

Komise vypracuje pokyny týkající se definic komunálního odpadu a zasypávání.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem změny této směrnice upřesněním použití vzorce pro spalovny odpadu uvedeného v příloze II v bodě R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů uznané podle čl. 349 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o změny příloh IV a V s ohledem na vědecký a technický pokrok.“

29) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 38a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4, čl. 38 odst. 2 a 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

30) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

31) V příloze II se způsoby využívání R3, R4 a R 5 nahrazují tímto:

„R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)

R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů (***)

R 5 Recyklace nebo zpětné získávání ostatních anorganických materiálů (****)

(**) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, zplyňování nebo pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky a využití organických materiálů ve formě zasypávání.

(***) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití.

(****) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, recyklaci anorganických stavebních materiálů, využití anorganických materiálů ve formě zasypávání a čištění půdy vedoucí ke zpětnému získání půdy.“

32) Vkládají se nové přílohy IVa a IVb v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státem.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

Vkládají se nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA IVA

PŘÍKLADY EKONOMICKÝCH NÁSTROJŮ A DALŠÍCH OPATŘENÍ K POSKYTOVÁNÍ POBÍDEK K UPLATŇOVÁNÍ HIERARCHIE ZPŮSOBŮ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY PODLE ČL. 4 ODS. 3 ⁽¹⁾

- 1) Poplatky a omezení související s ukládáním odpadu na skládku a jeho spalováním, které podněcují k předcházení vzniku odpadů a recyklaci, přičemž ukládání odpadu na skládku je považováno za nejméně vhodný způsob nakládání s odpady;
- 2) systémy plateb podle množství odpadu, kdy původci platí za odpad na základě skutečného množství vzniklého odpadu a které podněcují k třídění recyklovatelného odpadu u zdroje a k omezování směsného odpadu;
- 3) daňové pobídky k darování výrobků, zejména potravin;
- 4) systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro různé druhy odpadů a opatření ke zvýšení jejich účinnosti, nákladové efektivnosti a řízení;
- 5) zálohové systémy a další opatření na podporu účinného sběru použitých výrobků a materiálů;
- 6) řádné plánování investic do infrastruktury nakládání s odpady, také s využitím fondů Unie;
- 7) udržitelné postupy zadávání veřejných zakázek, které podpoří lepší nakládání s odpady a používání recyklovaných výrobků a materiálů;
- 8) postupné zrušení dotací, které nejsou v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady;
- 9) používání daňových opatření nebo jiných prostředků, které podpoří proniknutí na trh) v případě výrobků a materiálů připravených k opětovnému použití nebo recyklovaných výrobků a materiálů;
- 10) podpora výzkumu a inovace v souvislosti s pokročilými recyklačními technologiemi a repasováním;
- 11) využití nejlepších dostupných technologií pro zpracovávání odpadů;
- 12) ekonomické pobídky pro regionální a místní orgány, zejména na podporu předcházení vzniku odpadů a na posílení systémů tříděného sběru, které se zároveň vyhýbají podpoře ukládání odpadu na skládku a jeho spalování;
- 13) veřejné osvětové kampaně týkající se zejména tříděného sběru, předcházení vzniku odpadů a snižování znečištění odpadky a začleňování těchto otázek do vzdělávání a odborné přípravy;
- 14) systémy pro koordinaci všech příslušných veřejných orgánů zapojených do nakládání s odpady, včetně využití digitálních prostředků;
- 15) podpora průběžného dialogu a spolupráce mezi všemi stranami zapojenými do nakládání s odpady a pobídky k uzavírání dobrovolných dohod a k podávání zpráv o odpadu ze strany společností.

PŘÍLOHA IVb

PLÁN PROVÁDĚNÍ PŘEDKLÁDANÝ V SOULADU S ČL. 11 ODS. 3

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 11 odst. 3 obsahuje:

1. hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího nakládání s komunálním odpadem a jednotlivých toků, z nichž se skládá;

⁽¹⁾ Zatímco tyto nástroje a opatření mohou podněcovat k předcházení vzniku odpadů, což je nejvyšší krok v hierarchii způsobů nakládání s odpady, stanoví příloha IV komplexní seznam konkrétnějších opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadu, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29;
 3. důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 11 odst. 2 ve stanoveném termínu, a posouzení doby odkladu, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
 4. opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 5, která platí pro dotčený členský stát během doby odkladu, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření pro poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle v čl. 4 odst. 1 a přílohy IVa;
 5. harmonogram provádění opatření podle bodu 4, určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě odkladu;
 6. informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
 7. opatření k případnému zlepšení kvality údajů, s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.“
-

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/852**ze dne 30. května 2018,****kteřou se mění směrnice 94/62/ES o obalech a obalových odpadech****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvažlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů, posílit zásady oběhového hospodářství, rozšířit využívání energie z obnovitelných zdrojů, zvýšit energetickou účinnost, snížit závislost Unie na dovážených zdrojích, zajistit nové hospodářské příležitosti a přispět k dlouhodobé konkurenceschopnosti. Účinnější využívání zdrojů by také přineslo podstatné čisté úspory podnikům, veřejným orgánům a spotřebitelům v Unii a současně snížilo celkové roční emise skleníkových plynů.
- (2) Cíle stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ⁽⁴⁾, pokud jde o využití a recyklaci obalů a obalových odpadů, by měly být pozměněny zvýšením recyklace obalových odpadů, aby lépe odrážely ambice Unie spojené s přechodem na oběhové hospodářství.
- (3) V zájmu zajištění větší soudržnosti práva Unie v oblasti nakládání s odpady by měly být definice obsažené ve směrnici 94/62/ES v příslušných případech sladěny s definicemi uvedenými ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁵⁾, která se vztahuje na odpad obecně.
- (4) Nejefektivnějším způsobem, jak zvýšit účinné využívání zdrojů a snížit dopad odpadů na životní prostředí, je předcházení vzniku odpadů. Je proto důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření na podporu zvyšování podílu opakovaně použitelných obalů na trhu a k opakovanému použití obalů. Tato opatření mohou zahrnovat používání systémů vratných zálohovaných obalů a další pobídky, jako je stanovení kvantitativních cílů, zohlednění opakovaného použití při plnění cílů recyklace a diferencované finanční příspěvky pro opakovaně použitelné obaly v rámci systémů rozšířené odpovědnosti výrobce pro obaly. Členské státy by měly přijmout opatření, kterými podpoří rozvoj opakovaně použitelných obalů a snižování spotřeby nereklovatelných obalů a nadměrných obalů.
- (5) Jelikož se opakovaným použitím zabraňuje v uvádění nových obalů na trh a zvyšování objemu vytvořeného obalového odpadu, měly by opakovaně použitelné prodejní obaly, které jsou uvedeny poprvé na trh, a dřevěné obaly opravené pro opakované použití být započteny pro účely plnění příslušných cílů v oblasti recyklace odpadů.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

- (6) Členské státy by měly vytvářet vhodné pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady včetně ekonomických nástrojů a dalších opatření. Cílem těchto opatření by mělo být minimalizování dopadů obalů a obalového odpadu na životní prostředí, a to z hlediska jejich celého životního cyklu, ve vhodných případech s přihlédnutím k přínosu využívání biologických materiálů a materiálů vhodných k tomu, aby byly recyklovány vícekrát. K rozvoji odvětví zabývajícího se recyklací obalového odpadu mohou přispět opatření ke zvyšování informovanosti veřejnosti o přínosech vyplývajících z obalů vyrobených z recyklovaných materiálů. Pokud je pro zajištění hygieny potravin a zdraví a bezpečnosti spotřebitelů nezbytné používat jednorázové obaly, měly by členské státy přijmout opatření k recyklaci takových obalů.
- (7) Podpora udržitelného bioekonomiky může přispět ke snižování závislosti Unie na dovážených surovinách. Biologicky recyklovatelné obaly a biologicky rozložitelné kompostovatelné obaly by mohly představovat příležitost k podpoře obnovitelných zdrojů pro výrobu obalů, pokud se ukáže, že je to přínosné z hlediska životního cyklu.
- (8) Odpadky, ať už ve městech či mimo města, v řekách a mořích nebo kdekoli jinde, mají přímý i nepřímý škodlivý dopad na životní prostředí, na životní podmínky občanů a na hospodářství a náklady na jejich odklizení představují pro společnost zbytečnou ekonomickou zátěž. K nejčastěji nacházeným předmětům na plážích patří obalové odpady, což má dlouhodobé dopady na životní prostředí a ovlivňuje cestovní ruch a přínos těchto přírodních oblastí pro veřejnost. Kromě toho přítomnost obalových odpadů v mořském prostředí negativně ovlivňuje pořadí priorit v hierarchii způsobů nakládání s odpady, zejména tím, že tyto odpady není možné opakovaně použít, recyklovat či jinak využít.
- (9) Z dalšího zvýšení cílů stanovených ve směrnici 94/62/ES, které se týkají recyklace obalových odpadů, by vyplývaly jednoznačné environmentální, ekonomické a sociální přínosy. Mělo by se zajistit, aby ekonomicky hodnotné odpadní materiály byly postupně a účinně využívány díky řádnému nakládání s odpady a v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanovenou směrnicí 2008/98/ES a vráceny do evropského hospodářství, aby tak bylo dosaženo pokroku při provádění sdělení Komise ze dne 4. listopadu 2008 nazvaného „Iniciativa v oblasti surovin – uspokojení kritických potřeb pro růst a zaměstnanost“ a vytváření oběhového hospodářství.
- (10) Mnoho členských států dosud nevyvinulo potřebnou infrastrukturu pro nakládání s odpady. Je proto nutné stanovit jednoznačné dlouhodobé cíle politiky, aby se zamezilo uzavření recyklovatelných materiálů na nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady.
- (11) Tato směrnice stanoví dlouhodobé cíle týkající se nakládání s odpady v Unii a poskytuje hospodářským subjektům a členským státům jasné vodítko pro směřování investic, které jsou nezbytné pro dosažení těchto cílů. Při přípravě vnitrostátních plánů pro nakládání s odpady a plánování investic do infrastruktury pro nakládání s odpady by členské státy měly náležitě využívat investice, a to též z fondů Unie, tím, že upřednostní předcházení vzniku odpadů, včetně opakovaného použití a recyklace, v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady.
- (12) Díky kombinaci cílů v oblasti recyklace a omezení skládkování, jež jsou obsaženy ve směrnici 2008/98/ES a směrnici Rady 1999/31/ES⁽¹⁾, již není nutné stanovovat cíle v oblasti využití a maximální cíle v oblasti recyklace obalového odpadu.
- (13) K dosažení významných ekonomických a environmentálních přínosů by měly být stanoveny samostatné cíle týkající se recyklace železných kovů a hliníku, neboť by bylo recyklováno více hliníku, což by vedlo k významným úsporám energie a snížení emisí oxidu uhličitého. Stávající cíl týkající se recyklace kovových obalů by se proto měl rozdělit na samostatné cíle pro tyto dva druhy odpadů.
- (14) Cíle recyklace obalů pro rok 2030 by měly být přezkoumány za účelem jejich zachování nebo případně jejich zvýšení. V průběhu tohoto přezkumu by měla být rovněž věnována pozornost specifickým tokům obalového odpadu, jako jsou obalové odpady z domácností a z obchodní a průmyslové sféry, jakož i odpady z kompozitních obalů.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

- (15) Výpočet cílů v oblasti recyklace by měl vycházet z hmotnosti obalového odpadu, který vstupuje do recyklace. Obecně by měla být hmotnost obalového odpadu započteného jako recyklovaný skutečně měřena v místě, kde obalový odpad vstupuje do recyklace. Nicméně pro snížení administrativní zátěže by členským státům mělo být, při dodržení přísných podmínek a odchylně od obecného pravidla, umožněno, aby určily hmotnost recyklovaného obalového odpadu na bázi měření výstupu z jakéhokoliv třídění. Ztráty materiálů, k nimž dojde předtím, než odpad vstoupí do recyklace, například v důsledku třídění nebo jiných předběžných operací, by neměly být zahrnuty do množství odpadu vykazovaného jako recyklovaný. Tyto ztráty lze určit na základě elektronických registrů, technických specifikací, podrobných pravidel pro výpočet průměrné míry ztráty u různých toků odpadu nebo jiných odpovídajících opatření. Členské státy by měly o takových opatřeních informovat ve zprávách o kontrole kvality, které doprovázejí údaje o recyklaci odpadu, jež předkládají Komisi. Na úrovni jednotlivých třídících zařízení by měly být pokud možno zavedeny průměrné míry ztrát a měly by být spojeny s různými hlavními druhy odpadu, různými zdroji (jako jsou domácnosti či obchody), různými systémy sběru a různými druhy postupů třídění. Průměrné míry ztrát by se měly používat pouze v případech, kdy nejsou dostupné jiné spolehlivé údaje, zejména v souvislosti s přepravou a vývozem odpadu. Hmotnostní ztráty materiálů či látek v důsledku fyzikálních procesů nebo procesů chemické přeměny, které jsou recyklaci vlastní a kdy jsou odpadové materiály skutečně přepracovány na výrobky, materiály či látky, by neměly být odečítány od hmotnosti odpadu, který se vykazuje jako recyklovaný.
- (16) Pokud obalový odpad po přípravě před samotným přepracováním přestane být odpadem, může být započten jako recyklovaný, je-li daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, ať již pro původní nebo pro jiný účel. K dosažení cílů v oblasti recyklace by neměly být započítávány materiály, které přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, jsou zasypány nebo odstraněny nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než recyklace.
- (17) Pokud se výpočet míry recyklace uplatní u aerobního nebo anaerobního zpracování biologicky rozložitelného obalového odpadu, lze množství odpadu, které vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovém zpracování vzniká výstup, který se má použít jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Vzhledem k tomu, že výstupem takového zpracování je nejčastěji kompost nebo digestát, mohl by být brán v úvahu i jiný výstup, pokud obsahuje srovnatelné množství recyklovaného obsahu ve vztahu k množství zpracovaného biologicky rozložitelného obalového odpadu. V jiných případech v souladu s definicí recyklace by k dosažení cílů v oblasti recyklace nemělo být započítáváno přepracování biologicky rozložitelných obalových odpadů na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, jsou odstraněny, nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než recyklace.
- (18) V případě vývozu obalového odpadu z Unie za účelem recyklace by měly členské státy účinně využívat kontrolních pravomocí stanovených v čl. 50 odst. 4c nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006⁽¹⁾ s cílem požadovat doklady prokazující, zda je dodávka určena pro využití, které je v souladu s článkem 49 uvedeného nařízení, a tudíž s odpadem bude nakládáno způsobem šetrným k životnímu prostředí v zařízení, které je provozováno v souladu s normami na ochranu lidského zdraví a životního prostředí, které všeobecně odpovídají normám stanoveným právními předpisy Unie. Při provádění tohoto úkolu by mohly členské státy spolupracovat s jinými příslušnými subjekty, jako jsou příslušné orgány v zemi určení, nezávislé kontrolní orgány třetí strany nebo organizace provádějící povinnosti rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, zřízené v rámci systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které by mohly provádět fyzické a jiné kontroly zařízení ve třetích zemích. Ve zprávě o kontrole kvality, jež je připojena k údajům o dosažení cílů, by měly členské státy informovat o opatřeních za účelem plnění povinnosti zajistit, aby byl odpad vyvážený z Unie zpracováván ze všeobecně rovnocenných podmínek, jaké jsou vyžadovány na základě příslušného práva Unie v oblasti životního prostředí.
- (19) Za účelem zajištění lepšího, včasějšího a jednotnějšího provedení této směrnice a předjímání jakýchkoli problémů při provádění by měl být zaveden systém zpráv včasného varování k odhalování nedostatků a přijímání opatření před uplynutím lhůt pro splnění cílů.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

- (20) Vzhledem k tomu, že o množství a druhu použitých obalů zpravidla rozhoduje výrobce spíše než spotřebitel, měly by se zavést systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Účinné systémy rozšířené odpovědnosti výrobce mohou mít pozitivní dopad na životní prostředí tím, že se sníží vznik obalového odpadu a zvýší jeho tříděný sběr a recyklace. Ačkoliv ve většině členských států již existují systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro obaly, jsou velké rozdíly ve způsobech, jak jsou tyto systémy nastaveny, v jejich účinnosti a v rozsahu odpovědnosti výrobců. Pravidla týkající se rozšířené odpovědnosti výrobce stanovená ve směrnici 2008/98/ES by se proto měla vztahovat na systémy rozšířené odpovědnosti výrobců obalů.
- (21) S cílem podpořit předcházení vzniku obalových odpadů, snížit jejich dopad na životní prostředí a podporovat recyklaci vysoce kvalitních materiálů při současném zajištění fungování vnitřního trhu a zamezení překážek obchodu a narušení či omezení hospodářské soutěže v Unii by měly být základní požadavky směrnice 94/62/ES a její přílohy II přezkoumány a v případě potřeby změněny, aby se zpřísnily požadavky na návrh výrobků, pokud jde o opakované použití a vysoce kvalitní recyklaci obalů.
- (22) Údaje poskytnuté členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování práva Unie v oblasti nakládání s odpady ze strany členských států. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost údajů by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých požadavků na předkládání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik předkládání zpráv a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů.
- (23) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vypracovávají každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění správného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členskými státy ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně z údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.
- (24) Pro účinné provádění a zajištění srovnatelnosti údajů mezi členskými státy je nanejvýš důležité předávání spolehlivých údajů týkajících se nakládání s odpady. Při předkládání zpráv o dosažení cílů stanovených ve směrnici 94/62/ES ve znění této směrnice by proto měly členské státy používat nejnovější pravidla vypracovaná Komisí a metodiky vyvinuté vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za provádění této směrnice.
- (25) Za účelem doplnění nebo změny směrnice 94/62/ES by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o čl. 11 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a článek 20 uvedené směrnice ve znění této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (26) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 94/62/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o čl. 5 odst. 4, čl. 6a odst. 9, čl. 12 odst. 3d a čl. 19 odst. 1 uvedené směrnice ve znění této směrnice. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (27) Jelikož cílů této směrnice, totiž zamezení jakémukoli dopadu z obalů a obalového odpadu na životní prostředí nebo omezení takového dopadu a tím zajištění vysoké úrovně ochrany životního prostředí na jedné straně a zajištění fungování vnitřního trhu a zamezení překážek obchodu a narušení či omezení hospodářské soutěže v Unii na straně druhé, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (28) Směrnice 94/62/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (29) Podle interinstitucionální dohody ze dne 28. listopadu 2001 o systematictějšímu využívání metody přepracování právních aktů ⁽¹⁾ je metoda přepracování považována za vhodný nástroj k zajištění trvalé a všeobecné srozumitelnosti právních předpisů Unie, neboť zamezuje šíření izolovaných pozměňujících aktů, které mají často za následek obtížnou srozumitelnost právních aktů. V interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů navíc tři orgány potvrdily svůj závazek, že budou legislativní metodu přepracování častěji využívat k úpravě stávajících právních předpisů. Vzhledem k tomu, že směrnice 94/62/ES byla již pozměněna šestkrát, bylo by vhodné ji v nejbližší době přepracovat.
- (30) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 94/62/ES se mění takto:

- 1) V článku 1 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Za tímto účelem stanoví tato směrnice opatření, jejichž prvořadou prioritou je prevence vzniku obalových odpadů a dalšími základními zásadami je opakované použití obalů, recyklace a další formy využití obalových odpadů, a tedy snížení množství těchto odpadů určených ke konečnému odstranění s cílem přispět k přechodu na oběhové hospodářství.“

- 2) Článek 3 se mění takto:

- a) v bodě 1 se zrušuje tento pododstavec:

„Komise případně posoudí názorné příklady pro definici obalu uvedené v příloze I a podle potřeby je reviduje. Přednostně se zabývá těmito předměty: pouzdra na CD a videokazety, květináči, trubicemi a válci, na kterých jsou navinuty flexibilní materiály, podkladovým papírem samolepicích štítků a balícím papírem. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 21 odst. 3.“;

- b) bod 2 se nahrazuje tímto:

„2. „obalovými odpady“ jakékoli obaly nebo obalové materiály, na které se vztahuje definice odpadu stanovená v článku 3 směrnice 2008/98/ES, s výjimkou odpadů vznikajících při výrobě“;

- c) vkládají se nové body, které znějí:

„2a. „opakovaně použitelnými obaly“ obaly navržené, vyrobené a uvedené na trh tak, aby mohly být v průběhu svého životního cyklu vícekrát využity nebo mohly projít několika cykly tím, že budou několikrát znovu naplněny nebo opakovaně použity ke stejnému účelu, ke kterému byly původně určeny;

2b. „kompozitními obaly“ obaly složené ze dvou nebo více vrstev různých materiálů, jež nelze ručně oddělit a tvoří jedinou nedílnou jednotku, tvořící vnitřní nádobu a vnější schránku, které jsou plněny, skladovány, převáženy a vyprazdňovány jako takové;

2c. „odpadem“, „nakládáním s odpady“, „sběrem“, „tříděním sběrem“, „předcházením vzniku“, „zpracováním“, „využitím“, „recyklací“, „odstraněním“ a „rozšířenou odpovědností výrobce“ příslušné pojmy vymezené v článku 3 směrnice 2008/98/ES; „opakovaným použitím“ se rozumí „opětovné použití“ ve smyslu článku 3 uvedené směrnice“;

- d) body 3 až 10 se zrušují.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 77, 28.3.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

3) Článek 4 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy zajistí, aby vedle opatření přijatých podle článku 9 byla prováděna další preventivní opatření k zamezení vzniku obalových odpadů a k minimalizaci dopadu obalů na životní prostředí.

Těmito dalšími preventivními opatřeními mohou být vnitrostátní programy, pobídky prostřednictvím systémů rozšířené odpovědnosti výrobce s cílem minimalizovat vliv obalů na životní prostředí nebo podobné akce, přijímané podle potřeby po konzultaci s hospodářskými subjekty a spotřebitelskými a environmentálními organizacemi a zaměřené na koordinaci a využívání řady podnětů rozvíjených v rámci členských států v oblasti prevence.

Členské státy využívají ekonomické nástroje a další opatření k poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa směrnice 2008/98/ES, nebo jiné vhodné nástroje a opatření.“;

b) odstavec 3 se zrušuje.

4) Článek 5 se nahrazuje tímto:

„Článek 5

Opakované použití

1. V souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady podle článku 4 směrnice 2008/98/ES přijmou členské státy opatření na podporu zvyšování podílu opakovaně použitelných obalů uváděných na trh a podílu systémů opakovaného použití obalů způsobem šetrným k životnímu prostředí a v souladu se Smlouvou, aniž by tím došlo k ohrožení hygieny potravin nebo bezpečnosti spotřebitelů. Tato opatření mohou mimo jiné zahrnovat:

- a) využívání systémů vratných zálohovaných obalů;
 - b) stanovení kvalitativních nebo kvantitativních cílů;
 - c) vytváření ekonomických pobídek;
 - d) stanovení minimálního procentního podílu opakovaně použitelných obalů uváděných na trh každý rok pro každý tok obalů.
2. Členský stát může rozhodnout, že upraví úroveň cílů uvedených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i) na určitý rok zohledněním průměrného podílu opakovaně použitelných prodejních obalů, které byly v předcházejících třech letech poprvé uvedeny na trh a opakovaně použity v rámci systému opakovaného použití obalů.

Tyto upravené úrovně se vypočítají odečtením:

- a) podílu opakovaně použitelných prodejních obalů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce na všech prodejních obalech, které byly uvedeny na trh, od cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) a h) a
- b) podílu opakovaně použitelných prodejních obalů uvedených v prvním pododstavci tohoto odstavce, vyrobených z příslušného obalového materiálu, na všech prodejních obalech vyrobených z tohoto materiálu, které byly uvedeny na trh, od cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. g) a i).

Pro účely výpočtu upravených úrovní cílů se zohlední nejvýše pět procentních bodů takového podílu.

3. Členský stát může při výpočtu cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f), písm. g) bodě ii), písm. h) a písm. i) bodě ii) zohlednit množství dřevěných obalů, které byly opraveny za účelem opakovaného použití.

4. Za účelem zajištění jednotných podmínek pro uplatňování odstavců 2 a 3 tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, kterými stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů a pro výpočet cílů podle odstavce 3 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

5. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá údaje o opakovaně použitelných obalech poskytnuté členskými státy podle článku 12 a přílohy III s cílem posoudit, zda je proveditelné stanovit kvantitativní cíle pro opakované použití obalů, včetně pravidel pro výpočet, a přijmout další opatření na podporu opakovaného použití obalů. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

5) Článek 6 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nová písmena, která znějí:

„f) nejpozději 31. prosince 2025 bude alespoň 65 % hmotnosti veškerých obalových odpadů recyklováno;

g) nejpozději 31. prosince 2025 bude dosaženo těchto minimálních cílů v hmotnostním vyjádření pro recyklaci těchto konkrétních materiálů obsažených v obalovém odpadu:

i) 50 % plastů;

ii) 25 % dřeva;

iii) 70 % železných kovů;

iv) 50 % hliníku;

v) 70 % skla;

vi) 75 % papíru a lepenky;

h) nejpozději 31. prosince 2030 bude alespoň 70 % hmotnosti veškerých obalových odpadů recyklováno;

i) nejpozději 31. prosince 2030 bude dosaženo těchto minimálních cílů v hmotnostním vyjádření pro recyklaci těchto konkrétních materiálů obsažených v obalovém odpadu:

i) 55 % plastů;

ii) 30 % dřeva;

iii) 80 % železných kovů;

iv) 60 % hliníku;

v) 75 % skla;

vi) 85 % papíru a lepenky.“;

b) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„1a. Aniž je dotčen odst. 1 písm. f) a h), může členský stát odložit termín pro dosažení cílů uvedených v odst. 1 písm. g) bodech i) až vi) a písm. i) bodech i) až vi) až o pět let za těchto podmínek:

a) odchylka je omezena na nejvýše 15 procentních bodů z jediného cíle nebo rozdělených mezi dva cíle;

b) v důsledku odchylky neklesne míra recyklace u žádného cíle pod 30 %;

c) v důsledku odchylky neklesne míra recyklace u žádného z cílů uvedených v odst. 1 písm. g) bodech v) a vi) a písm. i) bodech v) a vi) pod 60 % a

d) nejpozději 24 měsíců před příslušným termínem stanoveným v odst. 1 písm. g) nebo i) tohoto článku oznámí členský stát Komisi svůj záměr daný termín odložit a předloží plán provádění v souladu s přílohou IV této směrnice. Členský stát může tento plán spojit s plánem provádění předkládaným podle čl. 11 odst. 3 písm. b) směrnice 2008/98/ES.

1b. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění podle odst. 1a písm. d) může Komise členský stát požádat, aby tento plán upravil, pokud má za to, že není v souladu s požadavky stanovenými v příloze IV. Dotčený členský stát předloží upravený plán do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

1c. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá cíle stanovené v odst. 1 písm. h) a i) s cílem je zachovat nebo případně zvýšit. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“;

c) odstavce 2, 3, 5, 8 a 9 se zrušují.

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6a

Pravidla pro výpočet dosažení cílů

„1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i),

a) členské státy vypočtou hmotnost obalového odpadu vzniklého a recyklovaného v daném kalendářním roce. Lze mít za to, že množství obalového odpadu vzniklého v členském státě je shodné s množstvím obalů uvedených v daném roce v tomto členském státě na trh;

b) se hmotnost recyklovaného obalového odpadu vypočte jako hmotnost obalů, které se staly odpadem a poté, co byly předmětem veškerých nezbytných kontrol, třídění a dalších předběžných postupů k odstranění odpadních materiálů, na něž se nevztahuje následné přepracování, a k zajištění vysoké kvality recyklace, vstupují do recyklace, v níž dojde k vlastnímu přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky.

2. Pro účely odst. 1 písm. a) je hmotnost recyklovaného obalového odpadu měřena v okamžiku, kdy odpad vstupuje do recyklace.

Odchylně od prvního pododstavce lze hmotnost recyklovaného obalového odpadu měřit při výstupu z jakéhokoli třídění, pokud:

a) je tento odpad z výstupu následně recyklován;

b) hmotnost materiálů nebo látek, které jsou odstraněny dalšími operacemi předcházejícími recyklaci a nejsou následně recyklovány, není zahrnuta do hmotnosti odpadu, který je vykazován jako recyklováný.

3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti obalového odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. a) a odst. 2 písm. a) a b) tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném obalovém odpadu, může tento systém zahrnovat elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4 směrnice 2008/98/ES, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu u různých druhů odpadu a různých postupů zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát se použijí pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočítají se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle čl. 11a odst. 10 směrnice 2008/98/ES.

4. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i), lze množství biologicky rozložitelného obalového odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká kompost, digestát či jiný výstup, který obsahuje srovnatelné množství recyklovaného obsahu ve vztahu ke vstupu a který má být použit jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Pokud je tento výstup aplikován na půdu, mohou jej členské státy započítat jako recyklovaný odpad pouze tehdy, pokud jeho použití má přínos v oblasti zemědělství nebo vede k ekologickému zlepšení.

5. Množství obalového odpadu, který po přípravě před přepracováním přestal být odpadem, lze započítat jako recyklovaný odpad, pokud je daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, jež budou použity k původnímu nebo jinému účelu. K dosažení cílů v oblasti recyklace se však nezapočítají materiály, které přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie nebo mají být spaleny, zasypany nebo uloženy na skládku.

6. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i), mohou členské státy zohlednit recyklaci kovů vytríděných po spalení odpadu, a to v poměru k podílu spalovaného obalového odpadu, pokud tyto recyklované kovy splňují určitá kvalitativní kritéria stanovená prováděcím aktem přijatým podle čl. 11a odst. 9 směrnice 2008/98/ES.

7. Obalový odpad odeslaný do jiného členského státu za účelem recyklace v tomto jiném členském státě může započítat k dosažení cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i) pouze členský stát, v němž byl tento obalový odpad sebrán.

8. Obalový odpad vyvezený z Unie započítá k dosažení cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 této směrnice členský stát, v němž byl tento odpad sebrán, pouze jsou-li splněny požadavky odstavce 3 tohoto článku a může-li vývozce v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 (*) prokázat, že přeprava odpadu splňuje požadavky uvedeného nařízení a že se zpracování obalového odpadu mimo Unii uskutečnilo za podmínek, které jsou všeobecně rovnocenné požadavkům příslušného práva Unie v oblasti ochrany životního prostředí.

9. Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování odstavců 1 až 5 tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů, zejména pokud jde o hmotnost vzniklého obalového odpadu. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).“

7) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 6b

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i), a to nejpozději tři roky před každým z termínů stanovených v uvedených písmenech.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných termínech nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
- c) příklady osvědčených postupů, které se používají v celé Unii a které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování stanovených cílů.“

8) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Systémy zpětného odběru, sběru a využití

1. S cílem dosažení cílů stanovených touto směrnicí přijmou členské státy nezbytná opatření k vytvoření systémů umožňujících:

- a) zpětný odběr nebo sběr použitých obalů a obalových odpadů od spotřebitelů a jiných konečných uživatelů nebo z toků odpadů za účelem jejich usměrnění do nejvhodnějších možností nakládání s odpady;
- b) opakované použití nebo využití sebraných obalů nebo obalových odpadů, včetně recyklace.

Tyto systémy musí být otevřené pro účast hospodářských subjektů z dotčených odvětví a příslušných veřejných orgánů. Musí se vztahovat i na dovážené výrobky za nediskriminačních podmínek, včetně podrobných provozních podmínek a veškerých tarifů stanovených pro přístup k těmto systémům, a být navrženy tak, aby v souladu se Smlouvou bránily překážkám obchodu nebo narušování hospodářské soutěže.

2. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2024 byly zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro všechny obaly podle článků 8 a 8a směrnice 2008/98/ES.

3. Opatření podle odstavců 1 a 2 musí být součástí politiky týkající se veškerých obalů a obalových odpadů a brát v úvahu zejména požadavky, které se týkají ochrany zdravého životního prostředí a zdraví spotřebitelů, bezpečnosti a hygieny, ochrany jakosti, pravosti a technických charakteristik baleného zboží a použitých materiálů a ochrany práv průmyslového a obchodního vlastnictví.

4. Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace obalových odpadů a pro dodržování nezbytných norem kvality pro příslušná odvětví zabývající se recyklací. Za tímto účelem se čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/98/ES použije na obalové odpady, včetně odpadů z kompozitních obalů.“

9) V článku 9 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„5. Do 31. prosince 2020 Komise posoudí proveditelnost posílení základních požadavků mimo jiné s cílem zlepšit koncepci opakovaného použití a podpořit vysoce kvalitní recyklaci, ale také posílit jejich vymáhání. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

10) V článku 11 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21a s cílem doplnit tuto směrnici stanovením podmínek, za nichž se hladiny koncentrace uvedené v odstavci 1 tohoto článku nevztahují na recyklované materiály a cykly výrobků, které jsou součástí uzavřeného a řízeného řetězce, a určením druhů obalů, na něž se nevztahuje požadavek uvedený v odst. 1 třetí odrážce tohoto článku.“

11) Článek 12 se mění takto:

a) nadpis se nahrazuje tímto: *„Informační systémy a podávání zpráv“*;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Databáze uvedené v odstavci 1 obsahují údaje vycházející z přílohy III a poskytují informace zejména o velikosti, parametrech a vývoji toků obalů a obalových odpadů na úrovni jednotlivých členských států, včetně informací o toxicitě nebo nebezpečnosti obalových materiálů a komponent používaných k jejich výrobě.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) vkládají se nové odstavce, které znějí:

„3a. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 6 odst. 1 písm. a) až i) a údaje o opakovaně použitelných obalech za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise na základě přílohy III v souladu s odstavcem 3d tohoto článku.

První sledované období týkající se cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. f) až i) a údajů o opakovaně použitelných obalech začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 3d tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů, a první předložené údaje zahrnují údaje za toto sledované období.

3b. K údajům, jež členské státy předkládají podle tohoto článku, je připojena zpráva o kontrole kvality a zpráva o opatřeních přijatých podle čl. 6a odst. 3 a odst. 8, případně včetně podrobných informací o průměrné míře ztrát.

3c. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

3d. Do 31. března 2019 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavce 3a tohoto článku. Pro účely předkládání zpráv o provádění čl. 6 odst. 1 písm. a) až e) této směrnice používají členské státy formát stanovený rozhodnutím Komise 2005/270/ES (*). Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2 této směrnice.

(*) Rozhodnutí Komise 2005/270/ES ze dne 22. března 2005, kterým se stanoví formáty vztahující se k databázovému systému podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 86, 5.4.2005, s. 6).“;

e) odstavec 5 se zrušuje.

12) Článek 17 se zrušuje.

13) Článek 19 se nahrazuje tímto:

„Článek 19

Přizpůsobení vědeckému a technickému pokroku

1. Komise přijme prováděcí akty nezbytné pro přizpůsobení identifikačního systému uvedeného v čl. 8 odst. 2 a čl. 10 druhého pododstavce šesté odrážky vědeckému a technickému pokroku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 21 odst. 2.

2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21a za účelem změny názorných příkladů pro definici obalu uvedených v příloze I.“

14) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Zvláštní opatření

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 21a s cílem doplnit tuto směrnici, je-li to nezbytné k řešení jakýchkoli obtíží, které nastanou při uplatňování jejích ustanovení, zejména ve vztahu k inertním obalovým materiálům uváděným na trh v Unii ve velmi malých množstvích (tzn. přibližně 0,1 % hmotnostních), primárním obalům zdravotnických prostředků a farmaceutických výrobků, drobným obalům a luxusním obalům.“

15) Článek 21 se nahrazuje tímto:

„Článek 21

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice 2008/98/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

16) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 21a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 11 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a článku 20 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 11 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a článku 20 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 11 odst. 3, čl. 19 odst. 2 a článku 20 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

17) Přílohy II a III se mění v souladu s přílohou této směrnice.

18) Doplní se příloha IV v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnicí nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament
předseda
A. TAJANI

Za Radu
předsedkyně
L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

1) Příloha II se mění takto:

a) v bodě 1 se druhá odrážka nahrazuje tímto:

„— Obaly musí být navrženy, vyrobeny a uváděny na trh způsobem, který v souladu se zásadou hierarchie způsobů nakládání s odpady umožní jejich opakované použití nebo využití, včetně recyklace, a omezí na minimum jejich dopad na životní prostředí, když se obalové odpady nebo zbytky po operacích nakládání s odpady odstraňují.“;

b) v bodě 3 se písmena c) a d) nahrazují tímto:

„c) *Obaly využitelné formou kompostování*

Obalové odpady určené ke kompostování musí mít takovou schopnost biologického rozkladu, která nebrání jejich oddělenému sběru a kompostování nebo působení, jemuž jsou vystaveny.

d) *Biologicky rozložitelné obaly*

Biologicky rozložitelné obaly musí být takové povahy, aby u nich mohl proběhnout fyzikální, chemický, tepelný nebo biologický rozklad, který umožní, aby se převážná část vzniklého kompostu nakonec rozložila na oxid uhličitý, biomasu a vodu. Oxo-rozložitelné plastové obaly se nepovažují za obaly biologicky rozložitelné.“

2) Příloha III se mění takto:

a) v tabulkách 1 a 2 se řádky s názvem „Kov“ nahrazují dvěma řádky s názvy „Železný kov“ a „Hliník“;

b) tabulka 2 se mění takto:

i) v druhém sloupci se nadpis „Spotřeba obalů [t]“ nahrazuje nadpisem „Obaly poprvé uvedené na trh [t]“,

ii) ve třetím sloupci se nadpis „Opakovaně používané obaly“ nahrazuje nadpisem „Opakovaně použitelné obaly“,

iii) doplňuje se čtvrtý sloupec, který zní:

„Opakovaně použitelné prodejní obaly“	
[t]	[%]“;

c) v tabulkách 3 a 4 se řádky s názvem „Kovové obaly“ nahrazují dvěma řádky s názvy „Obaly ze železných kovů“ a „Hliníkové obaly“.

3) Doplňuje se nová příloha, která zní:

„PŘÍLOHA IV

PLÁN PROVÁDĚNÍ PŘEDKLÁDANÝ V SOULADU S ČL. 6 Odst. 1 a PÍSM. D)

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 6 odst. 1a písm. d) obsahuje:

- 1) hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího nakládání s obalovým odpadem a jednotlivých toků odpadů, z nichž se skládá;

- 2) hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadu, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29 směrnice 2008/98/ES;
 - 3) důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 6 odst. 1 písm. g) a i) ve stanoveném termínu, a posouzení doby odkladu, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
 - 4) opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 6 odst. 1 písm. g) a i) této směrnice, která platí pro dotčený členský stát během doby odkladu, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření pro poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle čl. 4 odst. 1 a přílohy IVa směrnice 2008/98/ES;
 - 5) harmonogram provádění opatření podle bodu 4, určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě odkladu;
 - 6) informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
 - 7) opatření k případnému zlepšení kvality údajů, s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.“
-

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/853

ze dne 30. května 2018,

kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES a 2009/31/ES a směrnice Rady 86/278/EHS a 87/217/EHS, pokud jde o procesní pravidla v oblasti podávání environmentálních zpráv, a zrušuje směrnice Rady 91/692/EHS

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

po konzultaci s Výborem regionů,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 86/278/EHS ⁽³⁾ a 87/217/EHS ⁽⁴⁾ jsou založeny na člancích 100 a 235 Smlouvy o založení Evropského hospodářského společenství, nyní článcích 115 a 352 Smlouvy o fungování Evropské Unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“). Změny uvedených směrnic v tomto rozhodnutí souvisejí s politikou Unie v oblasti životního prostředí a jsou přímým důsledkem zrušení směrnice Rady 91/692/EHS ⁽⁵⁾ na základě čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Je proto vhodné, aby byly uvedené změny založeny na čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ⁽⁶⁾ je založena na článku 100a Smlouvy o založení Evropského společenství, nyní článku 114 Smlouvy o fungování EU. Změna uvedené směrnice souvisí s politikou Unie v oblasti životního prostředí a je přímým důsledkem zrušení směrnice Rady 91/692/EHS na základě čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU. Je proto vhodné, aby uvedená změna byla založena na čl. 192 odst. 1 Smlouvy o fungování EU.
- (3) Směrnice 91/692/EHS byla přijata, aby v rámci jednotlivých odvětví racionalizovala a zlepšila ustanovení o předávání informací a zveřejňování zpráv týkajících se některých směrnic o ochraně životního prostředí. Pro dosažení tohoto cíle změnila směrnice 91/692/EHS několik směrnic, aby se zavedly jednotné požadavky na podávání zpráv.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 173, 31.5.2017, s. 82.

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 14. května 2018.

⁽³⁾ Směrnice Rady 86/278/EHS ze dne 12. června 1986 o ochraně životního prostředí a zejména půdy při používání kalů z čistíren odpadních vod v zemědělství (Úř. věst. L 181, 4.7.1986, s. 6).

⁽⁴⁾ Směrnice Rady 87/217/EHS ze dne 19. března 1987 o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem (Úř. věst. L 85, 28.3.1987, s. 40).

⁽⁵⁾ Směrnice Rady 91/692/EHS ze dne 23. prosince 1991, kterou se normalizují a racionalizují zprávy o provádění některých směrnic týkajících se životního prostředí (Úř. věst. L 377, 31.12.1991, s. 48).

⁽⁶⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/63/ES ze dne 20. prosince 1994 o omezování emisí těkavých organických sloučenin (VOC) vznikajících při skladování benzínu a při jeho distribuci od terminálů k čerpacím stanicím (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 24).

- (4) Provádění požadavků na podávání zpráv zavedených směrnicí 91/692/EHS se stalo obtížné a neúčinné. Řada aktů Unie pozměněných směrnicí 91/692/EHS byla navíc nahrazena a nadále již neobsahuje požadavky na podávání zpráv zavedené zmíněnou směrnicí. Například směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ⁽¹⁾ zrušila sedm aktů Unie v oblasti vodní politiky a nepřevzala systém podávání zpráv zavedený směrnicí 91/692/EHS. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽²⁾ kromě toho neobsahuje žádný odkaz na směrnici 91/692/EHS a stanoví místo toho odlišný systém podávání zpráv.
- (5) Směrnice 91/692/EHS zároveň neupravuje používání elektronických nástrojů. S úspěšným rozvojem sítě Reportnet Evropské agentury pro životní prostředí a odvětvových iniciativ v oblasti racionalizace podávání zpráv – např. Evropský systém informací o vodě – došlo k rostoucímu zpochybnění potřeby a účinnosti horizontálního nástroje pro podávání zpráv. Přijetím směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ⁽³⁾ a souvisejícím rozvojem sdíleného informačního systému o životním prostředí nakonec došlo k zavedení modernějšího a účinnějšího horizontálního přístupu ke správě informací a podávání zpráv souvisejících s politikou Unie v oblasti životního prostředí.
- (6) Směrnice 91/692/EHS by proto měla být zrušena.
- (7) Většina směrnic pozměněných směrnicí 91/692/EHS již neplatí. Nicméně směrnice 86/278/EHS a 87/217/EHS jsou stále platné.
- (8) Směrnice 86/278/EHS požaduje po členských státech, aby podávaly zprávy o provádění této směrnice na základě dotazníku nebo osnovy vypracované Komisí v souladu s postupem stanoveným ve směrnici 91/692/EHS. Aby zrušením směrnice 91/692/EHS nedošlo ke vzniku právní mezery, je nutno nahradit odkaz na směrnici 91/692/EHS odkazem na postup uvedený ve směrnici 86/278/EHS.
- (9) Po přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁴⁾, které upravuje ukončení výroby a používání surového azbestu a produktů s jeho obsahem v Unii, není podávání zpráv členskými státy podle směrnice 87/217/EHS nadále nutné. Požadavky na podávání zpráv stanovené v uvedené směrnici je proto vhodné zrušit.
- (10) Po vstupu v platnost směrnice 91/692/EHS obsahovaly odkaz na uvedenou směrnici následující nařízení a směrnice: směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ⁽⁵⁾, směrnice 94/63/ES, směrnice Rady 1999/31/ES ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽⁷⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ⁽⁸⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁹⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ⁽¹⁰⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ⁽¹¹⁾.
- (11) Jako součást akčního plánu EU pro oběhové hospodářství navrhla Komise změnit směrnice 94/62/ES, 1999/31/ES, 2000/53/ES a 2008/98/ES tak, aby se nahradil odkaz na směrnici 91/692/EHS.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/ES ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/2/ES ze dne 14. března 2007 o zřízení Infrastruktury pro prostorové informace v Evropském společenství (INSPIRE) (Úř. věst. L 108, 25.4.2007, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

⁽⁶⁾ Směrnice Rady 1999/31/ES ze dne 26. dubna 1999 o skládkách odpadů (Úř. věst. L 182, 16.7.1999, s. 1).

⁽⁷⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽⁸⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁽⁹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/31/ES ze dne 23. dubna 2009 o geologickém ukládání oxidu uhličitého a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES a 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006 (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 114).

⁽¹¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 ze dne 20. listopadu 2013 o recyklaci lodí a o změně nařízení (ES) č. 1013/2006 a směrnice 2009/16/ES (Úř. věst. L 330, 10.12.2013, s. 1).

- (12) Za účelem zajištění aktuálnosti některých ustanovení příloh směrnice 86/278/EHS, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přizpůsobení těchto ustanovení technickému a vědeckému pokroku. Podobně za účelem zajištění aktuálnosti příloh směrnice 2009/31/ES, by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o přizpůsobení těchto příloh technickému a vědeckému pokroku. Přizpůsobení příloh směrnice 2009/31/ES by nemělo vést ke snížení míry bezpečnosti nebo k oslabení zásad pro monitorování stanovených kritérií v těchto přílohách. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci, obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (13) Čl. 21 odst. 2 druhý pododstavec nařízení (EU) č. 1257/2013 odkazuje na směrnici 91/692/EHS, která má být zrušena. Podle tohoto ustanovení má být první období podávání zpráv zahájeno dnem použitelnosti nařízení (EU) č. 1257/2013. Komise dne 19. prosince 2016 prostřednictvím prováděcího rozhodnutí (EU) 2016/2323⁽²⁾ vytvořila první verzi evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí („evropský seznam“). V souladu s článkem 26 nařízení (EU) č. 1257/2013 mohou členské státy povolit recyklaci lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam přede dnem použitelnosti tohoto nařízení. V takových případech se nepoužije nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006⁽³⁾. S cílem zabránit vzniku mezidobí, kdy by se informace neshromažďovaly ani podle nařízení (ES) č. 1013/2006, ani nařízení (EU) č. 1257/2013 je vhodné zavést přechodné období pro podávání zpráv mezi dnem prvního očekávaného povolení podle článku 26 nařízení (EU) č. 1257/2013 v určitém členském státě a dnem použitelnosti tohoto nařízení pro každý členský stát, který se rozhodne toto přechodné období uvedené v dotčeném článku využít. Aby se pro každý takový členský stát snížila s tím související administrativní zátěž, není nutné, aby se informace shromážděné během tohoto přechodného období staly předmětem samostatné zprávy. Namísto toho by mělo postačovat, aby tyto informace byly začleněny do první pravidelné zprávy týkající se tříletého období ode dne použitelnosti nařízení (EU) č. 1257/2013 nebo aby tvořily její část.
- (14) Požadavek na podávání zpráv stanovený ve směrnici 94/63/ES není nadále nutný pro účely sledování provádění uvedené směrnice. Příslušné ustanovení by proto mělo být zrušeno.
- (15) Jelikož cíle tohoto rozhodnutí, totiž pozměnit či zrušit právní akty Unie v oblasti podávání environmentálních zpráv, které již nejsou použitelné či relevantní, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho povahy, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto rozhodnutí rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (16) Nařízení (EU) č. 1257/2013 a směrnice 94/63/ES, 2009/31/ES, 86/278/EHS a 87/217/EHS by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny,

PŘIJALY TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Změny směrnice 2009/31/ES

Směrnice 2009/31/ES se mění takto:

- 1) V čl. 27 se odst. 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy předloží Komisi každé tři roky zprávu o provádění této směrnice, včetně rejstříku podle čl. 25 odst. 1 písm. b). První zprávu zašlou Komisi do 30. června 2011. Zpráva se vypracuje na základě dotazníku nebo osnovy přijatých Komisí formou prováděcích aktů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 30 odst. 2. Dotazník nebo osnova se členským státům zašlou nejpozději šest měsíců před uplynutím lhůty pro předložení zprávy.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2323 ze dne 19. prosince 2016 o vytvoření evropského seznamu zařízení na recyklaci lodí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1257/2013 o recyklaci lodí (Úř. věst. L 345, 20.12.2016, s. 119).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

2) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Změny příloh

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 29a s cílem pozměnit přílohy za účelem jejich přizpůsobení technickému a vědeckému pokroku. Toto přizpůsobení nesmí vést ke snížení míry bezpečnosti stanovené kritérii v příloze I nebo k oslabení zásad pro monitorování stanovených v příloze II.“.

3) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 29a

Výkon přenesených pravomocí

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 29 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4 července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 29 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 29 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“.

4) Článek 30 se nahrazuje tímto:

„Článek 30

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro změnu klimatu zřízený článkem 26 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“.

Článek 2

Změny směrnice 86/278/EHS

Směrnice 86/278/EHS se mění takto:

- 1) Článek 13 se nahrazuje tímto:

„Článek 13

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 15a s cílem pozměnit přílohy, aby je přízpůsobila technickému a vědeckému pokroku.

První odstavec se nevztahuje na ukazatele a hodnoty uvedené v přílohách I A, I B a I C, jakékoli faktory, které mohou ovlivnit hodnocení těchto hodnot, a ukazatele rozborů uvedené v přílohách II A a II B.“

- 2) Článek 14 se zrušuje.

- 3) Článek 15 se nahrazuje tímto:

„Článek 15

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 39 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (*). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (**).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

(**) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

- 4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 15a

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 13 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4 července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Tuto zprávu předloží Evropskému parlamentu a Radě. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 13 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*, nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).

5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 13 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

5) V článku 17 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy podávají v tříletých intervalech Komisi informace o provádění této směrnice, a to v podobě zprávy za příslušný úsek péče o životní prostředí, která pojedná i o dalších směrnících Společenství, jež se k tomuto úseku vztahují. Zprávy za příslušný úsek se vypracují na základě dotazníku nebo osnovy přijatých Komisí formou prováděcího aktu. Tento prováděcí akt se přijímá přezkumným postupem podle čl. 15 odst. 2. Dotazník nebo osnova se členským státům zašlou nejpozději šest měsíců před uplynutím lhůty pro předložení zprávy. Komisi se zpráva odešle do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.“.

Článek 3

Změna směrnice 87/217/EHS

V článku 13 směrnice 87/217/EHS se zrušuje odstavec 1.

Článek 4

Změna nařízení (EU) č. 1257/2013

V článku 21 nařízení (EU) č. 1257/2013 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Každá zpráva zahrnuje tři roky a zasílá se Komisi elektronickou cestou do devíti měsíců od konce tříletého období, jehož se týká.“.

První elektronická zpráva se týká tříletého období počínajícího dnem použitelnosti tohoto nařízení stanoveným v čl. 32 odst. 1. Pokud členský stát povolí v souladu s článkem 26 recyklaci lodí v zařízeních na recyklaci lodí zařazených na evropský seznam přede dnem použitelnosti tohoto nařízení, týká se elektronická zpráva tohoto členského státu i období ode dne vydání tohoto povolení až do data použitelnosti tohoto nařízení.

Komise zveřejní zprávu o uplatňování tohoto nařízení do devíti měsíců od obdržení zpráv členských států.“.

Článek 5

Změny směrnice 94/63/ES

Směrnice 94/63/ES se mění takto:

1) V článku 4 se odst. 4 druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy uvědomí Komisi o terminálech, jichž se taková odchylka týká.“.

2) V článku 6 se odst. 4 druhý pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy informují podrobně Komisi o oblastech, kterým chtějí povolit takovou odchylku, a následně o všech změnách týkajících se těchto oblastí.“.

3) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Monitorování a předkládání zpráv

Komise se vyzývá, aby v případě potřeby připojila ke svým zprávám návrhy na změnu této směrnice, včetně zejména rozšíření oblasti působnosti i na systémy řízení a rekuperace par pro plnicí zařízení a plavidla.“.

Článek 6

Zrušení směrnice 91/692/EHS

Směrnice 91/692/EHS se zrušuje.

Článek 7

Vstup v platnost a použitelnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

